

چەمکە عێرانییەکان لە شیعری (مەحوی) دا

نامەیه کە

پێشکەش بە ئەنجومەنی کۆلیژی پەرۆردە و زمان لە زانکۆی چەرموو-چەمچەمال کراوە
وەک بەشێک لە پێداویستییه کانی بە دەستەپێانی برۆانامە ی ماستەر لە ئەدەبی کوردیدا.

لە لایەن

ئاوات نادر عەبدولکەریم

بە کالۆریۆس لە زمان و ئەدەبی کوردی لە ساڵی (٢٠١٧) لە زانکۆی سلیمانی.

بەسەرپەرشتی

د. مەریوان حسین فەرھان

گەلاریزانی ٢٧٢٢ کوردی

تشرینی یە کەمی ٢٠٢٢ زایینی

بەلگىنامە

بەلگىن دەدەم، كە ئەم ماستەرنامەيە بە ناونيشانى (چەمكە عىرفانىيەكان لە شىعەرى "مەھوى" ۱۵) ھەموى لە لايەن خودى خۆمەو نووسراو، جگە لەو جىگايانەي، كە بە ئاشكرا ئاماژەم پى كەردوون، ھەموو نووسين و ئەنجامەكانى كارى تويژىنەو كە كارى سەربەخوى خۆمە و پىشتر لە ھىچ شوئىنك بلاو نە كراو تەو بە دەستھىنانى پرونامە. بەلگىن دەدەم، كە لە ھەر جىگەيەك شتىكم وەر گرتىت، ئاماژەم بە سەرچاوە كەي كەردووە.

ئىمزا

ناوى خويندكار: ئاوات نادر عەبدولكەرىم

بەروار: ۲۰۲۲/۹/

برپاری هه‌لسه‌نگینه‌ری زمانه‌وانی

ئهم ماسته‌نامه‌یه به ناویشانی (چه‌مکه عیرفانییه‌کان له شیعی "مه‌حوی" دا)، که له‌لایهن (ئاوات نادر عه‌بدولکه‌ریم) سه‌وه پیشکه‌شکراوه، له‌لایهن خودی خو‌مه‌وه له‌رووی زمانه‌وانییه‌وه پینداچوونه‌وه‌ی بو‌ کراوه و هه‌له‌ زمانه‌وانی و ریزمانییه‌کانی راست کراوه‌ته‌وه. پشتگیری ده‌که‌م و ره‌زانه‌ندین، که به‌م شیوه‌یه‌ی ئیستای پیشکه‌ش به‌ لیژنه‌ی تاووتوئیکردن بکریت.

هه‌لسه‌نگینه‌ری زمانه‌وانی:

به‌روار:

برپاری هه‌لسه‌نگینه‌ری زانستی

ئهم ماسته‌نامه‌یه به ناونیشانی (چه‌مکه عیرفانییه‌کان له شیعی "مه‌حوی" دا)، که له لایهن (ئاوات نادر عه‌بدولکه‌ریم) هه‌وه پیشکەش کراوه، له‌لایهن خودی خۆمه‌وه له‌رووی زمانه‌وانییه‌وه پینداچوونه‌وه‌ی بۆ کراوه. پشتگیری ده‌که‌م و ره‌زامه‌ندین، که به‌م شیوه‌یه‌ی ئیستای پیشکەش به‌ لیژنه‌ی تاووتوینکردن بکریت.

هه‌لسه‌نگینه‌ری زانستی:

به‌روار:

پشتگیری سەرپەرشتیار

ئەم نامەییە بە سەرپەرشتیی من ئامادە کراوە و نووسراوە بۆ وەرگرتنی پرونامەیی ماستەر لە پەڕی ئەدەبدا. پشتگیری دەکەم، کە بەم شیوەییە ئیستای پیشکەش بە لیژنەیی تاووتوێکردن بکریت.

ئیمزا:

ناو: د. مەریوان حسین فەرھان

بەروار:

پشتگیری دەکەم، کە هەموو پێداویستیەکان جێبەجێ کراون و ئاماژە بە پشتگیری سەرپەرشتیاری، ئەم نامەییە دەنێرم بۆ لیژنەیی گفتوگۆ.

ئیمزا:

ناو: د. ناسۆ عومەر مستەفا - سەرۆکی بەشی کوردی

بەروار:

برپاری لیژنہی گفتوگو

ئیمہ وەك لیژنہی گفتوگو، ماستەرنامەى خویندكار (ئاوات نادر عەبدولكەرىم) بە ناوئیشانی (چەمكە عیڕفانییە كان لە شیعرى "مەحوى" دا) خویندەووە و لەگەڵ خودى خویندكاردا گفتوگۆمان كرد، بۆیە برپارماندا، كە خویندكار شایەنى ئەو یە پلەى (پێبەخشریت و بروانامەى ماستەرى لە پەسپۆرى ئەدەبدا پیندیریت.

ئیمزا:

ناو: پ. ی. د. دیار فائىق مەجید

ئەندام

بەروار: / / ۲۰۲۲

ئیمزا:

ناو: پ. د. ئیدریس عەبدوڵا مستەفا

ئەندام

بەروار: / / ۲۰۲۲

ئیمزا:

ناو: پ. د. مەریوان عومەر حەسەن

سەرۆكى لیژنە

بەروار: / / ۲۰۲۲

ئیمزا:

ناو: د. مەریوان حەسین فەرھان

ئەندام و سەرپەرشت

بەروار: / / ۲۰۲۲

لەلایەن كۆلیژى پەرورد و زمان - زانكۆى چەرموو پەسەندكرا .

د. سۆزان سەعدوڵا عەبدوڵغەنى

براگرى كۆلیژى پەرورد ۵ و زمان

بەروار: / / ۲۰۲۲

پيشكەشە به:

- ئونسى پۆحم (سروه)
- پووناكى چاوه كانم:
 - * ئاودير
 - * ئاكار
 - * ئاسيناد
 - * ئەحمەد

سوپاس و پېزانين

سوپاسی هه موو ئەو خوښه و یستانه ده که م، که هاوکارم بوون له برینی قوناغیکی دیکه ی زانستی له ژيانمدا، به تایبه تی:

- دکتور (مهريوان حسين فهران)، که ئەرکی سه رپه رشتیکردنی نامه که می گرته ئەستو، جگه له وهی به تیبینی و سه ره نه جگه کانی نامه که ی جوانتر و دهوله مندکرد، وه کو برا و هاواریکی نزیک هه میشه هاوکارم بوو.
- دکتور (ناسۆ عومه ر) سه روکی به شی کوردی و ستافه جوانه که ی له سه روکایه تی به ش، هه میشه پالپشتیه کی گه وره مان بوون بو برینی ئەم قوناغه.
- دکتور (موسته فا رهزا) و مامۆستا (کاروان جومعه) و مامۆستا (چالاک عه لی)، هاوکاریکی باشم بوون.
- هاواریکی خوښه و یستم مامۆستا (زرار سه ردار)، که به دریژایی قوناغی ماسته ر هاوکاریکی دلسۆزم بوو.
- خویندکارانی هاواریکی له قوناغی ماسته ر، که ماوه ی دوو سال پیکه وه بووین.
- هه موو ئەو مامۆستا به ریزانه ی له هه موو ویستگه کانی خویندندا به وشه یه کیش به شدابوونه بو گه یشتنم به م قوناغه، سوپاسییان ده که م.
- هه ر نازیزیکی تریش ئەگه ر به وشه یه کیش هاوکارم بوو بیته سوپاسی ده که م.

پوخته

عیرفان بریتیه له ناسین و زانین، که له و ریگهیه وه رامان و بیرکردنه وه ده بیته سه نته ر لای که سی عاریف، ئه ویش له ئاوه ز و دلّه وه سه رچاوه ده گریت بو گه یشتن به راز و نهیتی و بلنڊبوونه وهی رۆح له پیناوی گه یشتن به حه قیقه ت.

چه مکه عیرفانییه کان له شیعره مه حوی دا، ناو نیشانی ئه م تو یژینه وه یه یه، که هه ولده دات به شیوه یه کی زانستیانه، چه مکی عیرفان به شیوه یه کی گشتی و ئه و چه مکه خودی یانه ی که تایه تن به خودی مه حوی له شیعره کوردییه کانیدا بخاته به رباس و لیکولینه وه.

شیعره عیرفانییه کانی مه حوی، له پای ئه زموون و ده رکه وته قووله کانی گه شته ده روونیه کانی ئه م عاریفه یه له دنیای مادیه ته وه به ره و گه یشتن به حه قیقه ت، له ئه نجامی وردبوونه وه و هه لسه نگانندی شیعره کانیشی خوینهر ده گات به حه قیقه ته عیرفانییه پراکتیه کانی ئه م عاریفه، ره هندی عیرفانی له شیعره کانی مه حویدا زیاتر له ژیر کاریگه ری عیرفانی عاشقانه دایه و چه مکه عیرفانییه کانیشی دابه ش ده بیته به سه ر هه ردوو عیرفانی تیوری و پراکتیکیدا، ناوه رۆکه کانیشی بریتین له (ته وه، زوه د، عه شق، یه کیتی بوون).

مه حوی خاوه نی چه ندین چه مکی عاشقانه یه، که تایه ته به خودی خو ی و زورترین چه مکه خودییه کانیشی به شیوازی پارادۆکسی عیرفانی به یانکردوه، ئامانجی تو یژینه وه که ش گه یشتنه به ده رئه نجامیکی راست و دروست له باره ی سه لمانندی بیری عیرفانی و خسته پرووی پایه بلندی قوتابخانه ی عیرفانی مه حوی و تیشکخسته سه ر لایه نه مه عریفی و جیهان بینییه کانی مه حوی له پوانگه ی عیرفانییه وه، پاشانیش ده رخسته ئه و توانا به رزه ی ئاستی زمانی ده قی شیعره ی مه حوی له پوانگه ی ئه و وینه هونه ریانه ی که له ده قه شیعره یه کاندایه به شیوه یه کی ئیستیتیکی به ره می هی ناون.

ناوهرۆك

لاپه ره	بابهت
۱	پیشهکی
۳	بهشی یه کهم: توژیینه وه کانی پیشوو
۵	۱_۱_ توژیینه وه کانی پیشوو
۵	۱_۲_ شیعری ئایینی و سۆفیگه ری له شیعره کوردییه کانی مه حویدا، به راورد و لیکۆلینه وه
۹	۱_۳_ بوون و رهنگدانه وهی بوون له شیعری مه حویدا
۱۲	۱_۴_ رهنگدانه وهی که سیتی و دونیایینی چه للاج له شیعری کلاسیکی کوردی و فارسیدا به تاییه تی لای مه حوی و حافزی شیرازی
۱۶	۱_۵_ مه حوی له نیوان زاهیرییهت و باتنییهت و سه رچاوه کانی عیشقو وینهی مه عشوقدا
۲۰	۱_۶_ هیرمینۆتیکای شیعری سۆفیانهی مه حوی
۲۴	۱_۷_ جوانیناسیی عیرفانی له شیعره کانی شیخ نورهددینی بریفکانیدا
۲۹	۱_۸_ عیرفان و ژیان روانگه یه کی ته ئویلی بو شیعری مه حوی
۳۳	بهشی دووهم: بنه مای تیۆری
۳۴	۲_۱_ زاراوه و چه مکی عیرفان
۳۶	۲_۱_۱_ جووره کانی عیرفان
۳۶	۲_۱_۲_ تاییه تمه ندیییه سه ره کییه کانی عیرفان
۳۸	۲_۱_۳_ مه قامه کانی عیرفان
۳۸	۲_۱_۴_ حاله کان
۳۹	۲_۱_۵_ ئامانجی عیرفان
۴۰	۲_۱_۶_ په یوه ندی نیوان ئایین و عیرفان
۴۲	۲_۱_۷_ په یوه ندی نیوان فهلسه فه و عیرفان
۴۳	۲_۲_ ته سه وف و تیروانین
۴۵	۲_۲_۱_ سه رچاوه کانی سۆفیگه ری
۴۶	۲_۲_۲_ قوناغه کانی سۆفیگه ری
۴۷	۲_۲_۳_ جیاوازییه سه ره کییه کانی عیرفان و سۆفیگه ری

٤٩	٣_٢_ چه مکه عیرفانییه باوه کان
٥٤	٢_٤_ ره نگدانه وهی ئایین و عیرفان له شیعرى کلاسیکی کوردیدا
٥٤	٢_٤_١_ شیعرى ئایینی
٥٥	٢_٤_٢_ شیعرى لیریکی ئیسلامی
٥٦	٢_٤_٣_ شیعرى عیرفانی
٦٤	به شی سییه م: شیکردنه وه و هه لسه نگاندن
٦٥	٣- چه مکه عیرفانییه کان
٦٦	٣_١_ چه مکه باوه کان
٧٤	٣_٢_ چه مکی دو الیزم
٧٥	٣_٣_ په یوه ندی نیوان دو الیزم و عیرفان
٧٧	٣_٤_ دو الیزم و ره وان بیژی
٨١	٣_٥_ چه مکه دو الیزمه عیرفانییه کانى مه حوی
٨٨	٣_٦_ هیما عیرفانییه کان
٩٦	٣_٧_ چه مکه خودییه کان
١١٢	ئه نجام
١١٣	لیستی سه رچاوه کان
A±B	Abstract

پيشه‌كى

عيرفان له زۆربه‌ى رهوت و بىركردنه‌وه ئايىنى و فەلسەفەبىيەكاندا ھەيه و سەرچاوه و بنچينه‌كه‌ى له نيازى دەررونى مرۆفە‌وه سەرچاوه دەگریت، كه دەيه‌ويت پەيوەندى راستەوخۆ له‌گەڵ سەرچاوه‌ى بوونى و پەرستراوه‌كه‌ى خۆيدا دروست بكات، عيرفان له نيو شيعرى به‌شيك له شاعيرانى كلاسيكدا ئامادەبىيەكى بەرچاوى ھەيه و توانيويانە له‌و روانگە‌يه‌وه وىنە‌ى بەرزى ھونەرىيەى به‌ينه‌ ئاراوه و چيژ و واتاى نوئى بىخشن.

ئەدەبىياتى عيرفانى، كه سەرچاوه و دەستپيكي ئەدەبى كلاسيكى كوردبىيە، شاعيران و گەورە عاريفانى ئەم نەتە‌وه‌يه ريبەرايەتبان كردووه، بووه به به‌شيكى گەورە له‌و سامانە ئەدەبى و ھزرىيەى گەله‌كه‌مان. مەحويش يەكئىكه له سيمبوولەكانى بوارى عيرفان و سۆفيگەرى و شيعرەكانى دەرخەرى ئەو راستيەن.

ئەو جىھانبىيەى مەحوى له ئەدەبىياتى عيرفاندا ھەيه‌تى، ريشە‌يه‌كى ديريى ھەيه و پەيوەندى بەو پاشخانە رۆشنبىرى و ئايىنبىيە‌وه ھەيه كه خۆى سەرمەشقيتى، جگە له‌و‌ەش بە پامان له شيعرەكانى ئەو راستيە ئاشكرا دەبىت، مەحوى ئاگادارى بەشيكى زۆرى ئەو بىركردنه‌وه و رەوتە فيكرى و فەلسەفەبىيە‌وه، كه له رابردوو و دواتریش له سەردەمى خۆيدا رويانداوه، چونكه باسكردنى فەيلەسوفان و ريبەرى رەوتە عيرفانى و شاعيرە گەورەكانى پيش خۆى له نەتە‌وه جياوازەكانى ديكە و ناوھيتانبان، دەمانگە‌يه‌نيت بەو راستيەى، كه مەحوى زۆر شارەزا و ئاگادار بووه له‌و بابەتە و ھەرئەمەش واىكردووه بابەتە عيرفانبىيەكان رەنگدانە‌وه‌ى له نيو شيعرەكاندا ھەبىت، بۆيه شيعرەكانى مەحوى ھەلگى بەشيكى بەرچاوى تايبەتمەندىيەكانى ئەدەبى عيرفانبىيە و ريبچكە‌يه‌كى تايبەتى لەم بواردە دروستكردووه.

ناونيشانى تووژينه‌وه‌كه:

”چەمكە عيرفانبىيەكان له شيعرى مەحوى دا، ناونيشانى تووژينه‌وه‌كه‌يه، كه ھەولەدات چەمكى عيرفان بە شيوە‌يه‌كى گشتى و ئەو چەمكە خودبىيە‌يه‌ى كه تايبەتن بە مەحوى له شيعرە كوردبىيەكاندا بخاتە بەرباس و ليكۆلینە‌وه.

ھۆكارى ھەلبژاردنى تووژينه‌وه‌كه:

چەمكە عيرفانبىيەكان، رەنگدانە‌وه‌يه‌كى فراوانى له‌نيو ئەدەبىياتى كلاسيكى كوردبىيە، ھەولەدان بۆ كارکردن لەم نيوەندە دا و ھەلبژاردنى ئەو چەمکانە له شيعرەكانى مەحويدا، له پىناو پەى بردنە بە ئەو ئەزمونە قوولە عيرفانبىيە‌يانە، كه له پشت شيعرەكانى مەحوى خويان ھەشارداوه.

سنووری توژیینه وه که:

سنووری توژیینه وه که پوخته ی حهوت توژیینه وه ی زانستی و شیعره کوردییه کانی مه حوین.

میتودی توژیینه وه که:

میتودی به کارهاتوو بۆ ئەم توژیینه وه یه، بریتییه له میتودی (وه سفیی شیکاریی)، به سوود وهرگرتن له کۆمه لیک چه مک و بۆچوونی بواری عیرفان و سۆفیگه ری.

گیروگرفتی توژیینه وه که:

ئەو گیروگرفتانه ی له م توژیینه ودا ده مانه ویت چاره سه ری بکه ین بریتییه له روومالکردن و گه رانه به دوای به شیکی زۆری ئەو چه مکه خودییانه ی، که له شیعره کوردییه کانی مه حویدا له بواری عیرفان و سۆفیگه ری، که خۆی خاوه نیتی و دایه پناوه، یان وهریگرتوو و کورداندویتی.

ئامانجی توژیینه وه که:

ئامانجی توژیینه وه که گه یشتنه به ده رئه نجامیکی راست له باره ی سه لماندن ی بیری عیرفانی مه حوی و ئاشکراکردنی ئەو چه مکه عیرفانیانه ی بۆ یه که مجار خودی مه حوی به کاریه پناوه.

گرنگی توژیینه وه که:

ئەم توژیینه وه یه گرنگی خۆی هه یه، له بواری ئەده بیاتی عیرفانی و شیکردنه وه ی چه مکه عیرفانییه کان، له شیعره کانی مه حویدا، بۆ خوینه رانی ئەو بواره.

ناوه رۆکی توژیینه وه که:

ناوه رۆکی توژیینه وه که به سه ر سی به شدا دابه شکراوه:

به شی یه که م: پیکه اتوو له پیداچوونه وه و پوختکردنه وه ی حهوت توژیینه وه ی زانستی له سه ر مه حوی و عیرفان و سۆفیگه ری.

به شی دووهم: تاییه تکراره بۆ "چه مکه عیرفانی و سۆفیگه رییه کان و ره نگدانه وه یان له شیعر ی کلاسیکی کوردیدا"، که بنه ما تیورییه کانی توژیینه وه که ن و له م ناو نیشانه سه ره کییانه پیکه اتوو:

"چه مکی عیرفان"، که به وردی تیشکی خستۆته سه ر ئەو چه مکه و جۆره کانی و تاییه تمه ندییه کان و مه قام و حاله کانی خراوه ته پروو.

"چه مکی ته سه وف"، جگه له شیکردنه وه ی چه مکه که، باسی سه رچاوه و قوئاغ و جیاوازییه کانی له گه ل عیرفان ده ست نیشان کراوه، دواتریش راقه ی چه ند چه مکیکی باوی عیرفانی کراوه، هه روه ها "ره نگدانه وه ی ئایین و عیرفان له شیعر ی کلاسیکی کوردیدا"، ناو نیشانیکی تره و نموونه له شیعر ی شاعیرانی کلاسیک له و بواره دا خراوه ته پروو.

بهشی سییه: دوابهشی توژیینه وه که یه به ناو نیشانی " چه مکه عیرفانییه کان له شیعی مه حوی دا" له م به شه دا ههوت ناو نیشان خراوه ته پروو:

" چه مکه باوه کان"، به نمونه شیعی به شیک له و چه مکه باوانه خراونه ته پروو، که مه حوی هاوشیوهی شاعیرانی تری بواری عیرفان و ته سهوف به کاری هیناون.

" چه مکی دو الیزم، دواتریش له چوارچیوهی هونه ری ره وان بیژیدا چه ندین چه مکی دو الیزمی به نمونه شیعی له شیعه رکانی مه حوی پیشان دراون، هه روه ها، به شیک له و هیما عیرفانیانه به نمونه شیعی تیشکیان خراوه ته سهه، که مه حوی به کاریهیناون.

له دوا ناو نیشاندا " چه مکه خودییه کان"، که سه دان چه مکی عیرفانی له چوارچیوهی خشته یه کدا خراونه ته پروو، که به شیک زوریان چه مکی خودین و مه حوی خوی داهینه ریتی، به شیکیشیان ئه و چه مکانه ن که مه حوی وه ریگرتوون و کورداندویتی هاوکات هه ندیکی تریشی وه ریگراونه ته سهه زمانی کوردی، هه ر له و چوارچیوهیه دا راقهی به شیک له و چه مکانه ش له نیو به یته شیعییه کانی مه حویدا کراوه، له کو تاییشدا گرنگترین ئه و ئه نجامانه نو سراون، که توژیینه وه که پیان گه یشتووه، پاشان لیستی سهه رچاوه کان به پیی سیسته می هارقارد ریزکراون و له کو تاییشدا پوخته ی نامه که به زمانی ئینگیزی نو سراوه.

به شی یه که م

تویژینه وه کانی پیشوو

به شی یه که م تویژینه وه کانی پیشوو

۱_۱ تویژینه وه کانی پیشوو: ئەم به شه باسی ئەو تویژینه وانیه، که تایبه تن به بابته کانی عیرفان، به تایبهت عیرفان و سۆفیگه ری له شیعره کانی (مه حوی) دا، بۆ به دهسته ئینانی ئەم زانیارییه هه به شیکی زۆری کتیبخانه کان و ناوهنده ئە کادیمی و مآله ره ی ئەلیکترۆنییه کان گه راین و ئەوه ی په یوه سته بووه به م بابته وه له م تویژینه وه دا خراونه ته روو، ئەوانیش بریتین له:

۱. شیعره ئایینی و سۆفیگه ری له شیعره کوردییه کانی مه حویدا، به راورد و لیکۆلینه وه.
۲. بوون و رهنگدانه وه ی بوون له شیعره مه حوی دا.
۳. رهنگدانه وه ی که سیتی و دنیا بینی هه لاج له شیعره کلاسیکی کوردی فارسیدا، به تایبهت لای مه حوی و حافزی شیرازی.
۴. مه حوی له نیوان زاهیرییهت و باتنییهت و سه رچاوه کانی عیشق و وینه ی مه عشوو قدا.
۵. هیرمینۆتیکای شیعره سۆفییه نه ی مه حوی.
۶. جوانیناسی عیرفانی له شیعره کانی شیخ نووره دینی بریفکانی دا.
۷. عیرفان و ژیان روانگه یه کی ته ئویلی بۆ شیعره مه حوی.

۱_۲ شیعره ئایینی و سۆفیگه ری له شیعره کوردییه کانی مه حویدا، به راورد و لیکۆلینه وه، ناویشانی تیزی دکتورای (ئیراهیم ئەحمده شوان) ه، وه ک به شیک له پیداو یستیه کانی پله ی دکتورا له ئەده بی کوردیدا، پیشکه شی زانکۆی سه لاهه دین کراوه له سالی (۱۹۹۶)، له پیشه کییه ک و چوار به شی سه ره کی پیکهاتوه، تویژه ر ئاماژه بۆ ئەوه ده کات، دوا ی ئەوه ی له سه ده ی سییه می کۆچیدا سۆفیگه ری له ناو مو سلماناندا چه که ره ی کرد و وه کو ری یازیک ده رکه وت و له نیو ئەده ب و لای شاعیران بوو به به شیک له شیعره کانیا ن، بۆ یه که مجاریش له سه ده ی پینجه می کۆچیدا و له نیو دوو به یته کانی بابا تاهیری هه مه دانی، ئەده بی سۆفیگه ری رهنگی دایه وه و بناغه که ی دانرا، له سه ده ی هه قده ی زاینی له سه ر ده ستی مه لای جزیری شیعره سۆفیگه ری گه یشته لوتکه و دوا ی ئەویش ئەحمده ی خانی بوو به جینشینی، تا له شیوه زاری هه ورامیدا نۆره گه یشته سه ر مه وله وی، پاشانیش له شیوه ی کرمانجی ناوه راسندا مه حوی شاسواری لیها توی سۆفیگه ری بووه و له دوا ی خۆی که س تۆزی به ری پی نه شکاندوه.

له بهشی یه که می توژیینه وه که دا به ناو نیشانی، "کورتیه که له میژووی سۆفیگه ری به گشتی و له کوردستانی عیراق به تایبه تی"، توژیهر ئاماژه بو ئه وه دهکات سۆفیگه ری بابته تیکی دیرینی چر و به یه کاچووه، سه ره تاکانی بو په یدابوونی ژیان دهگه ریته وه، به تایبه تی له ناو ئه و گه لانه ی که خاوه نی ژیاریی کۆن، سۆفیگه ری له گه وه ره ری خۆیدا له سه ر دوو بنه ما دامه زراوه، ئه و تاقیکردنه وه ده روونییه راسته وخۆیه ی، که یه کسه ر په یوه ندی له نیوان ریبار و خودا په یدا دهکات، هه روه ها ئه و زانسته ی، که ریباری سۆفیگه ری دهگه یه نیته خودا، که پی ده لێن زانستی ده روون "علم الباطن"، ئه ویش بریتیه له برینی کۆسپه کانی نه فس و خو دوورخستنه وه له ئاکاره به دهکان، تا دهگاته ئه و پایه ی که دلێ جگه له خودا له هه موو شتیک چۆل دهکات.

پیش هاتنی ئایینی ئیسلام، بیر و باوه ری سۆفیگه ری به جوړیک له جوړهکان خوی خزانده ته نیو ئایینه ئاسمانی و زه مینییه کانی وهک (جوله که، مه سیحی، زه رده شتی، هندۆسی، چینی، بووزی)، به لام به پی ئه و لیکۆلینه وانیه ئه نجامدراون، ئه گه ر ئیسلام نه بوایه ئه و ناوبانگه ی، که سۆفیگه ری و ئه ده به که ی له جیهاندا هه یه تی له وانیه بکه وتایه ته جیهانی له بیرچوونه وه وه، چونکه ئه و ریکوپیک و ریکخستنه ی به دی ده کری له سۆفیگه ری ئیسلامییدا، له لایه نی تیوری و کردارییه وه له ریباره نائیسلامییه کاندا به م شیوه یه نییه، یه که م که س وشه ی سۆفی له نووسینه کانییدا به کاره ئیناوه (جاحظ)ه، یه که م سه رچاوه ی ئیسلامییش له سه ر سۆفیگه ری نووسرایت کتیبی "اللمع"ی "أبو نصر السراج الطوسي"ه. نووسه ره ئیسلامییه کانی سۆفیگه ری ئیسلامی دابه شده که ن بو دوو قوناغ:

قوناغی یه که م: به قوناغی زوه د ناوده بریت، که له کۆتاییه کانی سه ده ی دووه می کۆچی، تا سه ره تای سه ده ی سییه م ده ستپنده کات.

قوناغی دووه م: قوناغی سۆفیگه ری ته واو، که له سه ره تای سه ده ی سییه می کۆچییه وه ده ست پنده کات، ئه م قوناغه ش رووی له دوو ئاراسته کرد "سۆفیگه ری سوننی، سۆفیگه ری فه لسه فی"، هه روه ها له رۆژه لاتی ئیسلامییدا به زوری ته ریه ته که ن بو چوار که سایه تی دهگه ریته وه، ئه وانیش "شیخ عبدالقادر الگیلانی، سید احمد الرفاعی، سید احمد البدوی، سید ابراهیم الدسوقی"، له کوردستانیشدا ته ریه ته ی سۆفیگه ری دوو به شه، ته ریه ته کانی کوردی شیعه، که بریتین له "نیعمه ت ئیلاهی و خاکسارییه"، ته ریه ته کانی کوردی سوونیش بریتین له "قادی و نه قشبه ندی".

"به راوردی نیوان مه حوی و ئه و شاعیرانه ی کاریگه رییان له سه ری هه بووه"، ناو نیشانی به شی دووه می توژیینه وه که یه، توژیهر له م به شه دا جگه له وه ی باسی که سایه تی مه حوی دهکات، ئاماژه شی بو ئه و قوتابخانه و شاعیرانه ش کردووه، که کاریگه رییان له سه ر مه حوی

هه‌بووه، مه‌حوی مه‌لایه‌کی لیهاتووی سه‌رده‌می خۆی بووه و له کاروانی پۆشنییری ئیسلامیی ئاوی نۆشکردوو و خۆی پینگه‌یاندوو، ئەو زمانه‌شی لیوه‌ی فیتری زانست بووه، زمانی عه‌ره‌بی بووه، له‌به‌ر ئەوه بووه‌ته به‌شیکی گرنگ له پۆشنییری ئەو، له هه‌مان کاتیشدا شاره‌زاییه‌کی باشی له زمانی فارسیشدا هه‌بووه، جگه له‌وه‌ش شاره‌زای ئەده‌بیاتی هه‌ردوو نه‌ته‌وه‌که‌ش بووه، هه‌روه‌ک ده‌بینین شیعرێ به‌عه‌ره‌بی و فارسی هه‌ن و شیعره‌کانی مه‌حوی پرن له وشه و زاراوه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی، هه‌روه‌ها مه‌حوی له شیعره‌کانیدا کاریگه‌ری گه‌وره عاریفان و شاعیرانی فارس و عه‌ره‌بی پێوه دیاره، وه‌ک: "شیخی سه‌عدی و حافزی شیرازی و جه‌لاله‌دینی پۆمی و شیخ مه‌حمودی شه‌بستر و مه‌نسووری حه‌للاج و ئیبن عه‌ره‌بی". هاوکات له‌به‌ر ئەوه‌ی مه‌حوی خۆی سه‌ر به‌رێبازی نه‌قشه‌ندی بووه و موریدی ئەو ته‌ریقه‌ته بووه، له هه‌مان کاتیشدا کاریگه‌ری گه‌وره‌ی مه‌ولانا خالیدی نه‌قشه‌ندی له‌سه‌ری هه‌بووه و له شیعره‌کانیدا له چه‌ندین شوێندا به‌ راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆ ئاماژه‌ی بۆ کردوو.

توێژه‌ر له به‌شی سییه‌می توێژینه‌وه‌که‌یدا به‌ناونیشانی، "شیعری ئایینی له شیعره‌کانی مه‌حوی دا"، به‌ نمونه‌ی شیعریی ئاماژه‌ی به‌ شیعره ئایینییه‌کانی مه‌حوی کردوو، شیعری ئایینی ئەو جوهریه، که به چه‌ند سیفه‌تیک ده‌ناسرێته‌وه، له‌وانه: (زۆر به‌کارهێنانی ناو و سیفه‌ته‌کانی خودا و ناوهێنانی پینگه‌مبه‌ران و ستایشکردن و ناوی سوره‌ته‌کانی قورئان و نزا و پارانه‌وه، هه‌روه‌ها ئەو ده‌سته‌واژانه‌ی تایبه‌تن به‌ فه‌ره‌نگی ئیسلامیی، مه‌حویش یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی ده‌ستی بۆ شیعری ئایینی بردوو و له‌و مه‌یدانه‌دا ئەسپی خۆی تاوداوه، شیعره ئایینییه‌کانی مه‌حوی به‌سه‌ر ئەم بابه‌تانه‌دا دابه‌شبوون:

۱. شیعره بره‌واییه‌کان: ئەو شیعراوه‌یه، که له باره‌ی "خودا و ناو و سیفه‌ته‌کانی" گوتراون.
۲. نه‌عت و ستایش: ئەو شیعراوه‌یه، که له باره‌ی پینگه‌مبه‌ره‌وه (د.خ) گوتراون، یان به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی باس له‌ژیانی ده‌کات، یاخود هه‌لبژاردنی چه‌ند ویستگه‌یه‌کی ژیانی وه‌ک: له‌دایکبوونی، شه‌وپه‌وی، مو‌عجیزه‌کانی...تاد.
۳. پارانه‌وه له خودا: شاعیران له رابردوودا، که شیعری ئایینیان نووسیوه، له کۆتایی قه‌سیده‌کانیادا له خودا پاراونه‌ته‌وه، مه‌حویش ئەمه‌ی دووباره کردۆته‌وه.
۴. بیروباوه‌ره‌ گشتیه‌کان: ئەوانه‌ن، که په‌یوه‌ندی به‌ ژیان و به‌بیر و باوه‌ری موسلمانانه‌وه هه‌یه.
۵. شیعر بۆ خه‌لیفه‌کانی راشیدین و هاوه‌لان و پیاوچاکان.
۶. شیعر له‌باره‌ی سه‌ره‌مه‌رگ و مردن و گۆر و دیمه‌نه‌کانی دوا‌ی مردن.

"سۆفیگەری لە شیعەرەکانی مەحویدا"، ناوێشانی بەشی کوتایى توێژینه‌وه‌که‌یه، لەم بەشەدا توێژەر ئێوه‌ی خستۆتە‌پروو، که مەحوى سۆفییه‌کی مەزن بووه و عیشق و خۆشه‌ویستی، که بناغه و کرۆکی سۆفییه‌تییه، لای مەحوى ئاماده‌یییه‌کی به‌رچاوی هه‌بووه، گرنگترین سیما دیاره‌کانی شیعەرەکانی مەحویش ئێمانه‌ن:

۱. توانه‌وه‌ی عاشق له‌ مەعشوقدا و بوونیان به‌ یه‌ک.

۲. ئاماژه‌کردن بۆ هه‌ندی که‌له‌ پیاوی سۆفیگه‌ری.

۳. ئاماژه‌کردن بۆ ئایه‌ت و هه‌دیس.

۴. ناوه‌ینانی حال و مەقامی سۆفییه‌کان.

۵. بوونی زاراوه‌کانی سۆفیگه‌ری له‌ شیعەرەکاندا

مەحوى له‌ شیعەرەکانیدا چه‌ندین زاراوه‌ی سۆفیگه‌ری به‌کاره‌یناوه، له‌وانه "ئاوی حیات، ئوستاد، أنا الحق، ئه‌ولیا، ئه‌هلی دل، به‌قا و فه‌نا، شه‌مع و په‌روانه، جه‌مال و جه‌لال، جیلوه، حال، حیره‌ت، خه‌لوه‌تگا، داغ به‌ده‌ل، خه‌وف و په‌جا، زاهید، سکونه‌ت، سلوک، شه‌وق، طه‌ریقه‌ت، عاریف، قامه‌ت، که‌مال، لایقا، مەحوو، مەنصور، وه‌حده‌ت، که‌سره‌ت، ته‌وبه، ئیستیغفار، قیامه‌ت...تاد"

لێره‌دا پوخته‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌م توێژینه‌وه‌یه ده‌خه‌ینه‌پروو:

۱. زمانی شیعری سۆفیگه‌ری له‌ زمانی ئاسایی خه‌لک جیایه، شیعەرەکان پرن له‌ هه‌یماو پرن، که ئه‌مه‌ش یه‌کێکه له‌ سیما دیاره‌کانی ئه‌ده‌بیاتی سۆفییزم، بۆیه کاتیک که‌سی بیه‌ویت شاره‌زا بی‌ت له‌ شیعری ته‌سه‌وف و لیکدانه‌وه بۆ ئه‌و شیعرا نه‌ بکات، ده‌بی‌ت په‌نا بیاته به‌ر فه‌ره‌نگی زاراوه و په‌مزه سۆفیگه‌رییه‌کان.

۲. مەحوى ئاگادارییه‌کی باشی له‌سه‌ر ئه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بی و ئه‌ده‌بیاتی فارسی هه‌بووه، کاریگه‌ری ئه‌و ئه‌ده‌بیاته‌شی له‌سه‌ر بووه و له‌ شیعەرەکانیشیدا زۆر به‌ پروونی ئاماژه‌ی به‌ هه‌ندیک له‌و سه‌رچاوه‌ گرنگانه‌ کردووه و له‌ پال ناوه‌ینانی چه‌ندین زانا و که‌سایه‌تی بواری ته‌سه‌وف و عیرفان.

۳. مەحوى یه‌کێکه له‌ گه‌وره شاعیرانی بواری سۆفییزم و شاعیریکی بالاده‌سته له‌ به‌رجه‌سته‌کردنی یاسا و رێساکانی شیعریه‌تی سۆفییزمی، شوپه‌سوارى مه‌یدانی شیعری کلاسیکی کوردییه له‌ ئه‌ده‌بیاتی کرمانجی ناوه‌راستدا، هاوکات خۆیشتی داهینه‌ری چه‌ندین چه‌مکه له‌و بوارددا، که وه‌ستایانه و شاره‌زایانه ئه‌و زاراوانه‌ی له‌ شوینی خۆیاندا به‌کاره‌یناوه.

۱-۲ بوون له شيعرى مه حوى دا، ناو نيشانى تيزى دكتوراى (د. محمەد ئەمىن عەبدوﻻﻻ) يه، پيشكەشى كۆليژى زمانى زانكوى كۆيه كراوه، له سالى (۲۰۰۸)، له پيشه كيبه ك و سى به ش پيكهاتوه.

تويژەر ئاماژه بو ئه وه دهكات بو ئه وهى ليكولينه وهيه كى راست و دروست بو شيعره كانى مه حوى بكرى و گشت ره هه ند و لايه نه شاراوه كانى نيو شيعره كانى و ئه وه مه به سته نه گوتراو و په نه انانه ئاشكرا بكرىت، پيوسته كومه ليك بنه ماي فهلسه فى بخريته پروو، بو ئه وهى له و ريگه يه وه بتوانريت شيعره كانى مه حوى راقه بكرىت، بو ئه م مه به سته ش سوود له بوچوونه فهلسه فييه كانى كومه ليك فهلسوف وه رگيراوه به تايبه تى فهيله سوفه بوونگه راييه كان، تويژەر بو نووسينى ئه م ليكولينه وهيه پشتى به ريبازى شيكارى به ستووه به سوود وه رگرتن له كومه ليك چه مك و بوچوونى فهلسه فهى بوونگه رايى به تايبه تى بوچوونه كانى (مارتن هايدگه ر).

"بوون و رهنگدانه وهى بوون له شيعرى مه حوى دا"، ناو نيشانى به شى يه كه مى تويژينه وه كه يه، تويژەر باسى بوون لاي هايدگه ر دهكات، كه مرؤف جياوازه له هه بووه كانى ديكه و ده توانى له باره ي بوونى خوى و بوون به گشتى بپرسىت، چونكه مرؤف گرنگى به بوونى خوى ده دات، بو شيكردنه وهى چه مكى بوون ئاماژه بو ئه وه دهكات له روانگه ي فهلسه فييه وه بوونگه رايى و بوون سنوورداره و به جوړيك ته نها به سه ر ئه و شيوازه ي بووندا ده چه سپىت، كه له بوونى مرؤفا ده يناسين، چونكه بوونى راسته قينه ئه و بوونه يه كه تايبه ته به مرؤف، به و پييه ي مرؤف مه وجودى كى بيركه ره وه يه، ئه مه ش سيمايه كى ديار و جياكه ره وهى مرؤفه له مه وجوده كانى تر، وهك: ئازادى و هه لپژاردن و بپرياردان و به رپرسيارى تى... تاد.

تويژەر به پيى فهلسه فهى هايدگه ر بوون بو دوو جوړ دابه شده كات: يه كه م: بوونى ساخته: ئه و بوونه يه كومه ليك كارتيكه رى دهره كى پيكيده هينن، وهك: ئايين و كومه لگه و كلتور و نه ريت، ئه مانه بپريار له باره ي بوونيه وه دده ن. دووهم: بوونى ره سه ن: ئه و بوونه يه كه خود هه ست به تاكىتى خوى دهكات و ئازادانه بپريار ده دات و له كه سى ديدا ناتويته وه.

تويژەر بو سه لماندى ملمانى نيوان بوونى ره سه ن و بوونى ساخته نمونه ي شيعرى كى مه حوى ديني ته وه، كه ملمانى ره سه ني تى نووسينى شيعره به كوردى له جياتى زمانى بيگانه، ئه مه ده بيته پرسى ره سه ني تى لاي مه حوى. شاعير له دي ره شيعرى كدا ده لى ت:

”كوردی زوبانی ئەسڵمە گەر تەركی كەم بە كۆل

بۆ فارسی بە كۆلی ئەمن دەبم بێ وەفا” (مەحوی، ۱۳۹۱هـ : ۱۱).

مەحوی دەیهوێت ئەو بەلێت، كە ژبانی راستەقینە و نەمریی لە بوونی پەسەنی مرۆفدایە و پێویست ناكات لەدەرەو بە دواياندا بگەرێت، تەنها ئەوەندە دەوێت ئەو بوونە ساختەیه بمریتت بۆ ئەوێ بوونە پەسەنەكە دەرکەوێت. مەحوی دەلێت:

”بۆ وەفا كردن بە وەعدەى هاتنى بمره: وتی

كەس نیه ئیختاری كا وا هاتوو وادهى وەفات” (مەحوی، ۱۳۹۱هـ : ۵۷).

مەحوی كاتێك داواى مردن دەكات، داواكەى بۆ ئەو لایەنە ساختەیه، كە ئامادەگى هەیه، نەك ئەو مەحووبیهى كە خاوەنى بوونى پەسەنە، بۆیه مردن بە باشتر دەزانیت لەم جۆرە ژبان و مانەو لە دنیا بە بوونى ساختەو. مەحوی دەلێت:

”بە جى ماوم لە یاران، نابەجى ماوم، ئەجەل زوبه

بە مردن لەم قسوورى ژینه ئیستیعفا نەكەم چیبكەم” (مەحوی، ۱۳۹۱هـ : ۲۳۳).

مەحوی هەست دەكات، تا لەناو خەلكدا بیت بە دنیا و شتى دۇنياییهو خەرىك بیت لە بوونی پەسەنى خۆى دابراو دەبیت و بوونە راستەقینەكەى دەرناكەوێت. مەحوی دەلێت:

”بەجى نایى دەبى پوو كەینه سارا

حەقى ئادابى مەجنوونى لە شارا” (مەحوی، ۱۳۹۱هـ : ۷).

بەشى دووهمى توێژینهوێكە بەناونیشانى، ”عیشقى بوون و پەنگدانەوێ لە شیعری مەحوی دا، توێژەر بۆچوونى فەیلەسوفى یۆنانى ئەفلاتۆنى خستۆتەپوو لەسەر عیشق، ئەفلاتۆن پێى وایە عیشق خیر و بەرەكەتى زۆر بە مرۆف دەبەخشیت و عیشق سەرچاوەى هەموو بەختەوێ و چاكەیهكە، هەروەها كەسى عاشق سەربەسته لەوێ چۆن پەفتار دەكات بۆ گەشتن بە مەعشوقەكەى، بۆ ئەم مەبەسته ناییت نەك سەرزەنشت بكرى، بەلكو شایانى ستایش و پیاھەلدانىشه، بەلام عیشق لای مەحوی حالەتى گەرانە بەدواى بوونى پەسەن و هەولدانە بۆ دۆزینەو و بەدیھتانی ئەو بوونە پەسەنە و وازھێتانه لە بوونى ساختە، مەحوی تا عاشقى ئەو بوونە پەسەنەى خۆى نەبیت و لە بەرامبەرىدا نەكەوێتە حالەتى عیشقەو ناتوانیت پێى بگات، تا لە زۆلمەتى وجود نەیهتە دەرەو ناكەوێتە ناو نوورى عیشقەو. مەحوی دەلێت:

”تا ظۆلمەتى وجوده، تەرىكى لە عیشق

سپپەر نەما هەتاو، كە مەحوی نەما خودا” (مەحوی، ۱۳۹۱هـ : ۵).

مهحوی پیی وایه زنجیری پیروزی عیشق زنجیریک نییه تا به ئاسانی بکریتته پیی هه موو که سیک، ئه و که سهی به قهد شیریک ئازایه که ده توانیت پابهندی عیشق بیت، ههر که سیکیش درکی به ره سهنی خوی کرد و که وته عیشقی ئه و بوونه ره سه نهی خوییه وه ئامادهیه ببیتته ئه سیری ئه م عیشقه. مهحوی ده لیت:

"له پین حه رامه زرپه ی سیلسیله ی موقه ده ده سی عیشق

ببی به شیر و مه گه ر هه لگری له دونیا ده ست" (مهحوی، ۱۳۹۱هـ: ۷۰).

تویژهر پیی وایه مهحوی له جیهانی عیشقدایه، که جیهانیتی سه ره بخو و جیاوازه له دونیای دهره وه، بو نمونه ئاگری دهره وه سوتینه ره و مروّف له ناو ده بات، به لام ئاگری عیشق نه ک ههر سوتینه ره نییه و عاشق ناسوتینیی، به لکو عاشق و بوونی ره سه ن ده پاریزی و ته نانه ت له و کائینه نامۆیانه ش پاکی ده کاته وه که له ناویدان، ئه م ئاگره ی عیشقه له ههر شوینیک هه بیت به نیسه بت عاشقه وه به هه شته. ههروه ک مهحوی ده لیت:

"گه ر ئاگری مه حبه تی شک به م له دۆزه خا

ئه و دۆزه خه به هه شتمه، جه ننه ت ده که م حه رام" (مهحوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۵۵).

به شی سییه می تویژینه وه که به ناو نیشانی "عه ده م و ره نگدانه وه ی عه ده م له شیعه رکانی مهحوی دا"، تویژهر له م به شه دا باسی عه ده م له روانگی هایدگه ره وه ده کات، ههروه ها پرسی عه ده م و قه له قی، که چۆن قه له قی عه ده م ئاشکرا ده کات، قه له قی بنه مای دهرکه وتنی عه ده مه، که وته حالی عه ده م له کاتیکدا ده بیت مه وجود له مروّف ده کشیتته وه و به دهربرینیکی تر مروّف بو ئه وه ی بکه ویتته حالی عه ده مه وه پیویسته مه وجود لیی کشابیتته وه و که سه که هیچ په یوه ندیبیه کی به مه وجوده وه نه مابیت. تویژهر نمونه ی عه ده م له هیچیتی و بیزاری له دونیا لای مهحوی به نمونه ی شیعیری دینیتته وه، که چۆن مهحوی ده یه ویت له بوونی ره سه نی خوی نزیک بیتته وه و بگات به یار بو ئه مه ش پیویسته بچیتته ناو دهریای عه ده م، عه ده م وه ک دهریایه که و (یار بوون) یش وه ک گه وه ره ریکه له ناو ئه و دهریایه دا، مهحوی ئه م دونیایه ی به عه ده م داناوه، که دیدیکی سوّفیگه ربیانه ی ئیسلامیه.

"بی چوونه عه ده م په ی به سو راعی ده می نابهی

فایز ببه به م گه وه ره له و به حره به پوچوون" (مهحوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۴۴).

عه ده م لای مهحوی بابه تیکی قوله، بیابان و له یلا وه ک مه وجودیک لای مهجنون و کیو و شیرینیش وه ک مه وجودیکی تر لای فه رهاد که ئاماده یی وجودییان هه یه، به لام به لای مهحوییه وه ده بیت بو ئه وه ی بچیتته شاری عه ده مه وه، ده بیت واز له گشت مه وجودیک

بهینیت، چونکه له عهدهمدا له ههستکردن به بوون لهوانی تر و دنیا و شتی دنیایی دادهبریت و تهنه چاوهروانی دهركهوتنی (یار_بوون) دهبیت، (یار_بوون)یش لهم حالهتی عهدهمهده دهركهویت. مهحوی له دیره شیعریکدا دهلیت:

”مهگر شاری عهدهم جی و تیا سرگهشتهبم قاته

بیابانه بهشی مهجنونه ، خاصی کوهکن کپوه” (مهحوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۹۱).

لیردها پوختهیهک لهسهه ئهه توژیینهوهیه دهخهینهپوو:

۱. مهحوی له شعرهکانیدا وجودییانه مامهله دهکات، به جوانی ئاماژهی به دووچور له بوون داوه، که بوونی راستهقینه و بوونی ساختهیه، یان دووچور دنیا، دنیای راستهقینه و دنیای ساخته، یاخود دووچور له مروّف، مروّفی راستهقینه و مروّفی ساخته.

۲. عیشق لای مهحوی پهیوهست نییه به سۆزیکي پوالهتییهوه، بهلکو تهواو پهیوهسته به جهوههروهه، عاشق لای مهحوی کهسینکه گهیشتووته قوناعی فهنابوون، یهکهه ههنگاوی عاشق بوونیش ئهوهیه مروّف به تهواوی دهستبهرداری دنیا بیت.

۳. عهدهم له شیعرهکانی مهحویدا، له ئهجامی بیزاری و هیچیهتی بوون و وازهینان له مهوجود، که مهحوی به دنیا و شتی دنیایی ئاماژهی بو کردووه، کشانهوه له ههموو ئهمانه دهکهویته حالهتی عهدهمهوه و پهی به بوونی رهسهنی خوی دهبات، ههموو ئهمانهش لای مهحوی له ژياندوستیییهوه سههراوهی گرتووه، چونکه مهحوی ژيانی به رهسهنایهتی خویهوه دهویت.

۱_۴ رهنگدانهوهی کهسیتی و دنیابینی ههلاج له شیعری کلاسیکی کوردی فارسیدا به تاییهت لای مهحوی و حافزی شیرازی) ناوونیشانی نامهیهکی ماستهری(سهبور عهبدولکههریم – شکاره)، پیشکەشی کۆلیژی پهروهدهی ئیبن پوشدی زانکوی بهغدا کراوه لهسالی(۲۰۰۸)، نامهیهکی بهراوردکارییه و پیکهاتوو له پیشهکییهک و چوار بهش.

تویژهه ئاماژه بو ئهوه دهکات ههلاج له نیو بوونیدی کلتوری و عیرفانی ئیسلامییدا راستهخو یان ناراستهوخو ههژموون و کاریگههه گهورهی ههبووه له نیو گهلانی موسلمان و بهتاییهتی ههردوو میللهتی کورد و فارسدا، ئهویش به هوی نزیکایهتی کلتوری ههردوولا لهگهله یهکتر، مهحوی وهک یهکیک له شاعیره هههه گهورهکانی کورد و ئهدهبیاتی عیرفانی کوردیی، کاریگهه بووه به ههلاج، چ وهکو کهسایهتی، چ وهکو دنیا بینی، ئهههش به روونی له شیعرهکانیدا دهركهویت. حافزی شیرازیش وهک یهکیک له گهورهترین شاعیری ههزهلیاتی فارس، ئهویش به ههههه کاریگههه ههلاجی به سههروه ههیه. بویه

بهراوردکردنی شیعرهکانی ههریهک له مهحوی و حافز جگه لهوهی دهبیته هوی ناسینی شیعرى عیرفانی به شیوهیهکی گشتی، له ههمان کاتیشدا دهلاقیهیهکه بۆ ناسینی نمونهی شیعرى داهینانکارانه لای دوو نهتهوهی جیاواز، نامهکه به پلهی یهکهم له ناوهپۆکدا میتۆدی (استقرائی) له میتۆدی بهراوردکاریشدا میتۆدی بهراوردی ئهدهبی ئهمریکی پهیرهو کردوه.

تویژهر له بهشی یهکهمدا بهناونیشانی "سۆفیگهرى و عیرفان و نهخشی ههلاج"، ئاماژه بۆ ئهوه دهکات، که عیرفان و سۆفیگهرى له نیو ههموو ئایین و ریبازه ئاینیهکان و تهناته کهم تا زۆر له قوتابخانه فهلسهفیهکانیشدا بوونی ههیه و لهناو ههر یهکه له ئایین و ئاینزاکاندا نیشانهیهک بۆ زوهد و پارێزگاری و بایهخندهان به مهسهلهی مادی و به کهم سهیرکردنی دونیا و گرنگیدان به بابته مهعنهوویهکان دهبینرین، سههرچاوه و بنهچهی عیرفان و سۆفیگهرىش دهگهڕینهوه بۆ پیویستی و نیازی مرۆف بۆ دروستکردنی پهیهوندهی راستهوخۆ لهگهڵ سههرچاوهی بوونی و پهراستراوهکهی خۆی، قوتابخانه عیرفانییهکان لهسهه ئهوه کۆکن که گهیشتن به پایهبلندی مهعنهوی تهنا له سایهی کۆششی بهردهوامهوه دهبیته، عیشق و خۆشهویستی له بنههتیهکانی عیرفانه له پیناو گهیشتن به پهراستراو.

تویژهر ههر لهم بهشهدا ئاماژه به سههرچاوه سههرهکییهکانی سۆفیگهرى ئیسلامی دهکات، که قورئانی پیروژ و ژیانی پیغهمبهر(د.خ) و ژیانی هاوهلانن، ههروهها قوناغهکانی سۆفیگهرى ئیسلامییش له ئهموونی دونیا نهویستی "زوهه" دهستپیدهکات و دواتر ئهم ئهموونه تیکهڵ به دونیای سۆفیگهرى دهبیته و تا له سۆفیگهرى پهتیهوه سهردهردهیته، پاشان ئهموونی سۆفیگهرى فهلسهفی پهیدا دهبیته، که بهرههمی ئهموونی کهسی چهندنین کهسایهتی دیاری سۆفیگهرییه.

تویژهر شیعرى سۆفیگهرى و عیرفان بۆ دوو بهشی سههرهکی دابهش دهکات، که یهکیکیان شیعرى کۆشش "مجاهده"ی سۆفیانهیه، ئهوی تریشیان شیعرى دونیابینی سۆفیانهیه، که ئهوه حال و جیلوهیه، که سۆفی له ناخیدا بهرامبهر به خودا دهركی پیدهکات و دهریدهبریت. لیرهوه دهکریت بلین شیعرى ههلاج له جۆری دوومه و له لوتکهی جۆری دوومهیشدایه، ههروهها باس لهوه دهکات که ههلاج عارف بووه نهک شاعیر، بهلام له حالهتی عیرفانیدا شیعرى وتوه، شیعرهکانیشی نهک تهنا له پووی ناوهپۆکهوه، بهلکو له پووی پووخواشیهوه دهبربری دونیابینی عیرفانی ئهون.

"کەسیتی و دونیابینی هەللاج لە شیعری کلاسیکی کوردیدا و لای مەحوی" ناوێشانی بەشی دووەمی توێژینه‌وه‌کەیه و توێژەر لەم بەشەدا ئاماژە بۆ ئەو دەکات گەلی کورد وەک سەرجه‌م گەلانی ئیسلامیی، کاریگەر بوو بە ئایینی ئیسلام بەهەر سێ ئاسته سەرەکییەکی (شەریعت، تەریقەت، حەقیقەت).

هەللاج لە ئەدەبی کلاسیکی کوردی و لە ئەدەبی کوردی هاوچەرخدا، وەک زۆرینەیی ئەدەبیاتی میلله‌تانی تری ئیسلامیی ئامادەیی هەیه، چ وەک کەسیتی، چ وەک دونیابینی، توێژەر باس لە هەندیک لە شاعیرانی کلاسیکی کوردی دەکات، کە کاریگەر بوونە بە کەسیتی و دونیابینی هەللاج، بە‌لگەش بۆ کاریگەر بوونیان نموونەیی شیعەرەکانیانە، کە بە راستە‌وخۆ یان ناراستە‌وخۆ و ئاماژەیان بە ناوی هەللاج کردوو، بۆ نموونە: "بابا تاهیری هەمەدانی و مەلای جزیری و ئەحمەدی خانی و بیسارانی و مەولەوی و مەولانا خالید و نالی و مەحوی".

توێژەر دیتە سەر باسی گەرە عاریفی کورد مەحوی، کە لە ژینگە‌یەکی سۆفیگەریدا چاوی هەلھیناوه و ژیاوه، بە تاییەتی گیرسانە‌وهی لە شاری سلیمانی کە دوو قوتبی گەرە وەک "مەولانا خالید و کاک ئەحمەدی شیخ"ی تیدا ژیاوه، هەموو ئەمانە کە شیکێی چوون بەرە و سۆفیگەرییان بۆ رەخساندوو. مەحوی لە سەرەتادا بیری زاهیدانە و سۆفیگەرییانە بەسەریدا زال بوو تا بیریکی عاریفانە، بەلام دواجار مەحوی لە تیروانینی بیری زاهیدانە‌وه بڵند دەبیتە‌وه بۆ عیرفان و ژیاوی جاویدانی، ئەویش بە برینی حال و مەقامەکانی سۆفیگەری و خۆ رازاندنە‌وه بە سیفاتە خاوییه‌کان لە دەرووندا و بڵندبوونە‌وه و گەشتن بە یەکتاپەرستی حەقیقی، کە یەکتاپەرستی عاریفانە‌یه و جگە لە خوا کەس نابینی.

"مەحویا با بەس بێ شیرکی تەشەبووژ بەم و بەو

بگرە بەس دامەنی تەوحیدی (هوالله احد)" (مەحوی، ۱۳۹۱هـ: ۱۱۴)

مەحوی وەک عاریفکی شاعیر و شاعیریکی عاریف و وەک عاریف ناسیک چەند کلاوه رۆژنە‌یه‌کی بەسەردا کراوه‌تە‌وه بۆ ئاشنا‌بوون بە دونیابینی هەللاج، ئەمانەش هەندیکن لەو نموونانە‌ی مەحوی ئاماژە‌ی پێداون:

۱. هەللاج، هیمای حەق‌خوازی یاخیبوو:

"هەتا حەق ناصیره، هەر حەقمە مەنظور

و‌ه‌کو مەنصور ئەگەر ب‌م‌کەن بە دارا" (مەحوی، ۱۳۹۱هـ: ۱۸).

۲. واجب بوونی کوشتنی هەللاج:

"لە حەق بیژی بوو بەحری (أنا الحق) هەر قەصید

لە باتیی جائیزه واجب گەرا قەتلم ب‌کەن واجیب" (مەحوی، ۱۳۹۱هـ: ۵۴).

۳. سالک بوون، به چوونه سهرداره:

”موحه قهق هر که سی مه سله کیه حق و حه قیه مه نظور

سلوکی چوونه سهرداره، طه ریهی پیره مه نصور” (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۱۲۸).

۴. حه قیه تی موحه ممه دی:

”ئه حمه د) که ئه کمه لی به شه ره، له م مه قامه دا

روتهی که مالی عیجزی له (لا أحمی) به عیان” (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۴۵۶).

تویژهر له به شی سییه مده به ناو نیشانی ”که سیتی و دونیا بینی هه للاج له شیعی

کلاسیکی فارسیدا و لای حافز، دیته سهر ئه ده بی کلاسیکی فارسی و به تاییه تی ئه و

شاعیرانهی کاریگه ربوونه به که سایه تی و دونیا بینی هه للاج، هه ریه ک له (سه نائی)، که به

کۆنترین شاعیری سو فی دیار و به ناو بانگی ئه ده بیاتی فارسی داده نریت و خاوه نی کتیبی

به ناو بانگی ”حدیقه الحقیقه” یه، دوا ی ئه ویش ”شیخ فه ریده دینی عه تتار”، وه ک شاعیریکی پایه

بلندی عیرفانی ده رده که ویت و یه کیک له به ره مه گرنگه کانی (منطق الطیر) ه، دواتریش

(مه ولانا جه لاله دینی رومی) ه، که خاوه نی (مه سنه وی و مه عنه وی) یه، که به گه وره ترین

به ره مه شیعی سو فیگه ری و عیرفانی داده نریت و له و پرووه وه له ئاستی

ئه نسکو پیدایه، پاشانیش ”شیخ مه حمودی شه بسته ری”، که خاوه نی ”گلشن راز” ه، یه کیکه له

جوانترین به ره مه شیعی عیرفانییه کان، ”سه عدی شیرازی” یش، که شیعه عیرفانییه کانی

له ئاستیکی بلندان و خاوه نی ”گلستان” ه، گه وره شاعیری جیهان و شاعیری غه زه لی ئیرانی

”حافزی شیرازی” یه، که زۆرتترین کاریگه ری له سهر خه لکی ئیران هه یه و له دوا ی قورئانه وه

باس له سیحری شیعه کانی حافز ده که ن. هه موو ئه مانه له به ره مه ئه ده بییه کانیاندا، چ

به ناوه تانی خودی هه للاج، یان دونیا بینییه کانی کاریگه ربوونه و ره نگدانه وهی و دونیا بینی له

شیعه کانیاندا ده بینریت.

”که سیتی و دونیا بینی هه للاج له شیعی مه حوی و حافزدا”، ناو نیشانی دوا به شی ئه م

نامه یه یه، لیره دا تویژهر به راوردی لایه نی لیکچوون و جیاوازی شیعه کانی هه ردوو شاعیر،

مه حوی و حافز، له که سی به راورد پیکراو ده کات که هه للاجه، که هه ریه که یان خاوه ن

کولتور و زه مینه یه کی جیاوازن و هه ریه که شیان خاوه نی ئه زمونیکه تاییه ت به خو یانن،

دیاریترین جیاوازییه کانی هه ردوو شاعیر له باره ی هه للاجه وه له م بوارانه ی خواره وه دا

ده رده که ویت:

۱. زوری ناوهینانی هه‌للاج لای مه‌حوی و که‌می لای حافز: لای مه‌حوی (۱۱) جار و لای حافزیش ته‌نھا (۲) جار.

۲. به‌رجه‌سته‌یی که‌سیتی هه‌للاج لای مه‌حوی و دونیابینی لای حافز: هه‌للاج لای مه‌حوی وه‌ک که‌سیتی زیاتر ئاماده‌یی هه‌یه تا وه‌ک دونیابینی، به‌لام لای حافز بوونه‌ره‌ریکی زیندوو و له‌گه‌لیدا ده‌ژی.

۳. نه‌شیای درکاندی رازی هه‌للاج لای حافز زیاتر وه‌ک له‌لای مه‌حوی.

۴. به‌رجه‌سته‌یی دونیابینی (حه‌قیقه‌تی موحه‌مه‌دی) لای مه‌حوی و کزیی لای حافز.

لیره‌دا پوخته‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌م توژیته‌وه‌یه ده‌خه‌ینه‌روو:

۱. هه‌للاج چ وه‌کو که‌سایه‌تی و چ وه‌کو دونیابینی، هه‌ژموون و نه‌خشی خۆی له‌سه‌ر دونیای عیرفان و ئه‌ده‌ب و فه‌لسه‌فه‌ داناو، به‌مه‌ش سیمایه‌کی جیهانی وه‌رگرتوو.

۲. فه‌ره‌نگی عیرفان و سو‌فیگه‌ری ئیسلامی کاریه‌ری گه‌وره‌ی به‌سه‌ر شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردیه‌وه‌ دیاره‌ به‌ تایبه‌تی ئه‌ده‌بی کلاسیک، چونکه‌ هه‌ندیک له‌ شاعیرانی کلاسیک خۆیان به‌شیک بوونه‌ له‌ ره‌وته و له‌ ئه‌ژموونه‌دا ژیاون، به‌شه‌که‌ی تریش ئه‌گه‌ر سه‌ر به‌ یه‌کیک له‌ قوتابخانه‌کانی سو‌فیگه‌ریش نه‌بووبیتن، به‌لام به‌هۆی کاریه‌ر بوونیان به‌ ئایین و ئه‌ده‌بی سو‌فیگه‌ری وایکردوو به‌شیک زۆر له‌ به‌ره‌مه‌کانیان برژیته‌ ئه‌و بواره‌وه‌.

۳. مه‌حوی وه‌ک زانا و عارفیکی گه‌وره‌، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ ژینگه‌یه‌کی سو‌فیگه‌ریانه‌دا په‌روه‌ده بووه و یه‌کیک بووه له‌ موریده‌کانی مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی، به‌لام له‌ هه‌مانکادا له‌ بازنه‌یه‌کی فراوانتر له‌و بازنه‌یه‌ی خۆی کاریکردوو و ئاشنا بووه به‌ زۆربه‌ی بیروبو‌چوون و فه‌لسه‌فه و زانست و کلتوو‌ره‌کانی سه‌رده‌می خۆی، ته‌نانه‌ت خاوه‌نی بیرى تایبه‌تی به‌خۆی بووه له‌و بواره‌دا.

۱_ ۵ مه‌حوی له‌نیوان زاهیرییه‌ت و باتنییه‌ت و سه‌رچاوه‌کانی عیشق و وینه‌ی مه‌عشووقدا ناوێشانى توژیته‌وه‌یه‌کی (د. ئه‌حمه‌دی مه‌لا‌یه، له‌سالی (۲۰۱۳) له‌ لایه‌ن ناوه‌ندی رۆشنییری و هونه‌ری ئه‌ندیشه‌وه‌ بلاوکراوه‌ته‌وه‌، که‌ پیکهاتوو له‌ پێشه‌کیه‌ک و سی به‌ش.

توژیته‌ر ئاماژه‌ بو‌ ئه‌وه‌ ده‌کات هه‌لبژاردنی بابه‌ت بی مه‌به‌ست نایه‌ته‌دی، به‌ تایبه‌ت بابه‌تیکی ئالوز له‌مه‌ر شیعره‌کانی مه‌حوی، که‌ زمانیکی نوێی له‌ناو چوارچیه‌ی قوتابخانه‌ی نالی داھینا، نوێکردنه‌وه‌یه‌ک، که‌ په‌یوه‌ندی خۆی له‌گه‌ل جیهانی سو‌فیگه‌ری ئاشکرا ده‌کات، توژیته‌ر باس له‌ گریمانه‌ی کاره‌که‌ی ده‌کات، که‌ له‌ سیکوچکه‌ی پێشنیارکراوه‌که‌ی (هینری کۆربان) وه‌ هه‌لیه‌ینجاوه‌، که‌ مه‌به‌ست له‌ هاو‌پۆلی نیوان (شه‌ریعه‌ت و حه‌قیقه‌ت و

تەرىقەت)۵. باسیش لەو دەکات بۇ ئەم لیکۆلینەوہیە میتۆدی بابەتیی ھەلبژاردووہ بۇ خویندەنەوہی شیعەرەکانی مەحوی، چونکە ئەدەب بە گویرەیی ئەم میتۆدە ئەزموونیکە کە لە جەوہەردا رۆحانییە زیاتر لەوہی زانیاریمان پێشکەش بکات، کەواتە ئەم لیکۆلینەوہیە بابەتەکانی ئەدەبی سۆفیگەری دەکاتە چەقی لیکدانەوہکانی.

لە بەشی یەکەمدا بەناونیشانی "سەرچاوەکانی عیشق" توێژەر دەلیت: لەم بەشەدا ھەولیی ئەو دەدەین لەو مۆدیە ئەدەبییانە بکۆلینەوہ، کە مەحوی لە وینەگرتنی مەعشوقەکەیی سوودیان لیوہرەدەگریت و ئاویتەیی خەونەکانی دەکات، مەحوی شاعیری عیشقە، عیشقیک کە ھەمیشە لە نیوان سینیەر و پروناکیدایە، لە نیوان وەصل و فیراقدایە، لە نیوان یەکگرتن و جوودابوونەوہدایە، لەنیوان حزوور و غیابدایە، دەکرئ بوتريت کە مەحوی شاعیری نیوان ژیان و مەرگە، مەحوی سەر بە ئەدەبیاتیکە، کە بەلایەنی کەم دە سەدەییە رەگ و ریشەیی رۆچۆتە نیو کلتووری رۆژھەلاتەوہ، چونکە لە مۆدیە رۆژھەلاتدا سۆفیەکان لە مۆدیە عیشقی دونیایی توخمەکانیان ھەلدەبژیرن بۇ ئەوہی خۆشەویستی خۆیان بۇ خودا پی بنووسنەوہ، توێژەر بە نمونەیی شیعیری سەرچاوەکانی خۆشەویستی دەخاتەروو، بریتیین لە:

۱. جەستەیی ژن: جەستە لە شیعیری مەحویدا لە واقع ھەلدیت و زیاتر لە تخوبەکانی خەیاڵدا جیگیر دەبیەت، مەبەست ئەوہیە کاتی مەحوی باس لە جەستەیی مەعشوقەکەیی دەکات، باس لە توخمیکی واقعی ناکات، بەلکو ھەمیشە باسکردن و وەسفکردنی ئەم جەستەییە بەرەو ھەوارەکانی زیھن و خەیاڵ راپیچمان دەکات، ھەرەھا توخمە زەمینییەکان ئیلام دەبەخشنە مەحوی و بواری دەدەنی لە جوانیی رابمینی، کە ھەریەکە لەمانە دەگریتەوہ: چاو، برژانگ و موژگان، لیو و زار، دەستی خەناوی، زولف و پەرچەم، گونا و خال.

۲. وینەیی ژن: لە سەرتاپای ئەدەبیاتی رۆژھەلاتدا وینەیی ژن بەردی بناغەیی شیعەرە، جا چ شیعیری سۆفیگەری، یان شیعیری دونیایی بیەت، مەحوی دەربارەیی ژنیک دەدوی کە ناتوانین ناسنامەیی دیاری بکەین، دەقە شیعیریەکانی گەواھی ئەو وینەییە دەدەن، کە وینەییەکی واقعی نییە، بەلام خاوەن ھیزیکی وایە کە کرداری ئافراندن دەگریتە ئەستۆ. مەحوی وشەگەلیک ھەلدەبژیرئ بۇ ئەوہی مەعشوقەکەیی پی وەسف بکات، وەک: یار، شوخ، دولبەر، ئەو.

۳. چەند توخمیکی ئاو و ھەوای عیشق: مەحوی لە فەرھەنگی شیعەرەکانیدا واتای جیاواز و نوئ دەداتە ئەم وشانە، وەک: بولبول / پەروانە، رۆژ / شەو، سینیەر / پروناکی، حزوور / غیاب، یەک / زۆر، ئاو / غوبار، ئاسمان / زەمین، وشکایی / تەپایی، سپی / رەش.

۴. مۆدیلەکانی عیشق: مەحوی ھەولێ داوھ لە چیرۆکەکانی پێشوودا توخمی تاییبەت ھەلبژێری، سوودیشی لە سێ چیرۆکی عیشق وەرگرتوو و لە روانگەى خۆیەو تەعبیری لیکردوون لەوانە:

أ. لەیلا و مەجنوون:

"خۆشى فەرموو چ مەجنوون و چ مەنصور

بەشى عاشق درا ھەر بەرد و ھەر دار" (مەحوی، ۱۳۹۱ھ: ۱۰۲).

ب. شیرین و فەرھاد:

"بە لەیلاو ھەر بەر قاپیی ئەم لەیلايە ئەى مەجنوون

شەھیکە سەد سەرى فەرھاد و شیرینی لەبەر پێ کەوت" (مەحوی، ۱۳۹۱ھ: ۸۵).

پ. - شیخی سەنعان:

"لەگەل دەستی مەلا پێ ناکەوئ زونناری زولفی یار

وھک(شیخ) ئیختیاری مەزھەبی (تەرسا) نەکە، چبیکەم" (مەحوی، ۱۳۹۱ھ: ۲۳۱)

بەشى دووھم بەناونیشانی "پەيوەندی نێوان شەریعت و شیعەرەکانی مەحوی"، لەم بەشەدا توێژەر ئاماژە بۆ ئەو دەکات، بۆ ئەو پەيوەندی نێوان شیعەرەکانی مەحوی و یاساکانی شەریعت و رۆلی شەریعت بخەینەرۆو، پێویستە لەو یاسا و داوونەریتانە وردبینەو، کە بوونەتە مایەى فەزای شیعەر لای مەحوی، کێشەى بنەرەتی لە شیعەری سۆفیگەریشدا مەسەلەى تەفسیرە، بۆ ئەو پەيوەندی لەم کێشانە بکۆلینەو ئەم بەشە دەکەینە سێ تەوەر:

یەکەم: لەو ئیستیشھادە قورئانیانە دەکۆلینەو، کە مەحوی دەیترنجینیتە نێو شیعەرەکانییەو. دووھم: لەو فەرموودانەى پێغەمبەر(د.خ) دەکۆلینەو، کە مەحوی دەیترنجینیتە نێو شیعەرەکانییەو.

سێیەم: لە سنووری یاسا دەکۆلینەو، کە دەبنە بەر بەستی شیعەرەکانی.

توێژەر باس لەو دەکات، بەشیک لە ئایەتەکانی قورئان لە نێو دێرە شیعەرەکانی مەحوی ھەندیکجار بە ئاماژە و ھەندیکجاری تریش وینەى چیرۆکە قورئانییەکان ئامادەبیان ھەیە و دەبینرین. مەحوی دەلێت:

"مەحويا با بەس بئ شیرکی تەشەببوٹ بەم و بەو

بگرە بەس دامەنى تەوحیدی(ھو اللہ احد)" (مەحوی، ۱۳۹۱ھ: ۱۵۲).

سورەتیک لە قورئانی پیرۆزدا بەناوی (المسد) باس لە چیرۆکی (ئەبولەھەبی) مامی پێغەمبەر (د.خ) دەکات، لەگەل خێزانەکەى، مەحوی ئەم چیرۆکەى ترچاندۆتە نێو شیعەرەکانی. دەلێت:

"زلهی موعه لیم، ئەو گۆلی پوومەتیه خستە تەب

(تبت یدا ابي لهب) ی بئ ئە دەب (وتب)

ئازاری دام و هەرکەسە کردی لە گردی خۆی

هیزم کەشی جەهەننمە (حمالة الحطب)" (مەحوی، ١٣٩١هـ : ٧٩).

توێژەر ئاماژە بە ژمارەیهی بەرچاوی لە فەرموودەکانی پێغەمبەر(د.خ) دەکات لە نێو شیعەرەکانی مەحوی و دواتریش ئەم فەرموودانە تیکەڵ دەبنەو بە ستایشکردن، کە ئەم تێرمە پانتاییهکی فراوانی لە بەشێک لە شیعری شاعیرانی کلاسیکی داگیرکردوو و لە جیهانی سۆفیگەریتیشدا شوێنیکێ تاییهتی هەیە. مەحوی دەلیت:

"ئەی جەمالت نووری دیدەیی ئەنبیا

شامی طورەت صوبحی ئەنبیا" (مەحوی، ١٣٩١هـ : ١٤)

سەبارەت بە یاسا و سنوورەکان لە شیعەرەکانی مەحویدا، توێژەر دەلیت مەفهومی سنووردانان لە هەردوو دیدگای شافعی و ئیبن عەرەبی لە ناوەوهی تیکستەکانەوه خۆی فەرز دەکات، چونکە ئەم دووانە مەرجەعییهتی شیعەرەکانی مەحوی، لەلایەک مەحوی سەر بە مەزەهەبی شافعییه، لەلایەکی تریش ناتوانی ئاشنایهتی خۆی لەمەڕ یهکی لە بۆچوونە میتافیزیکیه هەرە گرنگەکانی ئیبن عەرەبی بشاریتەوه، ئەویش(وهددهتی وجود)ه. دەلیت:

"غەیری وهددهت لە وجودا نیه، کەثرەت وەهمه

ساده تهكراری يهكه، مەنشەئێ ئەوهای عەدەد" (مەحوی، ١٣٩١هـ : ١١٣).

توێژەر لە بەشی سێیەمدا بەناونیشانی "پەيوهندی نێوان حەقیقەت و شیعەر" ئاماژە بۆ ئەوه دەکات لەبەر ئەوهی لەبارەي شیعەرەکانی مەحوی دەدوین، دەبی بۆ مانای قوولی حەقیقەت بگەرێین لە نێو تیکستە شیعرییهکانی و پەهەندەکانی حەقیقەت بدۆزینەوه، چونکە حەقیقەت ئەزموونیکێ سۆفیگەرییه، کە سۆفی دەیهوئ بگاتە حەقیقەتی ناخ، شیعیریش چالاکیهکی ئەدەبییه، ئەمەش پالمان پێوه دەنیت، کە بە وردی لە بونیادی ناوهکی شیعەرەکانی مەحوی بدوین، مەحوی لە نێو شیعەرەکانیدا ئەزموونی رۆحی خۆی بۆ ئەوهی بگات بە حەقیقەت، بە بەراوردکردن و خۆ بە ئەوان زانین هەریهک لە (حەللاج و خدری زنه) دەکاتە خەسلەتی دەقه شیعرییهکانی، چونکە ئەم کەسایهتیانە کار و کاردانەوهی زۆری لەسەر دونیای سۆفیگەری جێهێشتوو و لە هەمان کاتیشدا ئیلهام و هیزیکێ شیعری بههیزیشیان داوه بە شاعیران، بە لای مەحویشهوه خاک و خۆلی بەر دەرگای مەعشوق بەهاو نرخێ ئەو ئاوهی هەیه، کە خدری زنه خواردییهوه. هەرۆهک مەحوی لە دێره شیعریکدا دەلیت:

"(خضر) ئەگەر چاوی ھاياتی بېرىپ ھايات

من له خاکی دەری جانانەمە ھەر چاوی ھايات" (مەحوی، ۱۳۹۱ھ: ۶۳)

مەحوی لە رېيازە شیعرییە سۆفیگەرییە کەیدا ئیجابی خۆی بۆ بویری ھالاج دەردەبەریت
پەتی قەنارەش دەکاتە رەمزی عیشقیکی نەمر. دەلیت:

" لە ئۆلکەى عیشقدا بۆ ھەر کەس سەرداریە

عولوی مەرته بەی سەردار، بۆتە پەپرەوی مەنصور" (مەحوی، ۱۳۹۱ھ: ۱۲۸)

لێردەدا پوختەیک لەسەر ئەم توێژینە وەیە دەخەینە پروو:

۱. مەحوی لە پیناوی گەشتن بە مەعشوق و بینینی وینەى جوانی مەعشوق، لێزانانە
کۆمەلێک وینە و چیرۆکی خوشەویستی تر جاندۆتە نیو بەیتە شیعەرەکانی و کردوونی بە
کەرەستەیک و وینە و ئیستاتیکی بەرزی شیعری لى بەرھەمھیناوە.

۲. سەرچاوەکانی عیشق و خوشەویستی لە ئەدەبدا فرە چەشنن، لە دۇنیای
سۆفیگەریشدا بۆ تەعبیر لە عیشقی ئاسمانی، ھاوون بە عیشقی زەمینی تەعبیریان لە
مەعشوق کردووە و پینان وابوو ئەمە واقعی ترە، مەحوی لەرێگای عیشقی مەجازییە وە
سیفاتی دۇنیایی دەداتە پال مەعشوقەکەى.

۳. دۇنیابینی گەرە عارفی کورد مەحوی ھێندە فراوانە پیشوازی لە فیکر و تەئەمولاتی
عاریفانی رۆشنگەریش کردووە، بۆ نموونە بنەما فیکری و جیھانبینیەکانی ھەریەک لە
ھالاج و ئیبن عەرەبى پانتاییەکی باشی لە شیعەرەکانی مەحوی داگیرکردووە.

۴. مەحوی بە جیھانبینی خۆی و بەرزی ئاستی ئیستاتیکی زمانەکەى و شارەزا و
دەولەمەند بە کۆد و رەمزی ھونەری، پەيامەکانی خۆی گەیاندووە، ھەر لە رەخنە گرتن لە
واقیع و ھەلمالینی پەردە لەسەر بابەتە رۆوکەشەکان و دامالینی دەمامکی ساختە لە پرووی
سیمای ئەوانەى خەریکی خەلەتاندنی خەلکن، پەيامی مەحوی کارکردنە لەسەر ناوەرۆکی
حەقیقەت، لە ھەمان کاتیشدا رۆوبەرۆو بوونەوہى حەقیقەتە رۆوکەشەکانە، ئەویش بە
گرتنەبەر و بەکارھینانی رێگا و میتۆدی جیاواز.

۱_ ۶ ھێرمینۆتیکی شیعری سۆفییانەى مەحوی ناویشانی تیزی دکتۆرای(ھیمن عومەر
خۆشناو)ە، وەک بەشیک لە پێداویستیەکانی پلەى دکتۆرا لە ئەدەبى کوردیدا، پیشکەشى
کۆلیژی زمانی زانکۆی سلیمانی کراوە لە سالی ۲۰۱۴، پیکھاتووہ لە پیشکەیک و
دەروازەیک و سى بەشى سەرەکی.

تويژەر ئاماژە بۇ ئەو دەكات، ئەگەر دەقى شىعيرى بە تىپەربوونى كات خوئندەنەوہى جياوازى بۇ بىكرى، ئەوا دەقى شىعيرى سۆفيايە رېژە جياوازييەكەى زۆرتەر، بەو پىيەى زياتر لە بۆتەى رەمز و ھەندىك نىشانە و ھىماى تايبەت بە خۆى ھەيە، بە شىوہەيەكە ئەوہى شارەزاي بازارى ئەوان نەبىت ناتوانىت زۆرتىن واتاى لى ھەلبىكرىنىت، تويژەر لەم تويژىنەوہدا بۇ مامەلەكردن لەگەل شىعەرەكانى(مەحوى) بە پلەى يەكەم پشتى بە تىورى وەرگرتنى قوتابخانەى ئەلمانى (سەنگراينەوہ) و بە پلەى دووہمىش بنەماكانى كاركردنى (ھۆسرەل و گادامىر) بەستوہ.

تويژەر گوزەرىكى ميژوويى دەكات بۇ زاراوہى (ھىرمىنوتىكا)، كە لە سەردەمى يونان تا سەردەمەكانى دوايى، بە پىي رەھەندە ميژووييەكە ئەوئىش واتاى جياوازي تايبەت بە خۆى وەرگرتوہ، وەك: (گوتە و دەربرىن، رپوونكردنەوہ، وەرگىزان)، ئەم چەمكە بە دوو ئاراستە كارىكردوہ، يەكەمىان تەئويلى دەقە ئايىنى و ئەدەبىيەكانى كردوہ، دووہمىش لە رەھەندە فەلسەفەيەكەوہ لە خودى كردهى تيگەيشتنى كۆليوہتەوہ، بەلام دواتر ئەم زاراوہە گۆرانى بەسەردا ھات و بۇ شرۆفەى دەق بەكارھات، پاشانىش پەرى سەند و وەك زانستىك لەناو كايە مەعرفىيەكەدا خۆى نىشاندا و وەك رىبازىك و مېتودىكى خوئندەنەوہ ھەمە لايەنەتر دەرکەوت.

تويژەر لە بەشى يەكەمدا بەناونىشانى "دەق لە نيوان چىژ و ھىرمىنوتىك دا"، ئاماژە بۇ ئەو دەكات چىژ وەك كۆلەگەيەكى گرنگى مانەوہى ئەدەبىيات ئەژماركراوہ، بەو پىيەى ئەدەب بە ھۆى چىژى وەرگرەوہ ھەولى بە نەمر بوون دەدات، كە لە رىگەى چىنە زمانىەكەيەوہ ئەم رۆلەى خۆى بەرجەستە دەكات، مەسەلەى عىشق و مېنىتەتى دەق يەكىك بووہ لە دياردەكانى جوانى دەقى سۆفيايە، ھەر لەو كاتەى بىريان لە سىفاتى(الجمال)ى خوا كردۆتەوہ، چونكە (خودا جوانە و جوانىشى خۆشدەوئى)، عىشق و خۆشەويستىش لە ئەنجامى ھەستكردن بە جوانى دىتە كايەوہ، ئەم جوانىيەش لەو دەقانە بەرجەستە بووہ كە لە رەگەزى مېنىنەن، بەلام لە دەقى سۆفيايەدا جوانى مېنىنە بۇ كات بەسەر بردن و چىژى سىكىسى نىيە، بەلكو بۇ بەدەستەينانى پلەى عىشق و خۆشەويستىيە، كە لەو دىوى ئەم خۆشەويستىيەوہ ئامانجىكى تر ھەيە، كە خولقەنەرى جوانىيەكەيە، يەكىك لەو ئالوزىيانەى لە تيگەيشتنى شىعيرى مەحويدا ھەيە برىتییە لە مەسەلەى عىشق، شىعەرەكانى مەحوى لە باسكردنى خۆشەويستى خودايى بە قالب و برگەى خۆشەويستى دونيايى خالى نىيە، چونكە زۆربەى كۆد و رەمزەكانى پىشووئى بەكارھىناوہ، لەبەر ئەوہ دەگونجى خوئندەنەوہى دىكەى بۇ بىكرىت، كە خودى ھىرمىنوتىك ھەلوہداى دۆزىنەوہى ئەو راستىيە.

"هیرمینۆتیکای فینۆمینۆلۆجیا"، ناوینیشانی بەشی دووهمی توێژینه‌وه‌که‌یه، توێژەر ئاماژە بۆ ئەو دەکات، که فینۆمینۆلۆجیا (دیاردەگه‌رایی یان دیاردەناسی) وشه‌یه‌کی یۆنانیه، له کۆن و نویدا گۆرانی به‌سه‌ردا هاتووه، چ له زاراوه‌که یان له ئاراسته‌ی کارکردنی، خودی کارکردنی ئەم میتۆده په‌یوه‌ندی به‌ بوونه‌وه هه‌یه، بۆیه زۆربه‌ی زۆری فه‌یله‌سوفه‌کان له کاره‌کانیاندا پشتی پێده‌به‌ستن، هاتنه‌ کایه‌ی فینۆمینۆلۆجیا جیگای به‌ هیرمینۆتیکا له‌ق نه‌کرد، به‌لکو پته‌وتری کرد و سنووره‌کانی فراوانتر کرد،

له‌م به‌شه‌دا ئەزموونی گه‌ران به‌دوای ئازادی له‌ نیوان "قه‌له‌ق و گومان" لای مه‌حوی خراوه‌ته‌پوو، مه‌حوی له‌ هه‌له‌په‌ی ئەوه‌دایه‌ خۆی له‌و بوونه‌ ساخته‌ رزگاربات و واتای بوونی په‌سه‌ن و راسته‌قینه‌ بدۆزیته‌وه، باسکردن له‌ بیرى ئازادبوون و هه‌له‌دای پۆحانیه‌ت لای مه‌حوی له‌ چوارچۆیه‌ی فه‌نابووندايه، به‌لام به‌بێ کۆمه‌لی چه‌مکی دیکه‌ی تر ته‌نیا لیکۆلینه‌یه‌کی رووکه‌شانه‌ی ده‌قه و فه‌رامۆشکردنی گوتاری باتینی ده‌ق و شاعیریشه، ئەو چه‌مکانه‌ش بریتین له‌: "بێده‌نگی، گۆشه‌گیری، برسی بوون، بێداری"، مه‌حوی ده‌لیت:

"هه‌ر گه‌فتوگۆمه‌ که‌چی هه‌ر ده‌لیم و تیناگه‌م

هه‌ر جستوجۆمه‌ که‌چی هه‌ر ده‌رۆم و بێ ناگه‌م

چاوم رووا و گۆشه‌ی ئەو ئەبرۆیه‌م هه‌ر نه‌دی

دل بووبه‌ به‌حری عولوم و له‌ ئەلف و بێ ناگه‌م" (مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ: ۳۴۳).

له‌ جیهانی سۆفیگه‌ریدا چه‌مکی تریش به‌رچاوده‌که‌ویت، که (مردنه)، به‌ واتای داکه‌ندنی به‌رگی مادیه‌ت و کۆت و به‌نده‌ شته‌ دونیاییه‌کان و پیکردنه‌ به‌ره‌و جیهانی مه‌عنه‌ویه‌ت و فه‌نابوون، به‌لای ئەوانه‌وه مه‌شغۆلبوون به‌ دنیا و بێ ئاگایی و غه‌فله‌ت مردنێکی ناچاریه، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر سۆفییه‌کانیش ئەه‌لی دنیا بن ئەوا حسابی مردوویان بۆ ده‌کریت، دیسان به‌لای ئەوانه‌وه به‌ره‌و مردن چوون، ده‌رگا کردنه‌وه‌یه به‌سه‌ر ژیانی راسته‌قینه، مه‌حوی له‌ شیعره‌کانیدا ئەم چه‌مکانه‌ی به‌ روونی ئاماژه‌ی پێداوه. ده‌لیت:

"ئەجەل ده‌وره‌م ده‌دا حاضربه‌ واده‌ی ده‌ور و ته‌سلیمه

منی غه‌فله‌ت زه‌ده‌ هه‌شتا خه‌ریکی مه‌سه‌ئه‌له‌ی ده‌ورم" (مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۲۰).

به‌شی سێیه‌می توێژینه‌وه‌که، به‌ناوینیشانی "هیرمینۆتیکای سیمپۆلۆجیا بنه‌ما و ئیشکالییه‌ت"، توێژەر ئاماژە بۆ ئەو دەکات، هیرمینۆتیک به‌شیک سهره‌کی ئه‌رکه‌که‌ی بریتیه‌ له‌ ده‌رخستنی رووه‌ په‌نه‌ان و شاراوه‌کانی ناو ده‌ق، ئەویش دۆزینه‌وه‌ی ئەو کۆد و په‌رمزانه‌یه، که له‌ بچووکتین یه‌که‌ی زمانه‌وه‌ ده‌ستپێده‌کات، که وشه‌یه و هه‌تا رسته و ته‌واوی ده‌ق، سیمپۆلۆجیاش ده‌رفه‌تیک و ده‌ره‌خسینیت، که وشه‌ هه‌مان ئەو وشه

فهره‌نگییه پووته نه‌بیت، به‌لکو له‌گه‌لیدا وهرگر به‌رهو جیهان‌بینییه‌کی تر ببات، که جوله و لشین به وهرگر ببه‌خشیت و له‌ناوبوونی خوی و گه‌ردووندا هه‌ولی دۆزینه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل چه‌مکی تر واتای تر بدات، هه‌ندیک له‌و ده‌قانه‌ی مه‌حوی چینه‌که‌ی وا خراوه‌ته‌پوو، که له‌یه‌ک کاتدا وپرای دهرنه‌چوون له‌ پهمز و ستراتیژی‌ته‌ی سو‌فیانه، وه‌ک که‌ره‌سته‌یه‌کی ره‌وانیژی‌ش مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا کراوه، ئە‌مه‌ش بووه‌ته هوی سازاندنی شیعریه‌تی وینه، سه‌ربه‌خویی وشه‌کانیش پۆلی گرنگی هه‌یه له‌ فراوانکردنی سنووری هی‌رمینۆتیکدا، وه‌ک چه‌مکه‌کانی "سه‌فه‌ر، حه‌ق، سی‌په‌ر و هه‌تاو، عیشق و عه‌قل، ئاو و ئاگر، پاوچی و نیچیر، بولبول و په‌روانه".

شوینیش له‌ ده‌قی ئە‌ده‌بیدا پایه‌یه‌کی گرنگی و پۆلی به‌رچاوی له‌ به‌خشینی شیعرییه‌ت به‌ده‌ق هه‌یه، به‌ تایبه‌تی خودی گوتاری سو‌فیانه، چونکه به‌لای سو‌فییه‌وه ئامانج ریکردنه به‌ ریگه‌ی عیشق یان گه‌یشتن به‌ حه‌قیقه‌ت، بۆیه چه‌مکه‌کانی سه‌ر ئە‌و ریگه‌یه‌ له‌ناو سیمپۆلۆجیادا پۆلیان له‌ سازاندنا هه‌یه، به‌و پینیه‌ی جیا له‌ واتا فهره‌نگیه‌که واتای دیکه‌شی لی بارکراوه. وه‌ک چه‌مکه‌کانی "سه‌حرا، شار، وادی... تاد"، هه‌روه‌ها ئە‌ندامه شوینیش وه‌ک جۆریک له‌ جۆره‌کانی شوین به‌و پینیه‌ی له‌ پووبه‌ری بچووکی خویاندا شوین و له‌سه‌ر جه‌سته پووبه‌ریکی بچووکیان گرتوو، وه‌ک: "خال، خه‌ت، پوومه‌ت، زولف، لیو... تاد"،

تویژه‌ر له‌م به‌شه‌دا ئاماژه‌ی به‌ زانستی لۆجیک(منطق) کردوو له‌ شیعه‌ره‌کانی مه‌حویدا پیی وایه مه‌حویش به‌ ئاگایانه مامه‌له‌ی له‌گه‌ل لۆجیک کردوو و هه‌ندیک زاراوه‌ی بۆ مه‌به‌ستی تایبه‌تی به‌کاره‌یناوه و لیکدانه‌وه‌ی ئە‌م زاراوانه‌ش ته‌نیا به‌ گه‌رانه‌وه ده‌بی بۆ زانستی که‌لام و لۆجیک، ئە‌مه‌ش هه‌ندیک له‌و زاراوانه‌یه "وه‌حده‌ت و که‌ثره‌ت، زه‌رپه‌تی وجود، مه‌سه‌ئه‌له‌ی ده‌ور، جه‌وه‌ه‌ر، قه‌زیه‌ی مانع‌الجمع، جه‌معی ضید، شه‌ک و ظه‌ن... تاد"،

جیاوازی شیعه‌ره‌کانی مه‌حوی له‌ کاروانی ئە‌ده‌بیاتدا تایبه‌تمه‌ندی خوی هه‌یه، ئە‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌ش ده‌قی وه‌ها ره‌نگریژ کردوو، که کارلینکی له‌گه‌ل وهرگر وه‌ک ده‌قی شیعی تر نه‌بیت زیاتر به‌ ئالۆزی خوی دهربخات، هه‌تا ئالۆزتریش بیت دره‌نگتر گرێکان ده‌کرینه‌وه، به‌مه‌ش به‌ربه‌ست ده‌که‌ویته به‌رده‌م کرده‌ی تیگه‌یشتن، بۆیه تیگه‌یشتنیش له‌ شیعه‌ره‌کانی مه‌حوی په‌یوه‌ندی به‌ سه‌رده‌م و کاته‌وه نییه، وه‌ک ئە‌وه‌ی پیمان وایی دوورکه‌وتنه‌وه له‌ زه‌مه‌نی مه‌حوی به‌ربه‌سته‌کانی به‌رده‌م ریگه‌ی تیگه‌یشتن له‌ شیعه‌ره‌کانی زیادی کردوو، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا چینی شیعی مه‌حوی به‌و ئە‌ندازه‌یه بۆ خوینه‌ره‌کانی سه‌رده‌می خۆیشی گرفت بووه، هۆکاره‌که‌ش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ به‌رزی زمانه شیعرییه‌که‌ی.

لیرهدا پوختهیهک لهسه ر ئەم توژیینهوهیه دهخهینهپوو:

۱. هیرمینۆتیکا وهکو چه مکیکی زانستی، کرانهوهیه به پرووی جیهانی دهرهوهی دهق، له پیناو تیگه‌یشتن له دهق، به‌مه‌ش هه‌میشه له‌به‌رده‌م تیگه‌یشتنیکی نویداین بو دهق.

۲. چیژ هه‌میشه جوانی به‌خشیوه به شاعر و به خوینه‌ریش، پرسى خوشه‌ویستی و توانه‌وه له مه‌عشوق پرسینکی چیژ به‌خشه، شاعیران به زمانی خوشه‌ویستی زه‌مینیه‌وه ته‌عبیریان له خوشه‌ویستی ئاسمانی کردوه.

۳. شاعره‌کانی مه‌حوی زۆربه‌ی له قالبی غه‌زه‌لدان، ته‌بعی غه‌زه‌لیش وایه که به‌رجه‌سته‌ی خوشه‌ویستی تیداده‌کریت به شیوه‌ی ئافره‌تیکی جوان و شوخ و شه‌نگ، ئەمه‌ش وایکردوه به جوړی له جوړه‌کان تیگه‌یشتنی جیاواز بسازیننی له‌کاتی خویندنه‌وه وراڤه و شیکردنه‌وه ده‌قه‌کان.

۴. هونه‌ری شاعیری مه‌حوی له ئاستیکی بالادایه و شاعره‌کانی هه‌لگری گه‌لیک واتایه، که له هه‌ناوی شاعره‌کانیدا خو‌ییان هه‌شارداوه، هه‌موو ئەمانه‌ش وایکردوه شاعره‌کانی دره‌نگ خو‌یان بدن به‌ده‌سته‌وه، به به‌راورد له‌گه‌ل شاعیرانی سه‌رده‌می خو‌ی، بۆیه بواری هیرمینۆتیکی تیدا فراوان ده‌بیت.

۱_۷ جوانیناسیی عیرفانی له شاعره‌کانی شیخ نووره‌ددینی بریفکانیدا ناونیشانی نامه‌یه‌کی ماسته‌ری (کازم شیخ حسین)ه، وه‌ک به‌شیک له پیداو‌یستییه‌کانی پله‌ی ماسته‌ر له ئەده‌بی کوردیدا، پیشکه‌شی فاکه‌لتیی ئادابی زانکۆی سو‌ران کراوه له‌سالی (۲۰۱۸) ئاماده‌کراوه، له پیشه‌کیه‌ک و سنج به‌ش پیکه‌اتوه.

توژیهر ئاماژه بو ئەوه ده‌کات به دریژیایی میژووی مرو‌قاییه‌تی پرس و بابته‌ی جوانی یه‌کیک بووه له پرس و بابته‌هه‌ره گرنه‌گه‌کان و به‌رده‌وام جیگای سه‌رنج و تی‌رامانی فه‌یله‌سوف و بیرمه‌ند و لیکۆله‌ره‌وان بووه، به جوړیک له‌گه‌ل سه‌ره‌لدانی هه‌ر ره‌وت و قوتابخانه‌یه‌کی فه‌لسه‌فی و هزری، چه‌مکی جوانی واتایه‌کی جیاوازی له خو‌گرتووه و دید و تی‌روانینی جیاوازی له باره‌وه خراوه‌ته‌پوو، له‌ناو ئەم ره‌وته میژوویه‌شدا عیرفان خاوه‌ن جوړیک له دید و تی‌روانین و راڤه و لیکدانه‌وه‌ی و تیگه‌یشتنی تایبه‌ت به خو‌ی هه‌یه دهرباره‌ی چه‌مکی جوانی، له‌سه‌ر ئەم بنه‌مایانه‌ش بنه‌ما جوانیناسیه‌کانی خو‌ی بنیات ده‌نیت و له‌وانی دی خو‌ی جیا‌ده‌کاته‌وه و دواجاریش ده‌بیته‌ خاوه‌ن ریچکه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ له‌ناو جوانیناسیدا، ری‌بازی لیکۆلینه‌وه‌که‌ش ری‌بازی(تیوری_ شیکاری)یه که توژیهر پشتی پییه‌ستوه.

له به شی یه که می توژیینه وه که دا به ناو نیشانی "جوانی و جوانی ناسیی عیرفانی"، ئاماژه بۆ ئه وه دهکات له بهر ئه وهی جوانی سیفه تیکی ئه بستراکتی هیه و شتیکی به رههست نییه، له بهر ئه وه پیناسه کردنی ههروا کاریکی ئاسان نییه، له لایهکی تره وه به هۆی به رفروانی و به ربلأوی واتای جوانی، که ده توانیت له ناو هه ریه که له بواره کانی "فلسه فه، ئایین، دهروونزانی، کۆمه لئاسی... تاد" واتایه ک که جیاواز بیت له بواره که ی تر، بۆ خۆی په یدا بکات، بۆیه ده بینین هه ر فه یله سوف و بیرمه ند و لیکۆله ریک، به پیی سپۆری ئه و مه یدانه مه عریفیه ی کاری تیدا کردوه، هه ولی داوه واتایه ک به چه مکی جوانی به خشییت و پیناسه یه ک له باره یه وه بخاته پروو.

جوانیناسی "ئیستیتیک" له کۆندا یه کیک بووه له سه ره کیتیرین بابته کانی فلسه فه و به یه کیک له پینچ لقه کلاسیکیه کانی فلسه فه یان داناوه، که بریتین له "جوانیناسی، تیوری مه عریفه، مه نتق، ئه خلاق، میتافیزیک"، له م باره یه وه بیرو بۆچوونی زۆریک له فه یله سوفان و لیکۆله ره وان خراوه ته پروو، هه ندیکیان جوانیناسییان به فلسه فه ی جوانی داناوه و هه ندیکی تریشیان به فلسه فه ی هونه ر، به لام وه ک ئه وه ی له "ئینسایکلۆپیدیای ئه مریکانا" پیناسه کراوه له هه موو ئه وانی پیشوو تر به دروستتر داده نریت، چونکه جوانیناسی نه ته نها به فلسه فه ی جوانی داناوه و نه ته نیا به فلسه فه ی هونه ریش، به لکو چه مکی جوانیناسی په یوه سترکردوه به جوانی و هونه ره وه.

له جیهانبینی عیرفانیدا جوانی بۆ چه ند جوړیک دابه ش ده کریت:

۱. جوانیی دیار و بینراو: له ریگه ی چاوه وه ده بینریت و له ریگه ی هه سته کانه وه درکی پیده کریت.
۲. جوانیی نه بینراو و ناوه کی: له ریگه ی چاوی دل و پرووناکی ناوه وه ده بینریت و درکی پیده کریت.
۳. جوانیی ره ها: تایبه ته به خودای گه وره و هیچ ئافرینراویکی تر تیندا به شدار نییه.
۴. جوانیی سنووردار: ده رکه وتنی جوانیی خودایه له سه رجه م بوونه وه راندا.
۵. جوانیی حه قیقی: جوانیی زاتی خودایه و سیفه تی یه کتایی و بالایی هه یه.
۶. جوانیی مه جازی: ته جه لالی جوانیی حه قیقی و ئیلاهییه، ئاوینه یه که بۆ جوانیی حه قیقی.

له باره ی جوانیناسیی عیرفانیش توژیهر ئاماژه بۆ دهکات، که جوانیناسیی عیرفانی به شیکه له فلسه فه ی جوانی و هونه ر، به و پییه ی عیرفانیش خاوه ن دید و تیروانینی تایبه ت به خۆیه تی له باره ی جوانییه وه، که جیاوازه له دید و تیروانینه کانی تر، هه ر ئه مه ش وایکردوه جوانیناسیی عیرفانی کردۆته ریچکه و ره وتیکی سه ره به خۆ له ناو جوانیناسیدا،

که واته بابەتی جوانیناسیی عیرفانی بریتییه له باسی جوانیی ئیلاهی و تەجەللا و دەرکەوتنی ئەو جوانییە لە سەرتاسەری بووندا، بۆیە عاریفان هەردەم لە هەولێ ئەوەدان بوون بەو جۆرەیی هەیه پەردەیی لەسەر لابدەن و سەرەنجام بوون بە جوانیی ئیلاهییه‌وه بدۆزێنەوه دواتریش بە جوانیی ئیلاهی بگەن، سەرەنجامیش چاوی دلایان دەکرێتەوه و هەموو گەردوون و بوون بە جوانیی ئیلاهییه‌وه دەبینن.

تۆیژەر لە بەشی دووهدا بەناونیشانی "بنەمای بوونناسی و مەعرفەناسی لە جوانیناسیی عیرفانیدا" ئاماژە بۆ ئەو دەکات، "بوون" بنەرەتتیرین و سەرەکیترین پرسیارەکانی فەلسەفەن، بۆیە هەر لە سەرەتای سەرھەلدانی فەلسەفەوه فەیلەسوفان لە هەول و کۆششەدان بۆ گەیشتن بە واتای بوون، گەرەن بە دواي واتای بووندا بوو تە هۆی دەرکەوتنی دوو بۆچوونی دژ و ناکۆک لە میژووی فەلسەفەدا، کە ئەوانیش "ماتریالیزم و ئایدیالیزم"ن، کە دید و تیروانینیان بۆ بوون پیچەوانەیی یەکتەر، چونکە ماتریالیستەکان فۆرمیکی مادی بە بوون دەبەخشن و ئایدیالیستەکانیش سیفەتیکی ئەبستراکتی بە بوون دەبەخشن، ئەو زانستەش کە لە واتای بوون دەکۆلیتەوه لە فەلسەفەدا پێی دەوتریت "ئۆنتۆلۆجی"، واتە "زانستی بوون" یان "بوونناسی"، کە کاری لیکۆلینەوهیە لە زات و جەوهەری شتەکان، بەلام سەبارەت بە لیکۆلینەوه لە دیارەکان بەو شیوہیەیی کە خۆیان دەرەخەن لە فەلسەفەدا چەمکی "فینۆمینۆلۆجی" دانراوه بە واتای (دیاردەناسی).

کاری بوونناسیی عیرفانیش گەرەن بەدواي بنەرەتی بووندا، چونکە عیرفانیش لیکدانەوه و ڕاڤەیی خۆی لە بارەیی واتای بوون هەیه و خاوەنی جۆریک لە تیگەیشتنی تاییبەت بە خۆیەتی لە بارەیی واتای بوون، کە بنەماکانی بوونناسی خۆی لەسەر بنەمای ئەو ڕاڤە و لیکدانەوه و تیگەیشتنە بۆ بوون بونیات دەنیت بیگومان بنەمای بوونناسیش لە جوانیناسیی عیرفانیدا لە گرنگترین بنەماکانە، لە جیھانبینی عیرفاندا ئەم بوونەش بوونی خودایە، واتە خودا حەقیقەتی بوون و بوونی رەھایە، چونکە بە پێی ئەم بنەمایە ئەو شتە بە حەقیقەتی بوون دادەنریت، کە ئەزەلیی و ئەبەدی بیت، لە پلەیی کەمالدا بیت، دامالراو بیت لە هەر جۆرە ناتەواوی و کەموکۆرییەک.

که واته حەقیقەتی بوون و بوونی رەها خودایە، خوداش خاوەنی سیفاتی جوانییە، چونکە خودا هەلگری چەندین ناوی جوانە، "جمال"یش یەکیکە لە ناوەکانی خودا و لە فەرموودەییەکیشدا هاتوو "خودا جوانە و جوانیشی خۆش دەوێت". که واته خودا حەقیقەتی جوانی و جوانیی رەھایە و هەموو جوانییەکانی تر دەرکەوتەیی جوانی ئەون و سەرچاوەیان بۆ ئەو دەگەریتەوه.

ئەگەر لە ڤووی چەمک و زاراووە لە عیرفان وردبینه‌وه دەبینین عیرفان و مەعریفە دەگەرپێنە‌وه سەر یەک سەرچاوە، کە بە واتای ناسین و زانین، لە ڤووی چەمکیشە‌وه بریتییە لە ناسینی خودا لە ڤوانگە‌ی ناو و سیفەتەکانی. کەواتە عیرفان لە ڤووی زاراو و چەمکیشە‌وه لە مەعریفە نزیکە، مەعریفە‌ی عیرفانیش جۆریک ناسین و مەعریفە‌یە، کە لە ڤووی سەرچاوە دەگریت و ئامرازە‌کەشی تەزکیە و پاکردنە‌وه‌ی ڤۆحە، کەواتە کاری مەعریفە‌ی عیرفانی جگە لە ناسین و گە‌یشتن بە حەقیقەتی جوانی و جوانیی ئیلاهی شتیکی تر نییە، هەروەها لە مەعریفە‌ناسیی عیرفانیدا عیشق ڤۆلیکی گرنگ و سەنتەری هەیه و دەبیتە زەمینە‌سازی مەعریفە‌ی عیرفانی، چونکە ئەگەر ئامانجی مەعریفە ناسی عیرفان ناسین و گە‌یشتن بێت بە حەقیقەتی بوون و حەقیقەتی جوانی، ئەوا عیشق ئەو ڤیگە‌یه‌یه، کە دەمانگە‌یه‌نیت بە ناسین و گە‌یشتنە‌وه بە حەقیقەتی جوانی، چونکە لە نیوان عیشق و مەعریفەدا ڤە‌یوە‌ندییەکی تووندوتۆڵ هەیه، نە عیشق بە‌بی مەعریفە دەبیت و نە مەعریفەش بە‌بی عیشق بە‌دەستدێت.

"جوانیناسیی عیرفانی لە شیعەرەکانی شیخ نوورە‌ددینی بریفکانیدا"، ناو‌نیشانی بە‌شی سییەم و کۆتایی توێژپێنە‌وه‌کە‌یه، جگە لە خستنه‌ڤووی ژیاننامە‌کە‌ی، توێژەر ئاماژە‌ی بۆ ئە‌وه کردووه، کە شاعیر شارە‌زایی لە‌بارە‌ی ئە‌دەبیاتی سۆفیگە‌ری و عیرفانی " کوردی، عەرەبی، فارسی" بووه و بە‌شی زۆری شیعەرەکانی شیعری سۆفیگە‌ری و عیرفانین، شیخ نوورە‌ددین ڤلە‌کانی سۆفیگە‌ری ڤریوه و گە‌یشتووه بە‌ ڤلە‌ی عاریف، هەروەها لە شیعەرەکانیدا حەقیقەتی بوون و حەقیقەتی جوانیی ڤه‌ها و یە‌کیتی بوونی خستوتە‌ڤوو، پیشی وایە هەموو گە‌ردوون و جیهانی بوون ئاوێنە‌یه‌کە بۆ دەرکە‌وتن و ڤه‌نگدانە‌وه‌ی جوانیی خودا، هەروەها شیخ نوورە‌ددین جوانیناسیی عیرفانی لە شیعەرەکانیدا لە‌سەر بنە‌مای جوانیناسیی عیرفانی بنیات ناوه، بە‌ کورتی ئاماژە بە‌ چەند نموونە‌یه‌ک دە‌ده‌ین:

یە‌کە‌م: بوون و جوانی لە شیعەرەکانی "بریفکانی" دا.

"صاحب‌جە‌مال و یە‌کتا، سە‌روا خ‌رام و هە‌متا

قازی کرن ژ قانون، هەر دە‌فتەر و کە‌تائیب" (بریفکانی، ۲۰۰۲: ۸۳).

دووه‌م: مەعریفە و جوانی لە شیعەرەکانی بریفکانیدا.

"نە‌قشال دل ئە‌للا‌ه دی‌بو، س‌ڤرە‌ک عە‌جە‌ب ئا‌گاه دی‌بو

دل ئافاتە بو ما‌ه دی‌بو، س‌یراب ژ خە‌مرا وە‌حدە‌تی" (بریفکانی، ۲۰۰۲: ۲۰۳).

سیئەم: عیشق و مەعریفە و جوانی لە شیعەرەکانی بریفکانیدا.

"گوهدن بە یانا موحبەتی، ئی مەسئەلی و حیکمەتی

هەرچی کو چاڤی دل دەتی، زانی چ خوش کردارە حوب" (بریفکانی، ۲۰۰۲: ۷۱).

چوارەم: جوانی و پەرسەش لە شیعەرەکانی بریفکانیدا.

"سجودا دل بەرئ لازم، ژ عیرفانی قەدەر نابت

تو ڕابە دەرگەهی قوڤی. بوئ سوڤدی مە صافی بو" (بریفکانی، ۲۰۰۲: ۱۵۸).

پینجەم: چەند چەمکی پەیوەست بە مەعریفەناسیی عیرفانی، وەک: "جوانی و مەهی و

مەستی، جوانی و پیر و مەعریفە، جوانی و ئیکسیر و کیمیا.

"مە ژ ئیکسیری جەمالی کو سەفا قەلب و جەسەد

کو بە یانا مە گەهت، ئەصلی هەبو لا چ عەجەب" (بریفکانی، ۲۰۰۲: ۶۴).

لێرەدا پوختەیهک لەسەر ئەم توێژینەوهیه دەخەینەروو:

۱. ئەدەبی عیرفانی کوردی تەواوکەری ئەو میراتە گەورەیهی کلتووری عیرفانی ئیسلامیه. هاوکات بەشیکی زیندووشە لەو نێوەندەدا، بە تاییبەتی تریش چەمکی جوانیناسیی عیرفانی، کە کەم شاعیری کلاسیکی کوردی هەیه ڕەنگدانەوهی جوانیناسیی عیرفانی لە شیعەرەکانیدا نەبیت.

۲. شیخ نوورەددینی بریفکانی، هاوشیۆهی شاعیرانی تری کلاسیک دەستیکی بالای هەبوو. لە ئەدەبیاتی عیرفانی بە تاییبەتی تریش جوانیناسیی عیرفانی، لە شیعەرەکانیدا لە ئاماژەکردنی بو جوانیی خودا و گەیشتن بە جوانی ئیلاهی کە هەمان تیروانینی عاریفانە بو ئەو بابەتە.

۳. خواپەرستی عاریفانە بناغەکەهی پەیوەندییهکی خوشەویستی و سۆزداریهی لەنیوان عاشق و مەعشوق، شیخ نوورەددینی بریفکانیش جوانی مەعشوقەکەهی کە خودایە دەکاتە پاسا و بو پەرسەشکردنی، نەک ترس لە دۆزەخ و خوشی بەهەشت.

۴. مروّف کاتیک تیکەل بە دونیای مەعنەوییهت و عیرفان دەبیت و مەعریفەهی عیرفانی لە بیر و هزریدا گەشە دەکات، کاریگەری ئەو مەعریفەیه هەر زوو دەگاتە سلوک و ڕەنگدانەوهی لەسەر ژبانی دروست دەکات، ئەم پرۆسەیهش لە عیرفاندا لە ڕینگەهی هەردوو چەمکی "ئیکسیر و کیمیا" وە دەبیت، کە پرۆسەهی پاکبۆنەوه و گەڕانەوهی مروّفە بو سەر ئەسلی بۆنەکەهی.

۸_۱ عیرفان و ژيان پروانگه يه كى ته ئويلى بۇ شيعرى مه حوى ناونيشانى تويزينه وه يه كى (پ.د. يادگار له تيف شاره زوورى) يه، له سالى (۲۰۲۰) بلاو كراوه ته وه، له پيشه كيه ك و دوو بهش پيكهاتوه.

تويزهر ئامازه بۇ ئه وه ده كات، دونيا بينيه كى قول و خو نه خزانده ناو چه مكه ساوا و چه قبه ستوه كانى رۆژگار وه، له دو توپى دهر برينيكى ئيستاتيكايى بهرز و بالادا، له ههره تايبه تمه ندييه كانى شيعره كانى مه حوين، كه له چوارچيوه ي پروانگه يه كى مرؤفدوستى و عيرفانى و بهرچاوپروونيه كى ئه ده بى زيندودا نمايشكراون، مه حوى عيرفانىكى تاواه له ژياندا و ژيانيكى ئاويزان بوو به خوشويستنى خودا نمايش ده كات، ئه و خوشه ويستيه ي ئه وه نده گه وره يه داده به زيت بۇ به نده كانى خودا و له پيناوياندا دژ به ره وتى باوى چه قبه ستوو ده جه نگيت.

مه حوى له شيعره كانيدا له گه ل دوو كايه ي سهره كى پيكه وه گريدر او هه لسوكه وتى كردوه، يه كه ميان لايه نى ئيستاتيكايى په تيه، كه كومه ليك ده قى به رزى پراوپر له به هاى هونه رى پيشكه شكردوه، دوو هميشيان لايه نى بابه تيه، كه له ريگه يه وه ژيان دوستيه كه ي بهرجه سته كردوه، ژيان دوستى واى له مه حوى كردوه پانتاييه كى گه وره ي تيكسته شيعريه كانى ته رخان بكات بۇ گزچاچوونه وه ي عه قلى دؤگمايى خوشه پينه ر، هه روه ها جوان بينى و رؤح بالايى عيرفانى وه گه رختوو بۇ سوودگه ياندىن به واقعى ژيان له ئاسته جياوازه كاندا.

به و پيه ي مه حوى زانايه كى ئايينى گه وره و عارفيكى دلگه رم بووه، زور كاريگه ربووه به قورئانى پيرؤز و بووه ته سه رچاوه ي سهره كى بىرى مرؤفدوستى و ژيانويستى و به گزچاچوونه وه ي عه قلى چه قبه ستوى باو، ههر له پروانگه ي قورئانه وه مه حوى له ناو تيكسته كانيدا گرفته ئايينى و كومه لايه تى و كولتور ييه كانى كومه لگه ي ديارى كردوه، چه مكى ديندارى ساخته ي بهر په رچداوه ته وه و ئه وه ي راگه يانده وه، كه ئايين دارى برىتى نيه له خو خه ريكردن به شتى رووكه شه وه، به لكو ئاييندارى له پروانگه ي مه حوييه وه به ماناى ژيان دوستى و رزگار كردنى مرؤف ديت له دواكه وتويى، به و واتايه ي عيرفانى مه حوى ، عيرفانىكى دووره په ريزى و گوشه گير نيه، به لكو ئاويته يه به ژيان و خواناسى.

له به شى يه كه مدا به ناونيشانى " له پيناوى ژياندا ره خنه له عه قلى چه قبه ستوو"، تويزهر پينا سه ي عه قلى چه قبه ستوو ده كات و ده لىت: مه به ست له عه قلى چه قبه ستوو، داخران و سوورانه وه يه به دهورى خود دا و نه كرانه وه يه به رووى كايه مه عريفيه هه مه لايه نه كان و

به رپرچدانه وهی کرانه وهی زانستی دهگه یه نیت، سه ره تای راسته قینهی ره خنه گرتن له عه قلی چه قبه ستوو به شیوه یه کی زانستیانه له سه ره دهستی پیشه وا "غه زالی" سه ریه له دا، به تایبه تی له کتیبی "تهافت الفلاسفة"، ده لیت: هه موو شتیک بیجگه له قورئانی پیروژ و سوونه تی راستی پیغه مبه ره (د.خ) بخه ره ژیر تیشکی گومان، چونکه گومانکردن ده تگه یه نی به راستی، هه روه ها ده رکه وتنی ئاراسته ی ره خنه یی له رپر وهی فه لسه فه ی نویدا به ستراره ته وه به "کانت" ی فه یله سو فی دامه زرینه ری قوتابخانه ی "نایدیالیستی ئه لمانی" یه وه، ئه و دیارترین بیرمهنده که کاری له سه ره چه مکی عه قلی چه قبه ستوو و ئاکاره به ده کانی کردوو، فه لسه فه که شی به "فهلسه فه ی ره خنه گرانه" ناسینرا، مه حویش له تیکسته کانیدا زور کاری له سه ره هوشیاری کردوو له ریگه ی ره خنه گرتن له عه قلی چه قبه ستوو ی باودا، ئه م کایه ش له تیکسته شیعریه کانی مه حویدا له دوو ئاستی سه ره کیدا خو ی ده نوینیت:

۱. **ده رکه وتنی عه قلی چه قبه ستوو:** ده رکه وتنی عه قلی چه قبه ستوو له شیعی مه حویدا، گریدراوی واقعی ژیانی خو یه تی، به لام واقیعیکی دانه براو له ئیستای ئیمه، ئه و کاره کته رانه ی که مه حوی کاری له سه ره کردوون بریتین له به شتیک له واعیز و سو فی و شیخه کانی سه رده می خو ی، مه حوی کرداری ئه مانه ی خستوته بهر تیشکی ره خنه ی عه قله وه، که ئاماژهن بو ناکارامه یی و بی توانایی له پیشکه شکردنی وتارداندا، له گه ل ئاست نزمی زانیاری واعیز، که دوو چاری عه قلیکی داخراو بوونه ته وه. مه حوی ده لیت:

"واعیزم پرسی، یه کی شوخانه جوابی دامه وه:

وه عزی چی؟ سه ره لنگه ده ستارپی کره ی ده ستارپی هات (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۹۲).

۲. **ره خنه گرتن له عه قلی چه قبه ستوو:** مه حوی پاش ئه وه ی پیکه یینه ره کانی عه قلی چه قبه ستوو دیاری ده کات، ئینجا هه ولی هه لته کاندن و هه لوه شان وه یان ده دات، چونکه ئه و پی وایه ئه گه ره سه رچاوه ی ئه و چه قبه ستوویه تیکنه شکینری، به هیچ شیوه یه ک به ره و پیشچوون نایاته ئاراهه، مه حوی توانای زمانه وانی خو ی به گه ره ده خات له و پیناوه دا، ئه و چه مکه ش که پشتی پیده به ستیت بریتییه له هوشیاری، چونکه به لای مه حوییه وه هوشیاری به رامبه ره به ژیان و ئاین مرو ف چاو کراوه ده کات، تاکه چه کیشه بو هه لوه شان دهنه وه و که مکردنه وه ی کاریگه ری ده رکه وته کانی عه قلی چه قبه ستوو، مه حوی ئه م هوشیارییه به "تیگه یو" ناوده بات، ئه م هوشیارییه لای مه حوی ره گی داکوتاهه، ئه گه ره بیت و بمانه ویت نهینی گریدانی عیرفان و ژیان لای مه حوی بزاین، ئه وا بیگومان سه رچاوه که ی هوشیارییه. هه روه ک ده لیت:

"شوکر هوشیاره مه حوی، تیده گا دنیا خه راباته

که به ده مهستی بکا ئه هلی خراپه ی بوچی لی ده گرم" (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۴۸).

"له پیناو عیرفاندا ئاسۆی چاوه‌پروانی و پروانگهی گه‌پۆک"، ناویشانی به‌شی دووه‌می توێژینه‌وه‌که‌یه، توێژهر ئاماژه بۆ ئه‌وه ده‌کات، مه‌حوی بۆ ده‌ربڕینی دونه‌یایی و به‌رجه‌سته‌کردنی پروانگه‌ عیرفانییه ئاوێته بووه‌که‌ی به‌ ژیان و له چوارچۆیه‌ی به‌ گزاجوونه‌وه‌ی عه‌قلی چه‌قبه‌ستووی باودا پشتی به‌ کۆمه‌له‌ شیوازیکی ئیستاتیکی بالا به‌ستووه، که‌ خۆی له‌ چه‌مکی ئاسۆکانی چاوه‌پروانیدا ده‌بینیته‌وه، له‌ بنه‌مادا چه‌مکی ئاسۆی چاوه‌پروانی راسته‌وخۆ گرێدراوه‌ به‌ کارلیکی نیوان ده‌ق و خوینه‌ر و وه‌رگره‌وه، ئه‌م کارلیکه‌ش بنچینه‌ی هه‌موو خویندنه‌وه‌یه‌که‌ بۆ هه‌موو کاریکی ئه‌ده‌بی، چه‌مکی ئاسۆکانی چاوه‌پروانی له‌ شیعره‌کانی مه‌حویدا به‌سه‌ر سی به‌شدا دا‌به‌شده‌بن:

۱. فره ئاسۆیی: مه‌حوی له‌ شیعره‌کانیدا زۆر به‌ هه‌ستیاریه‌وه‌ له‌ گه‌ل وه‌رگردا کاری کردووه، له‌ سه‌ره‌تادا ئاسۆیه‌کی چاوه‌پروانی بۆ دروستکردووه، پاشان هه‌ستاوه‌ به‌ گۆرینی پیره‌وی گوتاره‌که‌ی و ئاسۆی چاوه‌پروانی خوینه‌ری ئاوه‌ژوو کردۆته‌وه، که‌ جگه‌ له‌ ره‌هه‌ندی ئیستاتیکی، خوینه‌ری زیاتر به‌ تیکسته‌که‌وه‌ گرێداوه‌ و ئاسۆیه‌کی دیکه‌ی یان زیاتر بۆ دروستکردووه، مه‌حوی ده‌لیت:

"ته‌عه‌ججوب گرتمی، سۆفی که‌ ته‌سه‌بیم له‌ ملیا دی

که‌ بی ته‌قریبه‌ پیریژن له‌ به‌ریا بیته‌ر و به‌رموور" (مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ: ۱۶۳).

۲. دووری ئیستاتیکی و پروانگهی گه‌پۆک: بریتییه‌ له‌ نایه‌کانگیری له‌ نیوان ئه‌وه‌ی ده‌ق پێشکه‌شی ده‌کات له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی خوینه‌ر چاوه‌پروانی، له‌ شیعره‌کانی مه‌حویدا نمونه‌ زۆره‌ له‌ سه‌ر ئه‌م بابته‌، بۆ نمونه‌ مه‌حوی له‌ شیعریکه‌دا که‌ له‌ هه‌وت به‌یت پیکهاتووه، شه‌ش به‌یتی یه‌که‌می ته‌رخان ده‌کات بۆ ویناکردنی ئازاره‌کانی عیشق و تواندنه‌وه‌ له‌ سۆزی تامه‌زرۆییدا، ئه‌مه‌ش وا ده‌کات دوورییه‌کی جوانی لای خوینه‌ر دروست بیته‌ و له‌ پروانگهی ئه‌و دوورییه‌ ئیستاتیکییه‌وه‌ بروانیته‌ ده‌قه‌که‌ و چاوه‌پروانییه‌کانی له‌ سه‌ر هه‌لچنی، به‌لام له‌ کۆتا به‌یتدا ئه‌م پروانگه‌یه‌ ده‌گۆریت و پروانگه‌یه‌کی نوێ ده‌کریت به‌ دیدگای تیکسته‌که‌، که‌ به‌ هۆیه‌وه‌ ئاسۆی چاوه‌پروانی پێچه‌وانه‌ کردۆته‌وه، ئیتر خوینه‌ر تیده‌گات که‌ مه‌به‌سته‌که‌ هه‌مووی عیشقی ئیلاهی و خۆ به‌ستنه‌وه‌یه‌ به‌ شۆره‌ په‌تی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ (د.خ)، له‌ کۆتاییدا ده‌لیت:

"مه‌لا ته‌لقینی مه‌حوی دانه‌دا، (حبل المتین) ی ئه‌و

له‌ جیگه‌ی زه‌لله‌ زه‌یلی ره‌ئفه‌تی تاها و یاسینه‌ (مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ: ۳۲۸).

۳. ره‌گه‌زدۆزی و فره ئاسۆیی: ره‌گه‌زدۆزی بریتییه‌ له‌ هاوتایی له‌ ده‌نگدا و جیاوازی له‌ ده‌لاله‌تدا، ره‌گه‌زدۆزی دوو ئه‌رکی سه‌ره‌کی جیه‌جیده‌کات ده‌کات، ئه‌وانیش ئه‌رکی واتایی یان ده‌لالی و ئه‌رکی به‌ره‌مه‌ینانی ئیقاعی ناوه‌کی له‌ گه‌ل به‌ها ئیقاعیه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کانی

تيكستی شيعريدا، به‌مه‌ش ره‌گه‌زدوؤزى پهره به لايه‌نى ئيقاع ده‌دات و له‌و رېيه‌وه ده‌لاله‌تى نوئى به‌ره‌م ده‌هينيت، ئيتير ره‌گه‌ز دوؤزيه‌كه ته‌واو بيت يان ناته‌واو، مه‌حوى له شيعره‌كانيدا هه‌ردوو جوهره‌كه‌ى ره‌گه‌زدوؤزى به‌كارهيناو، ته‌نانه‌ت توانا زمانه‌وانيه‌كانى وا به‌گه‌رخستوو ره‌گه‌زدوؤزى و دژ به‌يه‌ك له‌يه‌ك كاتدا به‌كارهيناو، بۆ نمونه، به‌كارهينانى وشه‌كانى "رۆچوون و ده‌رچوون، نه‌سيحه‌ت و فه‌زيحه‌ت"، يان به جىگۆرپكى هه‌نديك ده‌نگ "پۆشينه، بۆشينه"، ياخود هه‌نديك ده‌سته‌واژه‌ى هاوتاي له يه‌ك نزيك له ده‌بريندا و جياواز له واتادا (دۆشينه و دۆشينه)، نمونه‌يه‌ك له شيعرى مه‌حوى:

"به رۆچوونى ئاوى ده‌كه‌ى زينده‌گى

به ده‌رچوونى بايه‌ك ده‌بين مردنت" (مه‌حوى، ۱۳۹۱هـ:).

له ده‌قيكى تردا ره‌گه‌زدوؤزى له ده‌برينى ده‌قه‌كه بۆ دروستكردى هۆشياريه، مه‌حوى ده‌يه‌ويت بليت ئه‌وه‌ى زياتر له خۆى ببوريت و قوربانى زياتر بدات زووتر ده‌گاته ئامانج، هه‌روه‌ك چۆن تو هه‌رچه‌ند باشتر له بن خاكدا بشاريته‌وه باشتر سه‌وز ده‌بيت و به‌رى چاكر ده‌دات. ده‌ليت:

"توى سه‌رخستوو به‌ن خاكه، سه‌ر ئه‌فرازى به‌ر

هه‌ر له رېگه‌ى ته‌له‌با بوو سه‌رى دانا، دانا" (مه‌حوى، ۱۳۹۱هـ: ۶۷).

ليزده‌ا پوخته‌يه‌ك له سه‌ر ئه‌م تويزينه‌وه‌يه ده‌خه‌ينه‌پوو:

۱. شيعر و ئه‌ده‌ب جگه له‌وه‌ى جوانى و چيژ ده‌به‌خشيت و مامه‌له له‌گه‌ل لايه‌نى ناوه‌وه‌ى مرؤف ده‌كات، له هه‌مان كاتيشدا هه‌لگرى په‌يامگه‌ليكى مه‌زنيشه، كه هه‌نديكجار به نهينى و رهمز، هه‌نديكجار به ئاشكرا و بى ترس ئه‌و په‌يامه‌ى كه له ناوه‌خنيدا هه‌ليگرتوو ده‌گه‌يه‌نيت، مه‌حويش له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى كومه‌ليك ده‌قى ئاست به‌رز و پراوپر له به‌هاى هونه‌رى پيشكه‌شكردوو، له هه‌مانكاتدا په‌يامى تايبه‌تى خويشى كه په‌يامى ژيان دۆستيه، خزانده‌ته نيو شيعره‌كانى بۆ به گژاچوونه‌وه‌ى عه‌قلى چه‌قه‌ستوى باوى كومه‌لگه.

۲. قوولى و ئاست به‌رزى و هه‌مه‌چه‌شنيتى، له هه‌ره تايبه‌تمه‌نديه‌كانى شيعره‌كانى مه‌حوين، ئه‌مه‌ش وايكردوو بو بۆ خوينه‌ر به‌يليته‌وه، كه هه‌ستيت به شهن و كه‌وكردنى لايه‌ن و ره‌هه‌ند و ئاراسته فيكره‌كانى شيعره‌كانى مه‌حوى به‌سوود وه‌رگرتن له چه‌مك و ميتوده‌كانى بوارى ئه‌ده‌ب، له هه‌مان كاتدا كارى له سه‌ر ئاسوى چاوهروانى خوينه‌ريش كردوو، بۆ ده‌برينى دونيايينى خوى و روانگه عيرفانيه‌كانى له مه‌ر پيشاندانى ديمه‌نه‌كانى نيو كومه‌لگه و به گژاچوونه‌وه‌ى ديارده نامۆكان.

بهشی دووهم

بنه‌مای تیوری

بهشی دووهم

بنه‌مای تیۆری

۱-۲_ زاراوه و چه‌مکی عیرفان

قسه‌کردن له‌سه‌ر چه‌مکی عیرفان پیویستی به پامان و بیرکردنه‌وه‌یه‌کی قوول و زانستیانه‌یه، چونکه باب‌ه‌تیکی هه‌ستیاره و هه‌ستیارییه‌که‌یشی وایکردوو ه‌جیگه‌ی باسوخواسی ئه‌ده‌بناسان و لیکۆله‌ره‌وانی ئه‌و بواره بیته، عیرفان ناسنامه‌یه‌کی دیاریکراوی نییه و تایبه‌تیش نییه به ئایین و شوناسیکی دیاریکراوه‌وه، ((عیرفان تیکه‌له‌یه‌که له قوتابخانه جۆراوجۆره‌کان له ئایینه ئاسمانی و زه‌مینییه‌کان و فله‌سه‌فه جیاوازه‌کانی جیهان، ده‌توانریت بیروباوه‌ری زۆربه‌ی ئایینه‌کانی تیدا بدۆزریته‌وه)) (رفیع، ۱۳۷۵هـ: ۳۵). به‌لام ئه‌وه راستییه‌کی حاشاه‌لنه‌گره، که عیرفانی ئیسلامی له ئیستادا ئه‌و ناو و ناوبانگه‌ی به عیرفان به‌خشیه‌وه، که عیرفان و ئه‌ده‌به‌که‌ی هه‌یه‌تی، ئه‌مه‌ش وایکردوو ئه‌و شوناسه به به‌ری خۆیدا بپریت.

تویژه‌ران و بیرمه‌ندانی بواری عیرفان پیناسه‌ی جۆراوجۆریان بۆ عیرفان کردوو و جه‌ختیان له‌سه‌ر ناسین و زانین کردۆته‌وه، له‌پال ئه‌مه‌شدا مه‌سه‌له‌ی ته‌زکیه و پاکیتی دروون و خۆدامالین له سیفه‌ته ناپه‌سه‌نده‌کان خالی جه‌وه‌رییه، لی‌ره‌دا چه‌ند پیناسه‌یه‌ک ده‌خه‌ینه‌پوو:

له‌رووی وشه‌یه‌وه عیرفان بریتییه له: ((ناسین، زانین له‌پاش نه‌زانین، ئاگایی، تیگه‌یشتن)) (معین، ۱۳۸۵هـ)، هه‌روه‌ها وشه‌ی عیرفان له زمانی عه‌ره‌بیدا له ((کاری "عرف" ه‌هرگیراوه، چاوه‌که‌ه‌ی "معرفت" ه، به واتای ناسین و زانین دیت. (عطار، ۱۳۸۸هـ: ۵۸)، له فه‌ره‌ه‌نگی "نۆبه‌ره" شدا هه‌ریه‌ک له ((وشه‌کانی "عرف، عرفه، معرفه"، به واتای زانین و تیگه‌یشتن و سه‌ر لی‌ درچوون و ئاشنایه‌تی و شاره‌زایی هاتوو)) (موکریان، ۲۰۱۷: ۳۷۳)، له رووی زاراوه‌وه: ((عیرفان تیروانینیکی هونه‌ری و ئیستیتیکیه بۆ خودا و دین)) (کدکنی، ۱۳۹۲هـ: ۳۸)، هه‌روه‌ها ((عیرفان بریتییه له ناسینی خودا له ریگه‌ی ناو و سیفه‌ته‌کان و مه‌زاهیره‌کانی و ئه‌حواله‌کانی و ده‌ستپیک و گه‌رانه‌وه و ناسینی راستییه‌کانی جیهان بۆ حه‌قیقه‌تی تاک و ته‌نیا که زاتی ئه‌به‌دییه‌ته)) (شیخ حسین، ۲۰۱۸: ۱۰۵).

له فه‌ره‌ه‌نگی "از فرهنگ مصطلحات عرفاء از شرح گلشن راز" دا به‌م شیوه‌یه باس له عرفان کراوه: عیرفان زانستیکه له زانسته‌کانی خودا و بریتییه له ناسینی حه‌ق و سیفه‌ته‌کانی، ناسینی ریگه‌ی حه‌قیقیش به دوو ریگا مه‌سه‌ر ده‌بیت:

۱. به لگه هینانه وهی کاریگر بۆ کارلیکراو، له کرداره وه بۆ سیفات، له سیفات وه بۆ خود، که ئەمەش تاییه تمهندی زانایه.

۲. پاککردنه وهی ناخ و رۆح له نهینی گومانه کان، ئەمەش به ناسینی تاییه تمهندییه کانی پیغه مبه ران و پیاو چاکان ده ناسریت، جیاوازی نیوان زانا و عاریف له وه دایه، که عاریف نابیت به تهنه پشت به به لگه هینانه وهی عه قلی ببه ستیت، به لکو بنه مای کاری عیرفان بریتیه له "که شف و شهود".

له کتیبی ریساله ی قوشه یریشدا مه عریفه له سه ر زمانی زانایان ((بریتیه له زانست، هه موو زانستیک مه عریفه یه، هه موو مه عریفه یه کیش زانسته، هه موو که سیکی زانا به خودا عاریفه، هه موو عاریفیکیش زانایه، مه عریفه رهوشتی ئەو که سه یه خودای گه وره ی به ناو و سیفه ته کانییه وه ناسیوه و خۆی له ئە خلاق ی ناشیاو پاککردۆ ته وه)) (قوشه یری، ۲۰۱۶: ۵۲۲).

عیرفان له بهر ئەو ره ههنده میژوو یه قووله ی هه یه تی، ده رکه وتنی ده یان که سیتیبی ناودار و کاریگر له و بواره دا و پیشکه شکردنی به ره مه گه لیک ی فراوان و بوونی بنه ما و خاوه نی تاییه تمه ندیتیبی خۆی، وایکردوو وه کو زانستیک مامه له ی له گه لدا بکریت، به لکو هه ندیک پنیان وایه بالترین زانسته، چونکه بریتیه له زانستی ناسینی خودا، هه روه ها یه کیکه له پیوستی و نیازه کانی مرۆف، چونکه ئەو بۆشاییه رۆحیه ی که له مرۆفدا دروستده بیت به بابته عیرفانی و مه عنه و ییه کان نه بیت پرنا بیت وه، ((عیرفان زانستیکه و تاییه ته به مرۆف و له ئاوه ز و دلێه وه سه رچاوه ده گریت، ئەویش بۆ گه یشتن به خودای تاقانه)) (سه یید ئە ده مه م، ۲۰۱۸: ۱۷).

مه سه له ی ناسین بابه تیک ی سه ره کییه له جیهان بینی عیرفانیدا، که سه ره تا به خودناسی ده ستپیده کات و دواتریش ناسینی خودا، ((بنه ره تی عیرفان بریتیه له خۆناسین، چونکه بی خۆناسی، خوداناسی ده سه ته بهر نابیت)) (ئینزامی، ۲۰۱۸: ۷)، عیرفان رۆبه رۆبه بوونه وه یه له گه ل خواسته ده روونییه کان بۆ پاکبوونه وه له ژهنگوژاری ده روون، ((عیرفان هۆکاری ده رووندروستی و خاوینکردنه وه ی ده روونی مرۆفه)) (نادر، ۲۰۱۹: ۵۴).

عاریفه کان، عیرفان به بهر زتر له مه عریفه کانی تر داده نین، چونکه عیرفان مه عریفه یه کی راسته و خۆی بی نیوانکاره و سه روکاری له گه ل رۆحدا هه یه، هه ر بۆیه به باخیک ده یچوینن که تهنه شادی و ئومید و عه شقی تیدایه، که واته عیرفان رامن و بیرکردنه وه یه کی قووله، له ئاوه ز و دلێه وه سه رچاوه ده گریت بۆ گه یشتن به راز و نهینی و بلنذبوونه وه ی رۆح له پیتاوی گه یشتن به حه قیقه ت.

۲_۱_۱_ جۆرهكانى عيرفان

به شيويهكى گشتى عيرفان به سهر دوو جۆردا دابه شده بيت، ئەوانيش:

يه كه م: عيرفانى كردارى (پراكتيكي): عيرفانى پراكتيكي زياتر ئەو به شەى عيرفانى ئىسلامى ده گريته وه، كه تاييهت به تهزكييهى نهفس و ئهرك و پهيوه ندى مرؤف به خودى خوى و به خوداي جيهانه وه پرونده كاته وه، ههروهها پيشه كيه كه بۆ چوونه نيو عيرفانى تيورى، (له دونياى ئىسلامدا عيرفانى تيورى دواى عيرفانى كردارى ده كه ويته، ئەمهش وهك زهرووره تيك بۆ نه خشه ريگاي سهير و سلوك، تاكو موريد لهو ريگهيه وه بۆ پله بالاكان به زبينيته وه) (فتاح، ۲۰۲۰: ۲۷۲). كه واته مرؤف له م ريگهيه وه دهيه ويته بگات به تهوحيده، ئەمهش به دهستيكي ههنگاوهكانى دهزانيت، كه له كويوه دهستيبيكات.

دووه م: عيرفانى تيورى: ليره دا عيرفان پى ده نيته قوناغيكى نويوه، چونكه قوناغيكى بيدار بوونه وه دهست پياده كات، قسه كردن له سهر عيشق و خوشه ويستی خودايى و رامان و بيركردنه وه و خاكى بوون ده بيته ميتوديكي رۆحى ئەو قوناغه ((له گهل ئەزموونى رۆحيدا "اشراق" و بير و ئاراستهى فهلسه فى و پهه ندى بان فيزيكى و پهه ندى بوون "الوجود" مه عيرفى په يدا بوون، كه ئەمهش بووه زه مينه ي سه ره كى هه لقولانى ئەزموونى سو فيگه رى (فهلسه فى)) (شكار، ۲۰۰۹: ۶۸)، له عيرفانى تيورىدا بابه ته كانى تيور و زانست دينه ئاراه، ئەم جۆره يان كار له سهر راقه كردنى هه ستى بوون ده كات ده رباره ي "خودا، جيهان، مرؤف"، ههروهها عيرفانى تيورى ئىسلامى يان زانستى (شاره زايى په يدا كردنه، ميتافيزيك و فهلسه فهيه به واقعى خود و سيفات و كاره كانى خودا) (كاكائى و معصومى، ۱۳۹۴هـ: ۵).

۲_۱_۲_ تاييه تمه ندييه سه ره كيه كانى عيرفان

۱. به رزى به هاى رهوشت: كهسى عاريف هه موو به هاكانى ئەخلاقى جوان و به رزى تيدايه، ئامانجى پالفته كردنى دهروونه له پيناو به ديهيئانى به هاكان، ((له ئىسلامدا مرؤف تاوه كو چاكه كارتر بيت، مرؤفيكى به ئەخلاقتره، پيوه رى ئەخلاقى له سهر بنه ماي چاكه كاريه، ئايينيش له سى بازنه ي گوره پيكهاتووه، كه بازنه ي ئەخلاق له پال بازنه ي دروشم و بابه ته رۆحيه كان، يه كيكه له بازنه سه ره كيه كان)) (ئه دهه م، ۲۰۱۹: ۱۳۸).

۲. (له ناوچوون _ فناء): بريتييه له له فه نابوون، يان ونبوون و كوچكردن له حاله تيگه وه بۆ حاله تيكي تر، ههروهها رۆچوون و شوپربوونه وهيه به ناو و سيفه ته كانى خواى گوره به مه به ستى گه يشتن به خوشه ويستی راسته قينه ي خودا، كه به خۆدارنين له دونياى فانى و

خۇ رېزگار كىردن لە بەندايەتى دۇنيا و دەروون بەدیدیت، ((كوشتنى نەفس گەيشتنە بە فەنا و پاشانىش پلەى بەقا، چونكە بە كۆتایی هاتنى پلەى فەنا ژيانىكى باقى مسۆگەر دەكرى)) (خۆشناو، ۲۰۱۶: ۲۲۹)، فەنابوونىش ونبوونى لایەنى مرۆپپە و توانەوہیە لەناو حەقیقەتى خودا دا ((ونكردى سيفاته ئىنسانىيەكانە لەناو بەقاي سيفەتە جوان و كەمالەكانى پەرەزگاردا)) (تاھیر، ۲۰۲۰: ۱۳).

۳. (كۆششكردن _ مجاہدە): كۆششكردى بەردەوام لەگەل دەروون بۆ گەيشتن بە پایەبلندى مەعنەوى، عاریف ھەموو ئەو رېگە پر نشیو و ھەوارازانە دەبریت، ئارامیش دەگریت لەسەر ھەموو نارەحەتییەكانى رېگا و خۆیشى مەحرۇوم دەكات لە ھەموو چیژ و خۆشییەكانى دۇنيا.

۴. (كیشكردن _ جذبە): كیشكردن، لەپال ھەول و كۆششى بەردەوام لە ھەردوو پروانگەى دەروونى و جەستەى بۆ گەيشتن بە مەبەست و ئامانج ، قۇناغىكى تر دیتە ئارا، ئەویش(جذبە) و كیشكردنە، كە حالىكى تايبەتە، عاریفان بۆ گەيشتن بە خودا پشتیان بەم رېگەيەش بەستوو، ((بەلاى "ئىبن عەرەبىيەوہ" جەزبە بریتىيە لە كیشكردى بەندە لەلایەن خوداوە بەرە و دەرگا و ئاستانە و ئاگادارىی خۆى)) (شوان، ۲۰۱۰: ۹۱).

۵. (عیشق): عیشق تاكە سەرمايەى عاریفە بۆ گەيشتن بە مەعشوق و ھەوینى پەيوەندى نىوانیانە، عیشق بابەتتىكى خۇدیيە و پەيوەندى بە ھەست و دەروونى مرۆقەوہ ھەیە، دەبى بچىژریت، قورئانى پیرۆز بە ئاشكرا باس لە پەيوەندى نىوان خودا و مرۆف دەكات، ((يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ)) (سورة المائدة: ۵۴)، واتە: (پەرەزدارى مەزن خۆشى دەوین، ئەوانیش خویان خۆش دەویت) (أمین، ۲۰۰۴: ۱۱۷)، بۆیە لە عیرفاندا عیشق پۆلىكى گرنگ و سەنتەرى ھەیە و دەبیتە زەمىنەسازى مەعریفەى عیرفانى، ((لە نىوان عیشق و مەعریفەدا پەيوەندىيەكى توند و تۆل ھەیە، نە عیشق بەبى مەعریفە دەبیت نە مەعریفەش بەبى عیشق بەدەست دیت)) (رواندی، ۲۰۰۴، ۲۳۴).

۶. زمانى رەمز و ئاماژە: یەككە لە تايبەتمەندىيەكانى دۇنيای عیرفان، چونكە بە لای عاریفانەوہ ھەموو شتىك جگە لە پووە مادى و دەرەكییەكەى، مانا و نرخ و بەھایەكى رەمزی و ئاماژەشى ھەیە، زمانى عیرفانى لە پووالەتدا زمانىكى سادە و ئاشكرا، بەلام لە ناوھخندا شاراوہ وقول و رەمز و كینایە ئامیز و واتادار و فرە رەھەندە، ((زمان نھینى و رازى عاریف ھەلدەمالى ئەویش بۆ گەياندى ئەو ئامانج و پەيامەى كە ھەیەتى و بانگەشەى بۆ دەكات، ناتوانیت بە زمانىكى سادە بدویت، چونكە بەھوى زمانەوہ دوژمن و نەیار بۆ خۆى و رېبازەكەى پەیدا دەبیت)) (حەمە غەریب، ۲۰۰۹، ۳۷).

۷. (یه کیتی بوون _ وحدة الوجود): له هه موو گهردوون و جیهانی بووندا یهک بوونی حه قیقی ههیه، که خودایه و هه موو بوونه کانی تر سیبهری دهرکهوتنی ئەو تاکه بوونه ن و بوونیان له وه وه په یادکردوو، ((ئەم بوونەش له دوو شیوه دا خۆی دنوینیت، "ئەفرینه ر و ئەفرینراو" ههردوو بوونه که له "بوون" دا هاوبهشن، جیاوازییه کهش ئەوهیه که بوونی یه کهم بوونیکی خودییه، بوونی دووهمیش بوونه که ی به بوونی یه کهمه وهیه، بوونی یه کهم رهها و بی سنووره، بوونی دووهمیش نا رهها و سنووردار)) (فتاح، ۲۰۲۰: ل ۲۶۹).

۲_۱_۳_ مه قامه کانی عیرفان

(عبدالله الانصاري الهروي)، له کتیبی (منازل السائرین) ئاماژه ی به ده مه قامه سه ره کییه کانی عیرفان کردوو، دواتریش هه ر یه کییک له وه مه قامانه ده لقی تری لی هه له ئینجا وه. ئەوانیش بریتین

۱. التوبة: گه رانه وه و دهسته ه لگرتنه له کاریک که پیچه وانهی فرمانه کانی خودا بیت.
۲. الصبر: بریتیه له ئارامگرتن و خوگرتن له سه ر ناخو شی و به لا و نار ه حه تییه کان.
۳. الزهد: پشته لکردنه له خو شگوزه رانییه کانی ژیا نی دنیا و به کهم رازی بوون.
۴. التوکل: ته نها پشت به ستن به خودا و سپاردنی کاروباره کانه به خودا.
۵. الوری: به وردی پرسینه وهیه له حه رام و حه لال و بابه ته گو مان لی کرا وه کان.
۶. الرضا: رازی بوون و گله یی نه کردن به هه ر قه زایه ک که رووده دات.
۷. الشکر: سوپاسکردن و باسکردنی نیعمه ته کانی خودا، چ گه وه بن یان بچووک.
۸. الفقر: ئەوانه ن جگه له خودا داوا له هیچ کهس نا کهن و رازی بوون به رهه م دینیت.
۹. الخوف: ترس رووناکی دل، به وه به نده خیر و شه ری خو ی لی کجودا ده کاته وه،
۱۰. الرجا: ئومید بوونه به به خشش و میهره بان ی خودا.

۲_۱_۴_ حاله کان

حال به هره و به خششیکی خوداییه و جار و بار دهرده که ویت و دوا ییش ون ده بیت، (عومه ری سوره وه ردی)، له کتیبی (عه وارفی مه عارف) دا، ده حالی ده ستنیشا نکر دو وه:

۱. (المحبة _ خو شه ویستی): ئەوهیه خودای له هه موو شتییک به لایه وه خو شه ویستتر بیت، ئەم خو شه ویستییه ش ئاگریکه له دلدا یه و ده ست له ملانه له گه ل گو یرا یه لی.
۲. (الشوق _ تامه زرۆیی): شه وق به رو بوومی مه حه به ته، ئەوه ی خودای خو ش بویت حه ز به دیداری ده کات، تامه زرۆیی و ئاره زووی به نده یه بو لیقای خو شه ویست.

۳. (الانس _ هۆگری): هۆگری و شادمانی و خوشنودی دلّه به بینینی خوشهویست و رۆیشتنه به رهو پرووی و حهز به نزیکایهتی کردنیته.
۴. (القرب _ نزیکایهتی): خودای بالا به پپی نزیکی دلّی بهندهکان له خوی، له دلّیان نزیک ده بیته وه، که به گوپرایه لی فه رمانهکانی خودا و خورازاندنه وه به په رسته شهکان دیته دی.
۵. (الحیاء _ حهیا): هه بیته له دلّدا دروسته کات و لای ئه هلی عیرفان گه وره ترین زانسته،
۶. (ویصال _ گه یشتن): گه یشتن مه قامیکی شکوداره، ئه گه ر خودای بالا حهزی کرد بهندهیه ک پپی بگات ریگه ی بۆ کورت ده کاته وه و دووری بۆ نزیک ده خاته وه.
۷. (القبض _ گرژبوون): زالبوونی ترسه به سه ر دلّدا، کاتیک هاتوو یه کئاماژه بیت بۆ سه رزه نشت، له و باره دا گرژبوون پروو له دلّ ده کات.
۸. (البسط _ کرانه وه): زالبوونی تکایه به سه ر دلّدا، که سیک کرانه وه یه ک ده یه ه ژینیت، ئه و بریتیه له ئارامی.
۹. (الفنا _ له ناوچوون): بریتیه له وه ی له هه موو کار و کرده و وته یه کدا بۆ لای خودا بگه رپته وه، له هه موو شتیکدا چاوه رپی خودا بکات نه ک نه فسی، هه روه ها خۆدامالینه له هه موو سیفه ته نا په سه نده کان.
۱۰. (البقا _ مانه وه): هه ر که سیک له سیفه ته نا په سه ندهکانی خوی فه نا بکات، ئه و سیفه ته په سه ندهکانی له سه ر ده رده که ویت.

۲_۱_۵_ ئامانجی عیرفان

ئامانجی عیرفان گه یشتنه به خودای تاک و دروستکردنی په یوه ندییه کی پته و و به هیزه له گه ل به دیهینه ره که ی، ئه ویش له ریگه ی سلوکه وه، که رینمایی مروّف ده کات بۆ گه یشتن به مه به ست و ئامانجه بالاکانی، که خودایه، عیرفان قوناغ به قوناغ مروّف به رز ده کاته وه، تا وه کو ده یگه یه نیت به پله ی به رزی مه عنه ویه ت، که سی عاریف ده یه ویت به زمانی دلّ قسه بکات و ئه و مه قامه به رزه به ده ست بینیت له ریگه ی موشاهه ده و جیلوه وه بگات به "عین الیقین"، ئه و هیزه ش که مروّف له ریگه ی بابه ته مه عنه و ییه کانه وه ده گه یه نیت به و پله مه عنه و ییه بریتیه له رۆح، ((مروّف تا بتوانی قولتر بچیته نیو رۆح و هه موو لایه کی خودی خوی، قولتریش له ناسینی په روه ردگاری نزیک ده بیته وه)) (هه ورامی، ۲۰۲۱: ۲۹۳)، عیشق و خوشه ویستیش، که مایه ی زیندوو یه تی و جولینه ری لایه نی مه عنه و یه له مروّفدا سه رچاوه که ی له رۆحه وه یه، هه رچه نده مروّفیش له باره ی رۆحه وه زانیاری ئه وتوی نییه، ((ئینسان رۆحیکی خودایی تیدایه، رۆحیک که ئیمه له حه قیقه تی خوی شتیکی وه ها نازانین، به لام شوینه وارهکانی له ئینساندا ده ناسین)) (سوبحانی، ۲۰۱۶: ۱۰).

۲-۱-۶ پەيوەندى نىوان ئايىن و عىرفان

عىرفان، برىتتىيە لە ژيانى مەعنەوىي ھەر ئايىنىك، بە ئەندازەى ژمارەى ئايىنەكان، ئەزمونى عىرفانى و مەعنەوىي ھەيە، بەلام لە شىۋازى ئەزمونىكردن و ئاستى قولى ئەزمونىكردەكان جىاوازن، ھەرۋەھا عىرفان بە بەشىك لە پىداۋىستى ھەموو ئايىنىك دادەنرىت و لە بىر و باۋەرى دىنى خالى نىيە، بەلكو ناسنامەيەكى دىنى لە خۇگرتوۋە، لە ھەمان كاتىشدا عىرفان ھۆشيارىيەكى تاكە كەسىيە و مروڧ بە ويستى خۆى پەسەندى دەكات و لە ئەنجامى قولبۇونەۋە و ئەزمونى كەسى و برىنى قۇناغەكان پىي دەكات.

گەۋھەرى ئايىنەكان، بە تايىبەتى سى ئايىنە گەرە ئاسمانىيەكە (يەھودىيەت، مەسىحىيەت، ئىسلام)، برىتتىيە لە مەعنەۋىيەت و رۇحانىيەت، بە واتا زانستىيەكەى عىرفان، (مىراتى جوان و قەشەنگ و نەمرى پىغەمبەران بەشىۋەيەكى گىشتى برىتتىيە لە مىراتى مەعنەۋىيەت و رۇحانىيەت، بۇ ئاۋەدانىكردەۋەى دەروون و ناۋەۋەى مروڧقەكان) (ئەدەھم، ۲۰۱۹: ۱۴۰)، ئەو ئەزمونانەى عارىفان لە ئەنجامى ئەزمونى مەعنەۋىي و ژيانى رۇحىي خۇيان بەدەستىانەيتاۋە و پىي گەيشتوون، بە جىاۋازىي سەردەم و شوۋىنى جوگرافى و زمان و ئەزمونى سەدان سالەيان بۇ كۆى ميژۋوى عىرفانى ئىسلامى دەگەرپىتەۋە. ((بەپىي ئەو لىكۆلىنەۋانەى ئەنجامدراۋە عىرفانى ئىسلامى خاۋەنى خودى رەسەنى خۇيەتى، ئەگەر ئىسلام نەبوۋايە، ئەۋا ئىستا ئەۋ ناو و ناۋبانگەى عىرفان و ئەدەبەكەى لە جىھاندا ھەيەتى لەۋانەيە بكەۋتايەتە جىھانى لە بىرچوونەۋەۋە)) (شۋان، ۲۰۰۱: ۴۴).

ئايىنى ئىسلام، كە مىراتگى ئايىنەكانى ترە و دۋا ئايىنى ئاسمانىيە، واىكردوۋە مەسەلە مەعنەۋىي و عىرفانىيەكان زىاتر جىگەى بايەخ بىت، چونكە ئەزمونىكى كەلەكە بوۋى پىشۋوى ئايىنە ئاسمانى و زەمىنىيەكانى ترە، كاتىك عىرفان دىتە نىۋ شارسنانىتى ئىسلامىيەۋە و زانا موسلمانەكان كارلىكى لەگەل دەكەن و لە چۈرچىۋەى تىكىستە شەرعىيەكان مامەلەى لەگەل دەكەن، ئەمەش ۋادەكات ئەۋ بابەتەنە بىيىتە بابەتى تويژىنەۋە و لىكۆلىنەۋە و ئەزمونىكردن، مەزنىي و قوللى بابەتە مەعنەۋىيەكان واىكردوۋە لە ھەموو سەردەم و كاتىكدا خۆى بخزىنىتە نىۋ بىابانى عەقلى وشك و رۇحى تىنوۋى مروڧقەكان و كارىگەرى گەرە دروستبكات و دل و دەروون و ويژدانى مروڧقەكان ئاۋ بدات و گۇرپانكارى لە دىد و بىر و باۋەرىان بەھىنىتە ئارا و دۋاترىش ھەر ئەۋ جۇرە مروڧقەنە بىنە سەرمەشق و داكۇكىكارىكى سەخت بۇ رىياز و بىر و باۋەرەكەيان.

مروڧقە گەرەكان ئەۋانەى پىر لە بابەتەكانى عىرفان و مەعنەۋىيەت ھەمىشە لە برىنى رىگا دان بۇ گەيشتن بە حەقىقەت و ھىچ ساتىكىش لە مەقامىكدا نامىنەۋە، بەلكو بەردەۋام لە

جوله‌دان، چونکه ئەو جووره مروّفانه زوو درکی شته‌کان ده‌کەن و له میانەى گه‌ران به‌دوای گه‌وهەر و مرواریدا قوول دەروانن و به شتی تر فریو ناخۆن، بۆیه ئاگایی مه‌عریفه هۆکاری رزگاریی مروّفه‌کانه، ((مه‌ولانا ده‌لی:

”هر که جز آگاه و صاحب ذوق بود گفت او در گردن او طوق بود”

واته: هەر که‌سیک ئاگاییه‌کی دروستی له زانست و مه‌عریفه نه‌بیته به زه‌وق و تاسه‌وه به‌دوایه‌وه نه‌بیته، ئەوا قسه‌ی نادرست و ناته‌واو ده‌کاته ته‌وقی گه‌ردنیه‌وه، واته ناتوانیته بچیته ناو دونیای گه‌وره و جوانه‌وه)) (نادر، ۲۰۱۹: ۹۲).

له ئایینی ئیسلامدا به شیوه‌یه‌کی یه‌کسان هاوشیوه‌ی لایه‌نه‌کانی تری عه‌قل و جه‌سته گرنگی به لایه‌نی عیرفانی‌ش دراوه. بۆ نمونه سێ پروبه‌ره پیکه‌ینه‌ره‌که‌ی بوونیادی مروّف، که ”عه‌قل و دل و جه‌سته‌ن، عه‌قل که وه‌زیفه‌که‌ی مه‌سه‌له بیر و باوه‌رییه‌کانه و له به‌رامبه‌ریدا بۆ گه‌یشتن به راستییه‌کان، به‌لگه و بورهانی بۆ دانراوه، هه‌روه‌ها جه‌سته‌ش که ره‌فتار و کرداره‌کان و چالاکییه‌کان ده‌گریته‌وه تایبته کراوه به شه‌عائیره‌کان و په‌رستشه کردارییه‌کان، دل‌یش که لایه‌نی ناوه‌کیی و هه‌ست و سۆز و هه‌لچوونه‌کانه، به عیرفان و ته‌زکیه‌ی ده‌روونی ئەو لایه‌نه‌ش پرکراوه‌ته‌وه، که‌واته مه‌سه‌له‌ی عیرفان به‌شیکی سه‌ره‌کییه له ئاییندا و ئەگه‌ر دابه‌شکارییه‌کی بیرکارییه‌ی بۆ بکریته، ئەوا بابه‌ته عیرفانییه‌کان و پیکه‌یه‌ی ده‌کاته یه‌ک له‌سه‌ر سێ له ئاییندا، ئەمه‌ش گرنگی بابه‌تی عیرفان و له هه‌مانکاتیشدا توندو تۆلی په‌یوه‌ندی نیوانی‌شان ده‌رده‌خات. بۆیه لێرده‌دا بۆ پرونکردنه‌وه‌ی زیاترله سێ نه‌خشه‌دا په‌یوه‌ندی نیوان ئایین و عیرفان خراوه‌ته‌پروو:

۱. سێ پروبه‌ری پیکه‌ینه‌ری (ئیسلام ئیمان و ئیحسان)

ئیمان	پایه‌کانی بیروباوه‌ر	عه‌قیده	بورهان
ئیحسان	لایه‌نی ناوه‌کیی (کرده‌وه‌ی دل)، لایه‌نی ده‌ره‌کیی (ئه‌خلاق)	ته‌زکیه	عیرفان
ئیسلام	پایه‌کانی ئیسلام	دروشم	به‌یان

خشته‌ی ژماره (۱)

دووه م: سى پروبه رى پيکه پنه رى مرؤف

عقل	بيروباوه ر	خودا، خود، كومه لگا، گهر دوون
دل	ههست و سوز	شادى، خه م، دله راوكى، نارامى، ئيره يى، به خشنده يى
جهسته	رهفتار	ئامازه، گوفتار، نووسين، كردار، په يوه ندى، چالاكى

خشته ي ژماره (۲)

سيه م: ته رزه كانى ئاييندارى: ده كاته كوى هه ر دوو خشته كه

عقل + بورهان	ئاييندارى كه لاميانه، گومان و به لگه
دل + عيرفان	ئاييندارى عاريفانه، ئەزموونى رۆحى
جهسته + به يان	ئاييندارى فيقه يانه، ئەحكامى رۆژانه

خشته ي ژماره (۳)

كه واته (سى ته رزى ئاييندارى هه يه، به هه ر سيكيانه وه تابلوى ئيسلام به ته واوه تى نمايش ده كهن، به ته نها ئاييندارى موته كه ليمانه، ئاييندارى به كى وشك و بى رۆح ده بيت، به ته نها ئاييندارى عاريفانه ش، مه ترسى خليسكانى هه يه بو خورافه و گوشه گيرى، ئاييندارى فيقه يانه ش ئاييندارى به كى روكه ش و مه عيشه تى رۆژانه يه، بويه ئەم سى بنچينه ييه ي ئايين پيکه وه ده گونجىن و ته واوكه رى به كترن) (فرج، ۲۰۲۱، ئينته رنييت).

۲_۱_۷_ په يوه ندى نيوان فه لسه فه و عيرفان

فه يله سوف ده يه وييت چيه تى ئەم بوونه بزانييت، هه روه ها ده يه وييت بزانييت په يوه ندى به خوى و ده ره وه ي خويه وه چيه و چونه، بويه ده بيت پرسيار له هه ر شتيك بكات په يوه سته به بوونه وه، هه روه ها به دواى وه لامه كاندا ده گه رپيت به پشت به ستن به عقل و زانست و لۆژيک، ((ئامرازى فه يله سوف بو ناسينى راسته قينه كان برىتبيه له عقلكارى و به لگه هينانه وه و خسته رپووى بورهان)) (فتاح، ۲۰۲۰: ۲۷۱)، به لام عيرفان برىتبيه له تيرامان و

بیرکردنەو و زیكری دل، بۆ بە دەستەئینانی مەریفە لە ڕیگەى موشاھەدەو، یاخود ھەلزانە بەسەر چیاھەك بۆ ئەوھى بزانیئە ئەو دیوی چیاھە چى تیدا دەگوزەریئە، ئەویش لە ڕیگەى كارکردن لەسەر دەروون و وەرزشى پۆھى، ((عیرفان ھۆكارى دەرووندروستى و خاویئەدەوھى دەروونى مرۆفە، عاریف بە شەركردن لەگەل نەفس و خۆراگى و پشوو درێژى بەرامبەر خواستە دەروونییەكانى دەتوانیئە قوناغەكان ببیئە و بگات بە پلە بالاكان)) (نادر، ۲۰۱۹: ۵۴). كەواتە دیدى عیرفانى جیاوازه لە دیدى فەلسەفى، ھەریەك لە فەیلەسەف و عاریف دەیانەویئە وەسفى بوون بگەن و پەردە لەسەر لایەنە شاراوەكانى لابدن، بەلام ھەریەكەیان بە دوو ئامرازى جیا، لای فەیلەسوف بریتیئە لە عەقل و بیر و لای عاریفیش بریتیئە لە دل.

۲_۲_ تەسەوف و تیروانین

تەسەوف ناویكى نویتەرە لە چاوە دەستەواژەى (عیرفان)، بەو ناوھى خۆى و مانا و لیکەوتەكانى، لە سەردەمى خودى پینغەمبەر(د.خ)، سیماو خەسلەتەكانى دەرکەوتوون، چونكە ئەو ناوھ نرابوو لەو كۆمەلە ھاوھەلەى كە لە ناو مزگەوتى شارى مەدینە دەمانەو و بەردەوام خەرىكى زىكر و یادى خودا بوون، كە (ئەھلى سوفە)یان پیدەوترا، پاشان ئەم تەرزە لە دیندارى لە ناو بەشیک لە كۆمەلگەى ئىسلامییدا جیگای گرت، بەلام وەك دەستە و گروپ و تیۆرى ھزرى دواتر ھاتە ئارا.

بیرورای زۆر سەبارەت بە مانای (تەسەوف) ھەن، بۆ ئەو دەبیئە بگەرینەو سەر فەرھەنگە، لەوانە: ((”الصفاء“، كە بە مانای پاكژى و خاویئە، كە لە بنەپەتدا لە پاكژبوونەوھى رۆحییەو ھاتوو و سەرچاوەى گرتوو، ھەر و ھا ”الصفة“، سۆفییەكان نىسبەتى خویان دەدەنە پال گروپ و ئەھلى سوفە، ”الصفوة“ش بە مانای ھەلبژێردراو، بە واتای ئەو گروپە ھەلبژێردراوھى ناو موسلمانانە كە پشتیان لە دنیا و پرویان كردۆتە جیھانى بالا)) (محەمەد، ۲۰۲۰: ۵).

لە فەرھەنگى (نۆبەرە)دا مانای سۆفى بە دوو شینواز لیکدراوئەوھ ((بەو موسلمانانە دەتریئە كە واز لە ھەموو ئەو شتانە دینن كە لە خودایان دوور دەخاتەو، ھەر و ھا بە مانای خوریش ھاتوو)) (گیو موكریانى، ۲۰۱۸: ۳۳۹)، ھەر و ھا لە فەرھەنگى (ھەمبانە بۆرینە)، ھەریەك لە زاراوھەكانى ((سۆفى، سۆفیاھەتى، سۆفیگەرى، بە مانای مورید و موریدایەتى لیکدراوئەوھ)) (ھەژار، ۱۳۶۹ھ: ۴۲۹).

له فرههنگی (دهریا) دا زاراوهکانی ((صفاً، صفوة، صفو، بهمانای پاک و ههلبژیردراو و دانسقه و ههره چاک و باش لیکدراوتهوه، ههروهها سوفیش بهمانای خوری و سوفیایهتیش ریپازیکی بهندایهتییه به مهبهستی پاککردنهوهی رُوح له خهوش و گهردهکانی دونیا)) (کهریم، ۲۰۰۷: ۵۸۴).

کهواته بیروپراکان زیاتر لهسه ر ئهوه کوکن، که (سوفی) له (صوف) هوه هاتوه، سوفییهکانیش زیاتر بهوه ناسراونهتهوه، که بهرگی خورییان پووشیوه و له ههمانکاتیشدا سوفییهکان له بینازی و خووشکانهوهدا خوویان چواندوهه به ئههلی صوفه، ((کهوابوو تا ئیستا دوو بوچوونمان لا راسته که سوفی له (صوف، صوفه) وه هاتبیت لهبه ر دوو هوکار:

۱. له لایهنی زمانیههوه دهگونجیت.

۲. ئهوانهی وازیان له جیهانی مادی دههینا بهرگی خورییان لهبه ر دهکرد)) (شوان، ۲۰۰۱: ۲۳).

ههندیک له وته و پیناسههی ئههلی تهسهوف و عیرفانی دهربارههی ئهم بابتهه: ((جونهیدی بهغدادی" دهلیت: تهسهوف ئهوهیه پهیوهندیت لهگهل خودا ههبت بهبی هیچ مهرامیک، "مهعرفی کهرخی" دهلیت: تهسهوف گرتهبههری راستیههکانه و بیهیوابوونه لهو شتانهی که له دهستی دروستکراوهکاندایه، "شیخی شبلی" دهلیت: تهسهوف دانیشتهه لهگهل پهروهردگار بهبی خهمی)) (السهروردي، ۲۰۱۰: ۵۱)،

((ابن خلدون" دهلیت: تهسهوف ئهوپهپی ئهدهب نواندنه بهرامبه ر به خودا له کاتی ئهجامدانی کردهوه دهرهکی و ناوهکییهکان و پاراستنی سنورهکان و گرنگیدانه به لایهنی دل، "ابوبکر الکتانی" دهلیت: تهسهوف پاکبوونهوه و پالفتهکردن و بینینه، ئهویش به گرته بهری هوکارهکان بو گهیشتن به ئامانج، هوکارهکان بریتین له پاکبوونهوه و پالفتهکردنی لایهنی دل و دهروون، ئامانجهکهش گهیشتهه به ناسینی خودا له ریگهه ناو و سیفتهه بهرزهکانیههوه)) (فتاح، ۱۹۹۳: ۱۳۸-۱۴۰).

ئهو پیناسانهی کراوه بو تهسهوف له لایهن زانیان و گهوره عاریفانهوه له چوارچیوهی تیگهیشتنی ئهواندایه له قورئان و فهرمودهکان، بو نمونه:

* باسی رهوشته بهرزی (وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ) (سورة القلم ۴).

* دونیا نهویستی و پشتکردنه دونیا (فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا) (سورة الفاطر ۵).

* سههرونهکردنی نهفس و به دوژمن زانیی (إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ) (سورة يوسف ۵۳).

* لهبارههی چاودییری خودا (إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا) (سورة النساء ۴).

* لهبارههی خووشهویستی خودا (يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ) (سورة المائدة ۵۴).

چەندىن ئايەت و فەرمودەدى تر ھەن لە چوارچىۋەدى ئەو پىنناسانەدان، كە بۇ تەسەۋف كراون. لىزەۋە ئەۋە دەردەكەۋىت، كە ئەزمونى دەروونى لای سۆفى رۆلىكى گەرەدى ھەيە و ھىچ پەيوەندىيەكى بە بابەتى عەقلى و لۆژىكەۋە نىيە. ((حەقىقەتى تەسەۋف ئەۋەيە كە ئەزمونىكى دەروونىيە و بەندە دەبەستىت بە خداۋە، ھەرۋەھا مومكىن بوونى دروستكردى كەشىكى رۆحى لە نىۋان بەندە و خوداى گەرەدا)) (بدوي، ۱۹۷۵: ۱۵).

كەۋاتە تەسەۋف ھەست و شعورىكى قەلبىيە، بەندە تىايدا بەردەوام ھەست دەكات لە ژىر رۋانىنى خوداى گەرە دايە، ناسىنى خودايە بە دل، تىكۆشانە دژى نەفس بۇ خاۋىنكردى و جوانكردى دل و دەروون لە ھەموو ئەو شتەنەي پىسى دەكەن، دواترىش خۇ رازاندنەۋەيە بە رەۋشە بەرزەكان و پشتكردىنە دونيا و فەنابوونى بەندەيە لە بوونى خدا.

۲_۲_۱_ سەرچاۋەكانى سۆفىگەرىي

سەرچاۋە سەرەككىيەكانى پەيدا بوونى سۆفىگەرىي برىتىن لە:

۱. قورئانى پىرۆز: قورئانى پىرۆز سەرچاۋە سەرەكى پەيدا بوونى بىرى سۆفىگەرىيە، ئەۋىش بە ھۆى ئەو لىكدانەۋە قوول و تىرپامان و تەفسىرە زۇرانەى بۇ ئايەتەكانى قورئانى پىرۆز كراون، بە تايبەتى ئەو ئايەتەنەى كە باس لە ((گەرەي دەسەلاتى خدا و نزيكى خدا لە بەندەكانى و بىنرخى دونيا و پاكردىنەۋەى دل و دەروون و خۆشەۋىستى خدا و نوور و رۋوناكى و ئەو حال و مەقامانەى كە كەسى باۋەردار پىي دەكات ئەگەر لە ژىر فەرمان و چاۋدىرىي خدا دا بىت)) (عفىفى، ۲۰۱۹: ۶۸).

۲. ژيانى پىغەمبەر(د.خ): لە زوھد و دونيا نەۋىستى و ھەۋل و تىكۆشانەكانى و رەۋشە بەرزى و مامەلەى ئەخلاقىيانە و ئاكارى راستگويىيانە و تەۋازە و پەرسىشە تاكىيەكانى و ھەموو ئەمانە و چەندىن بوارى ترى ژيانى بوونەتە سەرچاۋە بىرى سۆفىگەرىي.

۳. ژيانى ھاۋەلان: ژيانى ھاۋەلاننىش يەككى ترە لە سەرچاۋەكانى بىرى سۆفىگەرىي، رەنگگرتتى ھاۋەلان بە رەنگى پىغەمبەر (د.خ)، بەلگەيەكى حاشا ھەلنەگرە، كە ھاۋەلان لە ھەموو ھەلسوكە و تىكىاندا ۋىستوويانە لاسايى پىغەمبەر (د.خ) بكنەۋە، لە ئەنجامدانى پەرسىشەكان و چاكە و رەۋشە بەرزى و دونيا نەۋىستى، مەحوى دەربارەى رەنگدانەۋەى رەۋشە پىغەمبەر (د.خ) لەسەر ھاۋەلان لە دىرە شىعەرىكدا ئەو راستىيە دەخاتەروو، لەم بارەيەۋە دەلىت:

"بە نوورى عەكسى پىغەمبەر ئەۋەندە مونەكىس بوو بوون

غەرىبى تازە ھاتوو دەيوت: ئەمە پىغەمبەرستانە" (مەحوى، ۱۳۹۱ھ: ۴۸۳).

۲_۲_۲_ قوناغەكانى سۆفيگەرىيى

بنەماي سۆفيگەرىيى، دۇنيا نەويستى و ھەولدانە بۇ پاكژكردنەوھى رەوشت لەبەر رۆشنايى ژيان و رېنماييە رەوشتييەكانى پيغەمبەر(د.خ)، ھۆكاري سەرھەلدانيشى زياتر بە ھۆي دوورکەوتنەوھى کاربەدەستانەوھ بوو لە ناوەرۆكى خواپەرستى، بۆيە چيني سۆفييەكان لەو کاتەوھ گەشەيانکرد و لە دۇنياويستى دوور کەوتنەوھ و پرويانکردە خواپەرستى. قوناغەكانى سەرھەلدان و گەشەکردنى بەم شيۆەيەيە:

قوناغى يەكەم: ئەم قوناغە بە ئەزمونى (زوھد) و دۇنيانەويستى ناسراوھ و لە ناوەرپراستى سەدەي دووي كۆچييەوھ دەردەكەويت، بە ئيلھام وەرگرتن لە قورئانى پيروز و فەرموودەكانى پيغەمبەر(د.خ)، ھەرۆھە پابەندبوون بە پەرستشەكان و فەنابوون لە خواپەرستى بۇ گەيشتن بە خۆشەويستى خودا دەناسریتەوھ، ئەزمونى ئەم قوناغە بریتييە لە لپيچينەوھ لە نەفس و گۆشەگيري و كەمخوراكي و گريان و تەئەمول، لە كەسايەتییە ديارەكانى ئەم قوناغەش: "حەسەنى بەسرى و ماليكى كورپى دینار و سوفيانى سەورى و ئيبراهيمى كورپى ئەدھەم و رابيعەي عەدەوى و بيشرى حافى و... تاد"، ھەر لەم قوناغەدا ئەزمونى "پيشەوا غەزالى" بەدەردەكەويت، ((غەزالى لە نووسينەكانيدا پالپشتييەكى تەواوى ئەو ئاراستە تەسەوفەي دەکرد كە زۆر بايەخ بە سوننەت دەدەن و لە كتيبي "أحياء علوم الدين" كاريكرد لەسەر كۆكردنەوھى سەرجم كلتورى سۆفيگەرى و دووبارە دارپشتنەوھى لەسەر بنەماي زانستى "أصول الفقه"، كە بە قوناغى "كەشف و مەعريفە" ناسرا، غەزالى كاري بۇ يەكخستنەوھى شەريعت و حەقيقەت كرد، شەريعتيكي پشت ئەستور بە حەقيقەت و حەقيقەتيكي پابەند بە شەريعت)) (شكار، ۲۰۰۹: ۶۳).

قوناغى دووھم: ئەم قوناغە بەسەر چوار جۆر لە ئەزمون دابەشەبيت:

۱. ئەزمونى سۆفيگەرىيى كاريگەر بە فەلسەفە: ئەزمونى بايەزیدی بەستامییە، كە خاوەنى مەقامى "قەنا"یە، لەگەڵ "مەنسورى حەللاج"، كە خاوەنى بىرۆكەي "الاتحاد"ە، ((ئەمان لە لايەك گەشەپیدەر و دەولەمەندكەرى قوناغى پيش خويانن، لە لايەكى تريش ھاوکار و زەمىنەسازكارن بۇ ئەزمونى قوناغى دواي خويان)) (الجورى، ۲۰۰۱: ۶۶).

۲. ئەزمونى رۆشنبوونەوھ "الاشراق" و پەيبردن "الكشف": كە ئەزمونى "شيھابەدينى سۆھرەوھردى"ە، كە بریتييە لە دەرکەوتنى رۆشناييە عەقلىيەكان و درەوشانەوھ و دابارينان بەسەر دەرووندا، ھەرۆھە ئەزمونى "ئيبين سەبعين" كە خاوەنى "وحدة المطلقە"ە، كە ماناي ئەوھيە تەنھا خودا خاوەنى مەوجودى حەقيقيە و خاوەن سىفاتي ھەبووى تەواوھ و ھەموو شتەكانى تر چاوكەكەيان لەوھوھيە.

۳. ئەزمونى "ئىبن عەرەبى": ئەمەش لەسەر بىنەماي ئاويتەكردنى سۆفيگەرى و فەلسەفە دادەمەزىت بۇ بەدپەينانى يەككىتى بوون "وحدة الوجود"، بىرۆكەكەش ئەوئەيە لە ھەموو گەردوون و جىھانى بووندا يەك بوونى حەقىقى ھەيە، كە خودايە و ھەموو بوونەكانى تر سىبەرى دەرکەوتنى ئەو تاكەبوونەن و بوونيان لەوئەو پەيداکردووە، لەدوای سەدەى شەشەمى كۆچىشەو سۆفيگەرى لەو پەرش و بلاوى دەچىتە ناو قالىبىكى زانستىيەو و لەسەر دەستى "ئىبن عەرەبى" بە تەواوئەتى رەنگ دەگرىت و گۆرانكارى گەورە لە تەسەوف و عىرفاندا رۆودەدات و دەبىت بە زانستىكى سەربەخۆ، ((ئىبن عەرەبى كە بە باوكى تەسەوف و عىرفانى ئىسلامى ناوئەد دەكرىت، تيوريا و ھزرى عىرفانى رىكەدەخت و دەيگوازىتەو بۇ نەوئەكانى داھاتوو)) (سەيىد ئەدەھەم، ۲۰۱۸: ۵۸).

۴. ئەزمونى سۆفيگەرى فەلسەفەيىانە، كە فەلسەفە دەكەنە دەستپىك بۇ نىو دۇنيای تەسەوف و عىرفان، عەقڵ سەنتەرى پىوھەرى سەركىيە بۇ گەيشتن بە بەختەوھەرى، ھەروھە كەمتر بايەخدان بە كردار و دەقەكانى قورئان و فەرموودە، سىماي ديارى ئەم قۇناغەن، فەيلەسوفەكانى ئەم قۇناغە برىتتىن لە ھەريەك لە: "فارابى و ئىبن سينا و ئىبن رۇشد"، ھەروھە لەم قۇناغەدا ((عارىفە مەزنەكان دەستيان كرد بە دانانى كىتب لەو بواردە شاعىرانىش ھۆنراوھيان دەربارەى بابەتە پەيوەندىدارەكانى پەيوەست بەم پروسەيە نووسى، لەم نىوئەدەدا شارى بەغدا بوو بە سەنتەرىكى گەورە بۇ بلاوكردەوھەى بىرى سۆفيگەرى و عىرفان، بابەتى عىرفانى لە قوتابخانەكاندا دەوترانەوھە و توئىژىنەوھەيان لەسەر دەكرا، تا لە سەدەى دەى كۆچى گەيشتە لووتكەى خۆى و ھەر لەم ميانەيەدا چەندىن قوتابخانە و دەرکەوتن كە بە ھەموو جىھانى ئىسلامىدا بلاو بوونەوھە)) (نەقشەندى، ۲۰۱۵: ۳۳۹).

۲_۲_۳_ جىاوازي نىوان عىرفان و سۆفيگەرى

ھەردوو چەمكى تەسەوف و عىرفان زۆرجار بۇ يەك واتا و مەبەست بەكار ھاتوون، وەك ھاومانا بەكارھىنراون و بەكاردەھىنرىن، ((عىرفان و تەسەوف دوو زاراوھەى ھاوواتان و يەك ئاماژە لە ئامىزدەگرن، بۇ دەستەيەك بەكاردەھىنرىن، ئەوانەن لە كۆشاندان بۇ ناسىنى حەق تەعالا، عىرفان ناوئىشانى رۇشنىبرى ئەو كەسەيە، تەسەوفىش ناوئىشانى كۆمەلايەتى ئەو كەسەيە)) (فتاح، ۲۰۲۰: ۲۶۹).

نووسەران و توئىژەرانى ئەو بواردەش كاتىك باسى مېژووى دروستبوون و قۇناغ و تايبەتمەندىتى و حال و مەقامەكان و زانا و كەسايەتتەيەكان دەكەن، بۇ ھەردوو چەمكە بەكارىان دەھىنن، لە بواردە دەبىيەكەش بە ھەمان شىوھەيە، چونكە ھەر يەك لە عىرفان و

تەسەۋف ئاماژە بۇ يەك حەقىقەت دەكەن كە كاركردنە لەسەر خودى مروّف لەسەر پاكراگرتنى لايەنى دەروونى و دروستكردنى پەيوەندىيەكى رۇحى بەھىزە لەگەل خودا، بەلام لەگەل ئەوئەشدا لەرووى مانا و لەرووى زاراۋەشەۋە جياۋازىيان ھەيە.

"الدكتور الشيخ محمد شقير العاملي" لە كتیبى "فلسفة العرفان" ئاماژە بە چەند خالىكى جياۋاز دەكات لە نيوان ھەردوو چەمكى عىرفان و سۆفيگەرى، گرنگترييان ئەمانەن:

۱. تەسەۋف رېيازىكى دونيا نەويستانەيە لەسەر بنەماى ريسا شەرعيەكان دامەزراۋە بۇ پاكزكردنەۋەى دل و دەروون و پشت ھەلكردن لە دونيا، بە ئامانجى گەيشتن بە حەقىقەت و كاملبوون، عىرفانىش قوتابخانەيەكى فكري و فەلسەفى بالا و قوللە بۇ ناسىنى حەقىقەت و راستى شتەكان و كاروبارەكان و رەمز و نەھىيەكان.

۲. عىرفان زياتر لە دەرهۋەى دەق جىھانبىنى قوللى خوى بۇ شتەكان دەخاتەروو، بەلام سۆفيگەرى زياتر لە ناۋەۋەى دەقدا دەسورپتەۋە، واتە زياتر پابەندى دەقە.

۳. سۆفيگەرى زياتر بەلاى بوارى (تەرىقەت) كىردارىدا دەروات، بە برىنى قۇناغەكان و پىگەيەكى جموجولدار و پر لە گۇرپانكارى ھەيە، كە لە خاكى بوون و دونيا نەويستىيەۋە دەستپىدەكات، تا ۋازھىتان لە دونيا دەگاتە ترۆپك، بەلام عىرفان رېياز و مېتودىكە كار لەسەر ناسىنى خودا دەكات، لە رېگەى مەعريفەت و زانينەۋە.

۴. سۆفيگەرى رۋالەت بىنە، واتە زياتر گىرنگى بە رۋالەت دەدات و خوى بە كۆمەللى زىكر و جولەۋە دەبەستىتەۋە و پىيانەۋە پابەندە، بە زوبانى ئەۋ حالانە دەردەبرپت، بەلام عاريف زياتر گىرنگى بە ناۋەرپۆك دەدات و دەرکەۋتن و ناسراۋى بەلايەۋە گىرنگ نىيە، بەلكو عاريف زياتر بىر دەكاتەۋە و رادەمىنيت، زياتر پابەندى عىبادەتى دلە.

۵. لە سۆفيگەرىدا مروّف كەسىكى مورىدە، واتە دەبى شىخىكى ھەبىت، بەلام لە عىرفاندا مروّف كەسىكى مورادە، واتە خوى بە ناسىن و زانين بەۋ پلەيە گەيشتوۋە.

۶. عىرفان فراوانتر و گىشتگىرتەرە لە سۆفييزم و مەقامى عاريف بالاترە لە مەقامى سۆفى، چونكە عىرفان رەھەندى زانين و فەلسەفى و ھزرى ھەيە، بەلام سۆفييزم بەشىكە لە عىرفان وزياتر رەھەندى ئاكارى و ئەخلاقى ھەيە، لەبەر ئەۋە ھەموو عاريفىك سۆفييە، بەلام ھەموو سۆفييەك عاريف نىيە.

۲-۳_ چه مکه عیرفانییه باوه کان:

له دونیای عیرفان و مه عنه وییه تدا چه ندین زاراوه و چه مک به کارده هینرین و بوونه ته شوناس بۆ ئه و بواره، گه وره زانایانی بوازی ته سه وف و عیرفان و نووسهران و شاعیران ئاماژه یان زۆریک له و چه مکانه داوه و راقه یان بۆ ئه و زاراوانه کردووه، لیژدها به کورتی سه رنج ده خهینه سه ر چه ند زاراوه یه ک:

۲-۳_۱ شه ریعه ت: شه ریعه ت له قورئان و فه رمووده دا به رجه سه ته ده بیته، که بونیادی یاسا و ریساکانی ئایینی ئیسلامی له سه ر بونیاد نراوه، شه ریعه ت پوونکردنه وه و باسکردنی ریگای خودایه، که بریتین له کۆمه لیک ئه رک و به رپرسیاریتی، بۆ ئه وه ی به نده به رامبه ر به خدا به ندایه تی خۆی بسه لمینیت، هه روه ها ئه و شیواز و په فتارانیه به نده به هۆیه وه ده گات به خدا. ((مه ولانای رۆمی" ده لیت: شه ریعه ت وه کو مۆم وایه، ریگه رۆشن ده کاته وه)) (سه بیید ئه ده مه، ۲۰۱۸: ۹۸)، که واته شه ریعه ت به مانا فیه هییه که ی رپوی ده ره وه ی کرداره کان ریگه خات و ئه و ده ستوور و په یه وه وانه یه که باس له په یوه ندی مرۆف له گه ل خدا و خه لک و کۆمه ل ده کات.

۲-۳_۲ ته ریقه ت: بریتیه له رۆح و جه وه ری په یوه ندی مرۆف له گه ل خدا و خه لک و کۆمه لگا، چونکه ئه گه ر ئه و په یوه ندییانه به بی رۆح ئه نجام بدریت وه ک لاشه یه کی بیگیانه، په رسته شه کان و دروشمه ئایینییه کان دوو پرویان هیه، ((پروویه کی ده ره وه که جه سه ته پیی هه لده ستیت، که بریتین له عیبادته کان و ئه حکامه کان، پرووه که ی ناوه وه ش که دل کاری تیدا ده کات، که بریتین له حال و مه قامه کان)) (به رزنجی، ۲۰۱۹: ۲۳۵)، که واته ته ریقه ت خۆ دارینه له هه موو بوونیک و نقوومبوونه له عیشق و خۆشه ویستی یه ک بوون، که ئه ویش خودایه، دوورکه و تنه وه یه له ئاره زوو و خووه ناپه سه نده کان پووکردنه خودایه چه له زاهیر یا له باتیندا.

۲-۳_۳ حه قیقه ت: حه قیقه ت واته گه یشتن به مه به سه ت، به هایه کی گه وره ی ژیانه، عاریفان و ئه هلی دل به رده وام له گه راندان و عه ودالان به دوا ی حه قیقه تدا، بۆ سپینه وه ی گومانه کان و چونه سه ر ریگه ی راست و دروست و دواتریش گه یشتن به مه عشوقی راسته قینه که خودایه، ئه ویش به ((هه له اتنی پرووناکی که مه به سه ت لیی زانسته ئه قلییه کانه و دره وشانه وه یانه به سه ر ده رووندا و خۆدامالینه له که ره سه ته جه سه ته ییه کان، چونکه پرووناکی سه رچاوه ی هه موو بوون و ژیانه و خوداش پرووناکی پرووناکییه کانه)) (نه سر، ۲۰۱۶: ۱۵۵).

تەرىقەت ئەزمونىكى كەسىيە، خۇدا دەيبەخشىتە ھەندىك لە عارىفان بۇ ئەوھى بگات بە واقىيى حەقىقەت، ئەوئىش كاتىك كە پەردە لە پىش چاوى ھەلدەدرىتەوھ، شەرىعەت بۇ چاكسازى روالەت و تەرىقەت بۇ چاكسازى دەروون و حەقىقەتەش بۇ چاكسازى نەئىنيەكانە، ئەم سى چەمكە تەواوكارى يەكترن. ((شەرىعەت وەك كەشتى واىە، تەرىقەت دەريايە و حەقىقەتەش گەوھەرى ناو دەريايە، ھەركەس گەوھەرى دەوى با سواری كەشتى شەرىعەت بىت و روو لە دەرياي تەرىقەت بكات)) (فتاح، ۲۰۲۰: ۲۷۸).

۲_۳_۴_ يەقین: واتا دنیایی و دور لە تەموومژ و گومان، زانینیکە بە ھىچ شىوھك گومان و دوودلی ھەلناگریت، ((یەقین مولكدارى دلە، بە ئەوھوہ ئیمان كامل دەبیت و بە یەقینەوہ خودای گەورە دەناسریت)) (قوشەیری، ۲۰۱۶: ۱۴۳).

"یەقین" سى پلەى ھەیە:

أ. علم اليقين: لە رینگەى ھەول و تىكوشان بەدەست دیت، یان خودا دەيبەخشیت، ((ئەوھیە لە رینگەى تیوری بەلگەدارییەوہ بەدیدیت)) (سورەوھردی، ۲۰۲۱: ۶۱۱).

ب. عين اليقين: قوناعى دووھمی زانینە و تاییەتە بە خاوەن زانستەکان، ((خودا دەیەوئیت بەندە ئەوھندە پاکبیتەوہ تا دەگاتە رادەى ئەوھى كە شیاوی ئەوہ بىت، كە لە رینگەى دەرخستن و ببینەوہ بە چاوى بەصیرەت نووری خودا لەدەرووندا بچەسپیت و باوہرەكەى ببیتە "عين اليقين"، نەقشەندى، ۲۰۱۵: ۵۶)، ئەمەش ئەھلى عیرفان لە خەلكى دى جیا دەكاتەوہ و لە ئیمانی تەقلیدیەوہ دەگوازرىتەوہ بۇ ئیمانی شەودى.

پ. حق اليقين: ئەم چەمكە دواھەمین قوناعە و بۇ خاوەن مەعرفەكانە، بریتییە لە راستەقینەى یەقین و ئەوپەرى تیگەیشن و دنیاییە بۇ نەھیشتنى ھىچ گومانىك، لەم قوناعەدا دەروون ساز و ئامادە دەبیت بۇ ئەوھى بگات بەو مەقامە، بەمەش ((چاوى دەروون دەكریتەوہ و پەردە لەسەر نەئىنيەكان لادەبرین و باوہر پلە بە پلە ھەلدەكشى)) (بەرزنجى، ۲۰۱۹: ۱۸۴).

(علم اليقين)، وەك ئەو كەسەى بە عادەت یان بە زانین یان بە باسکردن دەزانیت لە دەريادا ئاو ھەیە، (عين اليقين)، وەك ئەو كەسەى دەروات و لە كەنارى دەريا دەوہستیت و دەبیینیت، (حق اليقين)، وەك ئەو كەسەى دەچیتە ناو دەرياكەوہ بەركەوتنى لەگەلدا دەكات و ھەستەكانى بەشدارە تیايدا.

۲_۳_۵_ محاضرة: ئامادهي و سازانی دله بۆ وەرگرتنی راستیهکان، هه‌ندیک جاریش ((گه‌رانه‌وه‌ی به‌نده بۆ هه‌ستکردن به‌ حالی خۆی و حالی دروستکراوه‌کان، ده‌وتریت ئه‌و ئاماده بووه)) (قوشه‌یری، ۲۰۱۶: ۱۶۸).

۲_۳_۶_ مکاشفة: حاله‌تیکی ده‌روونییه، عاریف وا هه‌ست ده‌کات په‌رده له‌ نیوان خۆی و خودا نه‌ماوه، دل به‌ ته‌واوه‌تی حه‌قی دۆزیوه‌ته‌وه و پیویستی به‌ سه‌لماندن نییه، ((ئهم حاله‌ته ئه‌وه‌ی نه‌یچه‌شتبیت و ئه‌زمونی نه‌کرد بیت، ناتوانیت به‌ ته‌واوی پیناسه‌ی بکات، بینینه‌که‌ش بینینی دله، نه‌ک چاو)) (شوان، ۲۰۰۱: ۴۱۵).

۲_۳_۷_ مشاهده: له‌ بینیدا گومان به‌ ته‌واوه‌تی شوینه‌واری نامینێ و یه‌قین زیاد ده‌کات، ((نووری جیلوه‌کردن به‌دوای یه‌کدا روو له‌ دل ده‌که‌ن و به‌سه‌ریدا داده‌باریت به‌بی ئه‌وه‌ی پۆشه‌ر و برین بکه‌ویته‌ نیوانیانه‌وه)) (قوشه‌یری، ۲۰۱۶: ۱۷۷).

۲_۳_۸_ مه‌قامه‌کان: شوینی مانه‌وه‌ی که‌سیکه و له‌ جیگه‌یه‌کدا و سه‌رقالبوون و خۆ رامه‌ینانه‌ تیایدا، مه‌قام چه‌مکیکی قورئانییه و له‌ چه‌ند شوینیکدا ئاماژه‌ی پیکراوه‌(ذلك لمن خاف مَقامي وخاف وَعِيد) (سورة ابراهيم: ۱۴)، واته: ((ئه‌وانه‌ که‌سانیکن له‌ وه‌ستانی به‌رده‌م خودا ده‌ترسن و بیم و ترسیان هه‌یه له‌ هه‌ره‌شه‌کانی خودا)) (امین، ۲۰۰۴: ۲۵۷)، مه‌قام به‌هۆی کۆشش و وهرزشی قورسه‌وه به‌ده‌ست دیت و به‌رده‌وام پیویستی به‌ هه‌ول و تیکۆشانه، ((مه‌قام بۆیه‌ ناو نراوه مه‌قام، چونکه به‌رده‌وام چه‌سپاوه، مه‌قامه‌کانیش به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی ئه‌مانه‌ن: "تۆبه، وه‌رع، زوه‌د، سه‌بر، هه‌ژاری، شوکر، خه‌وف، په‌جا، ته‌وه‌کول، په‌زانه‌ندی") (سوره‌وه‌ردی، ۲۰۲۱: ۵۴۶).

۲_۳_۹_ حاله‌کان: به‌هره و به‌خششیکی خودایه به‌سه‌ر دلدا دیت، جیگیر نییه و گۆرانی به‌سه‌ردا دیت و به‌رده‌وامی بۆ نییه، ((خاوه‌ن حالیش له‌ حاله‌که‌یدا به‌رز ده‌بیته‌وه، عاریف بوونیش حاله، نه‌ک قسه‌کردن)) (القاشانی، ۲۰۱۲: ۱۹۳)، حاله‌کانیش ده‌ حالن که‌ بریتین له: ((خۆشه‌ویستی، شه‌وق، ئونس، قورب، حه‌یا، ویسال، قه‌بض، بسط، فه‌نا، به‌قا)) (سوره‌وه‌ردی، ۲۰۲۱: ۵۸۰).

۲_۳_۱۰_ بوون (وجود): بوون له‌ هه‌ردوو دیدی فه‌لسه‌فه و عیرفاندا جیاوازه، له‌ فه‌لسه‌فه‌دا به‌م جوړه پیناسه‌ی "بوون" کراوه ((بوونی راسته‌قینه ئه‌و بوونه‌یه که له بوونی مروّقدایه و تایبه‌ته به مروّف، چونکه مروّف مه‌وجودیکی بیرکه‌ره‌وه‌یه و گرنگی به بوونی خۆی ده‌دات، ئازادی و هۆشیاری و بوونی ئیمکانه‌ته‌کانی، یه‌کیکن له تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی مروّف)) (عه‌بدوللا، ۲۰۰۸: ۱۸)، به‌لام له‌ جیهانبینی عیرفاندا "بوون" په‌یوه‌ست ده‌کریت به

خوداوه و خودا به حقیقەتی بوون دەزانریت، ((بریتییە لەو بوونەى که هەمیشەییە و دامالراوه لە گۆرانیکاری و هەموو جۆرە ناتەواوی و کەموکورتییەک، ئەسل و بنەپەرتی هەموو شت و بوونەکانە)) (زەندی، ۲۰۱۱: ۷۱).

۲_۳_۱۱_ یەکیتی بوون (وحدة الوجود): یەکیتی بوون، بە لای زۆریک لە ئەهلی عیرفان زیاتر بە لای ئەم بۆچوونەدا چوونە، کە لە هەموو جیهان و گەردووندا یەک بوونی حەقیقی هەیە، کە خودایە، هەموو هەبووەکانی تریش سیبەر و دەرکەوتەى ئەو تاکە بوونەن، ((غەزالی بەدوو چاو بوون دەبینی، جارێ بە چاوی تاک کە تەواوی هەر شایانی ئەوە، جارێکیش بە چاوی کۆ یان بە چاوی زۆری بەدیدهکات، کە هەموو بوونەوهران بەندن بە بوونی حەقەوه)) (شوان، ۲۰۲۱: ۱۴۰).

۲_۳_۱۲_ مۆرید: کەسێکە تەریقەت لە رینگەى شیخەکەییەوه وەر دەگریت، وەکو قوتابییهک لەبەر دەم مامۆستاکی گۆیرایەلى فەرمانەکانیتی، ((مۆرید سەرسامە بە پلەى پۆچی مورشیدەکەى، هۆگری شیخەکەییەتى، پلەکانی تەریقەت دەبریت، بەجۆریک تا دەبیتە سۆفییهکی راستەقینە)) (گولەن، ۲۰۱۳: ۴۱).

۲_۳_۱۳_ مۆراد: کەسێکە تەنها بە هەول و تیکۆشانی خۆی، بە پووبەپووبوونەوه لەگەڵ دەروونی و پشتکردنە حەز و ئارەزووەکان دەگات بە رینگەى حەقیقەت، تاکە ئامانجی نزیکبوونەوهیە لە خودا و بەدەستەینانی دل و دەروونیکی پاک و خاوین.

۲_۳_۱۴_ سالک: ریبواری رینگەى حەقیقەتە هەنگاو بە هەنگاو مەقامەکان دەبریت، بۆ گەیشتن بە ئامانجی راستەقینە، بە شیوەى کردەیی، نەک تیۆری، ((ئەو کەسەیه لە حالى تاییەتی خۆیدا پلەکان دەبریت، ئەمەش بەهۆی زانیاری و زانستەوه نییە، بەلکو حالیکى دەروونی تاییەتە و هەست بە بەرزبوونەوه دەکات، هەتا چاو بربکات بەرز دەبیتەوه، بەبێ ئەوهی هیچ گومان و دوودلییهک لای پووبدات)) (القاشانی، ۲۰۱۲: ۱۹۰).

۲_۳_۱۵_ شەتەحات: جۆرە قسەیهکی شاز و نابارە، بریتییە لە ((قسەى پەرش و بلاو و وریئە و بى مانا یان نەگونجاو لەگەڵ عەقل و ئاییندا)) (شەبەستەرى، ۲۰۱۸: ۴۴۵)، ئەم جۆرە لە دەربرین دەرئەنجامی حالەتیکى ناآرامی دەروونییە، کە بەشیک لە عاریفان تووشی دەبن، لە هەمان کاتدا شەتەحات یەکیکیشە لە سیما دیارەکانی شیعیرى عیرفانى، ((ئەزموونی عیرفانى زمانیکى پێویستە بۆ دەربرینی شتە بەرھەستە ناباوەکان، ئەمەش هۆکاری سەرەکی پەیدا بوونی شەتەحاتە)) (شکار، ۲۰۰۹: ۸۵).

۲_۳_۱۶_ وهلی: چه مکیکی قورئانییه و به مانای خوشه ویست و دؤست هاتووه، به ئەزموون و ههول و ماندوو بوون به دەستدیت، (اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا) (سورة البقرة: ۲۵۷)، واته: (خوا دؤست و پشتیوانی ئەوکه سانهیه که باوهردارن) (امین، ۲۰۰۴: ۴۳).

۲_۳_۱۷_ ویلایهت: پلهیه که له دؤستایهتی له گهڵ خودا، به شیوهیهکی گشتی هه موو موسلمانیک دهگریتهوه، که باوهری به خودا هه بیته، به لام به شیوهیهکی تاییهتی ئەوانه دهگریتهوه، که بهردهوام له کۆششدان و ئەم پلهیهش پیویستی به مه عریفهیهکی قوول ههول و ماندوو بوونیکی زور ههیه.

۲_۳_۱۸_ نهفس: نهفس سی جۆری ههیه، نهفسی خراپه کار، نهفسی لۆمه کار، نهفسی ئارام، عاریفان بهردهوام خهریکی لۆمه ی نهفسی خراپه کار بوونه و له شهڕ و ململانیدا بوونه له گه لیدا و له ههول و کۆششدا بوونه بۆ ئەوهی بهسهر نهفسی خراپه کاردا زال بین و بگه ن به نهفسی ئارام، چونکه ((نهفس سه رچاوهی حهز و ئاره زوووه کانه و ئەگه ر جلهوی نه گیری، ئەوا مروّف تووشی هه له و تاوان دهکات)) (القاشانی، ۲۰۱۲: ۸۲).

۲_۳_۱۹_ رۆح: رۆح مه زنتترین دروستکراوی خودایه، ته نهها خودا زانستی ته وای پنی ههیه ((وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا)) (سورة الاسراء: ۸۵)، واته ((پرسیارت لیده کهن له باره ی رۆحه وه، پێیان بلن: رۆح له ئەمری پهروهردگارمه، ئیوه که میک زانستان له و بارهیه وه پیدراوه))، (امین، ۲۰۰۴: ۲۹۰). ((رۆح مروّف رینموونی دهکات بۆ هه لبژاردنه دروسته کان، کاتیکی گوی بۆ ناگرین، له و باره دا دهنگی نهفس که له میزاجه وه هاوار دهکات و به هیزتره له دهنگی رۆح)) (فتاح، ۲۰۲۰: ۲۸۰).

۲_۳_۲۰_ خه لوهت: عاریف بۆ ئەوهی زیاتر له خودا نزیک بیته و دل و دهروونی هه میشه به پاکی رابگریته، بهردهوام کات ته رخان دهکات تیایدا خهریکی خه لوهت و گو شه نشینییه، تیایدا ته نهها یاد و زیکی خودا دهکات و خوی له هه موو شتیکی دونیایی به دوور دهگریته، چونکه پێیان وایه تا که رینگه یه که بۆ به دهسته پێنانی ئیخلاص، ((گه ر خودا ویستی بهنده له زه لیلی و یاخی بوونه وه بۆ عیززه تی گو پرایه لی بگو یزیته وه ته نهایی و خه لوه تی لا شیرین دهکات)) (قوشهیری، ۲۰۱۶: ۲۲۴).

۲_۴_ رهنگدانه‌وهی ئایین و عیرفان له شیعرى کلاسیکی کوردیدا:

زۆربهی شاعیرانی کورد له رابردوودا له‌به‌ر ئه‌وهی له مزگه‌وت و حوجره‌کانه‌وه پیگه‌یشتوون و سه‌رچاوه‌ی زانیاری و مه‌عریفه‌کانیان له‌ویوه وه‌رگرتووه، که بریتی بووه له قورئانی پیروژ و فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) و زانسته شه‌رعیه‌کان، ئه‌مه‌ش وایکردووه ئه‌و کاریگه‌رییه له‌سه‌ریان ده‌ربکه‌هویت رهنگدانه‌وهی له به‌ره‌مه‌کانیاندا هه‌بیت، به‌ره‌می سه‌ره‌کی ئه‌وانیش شیعر بووه، (شیعر هه‌واری سۆز و ئه‌ندیشه و زمانی راز و هه‌یما و نه‌یینه، له هه‌مان کاتیشدا عیرفان هه‌ر له گیانه‌روه‌ری و ئیله‌هامه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت، بۆیه هاوسه‌رچاوه‌یی ئه‌و دوانه‌ی لی‌ک نزی‌ک کردۆته‌وه) (سه‌ید مینه، ۲۰۱۸: ۸۰).

۲_۴_۱_ شیعرى ئایینی:

عه‌ره‌به‌کان له سه‌رده‌می جاهیلیدا خاوه‌ن به‌هره‌یه‌کی مه‌زن بوون له شیعردا، بابه‌ته‌کانیشیان زیاتر بریتی بووه له دل‌داری و وه‌سف و ستایش و دلیری و لاواندنه‌وه و داشۆرین، که له شیوه‌ی غه‌زهل و قه‌صیده دا به شیوه‌یه‌کی هونه‌ری به‌رز ده‌رده‌بێردان، ((له‌گه‌ل سه‌ره‌لدانی ئایینی ئیسلامیشدا بارودۆخیکی نوێ هاته‌ کایه‌وه، شاعیران بۆ سه‌ر سی‌ کۆمه‌ل دابه‌شبوون: هه‌ندیکیان به‌ ته‌واوه‌تی وازیان له شیعر هه‌یتا، هه‌ندیکی تریان به شیعه‌کانیان له دژایه‌تی کردنی موسلمانان به‌رده‌وام بوون، به‌شیکی تریشیان له‌سه‌ر شیعر به‌رده‌وام بوون، به‌لام پابه‌ند بوون به‌و سنوره‌ی که ئایینی ئیسلام بۆ دیاریکردبوون، وه‌ک: حه‌سانی کورپی سابت، عه‌بدو‌لای کورپی ره‌واحه، دواتریش که‌عی کورپی زوهیڤر)) (شوان، ۲۰۰۱: ۱۹۴).

شیعر به‌پیتی قوناغه‌کان گۆرانکاری به‌سه‌ردا هات و هه‌ر سه‌رده‌م و قوناغیکیش مۆرک و سیمای تایبه‌تی به‌ خۆی وه‌رگرت، له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر(د.خ) زیاتر شیعه‌کان له چوارچیوه‌ی بیر و باوه‌ردا بوون، له‌دوای کۆچی دوایی پیغه‌مبه‌ریش(د.خ) له خۆشه‌ویستیان بۆ شیعرى لاواندنه‌وه و خه‌م په‌یدا‌بوو، دواتریش به‌پیتی قوناغ و سه‌رده‌مه‌کان شیعرى ئایینی گرنگی خۆی په‌یدا کرد، به‌ تایبه‌تی شیعرى ستایش و پیا‌هه‌لدان، بۆ نمونه، یه‌کیک له ئه‌و قه‌سیدانه‌ی که تایبه‌ته به‌ ستایشی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) و کاریگه‌ری زۆریشی هه‌بووه له‌سه‌ر شاعیرانی کورد، قه‌سیده‌ی "بوورده‌ی" بووسیری"ه، ((ئه‌م قه‌سیده‌یه تا ئیستاش ویردی سه‌ر زاری فه‌قی و مه‌لاکانه، بووه‌ته دروشمیکی گه‌وره به‌ تایبه‌تی له مانگی مه‌ولود ده‌خویندریته‌وه، قه‌سیده‌که‌ش به‌م شیوه‌یه ده‌ستپێده‌کات:

"مولای صل وسلم دائما أبدا علی حبیبک خیر خلقهم" (شوان، ۲۰۰۱: ۲۲۰).

۲_۴_۲_ شیعری لیریکی ئیسلامی:

شاعیر بۆ گوزارشتکردن له پالنه ره ههستی و دهروونییهکانی، وهک ئامرازیک بۆ گوزارشتکردن له پالنه رانه دیت له ریگهی دهبرینهکانییهوه ههستهکانی دهردهپریت، ((شیعری لیریکی به شیعری گورانیس ناونراوه، چونکه لهسه ئامیریکی موسیقی بهکاربراهه، ههندیگیش به شیعری ویژدانی یان خودییش ناوزهندی دهکن، لهبهر ئهوهی گوزارشت له سهرنج و ههلهچوونهکانی شاعیر دهکات، ههندیگ سهراچاوهش به شیعری عاشقانه ناوی دهبن)) (حسهین، ۲۰۰۷: ۵۳)، یهکیک له تاییهتمهندییهکانی ئهم جوره شیعره ئهوهیه رهنگدانهوهی ناوهوهی شاعیره و تاقیکردنهوهیهکی کهسییه، شیعری لیریکی ئیسلامی له پووی ناوهپۆکهوه دهبیته دوو بهش:

یهکه م: پارانهوه "موناچات - ئیلاهیات": ناوهپۆکهکی بریتییه له باسکردن و ناوهیتانی ناو و سیفتهکانی خودا و پارانهوه و وهسفرکردنی گهرهیی و توانای خودا، زمانی ئهم جوره شیعره تیکهله و زاراوهی ئایینی و عهرهبی بهکاردههینریت، حاجی قادری کویی دهلیت:

"ئهی بی نهزیر و هامتا هر توی که بهرقه راری

بیدار و بی دیاری، بیدار و پایه داری

بۆ باخی مهردی باخی سهرمایه کهی خهزانی

بۆ مهزعهی فهقیران سهرمایه کهی به هاری

تو پادشا نشینی بۆ هر سهودایی ئه عزم

بی صدر و شا نشینی بی پهرده پهرده داری" (حاجی قادری کویی، ۱۳۹۰هـ: ۱۵۰).

دووه م: نهعت و پیاوه لدان: له هه موو پوویه کهوه وهکو موناچات وایه، به لام تاییهته به پیغه مبه (د.خ) و ناوی (محمد) دهبات، جگه له وهش باس له مانهش دهکات: (پووداوی ئیسرا و میعراج، موعجیزه کان، شه فاعهت، شیوه و رهنگ و پوخساری پیغه مبه، کوچکردنی له مه که بۆ مه دینه، کوچی دواپی و...تاد)، له دیوانی زۆریک شاعیراندا ئهم جوره له شیعیر ده بینرین، نالی دهلیت:

"ئهی تازه جهوان! پیرم و ئوفتاده و کهوتووم

تا ماوه حیاتم

دهستی بدهره دهستی شکسته م، که به سهراچووم

قوربانی وه فاتم

تو یوسفی نهو حوسنی له سهرا میسری جینانی

من پیرم و فانی

له م کولبه یی ئه حزانه نه زیندووم و نه مردووم

هه روا به ته ماتم" (نالی، ۱۳۷۹هـ: ۲۷۵).

شيعرى ئايىنى لە بوارى ستايش و پيا ھەلەدان چ بەرامبەر بە خودا، يان بەرامبەر بە پيغەمبەر (د.خ) پەگىكى قولى ھەيە، ئەمەش بۇ كاريگەرى ئايىنى ئىسلام دەگەپتە ھە لەسەر كۆمەلگەى كوردى بە گشتى و شاعيران بە تايىبەتى، ((ھەر يەك لە قورئان و فەرمودەكانى پيغەمبەر پيگە ھە سەرچاوەيەكى گرنگ بوون لە بەرجەستە كردنى پيۆەرە ئايىنى و ئاكارىيەكان لە شيعرى نيۆەى يەكەمى سەدەى بيست) (عەبدولواھيد، ۲۰۰۵: ۱۸۵).

۲_۴_۳_ شيعرى عيرفانى:

ئامادەى بابەتە ئايىنيەكان لە نيۆ دەقە شيعرىيەكان و كاريگەر بوونيان بە بەرھەمى عاريفانى ديكە جيهانى ئىسلامى ھەك "مەولاناي رۆمى خواجوى كرمانى و حافىزى شيرازى، شىخى سەعدى" بووتە ھۆى ئەوھى ((بەشىكى زۆرى بەرھەمى شاعيرانى كلاسيك، جگە لە رەھەندە ئايىنيەكە بە شىئوھەكى گشتى، لايەنى تەسەوف و عيرفانىيش ببيرت)) (كەلھور، ۲۰۰۸: ۶).

بوونى تەرىقەتەكانى تەسەوف، بە تايىبەتەش ھەردوو تەرىقەتى قادرى و نەقشبەندى كاريگەرى گەورەيان لەسەر زانست و فەرھەنگى رۆشنىبرى شاعيران و عاريفان دروستکرد، چونكە بەشىك لەو شاعيرانەى لەو بوارەدا ھەلکەوتن، خۆيان يەكىك بوونە لە موريدانى ئەو تەرىقەتانە بە تايىبەتى تەرىقەتى نەقشبەندى.

شيعرى عاريفانە و سۆفيانە زىتر بەوھ ناسراوھ، كە گشتگىريەكە لە پارانەوھ، موناجات، ناوھەرۆكەكەى زىتر برىتيە لە زەمكردنى دونيا و دووركەوتنەوھ لە دونياپەرستى و خۆشەويستى خودا، ئامانجى كۆتايى ساليكىش رىگاي ھەقە، (ئەم ناوھەرۆكە عيرفانىيە ھۆكار بووھ بۇ ئەوھى ئەم جۆرە لە شيعر رەنگىكى عاشقانە لە خۆ بگرىت، ئەمەش باشتىر دەستكەوت بووھ بۇ گورانى غەزەل لە عىشقى مەجازى و شەھوانىيەوھ، بۇ خۆشەويستى رۆحى و عەشقى ھەقىقى) (زىن كوب، ۱۳۸۵: ۱۲۸).

شيعرى عيرفانى جگە لە ناوھەرۆكە ئايىنيەكەى زمانىكى تايىبەت و ناوھەرۆكىكى تايىبەت بە خۆى ھەيە و ھەلگى واتاگەلىكن، كە زمانى ئاسايى ناتوانىت نەينى و ھەلچوون و جەزبەى رۆحى و عيرفانى شاعيرانى ئەو بوارە دەرېبىت، جگە لەوھش باركردنى واتاگەلىك لە ھەندىك وشە و دەستەواژە جياواز لە واتا بنەرەتتىيەكەى خۆى وايكردووھ بە ئاسانى تىگەيشتن رۆو نەدات، سىما و ناوھەرۆكى شيعرى عيرفانى و ئەو بەيتە شيعرانەى كە بۆنى تەسەوف و عيرفانى لىدەت، بەوھ دەناسرىنەوھ، كە ((تىيدا دونيا وا ويناكراوھ، كە برىتيە لە فىتنە و دل نەبەستنەوھ پيى، ھەرۆھا ئىعتراف بە بچووكى خۆ و باسكردنى مەقامەكان و

حاله‌کان و توانه‌وه له عیشتی خودایی و دژایه‌تی کردنی نه‌فس و پاک‌کردنه‌وهی دل و دهروون، دواتریش باسکردنی مهرگ، که تیکده‌ری هموو چیژ و خوشییه‌کانه، هاوکات داننان به حقیقه‌تی محهمه‌دی و ستایشکردن و دواتریش ئاماژه‌کردن بۆ هه‌ندیک له زانایان و ناوداران بوار بوار ته‌سه‌وف و عیرفان)) (به‌رنجی، ۲۰۲۱: چاوپیکه‌وتن).

هاوشیوهی شیعی ئایینی، له شیعی عیرفانییدا ئاماژه به ئایه‌ت و فه‌رموده ده‌کریت، یاخود تیکه‌لکردنی چهند ده‌سته‌واژه‌یه‌ک له ئایه‌ت و فه‌رموده‌کان له‌گه‌ل شیعه‌کان سیمای دیاری ئه‌وه ده‌بیبیاته‌ن، سه‌باره‌ت به ده‌رکه‌وتنی چه‌مکه‌کانی ته‌سه‌وف و عیرفانی لای شاعیرانی به زنجیرییه‌ک ده‌ست پیده‌کات، که سه‌ره‌تاکه‌ی باباته‌هیری هه‌مه‌دانیه، تاوه‌کو سه‌رده‌می بابانه‌کان که به سه‌رده‌می زی‌پینی ئه‌ده‌بی کلاسیک داده‌نریت و دوا ئه‌وانیش سه‌رده‌می نه‌وه‌ی دووه‌می کلاسیکه، ((له‌پاش لیکۆلینه‌وه گه‌یشتینه ئه‌وه‌ی که بتوانین شاعیرانی پسپۆری شیعی عیرفانی ده‌ستنیشان بکه‌ین، که بریتین له: باباته‌هیری هه‌مه‌دانی، مه‌لا په‌ریشان، مه‌لای جزیری، مه‌حوی، هه‌روه‌ها تاکه تاکه له شیعی شاعیران وه‌ک، کوردی، وه‌فایی، هه‌ریق، هی تریش ده‌بینرئ)) (خه‌زنه‌دار، ۲۰۰۱: ۱۷).

لیره‌دا ئاماژه به چهند شاعیرییه‌کی کلاسیک ده‌که‌ین، که خۆیان له هه‌مان کاتدا سو‌فی و عاریفیکی گه‌وره بوونه و شیعه‌کانیشیان ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌وه جیهانه‌ن، هه‌ندیکی تریشیان هه‌رچه‌نده خودی خۆیان سه‌ر به ریبازه‌کانی ته‌ریقه‌ت نه‌بوونه، به‌لام له شیعه‌کانیادا سیمای ته‌سه‌وف و عیرفان ده‌بینرین، بۆ هه‌ر یه‌کیکیشیان چهند نمونه‌یه‌ک ده‌خه‌ینه‌روو:

۱. باباته‌هیری هه‌مه‌دانی (باباته‌هیر کۆری فه‌ره‌یدوونه، ۹۳۵ - ۱۰۱۰ ز)

باباته‌هیری هه‌مه‌دانی جگه‌له‌وه‌ی شاعیر بووه، عاریفیکی گه‌وره‌ی سه‌رده‌می خۆشی بووه، په‌یره‌وی فه‌لسه‌فه‌ی ئایینی یارسانی کردووه، فه‌لسه‌فه‌ی ئایینی یارسان ره‌نگدانه‌وه‌ی زۆره له چوارینه‌کانی باباته‌هیردا، له‌م شیعه‌دا کۆمه‌لیک ده‌سته‌واژه‌ی عیرفانی ده‌بینرین، که ئاماژه‌یه‌کی پوونه له‌سه‌ر جیهانیی باباته‌هیر له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی عیرفان، وه‌ک: بینینی خوا به چاوی دل، چه‌مکه‌کانی فه‌نا و به‌قا، دۆزینه‌وه‌ی خودا له ئه‌نجامی ونکردنی خود. ده‌لیت:

من أنت؟ قال: أنت	”رأيت ربي بعين قلبي فقلت:
وليس أين حيث أنت	فليس للأين منك أين
وفي فنائي وجدت أنت	ففي بقائي ولا بقائي
سألت عني فقلت أنت” (شكار، ۲۰۰۹: ۲۰۴)	في محو اسمي ورسم جسمي

له چوارینه‌یه‌کی دیکه‌دا باباتاھیری ھەمەدانی باس له سادەیی خۆیی و بێ نرخى دونیا و بى مال و حالى خۆى دەکات:

"موو ئان پەندەم کە نامەم بى قەلەندە
نە خون دیرەم نە مون دیرەم نە لەنگەر
چوو روز ئایەد بگەردەم گەردى گیتی
چوو شەو ئایەد بە خشتى وانەھەم سەر" (باباتاھیر، ۲۰۰۷: ۳۴).

۲_ مەلا پەریشان (محەممەد ئەبوالقاسم، ۱۳۵۶ - ۱۴۰۱ ز)

مەلا پەریشان بە شیوەى ھەورامى شیعری ھۆنیووتەو، بیروباوەرى مەزھەبى شیعایەتى پەنگى داووتەو لە شیعەرەکانیدا، لە شیعریکدا باس لە پەشیمانی خۆى دەکات و داوا لە خودا دەکات تۆبەى لیوهر بگرت، کە یەکیکە لە مەقامەکان. ھەرۆک دەلیت:

"ئەر بەس پەى دەرپەى شکستەم تۆبە ئابى تۆبەى من بیهن بە حۆبە
ھەم بە لوتفى تۆ ئاوردم پەناھ
من پەناھ ئاوەر یارەب توومجیر
ئامام بە دەرگات بەندەى روو سیاھ
ئامام وەرۆوى زەرد و وەنامەى سیاھ
من تۆبە شکەن توو تۆب پەزیر
موعتەریف وەسووی موقیر وەگوناه"
(مەلا پەریشان: ۶۴).

لە شیعریکی دیکەدا دیتە سەر خۆشەییستى خودا و توانەو لەو خۆشەویستییدا، پى وایە خۆشەویستییکەى بۆ خودا لەبەر بەھەشت نییە، بەلکو پەخنەش لەو جۆرە بیروبوچوونەش دەگرت، بوچوونى وایە ئەو کرىن و فرۆشتنە نەک خۆشەویستى. دەلیت:

"چ حاجەت وە خولد حور و قسورەن بەھەشت پەرس نیم یارم مەنزورەن
زاهید تۆ و حور و بەھەشتى بەرىن
من و خاکی کۆى دلرۆبای دیرین"
(مەلا پەریشان: ۵۵)

۳_ مەلای جزیری (شیخ ئەحمەد کورپى شیخ محەممەد جزیری، ۱۴۰۷ - ۱۴۸۱ ز)

مەلای جزیری شاعیریکی ناودارى بواری تەسەوف و عیرفانە، لە شیعریکدا ئاماژە بە خۆشەویستى خودا دەکات و ئەو خۆشەویستیە ناگۆریتەو بە ھەموو دونیا و تەنانەت سوپاسى خودا دەکات لە جیاتی دینار و درھەم ئەوینى خۆى پینبەخشیو. ھەرۆک لە دیرە شیعریکدا دەلیت:

"مینهت ژ خودایى کو ب عەبدى خوە مەلایى
ئیکسیری غەمى عیشق نە دینار و درەم دا" (مەلایى جزیری، ۲۰۰۵: ۳۳).

مه‌لای جزیری باس له‌وه ده‌کات، که عاشق و مه‌عشوق ئاوینه‌ی یه‌کترین و هه‌موو مه‌قام و حاله‌کان و جه‌زبه‌ی رۆحی و گرتنه‌به‌ری ریگی سالیکن به هه‌ول و تیکۆشان دیته به‌ره‌م.

"عاشق و مه‌عشوق ئه‌لحه‌ق هه‌ردوو میرئاتی یه‌کن

بوو د عه‌ینی جه‌مه‌یدا ئه‌صلی قه‌دیم ئایینه بوو

جه‌زبه و سه‌یرا سلووکئ بئ مه‌حه‌ببه‌ت نابتن

جه‌هده‌یا بئ عیشق و حوب چه‌ندی کو کر بئ فه‌یده‌بوو" (مه‌لایی جزیری، ۲۰۰۵: ۲۹۶).

۴_ ئه‌حمه‌دی خانی (ئه‌حمه‌دی کوری شیخ ئه‌لیاسی خانیانی بایه‌زیدی بۆتانه (۱۶۵۰-۱۷۰۶ز) ئه‌حمه‌دی خانی له دیوانه شیعریه‌که‌یدا ئاماژه‌ی به زۆریک له وشه و زاراوه‌کانی ته‌سه‌وف و عیرفان کردوو و هه‌موو داستانی مه‌م وزین ده‌خاته چوارچیوه‌یه‌کی سۆفیانه‌وه. جگه له‌وه‌ش خانی خودی خوی سه‌ر به ریبازی نه‌قشبه‌ندی بووه، له سه‌ره‌تای داستانی مه‌م و زیندا ده‌لیت:

"خوش خه‌لقه‌ته هه‌م ره‌سوله هه‌م میر

پر حیکمه‌ته هه‌م کیتابه هه‌م شیر

ئه‌ی واسته‌بئ وجودئ که‌ونه‌ین

شایسته‌یی قوربی قابه قه‌وسه‌ین" (سه‌نگاوی، ۲۰۱۸: ۶۴).

ئه‌حمه‌دی خانی ناوی (حه‌للاج) و داری سی‌داره دینیت و دواتریش سه‌ر و مال و گیان ده‌کاته قوربان له پیناو پاکبوونه‌وه‌ی دل و ده‌روون و گه‌یشتن به پله به‌رزه‌کانی مه‌قامات.

"سه‌ر و مال و دل و جانئ مه‌فیدایی ته‌بتن

بکه قه‌لبئ مه‌تو ساقئ ژ شه‌رابا خوه ته‌هوور

دا بکه‌م که‌سبئ مه‌قامات و عولوویئ ده‌ره‌جات

یا بکه‌م که‌شفئ که‌راماتئ ژ دارا مه‌نصور" (ئه‌حمه‌دی خانی، ۲۰۱۶: ۲۵).

۵_ مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی (خالیدی کوری ئه‌حمه‌دی کوری حوسینه، ۱۷۷۲-۱۸۲۶ز) مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی جگه له‌وه‌ی رابه‌ری ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی بووه و زانایه‌کی گه‌وره و خواناسیکی که‌م وینه بووه، له هۆنینه‌وه‌ی شیعریشدا ده‌ستیکی بالای هه‌بووه، مه‌ولانا خالید له دیره شیعریکدا دیته سه‌ر حه‌قیقه‌تی نووری محه‌مه‌دی و پیناویه ئه‌و نووره ئه‌زه‌لییه و خوا له ئه‌زه‌له‌وه دروستیکردوو. ده‌لیت:

"دلّه و شیاربه ناوی پر ته‌وی حوسنی ئه‌زه‌ل لیره

ته‌جه‌للی ده‌م به‌ده‌م بۆه‌مه‌می قه‌لبیکی و شیار دئ" (محمد، ۱۹۸۷: ۱۲۹).

له شیعریکی دیکه دا مهولانا خالد له درگای خودا داوای تکا دهکات، بههوی زوری
گوناهاکانی، خویشی به سهرقافلهی گوناهاکاران دهزانیته بویه داوا دهکات خودا درگای
لیخوشبوونی بو والا بکات. دهلیت:

"یا شا! جهدرگات ئیده مهن رجا
ببهخشی گونای بهندهی پووسیا
من که سهرحلهقهی گوناکارانم
سهرتوق جهرگهی شهرمه سارانم
ههرچیوهم که ردهن جه نافهرمانی
نادانیم بیهن تو ویت مزانی
یهک ئه مجار به لوظف ببهخشم گوناها
أستغفروا الله... أستغفروا الله" (موده پریس، ۲۰۱۱: ۵۱۳).

۶_ نالی (مهلا خدری کوری ئه حمده شاوهیسی ئالی بهگی میکاییله، ۱۷۹۷-۱۸۵۵ز)
نالی ئه سستییه کی گهش و پرشنگذاری ئاسمانی ئه ده بی کوردییه، له گهل ئه وهی که ئه هلی
تهریقته نه بووه، به لام بههوی کاریگری به دونیای تهسهوف و عیرفان له دیوانه
شیعرییه کهیدا چه ندین پارچه شیعر له چوارچیوهی ده دبیرین، نالی باس له و جهزبه
رۆحیه دهکات، کاتیک به دهوری که عبدا دهسورپهته وه، ئه وسات و حاله تهش دهچوینیته به
سووتانی پهروانه به دهوری رووناکیدا. ههروهک دهلیت:

"چ جهزبه؟ جهزبهیی ضهوه له قهنیدی حهرهدا، وا
دهبی ئینسان له طهوافیدا بسوتی میثلی پهروانه" (نالی، ۱۳۹۱هـ: ۵۰۱).

لای نالی سهرباری ئه وهی عیشق و خوشه ویستی بنه مای سهرهکییه له شیعرهکانیدا، له گهل
ئه وه شدا سۆزی عاریفانه له شاکاره شیعرییهکانی دهچۆریت. نالی دهلیت:

"ئهی جیلوهدهری حوسن و جلهو کیشهی ته ماشا
سهر پرشتهیی دین بی مهدهدی تو نییه، حاشا
فهییازی په یازی گول و میهر و مل و له علی
ئهی شهوقی روخ و زهوقی له بت زائیقه بهخشا" (نالی، ۱۳۹۱هـ: ۷۵).

۷_ مهولهوی (سهید عهبدولپرهمیمی کوری سهعیدی تاوهگۆزی، ۱۸۰۶ - ۱۸۸۲ ز) سوڤی تهریقهتی نهقشبهندی بووه و به شیوهزاری ههورامی هونراوهکانی هونیهتهوه، مهولهوی له شیعیکیدا باس له ههردوو چهمکی (خهوف و رهجا) دهکات، که دوو چهمن له حالهکانی ریگهی تهسهوف و عیرفان، مهولهوی پروو دهکاته خودا و بچووکی خوی پیشان دهکات و چاوهپوانه له نیوان مهترسی نهگهیشتن و هیوای گهیشتن به خودا و داوا دهکات ریگای پیشان بدات، دهلیت:

"نه یارای خهیاال وهسالی تۆمهن

نه تابی دووری خهیاالی تۆمهن

دل مهندهن نهبهین خۆف و رجا دا

مهزانق پاش کام یاوۆ ئه و لادا" (مهولهوی، ۱۳۹۰هـ : ۲۲۴)

مهی و ساقی لای مهولهوی پانتاییهکی فراوانی له شیعهکانی داگیرکردوو، که مهی له جیهانی تهسهوف و عیرفاندا واته خوشهویستی خودا و هیمایه بۆ تهریقهت و ساقیش هیمایه بۆ مورشید، مهولهوی داوا له ساقی دهکات تا فریای بکهویت، به پرووی نازهوه ئاوریکیش لهو بداتهوه و بۆ ئهوهی بهیانان و ئیواران باسی خودای بۆ بکات. ههروهک دهلیت:

"ساقی سا دهخیل وه فریادم رهمس

به پرووی نازهوه جام گیره وه دهس

دهور دهره وه ناز چون ههرده جاران

پیم دهر یهک مهنخ سهبا و ئیواران" (مهولهوی، ۱۳۹۰هـ : ۲۸).

۸_ (شیخ نوورهددینی کوری سهید عهبدولجهباری بریفکانی، ۱۷۹۰- _ ۱۸۵۱ ز) بریفکانی بییری سوڤیگهری و عیرفانی له شیعهکانیدا زاله و بهشیکی زۆری شیعهکانی لهو بواردان، ئهمهش لهلایهک بۆ شارهزایی بریفکانی دهگهپیتتهوه له شارهزابوونی ئهدهبیاتی تهسهوف و عیرفان و کاریگهری ئهوه ئهدهبیاته لهسهری، له دیره شیعیکیدا پایهی عیرفان دهردهخات و خۆیشی لهو پلهدا دهبنیتتهوه. دهلیت:

"نوری، تویی سهرمهرکهزی عیرفان و مهقامات

صمنا وخمولا وزبولا وسلامات" (بریفکانی، ۲۰۰۲ : ۱۰۳).

بریفکانی خودا به حهقیقهتی بوون دادهنیت و بروای وایه تنها خودا بوونیکه راستهقینهیه ههموو بوونهکانی تر وهمن، له دیره شیعیکیدا خودا به ئهزهل ناو دهبات، ئهمهش

حقیقه‌تی بوونی خودا دسه‌لمینیت، که خودا هر هه‌بووه و هر خویشی ده‌مینیت‌هوه و خاوه‌نی دسه‌لاتی ره‌هایه. ده‌لایت:

”مالیکولمولکی موجه‌پرده، تویی بی شبهه و نه‌ظیر

تویی ره‌بی قیده‌می حاکم و پادشاهی ما” (بریفکانی، ۲۰۰۲: ۳۹)

۹_ وه‌فایی (حاجی میرزا عه‌بدول‌په‌حیمی کورپی مه‌لا غه‌فووری نه‌سپروللا، ۱۸۴۴_۱۹۱۴ز) وه‌فایی نه‌گه‌رچی شیعه‌رکانی رواله‌تیکی دل‌دارییان وه‌رگرتووه، به‌لام خوئی ره‌دی نه‌وه ده‌دات‌هوه و ده‌لایت هونراوه‌کانم بو خوشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) نووسیوه، وه‌فایی موریدیکی دل‌سوژی شیخ عوبه‌یدوللای نه‌هری بووه، وه‌فایی باسی ترس و هیوا ده‌کات و ده‌لایت:

”پوچ له‌سه‌ر لیوم، نه‌فه‌س گیره له‌نیوی خه‌وف و په‌جا

چاوه‌رپی فه‌رمانی تویه بچیته‌ ده‌ر یا بیته‌ ژوور” (وه‌فایی، ۲۰۱۲: ۸۳).

وه‌فایی په‌یمان بو شیخه‌که‌ی دووپات ده‌کات‌هوه، که نه‌مه‌ش نه‌وپه‌ری پابه‌ندی وه‌فایی ده‌رده‌خات به‌رامبه‌ر به‌ریبازه‌که‌ی. هه‌روه‌ک ده‌لایت:

”دیسان له‌سه‌ر عه‌هدی(الست)، جامیک له‌جامان بگره‌ ده‌ست

هه‌تا نه‌به‌د مه‌خموور و مه‌ست، هذا طریق العاشقین” (وه‌فایی، ۲۰۱۲: ۱۷۶).

۱۰_ بیخوود (مه‌لا مه‌حمودی کورپی موفتی حاجی مه‌لا نه‌مینی چاوماره، ۱۸۷۹_۱۹۵۵ز) شاعیر و زانا و موفتی، بیخودی مه‌زن مه‌سه‌له‌ی ئایین به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی و ستایش‌کردنی پیغه‌مبه‌ر(د.خ)، به‌ته‌واوه‌تی له‌ شیعه‌رکانیدا ره‌نگی داوه‌ته‌وه و نازناوی شاعیری پیغه‌مبه‌ری (د.خ) به‌سه‌ردا دراوه، بیخود له‌ شیعی‌رکدا باس له‌ ته‌جه‌للی و نووری خودا ده‌کات و دواتریش دیته‌ سه‌ر حه‌قیقه‌تی محه‌مه‌دی و یه‌کیک له‌ موعجیزه‌کان ده‌خاته‌پروو، که له‌تکردنی مانگه‌ به‌ ئیشاره‌تی په‌نجه‌ی پیغه‌مبه‌ر(د.خ). هه‌روه‌ک ده‌لایت:

”هه‌تا ته‌جه‌للی خودا له‌عاله‌ما بکا ظهور

به‌ئاگری گولی چه‌مه‌ن چیا بیته‌ کتوی طور

فریشته و ئاده‌می هه‌تا نه‌به‌د له‌ خوار و ژوور

سه‌لاتی حه‌ق له‌سه‌ر شه‌هی که شه‌ق نه‌کا قه‌مه‌ر له‌ دوور” (بیخود، ۱۳۸۴هـ: ۲۱).

بیخود له‌ پارچه‌ شیعی‌رکی دیکه‌دا باس له‌ گونا‌هباری خوئی ده‌کات و له‌ ئیستاوه‌ تووشی له‌رز و تابوووه‌ له‌ حه‌سرته‌ پروزه‌ردی خوئی له‌ به‌رامبه‌ر خودا، هه‌موو نه‌مانه‌ش نه‌فسی به‌د پیی ده‌کات و به‌که‌یفی خوئی هه‌لیده‌سوپرینیت. هه‌روه‌ک ده‌لایت:

"تارهقم کرد و نه جاتی هر نه دام دهردی گوناح
 لهرز و تاداری خه جالته خۆم و پوو زهردی گوناح
 مشتته تۆوی دانه ویله ی چاکه شک نابهم که چی
 دائیمهن هه لگتیر و وهرگتیری ئەکه م وهردی گوناح
 وهک کهسی لایدا له پئی حۆلی بیابان وامنیش
 نهفسی بهد پیم تهی ئەکا ئەم ههرد و ئەو ههردی گوناح" (بیخود، ۱۳۸۴هـ: ۳۱).

۱۱_ صابری (شیخ نهجمه ددین کورپی شیخ عه بدولپرهمان بهرزنجی، ۱۸۸۱- _ ۱۹۴۴ز)
 صابری زۆربهی شیعرهکانی سیمای ئایینیان وهرگرتوووه و له ههمان کاتیشدا زاراوه و
 چه مکهکانی تهسهوف و عیرفان له نیو غه زهل و بهیته شیعرییهکانی دهبینرین، له لایهکی
 تریش خۆی و بنه ماله کهشی خاوهن تهکیهن و سهه به تهریقتهی قادرین، صابری ئامۆژگاری
 موریدهکان دهکات ههمیشه یادی خودا بکهن و مهردانه بهرهو پووی نهفسیان بوهستنهوه.

"بی یادی خودا عومر به زایهع مهده سوؤفی
 شیرانه له گهل ریوی نهفسا له غه زابا" (صابری، ۲۰۰۸: ۱۷۵).
 تهنانهت صابری رهخنه له ههندیك پوالهتی موریدهکان دهگری و تهوبه ی نهسووح، که
 یهکیکه له مهقامهکان به هوکاری رزگاری دهزانیته نهک شتی پوالهتی. ههروهک دهلیت:
 "هایوو هوویو پرچ و ریش و تهپل و دهف بی حاسله حوسنی
 نییهت و عه مهل تهوبه ی نهسووح ئەکا خه لاس" (صابری، ۲۰۰۸: ۱۱۳).

۱۲_ حهریق (مهلا صاله حی کورپی مهلا نهسروللای زیوهی، ۱۸۵۱- ۱۹۰۷ز).
 حهریق له پارچه شیعریکدا باس له چه مکی ترس دهکات، بهلام له بهر ئەوهی ترسهکه ی بو
 غهیری خوایه، بووهته هو ی ئەوهی که نهفسی بهد خوی به ئیسراحت پالی لئیداوهتهوه.

"خۆفم له خودا چونکه له بهر غهیری خوایه
 دیمهنم بهد پوو سوپهت وهک خهوف و رهجایه
 پالی رهحهتی داوهتهوه نهفسی خهسیسم
 یا ئەمنی غینا، یا ئەسری یهئس و ههوایه" (حهریق، ۲۰۱۱: ۱۴۰).
 حهریق له شیعریکی تردا پیغه مبهه (د.خ) به حهزرهتی لولاک ناوی دینیت، که عاریفانیش ئەو
 نازناوهیان تهنها بو پیغه مبهه (د.خ) به کارهیناوه، ههروهک دهلیت:
 "به ئادهم تا به خاتهم جومله ی عالم پر سهدا و سهیده
 به عهشقی حهزرهتی لهولاک ئەوهی زیندوو نه بیته مهیته" (حهریق، ۲۰۱۱: ۱۱۷).

به‌شی سینه‌م

شیکردنه‌وه و هه‌لسه‌نگاندن

بهشی سییهم شیکردنه وه و ههلسهنگاندن

۳- چه مکه عیرفانییه کان له شیعیری (مهحوی) دا

عاریفی گه وره ی کورد مه لا موحه ممه دی بالخی له سه ره تای ژیانیه وه مه سه له ی سوڤیگه ری و عیرفان به سه ر بیرکردنه وه و هزر و هه لسوکه وتیدا زالبووه، ئه ویش له روانگه ی ئه وه ی که باوکی (مه لا عوسمان) جگه له وه ی زانایه کی ئایینی بووه، یه کیک بووه له موریده کانی "شیخی سیراجه ددین"، جگه له وه ش خویشی مه لایه کی ناودار بووه و شاره زاییه کی باشی له زانسته ئیسلامیه کان هه بووه و ئاگاداری جموجوله رۆشنیرییه کانی ناوچه که بووه، له لایه کی تریشه وه ((شاری سلیمانی له و کاته دا له که شی زانسته زور له پیش شاره کانی تره وه بووه)) (خوشناو، ۲۰۱۸: ۱۱).

سه رده می مه حوی له ناوچه ی سلیمانی سه رده می ده رکه وتنی هه ریه ک له "مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی" و "کاک ئه حمه دی شیخ" بووه، که ئه م دوو که سایه تییه ش له و سه رده مه دا کاریگه ری گه وره یان له سه ر مه سه له ئایینی و رۆشنیرییه کانی ناوچه که هه بووه، دواتریش ((هه ریه ک له ته ریه که کانی قادری و نه قشبه ندی له ناو سلیمانیدا بناغه یان دانابوو، بارودوخی زانستیان به ره و پیش برده بوو)) (خوشناو، ۲۰۱۸: ۱۲).

شاره زایی و لیته اتووی مه حوی له هه ر سی زمانی کوردی و عه ره بی و فارسی و کاریگه ربوونی به شاعیران و که سایه تییه گه وره کانی دنیای عیرفان، وه ک: "شیخی سه عدی و حافزی شیرازی و مه ولانای رومی و شه بسته ری و بوسیری و حه للاج و ئین عه ره بی و مه ولانا خالید و... تاد"، ((مه حوی توانیویه تی به ره مه میکی ئه وتو دابنی له پووی ره می سوڤیزمی و ئیستیتیکی رۆمانتیزمییه وه به رامبه ر به ره مه گه وره کانی سوڤیزمی ئیسلامی بوه ستیت و بی به (مطلق) و له لایه ن هه موو که سیکه وه چیژی لیوه ر بگری و به چاویکی به رز ته ماشا بگری)) (خه زنه دار: ۱۹۹۰: ۹)، هه موو ئه مانه وایانکردوو مه حوی بیته به شوڤه سواری ئه و مه یدانه و قوناغ به قوناغ هه نگاوی به ره و دنیای عیرفان هه لگری، ئه مه ش وایکردوو شیعره کانی بیته به هه لگری گشت تایبه ته ندییه کانی ئه ده بی عیرفانی و ریچکه یه کی تایبه تی له م بواره دا بو خوی دروستیکات.

بۆ ئەوەی لە شیعری مەحوی بگهیت ((ئەبێ زۆر لە شیعری مەحوی وردبیتەوه، ئەبێ تەماشای کتیبی بۆ بکە، ئەبێ لە شەرەکانی حەدیث و تەفسیری قورئان و دیوانی شاعیرە گەورەکان فارسی شارەزاییت هەبیت)) (ئاگرین، ۱۹۸۶: ۸۹)، لەبەر ئەوە شیعەرەکانی مەحوی جگە لەوەی لە ناوەوه واتای قوولی لەخۆگرتوو، لە پووکاری دەرەوهیشیدا وینەیی هونەری بەرز و ئیستیتیکی لێ دەچۆریت، ((مەحوی سەر بە ئەدەبیاتیکی که بەلایەنی کەم دە سەدەیه پەگ و ریشەیی پۆچۆتە نیو کولتووری پۆژەلاتەوه، هەر لە حەللاجەوه تا شیرازی و عەتار و رۆمی)) (مەلا، ۲۰۱۳: ۲۴).

بەشی سییەمی توێژینەوهکە، دوا بەشی توێژینەوهیەکیە و بەشی پراکتیکی بەسەر ئەم ناوێشانەدا دا بەشکراوه، بریتین لە:

۱. چەمکە باوەکان.
۲. چەمکی دوالیزم.
۳. پەيوەندە نیوان دوالیزم و عیرفان.
۴. دوالیزم و رەوانیژی.
۵. چەمکە دوالیزمە عیرفانییەکان.
۶. هێما عیرفانییەکان.
۷. چەمکە خودییەکان.

۳_۱_ چەمکە باوەکان لە شیعری (مەحوی) دا

شاعیری گەورەیی کورد مەحوی هاوشیوەی شاعیرە بەناوبانگەکانی دیکە نەتەوه موسلمانەکان بەهۆی ئەوەی خۆی لە هەمان کاتدا سەر بەو قوتابخانەیه بووه، هاوکات بلیمەتی و شارەزاییشی لە بواری تەسەوف و عیرفاندا وایکردوووە سەدان چەمک و دەستەواژەیی عیرفانی لە نیو بەیتە شیعەرەکانیدا بەکاربەهێنیت، لەلایەکی دیش دەولەمەندبوونی شیعەرەکانی مەحوی لە بارەیی چەمکە عیرفانییەکانەوه، هەموو ئەمانە ئاماژەیی پوونن، که مەحوی شاسواری ئەو مەیدانەیه. ((ئەوهی شارەزایی لە زاراوەکانی سۆفیگەری هەبێ و بتوانی لە وشەیی ئاسایی جیايان بکاتەوه، ئینجا بیته چاویک بە دیوانەکی مەحوی بگێریت، ئەوکاتە بۆی دەرەکهویت که، مەحوی وەستایانە و لێزانانە ئەو زاراوانەیی لە شوینی خۆیدا بەکارهیناوه و بەیتە شیعرییەکانی پێ رازاندۆتەوه)) (شوان، ۲۰۰۱: ۳۲۶).

گرنگترین چەمکە باوە عیرفانییەکان لە شیعەرەکانی (مەحوی) دا بریتین لە:

۳_۱_۱_ئەشك: فرمیسك، گریان و فرمیسك رشتن و پەشیمانی دەربرین و خۆبەخەجالت زانین، سیما و سیفەتی خواناسان و عاریفانە، مەحوی لە چەندین شویندا ئەم چەمکە بەکارهێناوە و لەم دێرەدا باس لەو دەکات، جگە لە پەشیمانی دەربرین و خەجالەتی کێشان هیچ چارهیهکی تر شک نابات، چونکە ئەو چاوهی ئەگەر بۆ یەكجاریش بیت بۆ خودای روانی بیت، لە ئاست گەورەیی ئەو زاتەدا دەبیت تا ماوه فرمیسکی پەشیمانی هەلۆهرینیت.

هەتا ماوه دەبی ئەشکی نەدامەت داوهرینتی چاو

عەرەق ریتن نەبی، شەخسی لە کاری خۆ خەجَل چ بکا؟ (مەحوی، ۱۳۹۱هـ: ۴۷۳).

۳_۱_۲_ئەولیا: مەبەست لێی دوستان و خۆشەویستانە، بەلای عاریفەکانیشەو ئەو کەسانەن کە لەدوای پینغەمبەرانیوە دین و خاوەن پلەیی تاییەتن لە خواناسی و دینداریدا، ئەمەش لە ئەنجامی وەرزشی رۆحی و پاککردنەوێ دڵ و دەروون و دلسۆزی و راستگویی دیتەدی، سەبارەت بە ئەولیا مەحوی جەخت لەسەر پەیرەوی سوننەتەکان و رپۆرەسمی هاوولان و پیاوچاکان دەکاتەو، ئەو پەیرەو و رپۆرەسمەیی خودا و پینغەمبەران لە رینگەیی هاوولانەو بە رەزامەندی خودا دەزانیت. مەحوی دەلیت:

ئێخلاس ئەگەر ببی (فبها)، گەر نەبی، دەبی

کەسبێ بکە بە تەزکییەیی ئەخلاق و نەفسی دوون

وابەستەیی بە سوحبەتی کامیل ترئی لە خۆت

زیکری دەوام و تابیی سوننەیی سەنییە بوون

هەر ئەم خیسالەیی کە سەحابەیی کیرامی پی

فائیز بە مەرتهبەیی (رضی اللہ) و (رضوان)

هەر بەم تەریقە پی گەییون، گەییونە خودا

ئەو زاتە عاریفانە کە دانا و تیگەییون. (مەحوی، ۱۳۹۱هـ: ۴۴۴).

۳_۱_۳_بەسط: پەخشکردن و بلاوکردنەو، لە دونیای عیرفاندا یەکیکە لە حالەتەکانی دڵ و گەیشتنە بە کەناری ئارامی و رۆشنایی بینین، ((ئەهلی بەسط سئ گروپین: ئەوانەن کە خودا بەسپیان دەدات تا ببینە رەحمەت بۆ خەلک، ئەوانەن کە بە هۆی هیژ و توانای خۆرپسکی فیتری خۆیان بکەونە بەسطەو، یان وەلیەکانی خودان.)) (شوان، ۲۰۱۰: ۵۸). مەحوی لێرەدا باس لەو دەکات پنیویست ناکات لیکدانەو و ئامازە و باسی عیشق بۆ ئەهلی دنیا بکریت، چونکە ئەوان مردوون، مەبەست لەوێ هەتاوێ کو باوێش بە دونیادا بکەیت، نە لە (بەسط) تیدەگەیت، نە پیدەگەیت. هەر وەک دەلیت:

له بۆ ئه ربابی دنیا مه ده به سطر و به یانی عیشق

که (مه حوی) شهرحی نوکته ی جانفزا بۆ مردوو ضایع". (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۰۷).

۳_۱_۴_ تهوبه: گه رانه وه و په شیمان بوونه وه، یه کیکه له مه قامه کان و به واتای گه رانه وه یه له گونا هو سه ریچیکردنی فه رمانه کانی خودا و له بیرکردنی ئه و گونا هانه یه به یه کجاری، که پیی ده تریت (تهوبه ی نه صوح)، ((تهوبه ی خه لکی عه وام له گونا هه و تهوبه ی عاریفه کانیش له بیئاگاییه)) (قوشهیری، ۲۰۱۶: ۲۰۹)، مه حوی باسی لیوی یار ده کات، هه ر به ده رکه وتنی، لیوه له رزه ی خستوته ئه وانیه ئامۆژگاری خه لک ده که ن، خو ئه گه ر بیته و زه رده خه نه یه ک به روویاندا بکات تۆبه که یان پییده شکینیت. ههروهک ده لیت:

لیوی ده رخست و به ناسیح لیوه له رزه ی خست ئه گه ر

بی ته به سسوم کا ده بیته ئافه تی تهوبه ی نه صوح" (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۱۳۶).

مه حوی ره خنه له و به ناو زاهیدانه ده گریته، که هه ر به قسه داوای زوه د ده که ن و به کرده وه لینی دوورن، بویه داوا ده کات تۆبه بکه ن و واز له رووپامایی بهینن. ههروهک ده لیت:

نزیکه مردنت ئه ی پیره زاهید

وه ره با تۆبه بکهین، ئیتر ریا به س". (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۱۸۶).

۳_۱_۵_ پیر: ئه م چه مکه له ئه ده بیاتی عیرفانیدا پانتاییه کی فراوان و ره گیکه کۆنی هه یه، جگه له وه ی مه به ست لی به جیه یشتنی ته مه نی گه نجیتی و چوونه نیو ته مه نی پیرییه، هاوکات له عیرفاندا به مانای ریبه ر و پیشه وا دیت، که چاوساغی شوینکه وتوانی ریبازه که ی ده کات بۆ ریگه ی حق، ((که سیکه رابه رایه تی ریباور ده کات و که سیکه ریگه ی راستی گرتوته به ر)) (شوان، ۲۰۱۰: ۷۵)، له ئایینی (یارسان) دا به ریبه ری ئایینکه وتراوه (پیری شالیار)، له نیو شیعه رکهانی مه حویدا به شیوه ی وشه ی لیکدراویش ده بییری، وه ک: پیری مه یخانه، پیری موغان، پیری دیر، پیری خانه قا، پیری پیران، پیری خه رابات، پیره زاهید... هتد، مه حوی له چوار خسته کییه کدا وینه یه کی به رزی هونه ری ته مه نی گه نجیتی و پیری ده خاته روو، ئه وه نده گریاوه بۆ ته مه نی له ده ستچووی گه نجیتی، تا چووه به تاسه وه و هه ناسه ی لیبراوه، چونکه قزی ره شی سپی بووه و بالای به رزی چه ماوه ته وه و پشتی نه رمی ره ق هه لاتووه به وینه ی داری میوی لاری. ههروهک ده لیت

دل فکری کرده وه: چیه قیرم بوو به شیر

پیرانی برده وه که جوانیمی که وته بیر

قامه ت و نه مام و پشتی وه کو میو و روونی نه رم

چه وتاوه، ره ق هه لاتووه، وه ک چه وته میوی پیر". (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۳۸۳).

مه حوی سکالای خوی دهکات و داوای یارمه تی دهکات له وهی گه یشتوته ته مه نی پیری، به لام به هه موو ئه و ته مه نی نه یتوانیوه بگات به پیره که ی، که مه بهستی شای نه قشبه نده. ده لیت:

نه گه یمه ئه و جوانه و گه یمه پیری

مه ده د یا پیری پیرانی بوخارا. (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۴۱).

مه حوی له به یتیکی دیکه دا ره خنه ی تووند ده گریت له وانه ی خویان به پیری ته ریفه ت ده زانن و کرده وه کانیا ن پیچه وانه ی گو فتاره کانیا نه، پیی وایه روو تکرده وه ی پیری ته ریفه ت له هه موو مانا و شکوی ته ریفه ت که ی و هیشته وه ی ته نها سیفه تی پیری به بو ی و به لکو ریگه ی ته ریفه تی و نکردووه و هه موو ئه و نمایشانه ش ده یکات، نه یکردووه به زاهیدیکی راسته قینه. ب

به پیچی خوار و ختیچ ئیما ده کا پیری ته ریفه ت، بی

حه قیفه ت پیره زاهید پیره، گوم کردوو ته ریفه ت ئه ممان (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۶۳).

۳_۱_۶_ جه مال: جوانی، یه کیکه له حاله کانی دونیای عیرفان و سیفه تیکه له سیفه ته کانی خودا، ((ته نها زاتی خودا جوانی ره هایه، ئه وان ی تر جوانی سنووردان، جوانی سنوورداریش نووریکی پیروزه و له جوانی خوداوه پژاوه ته سه ر تیکرای هه موو بوونه وه ران)) (الحنفی، ۱۹۸۰: ۶۵)، مه حوی روو ده کاته یار، که مه بهستی خودایه و پیی ده لیت: حه یفه جوانی خوت پیشانی هه موو جو ره که سیک ده ده ی، یاریش وه لامه که ی ئه وه یه، که ئه وه شکوی جوانییه کردوو یه تیبه شاهه نشاه و هه ر ئه وه ش وایکردوو له یی ناپرسریته وه بوچی ئه و کاره ده کات، روانینی مه حوی بو خودا تیروانینیکی جه مالی و خو شه ویستیبه نه ک ترس و (جلال). ده لیت:

جه مالت حه یفه ده ر خه ی بو که س و ناکه س، وتم: فه رموی:

جه لالی حوسنه ئیمه ی کرده شاهه نشاهی (لا یسال). (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۵۱).

۳_۱_۷_ زیکر: مه بهست لیی یادکردنه وه یه ئاماده یی و به رده وامی دلّه، که به شیوه ی ناشکرا و نه یینی ئه نجام ده دریت، مه حوی له قه سیده ی به حری نووردا له باره ی زیکر و یادکردنی پیغه مبه ر (د.خ) ئامازه بو ئه وه ده کات، که ته نانه ت به ناوه یان و یادکردنی ناوی ئه و ره حمه تی خودا داده بارئ، هه روه ها داوا له خودا ده کات، که زوبان و دلّی له زیکر و یادی ئه و غافل و بیئاگا نه کات. هه روه ک مه حوی ده لیت:

له زیکری ئه و ده جو شئ ره ئفه ت و ره حمه ت ده بارئ

(رؤف) هه م (رحیم) وه سفی ئه و وه ک وه سفی ره حمانه.

خودا له و زیکر و فیکره م قه ت نه کا غافل زوبان و دل

هه تا خونچه دل و ، سو سه ن زوبانی باغ و بو ستانه. (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۴۷۱)

۳_۱_۸_ پهجا: ئەم زاراوھیه به واتای تکا هاتوو، پینچهوانه‌ی زاراوھ‌ی(خه‌وف) ه ، ((خه‌وف و په‌جا دوو مه‌قامی به‌رزن له مه‌قامه‌کانی یه‌قینداران، ده‌که‌ونه نیو چه‌قی ته‌وبه‌ی راست)) (سوره‌وهردی، ۲۰۲۱: ۵۵۴)، مه‌حوی له چه‌ند به‌یتیکدا نمونه‌ی تکی هه‌ندیک له پیغه‌مبه‌ران دینیت‌ه‌وه بو که‌سه نزیکه‌کانیان، دواتر دیته سه‌رباسی تکی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) و خوی ده‌کاته قوربانی ئەو تکیه، چونکه تکی ئەو بی جیاوازیه له نیوان موسلمانان و بو هه‌موو که‌سیکه پیی وایه ئەگه‌ر تکا له سنووری که‌سه نزیکه‌کان دهرنه‌چیت، ئەوا ئەو تکیه ده‌بیته نائومی‌دی.

”به قوربانی په‌جایه‌ک بم که راجی بی موحابا بی

په‌جا قوربانی یه‌ئسه، بیته سه‌ر خۆمانه خۆمانه.” (مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ: ۴۷۷).

۳_۱_۹_ زوه‌د: خۆگرته‌وه وپشتکردنه له خۆشییه‌کانی دنیا و یه‌کیکه له مه‌قامه‌کان، ((ئوه‌ی له ته‌وبه‌کردن راست بیت و زوه‌دی دنیا بکات و ئەم دوو مه‌قامه به‌دی بینیت، ئەوا هه‌موو مه‌قامه‌کانی تر به‌دیدینیت)) (سوره‌وهردی، ۲۰۲۱: ۵۵۶)، له لای مه‌حوی زوه‌د پشتکردنه له دنیا، چونکه مه‌حوی ئەم دنیا‌یه به بکوژی مروّقه‌کان ده‌زانیت و تاکه ریگه‌ش بو گه‌یشتن به مه‌عشوق پشتکردنه له دنیا، له‌م دیره‌ شیعره‌دا مه‌حوی دنیا به ژنیکی خراپه‌کار ده‌زانیت و ئەو که‌سانه‌ش هه‌ولی به‌ده‌سته‌ینانی ئەم خراپه‌کارییه بدن دهرئه‌نجام بی ئابروو ده‌میننه‌وه.

”تا له مالی دهرنه‌کردوی ئەم شه‌وی سه‌د شوو که‌ره

(مه‌حوی) ئازانه بده تو سی به سی دنیا ته‌لاق.” (مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۲۱).

مه‌حوی له دیریکی تر‌دا باس له زوه‌د و دنیا نه‌ویستی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) ده‌کات له‌وه‌ی که سه‌روه‌ری هه‌موو مروّقایه‌تیش بووه، به‌لام زاهدانه ژیاوه، هه‌روه‌ک ده‌لایت:

”له‌گه‌ل ئەم ئیحتیشامه زوه‌دی دنیا‌ی ته‌ماشاکه

که یه‌ک له‌ت نانی جو بوو قووتی، یا خورما دوو سی دانه.” (مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ: ۴۶۵).

۳_۱_۱۰_ ساقی: به ئاوگیڤ یاخود مه‌یگیڤ ده‌وتریت، لای عاریفانیش ((مه‌به‌ست لئی رابه‌ره که شه‌رابی عیشق ده‌دات به عاشقان و هیمایه بو عیشق و خۆشه‌ویستی، به‌مه‌به‌ستی پاکبونه‌وه له چلکی خۆپه‌رستی)) (شوان، ۲۰۱۰: ۱۸۰)، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل وشه‌ی (ساقی) دا کۆمه‌لێک زاراوه‌ی دیکه‌ش به‌کاره‌ینراون که واتا‌کانیان له‌یه‌که‌وه نزیکن، وه‌ک: (باده، نووری باده، مه‌ی، مه‌یخانه، مه‌یکه‌شی، شه‌راب، مه‌ست، پیاله...تاد)، هه‌موو ئەم زاراوانه له ئەده‌بیاتی عیرفان و سۆفیگه‌ریدا تایبه‌تمه‌ندی خۆیان هه‌یه و پیگه‌یه‌کی گرنگن له نیو ئەو ئەده‌بیاته‌دا جوانی و چیژیان به ده‌قه‌کان به‌خشیوه، مه‌حوی وینه‌یه‌ک ده‌خاته‌روو له کاتی هه‌له‌هانتی رۆژ به وینه‌ی مه‌سته‌کان، کاتیک له که‌ل دیته‌ده‌ر، ئەمه‌ش دیاره هی ئەوه‌یه شه‌و پیاله‌ی شه‌رابی له ده‌ستی

ساقییه‌ک وه‌رگرتوو. ده‌لایت:

"شەو دەبی بادەى لە دەستى ساقىيەك وەرگرتى

ئەم سەبەينىيە لە مەشرىق دىتەدەر مەستانە رۆژ". (مەحوى، ۱۳۹۱ھ: ۱۷۹).

لە بەيتىكى دىكەدا مەحوى مەبەستى راستەقىنەى ئەم مەسەلەيە پووندىكەتەو و ئاماژە بۇ ئەو دەكات ھەر كەسىك ھەستىيە بە چەشتى ئەو خوشەويستىيە كرد، كە مەبەستى خوشەويستى خودايە، ئەواھەموو خوشىيەكانى دى وەلادەنىت، تەنانەت ئەگەر خوشىيەكانى بەھەشتىش بىت، ئەمەش لوتكەى خوداپەرستى عاشقانەيە لای كەسىيە عارىف، كە تەنھا لەبەر پەزنامەندى و مەحەبەت خودا دەپەرستىت. مەحوى دەلىت:

"ھەركەس بە نەشئەى ئەو مەيى بىچوونە فەوزى بوو

جەننەت لە فىكرى چوو، لە نىشات و لە خوشيان". (مەحوى، ۱۳۹۱ھ: ۴۲۳)

۳_۱_۱۱_ شوكر: سوپاسكردن، يەككە لە مەقامەكان، سوپاسكردنى خودايە لە بەرامبەر بەخششەكانى، ھەرچەندە بەندە ناتوانىت بە تەواوەتى شوكرى نىعمەتەكان بكات، چونكە نىعمەتەكانى خودا لە ژمارە نايات (وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا) (سورة النحل: ۱۸)، واتە((خۆ ئەگەر بىن و بتانەويت نىعمەتەكانى خودا بژمىرن بۆتان ناژمىردىت.)) (امىن، ۲۰۰۴: ۲۶۹)، مەحوى داوا لە خودا دەكات، كە دەمىكى بداتى ھىندەى كورسى گەرە بى و بەقەد ئەستىرەكانىش زوبانى لى پوابى و ئەوھندى تەمەنى ھىندەى نوح درىژ بكات، بۇ ئەوھى لە دەريايى فراوانى سوپاسكردنى خودا كەمىك سوپاسگوزارى بكات. ھەرۆك مەحوى دەلىت:

"دەمى بە ويسەتى كورسى كەرەم كە پىم ئەى پەب

زوبانى پىوھ پوابى بەقەد ھەموو كەوكەب

بە عومرى نوحەوھ تەوفىقى تۆ بكا ئىمداد

لە بەحرى شوكرەوھ يەك قەترە بىنمە سەر لەب". (مەحوى، ۱۳۹۱ھ: ۳۷۲).

۳_۱_۱۲_ سەبر: يەككە لە مەقامەكان و بەلای عارىفەكانەوھ برىتییە لە ئارامگرتن و خۆگرتن لەسەر ناخۆشى و بەلا و نارەحەتییەكان، تەنانەت چىژ بىنن لە نارەحەتییەكان، ((ئارامگرتن برىتییە لە خۆ بەدوور گرتن لە سەرىپچىيەكان و ئارامى لە كاتى نۆشكردنى تالاولى بەلا و نىشاندانى دەولەمەندى لەگەل دابارىنى ھەژارى)) (قوشەيرى، ۲۰۱۶: ۳۴۴)، مەحوى باس لە ھاودەمىيەك دەكا لەدوای تووشبوونى بە كارەسات و نارەحەتییەك، ماوھىەك دلى ھاودەمى صەبر و ئارامى بوو، بەلام لە دوای پۆيشتنى، بە تەواوەتى دلى بى ھاودەم ماوھتەوھ.

"دەمى بووم يار و ھەمدەم بوو لەگەل دل صەبر و ھۆش ئاخىر

لەبەر بى تابی، ئەو تەشرفى برد و پەفلىق ئەم ما". (مەحوى، ۱۳۹۱ھ: ۶۵).

۳_۱_۱۳_ غهفلت : مه بهست لئی بیئاگاییه، لای عاریفه کانیش زالبوونی نهفس و به فیروانی کاته له شتی بی سوود و بیبه شبوونی بهندهیه له یادی خودا، ((به واتای بیئاگایی دل دیت له تیگه یشتنی راستیه کان و جیبه جیکردنی فه زمانه کانی نهفسه له وهی که دهیه ویت)) (شوان، ۲۰۱۰: ۲۵۴)، مه حوی سه رکۆنه ی دهروونی خۆی دهکات له وهی، که دل عهرشی خودایه و ده بیت خه جالته بیگری و واز له بیئاگایی بهینی، چونکه حه یفه ئه و دلله ی که عهرشی خودایه، که چی وهکوو بتخانه و کلّیسیای بی راهیبی لیها توه، ئه مهش ئه وپه ری عیشقه که دل بوو بیته عهرشی خودا، یان ناوی مه عشوقی له سه ره هه لکه ندراییت و زیکر و هه یبه تی حزووری هه میشه یی هه بیت. مه حوی ده لیت:

"دلّه عهرشی خودا (مه حوی) خه جالته به له بهر غهفلته

که بووه ته بوتکه دهی بی به ره مه ن یا دهیری بی راهیب." (مه حوی، ۱۳۹۱هـ : ۸۷)

مه حوی ئاماژه بو ئه وه دهکات به هۆی تووشبوونی به دهردی بیئاگایی، که نزیک بووه ته وه له مردن و کوتایی ته مه نیتی، که چی تازه واده زانیت سه ره تای ده ستپیکردنی ژیا نه و خه ریکی مه سه ئه له ی دهوره. ههروهک مه حوی ده لیت:

"ئه جهل دهورم ده دا: حاضر به واده ی دهور و ته سلیمه

منی غهفلته زه ده هیتشتا خه ریکی مه سه ئه له ی دهورم." (مه حوی، ۱۳۹۱هـ : ۲۶۳).

۳_۱_۱۴_ هه ژاری: یه کیکه له مه قامه کان لای عاریفه کان، چونکه ئه وان به ته واوه تی وازیان له دنیا و کوکردنه وهی سه روهت و سامان هیتاوه و ئارامگه ریشن له سه ره ئه و ره وشه و به پیچه وانه وه له دل و دهرووندا زور دهوله مه ندن، ((هه ژاری پۆشاکیکه رازی بوون به ره مه ده هیئت گه بهنده ی تیدا قول بوویه وه.)) (قوشهیری، ۲۰۱۶: ۴۷۰)، مه حوی باس له سه ره رزی خۆی دهکات، که هه رچهنده له بهر ده رگای هه ژاریدا بار و بارگه ی خۆی ده خه ویت، به لام ئاماده نییه روو له ده رگای هه یچ که سیک بکات. ههروهک ده لیت:

"شوگری حه ق بهر دهری هه ره فه قره ئی قامه تگامه

بهر دهروباری نه سولتان و نه شا نیمه مه لاند." (مه حوی، ۱۳۹۱هـ : ۱۷۲).

۳_۱_۱۵_ لایقا: مه بهست لئی چاوپیکه وتن و ده رکه وتن، لای عاریف چاوپیکه وتن و دیداری خودایه، ئه مهش له روانگه ی ئه و فه رموده یه ی پیغه مبه ر(دخ) که ده فه رمیت: (من احب لقاء الله احب الله لقاءه)، (البخاری: ۶۵۰۷)، واته: ئه وه ی حه ز به دیداری خودا بکات، خوداش به هه مان شیوه حه ز به دیداری ئه و که سه دهکات. مه حوی گریان و واوه یلا ده بیته پیشه ی تا رۆژی قیامهت، چونکه یار پی و تووه رۆژی حه شر و قیامهت واده ی چاوپیکه تن و دیدارمانه، ئه مهش به لای مه حوییه وه زور دووره. ههروهک ده لیت:

ئەوا لەیلا بە پۆژی حەشەر ئەدا وادەى لىقا (مەحوى)

هەتا قامى قىامت، ئاھو واوہیلا نەكەم، چ بکەم. (مەحوى، ۱۳۹۱ھ: ۲۷۵).

لە بەیتىكى دىكەدا مەحوى كرۆكى لىقا ئاماژە پىدەدات لە دونىاي عىرفاندا، كە برىتییە لە فەوتاندن و مراندنى لاشە و دواتر لەو رېگەيەوہ گەيشتن بە خودای تاك. ھەرۆك مەحوى دەلێت:

چ خەيالێكە لىقا بى فەناچوونى جەسەد

تا پرىشان نشود كار بسامان نرسد. (مەحوى، ۱۳۹۱ھ: ۱۴۹).

۳_۱_۱۶_ مەحەببەت: لای عارىفان بە شىوہيەكى گشتى مەبەست لىي خۆشەويستییە، ((خۆشەويستى لە دلدا ئاگرێكە ھەموو پىسىيەك دەسووتىنیت)) (سورەوہردى، ۲۰۲۱: ۵۸۵)، مەحوى پلەى ئەو كەسانە دەخاتەرۆو، كە لە خاك و خۆلى خۆشەويستیدا دەتلینەوہ، ھەرچەندە بە دىمەن تاكە كەسيكە، بەلام پایەى ئەوہندە بڵندە داويتيان بە لىوى سەد پىاوى يان سەد تاقمە خەلكەوہيە. مەحوى دەلێت:

لە فىرقەى خاكسارانى مەحەببەت بىكەرە يەك يەك

بە دىمەن يەك نەفەر، دامەن بە لىوى سەد فەرىق ئەمما. (مەحوى، ۱۳۹۱ھ: ۶۳).

لە بەیتىكى دىكەدا مەحوى ئىيش و ژانەكانى خۆشەويستى دەخاتەرۆو، كە سووتان و دەر بەدەرى و خەم و خەفەت و دوورى و دابراڤانە، بەلام لەگەل ئەوہشدا ھەتا مردن رىزى لىدەگرىت. دەلێت:

لەسەر خۆچوونە، شەيدابوونە، قورپىوانە، سووتانە

ھەتا مردن مەحەببەت، ئىيشى زۆرە، رىزى لىدەگرم. (مەحوى، ۱۳۹۱ھ: ۲۶۱).

۳_۱_۱۷_ وەرە: دووركەوتنەوہ و دەستەلگرتنە لەو شتانەى گومانىان لەسەرە، ((لە خەوندا سوڤيانى سەورى بىنرا دوو بالى ھەبوو لە بەھەشتدا لەم درەختەوہ بۆ ئەو درەخت ھەلدەڤرى، پىي وترا: ئەمەت بەچى بەدەست ھىن؟ وتى: بە وەرە)) (قوشەيرى، ۲۰۱۶: ۲۳۵)، مەحوى باس لە وەرەى "عومرى كورپى خەتتاب" دەكات، كاتىك "فاتىمە"ى كچى پىغەمبەر(د.خ) داواى باخى "فەدەك"ى لىكرد، كە باخىك بوو نرىك "خەببەر"، بەلام پىي نەدا و پىي دەلێت: پىم حەيفە لە پىناو باخى "فەدەك" گولباخى "فاتىمە" بژاكى بەھوى وەرگرتنى ئەو بەشە باخەوہ تووشى حەرام بىت. دەلێت:

وەرەى فاروقى تەماشاكەن، وتى: ناكە قبول

غىرەتم شاكاوى ئەو گولباغە بۆ باغى فەدەك. (مەحوى، ۱۳۹۱ھ: ۲۳۷).

۳_۱_۱۸_ وقت: ئەو دۆخ و بارەيە بەسەر مەرۆڧدا زال دەبى و حوكمى لەسەر دەكا، ((كەسى ژير و ھۆشمەند ئەو كەسەيە بە پىنى حوكمى كات دەژى، ئەگەر لە كاتى بىدارى بىت، ئەوا بە شەريعت بەستراووتەو، ئەگەر لە كاتى سىرپانەوئەشدا بىت ئەوا حوكمى حەقىقەتى بەسەردا زالە)) (قوشەيىرى، ۲۰۱۶: ۱۴۲)، مەحوى باس لە تەواو بوونى كاتەكانى دەكات، كە ھەمووى لە شتى بى نرخ و ھىچ و پووچىدا بە خەرجداو و بە جوړىك تەنانەت كاتىكىشى نەماو، كە تىايدا بمرىت، بۆيە داوا لە خودا دەكات، كە خاوەنى كاتە بىرىك لە كاتى پىنبەخشىت بۆ ئەوئە تىيدا بمرىت. ھەروەك دەلىت:

”بە زايە چوو لە ”مالا يعنى“ يا وەقتم ھەموو، يەعنى

دەبى وەقتى لە ”بو الوقت“ بى بخوازم دا تيا بمرم” (مەحوى، ۱۳۹۱ھ: ۲۶۳).

۳_۲_ چەمكى دوالىزم

دوالىزم لە زۆربەي رەوت و بىرکردنەو ئايىنى و فەلسەفەيەكاندا ھەيە و لە چەندىن بوارى ئايىنى، مەعريفى و فەلسەفى ئەدەبىدا بەكار دەھىنرىت، ئەو چەمکانە دەگريتەو، كە دژبەيەكن و يەككىشە لە تايبەتمەنديەكانى زمان، ((پەيوەندى نيوان دوو چەمكە لەسەر بنەماي بەرامبەرى، ھەك باش و خراپ، راست و چەپ، بەرز و نزم، جوان و ناشيرىن ... ھتد)) (آبادى و كزازى، ۱۳۸۸ش: ۶)، بەلام لەگەل ئەوئەشدا خالى نىيە لە واتا و ئەركى ھەندىك چەمك و زاراوئەى تر، ھەك: ”تضاد، تناقض، تقابل، پارادوكس“.

۱. تقابل: وشەيەكى عەرەبىيە، لە ”اقبل“ ھەو ھاتوو بە واتاى بەرانبەرى يان رۆوبەرۆوبوونەو دەيت. (الرازى، ۱۹۹۹: ۲۴۶).

۲. تناقض: وشەيەكى عەرەبىيە، بە واتاى نەگونجان يان ناكوک دەيت، لە ”نقض“ ھەو ھاتوو، بە واتاى ھەلوەشاندنەو و پچراندن، ياخود قسەيەك پىچەوانەى واتاكەى بىت. (الزبيدي، ۱۹۶۵: ۹۴)، بۆ نمونە: ناگونجىت دوو ئاوەلناو بۆ يەك بابەت پىكەو كۆبكرىنەو ياخود رەد بكرىنەو، بەلكو دەبىت يەككىيان بەردەوام ھەبىت.

۳. تضاد: وشەيەكى عەرەبىيە، بە واتاى دژيەك و دژبوون و دژكارى دەيت. (الفارابى، ۱۹۸۷: ۴۰۶)، بۆ نمونە: دوو ئاوەلناوى دژيەك ناگونجىت لە گوشەنىگاي يەك كەسدا و لە يەك كات و شويندا پىكەو ھەبن، بەلام دەگونجىت ھىچ كاميان نەبىت.

۴. پارادوكس – Paradox: لە بنەرتدا وشەيەكى يونانيە، بە واتاى نەگونجاني بىروباوەر دەيت. ((ئەم وشەيە لە ((para بەواتاى دژ، لەگەل dox بە واتاى بىروا و بۆچوون، پارادوكس

کاتیک سهره‌لده‌دات که هۆکار و تیگه‌یشتن له‌گه‌ل یه‌کتري ناکوک بن و یه‌کتري رهت بکه‌نه‌وه)) (ئیسماعیل زاده، : ۱۱۸.

سه‌باره‌ت به‌په‌یوه‌ندی نیوان دوالیزم و پارادوکس، دوالیزم ئه‌وه‌یه که ئاخیره‌ر دوو وشه‌ی دژ و ناساز دهرده‌بریت، که له‌بنه‌ره‌ت و واتادا پیکه‌وه نه‌گونجاون، به‌لام پارادوکس ئه‌وه‌یه که ئاخیره‌ر دوو دهربرای دژیه‌ک پیکه‌وه ده‌گونجینیت یاخود کو‌ده‌کاته‌وه، دوالیزم زیتیر له‌وشه‌دا خوی ده‌بینیته‌وه و پارادوکسیش له‌رسته‌دا.

۳_۲_ په‌یوه‌ندی نیوان دوالیزم و عیرفان

دوالیزم واتا به‌بوونه‌وه‌ر و کایه‌کانی ژیان ده‌دات، ((زانایان پێیان وایه گه‌ردوون له‌سه‌ر بنچینه‌ی دژه‌کان بنیات نراوه، بنیاتی گه‌ردوون خوی له‌کو‌مه‌لیک دوالیزمدا ده‌بینیته‌وه، که وا پنده‌چیت دژ و پیچه‌وانه‌بن، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا ته‌واوکه‌ری یه‌کترن، ئه‌و ته‌واومه‌ندیانه نایه‌ته‌دی ته‌نیا له‌رپی ئه‌م دژانه‌وه نه‌بیت، ژیانیش له‌سه‌ر ئه‌و ته‌واومه‌ندیانه بنیات نراوه)) (ئیبیراهیم، ئیبیراهیم، ۲۰۲۱: ۳۹۰)، مرؤفیش پیکهاته‌یه‌که له‌دوو هیزی دژبه‌یه‌ک، که دوو هیزی دژیه‌ک ده‌یجولینن و به‌ره و دوو جیهانی دژبه‌یه‌ک بانگه‌یشتی ده‌کن، یه‌کیکیان به‌ره و بلندی ئه‌وی تریان به‌ره و نزمی.

له‌قورئاندا ئه‌م حه‌قیقه‌ته خراوه‌ته‌پوو ((وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا)) (سورة الشمس ۷-۱۰)، واته ((سویند به‌دروون و ئه‌و زاته‌ی که دهروونی به‌ریکوپیکه‌ی به‌دییه‌ناوه، توانای خراپه و چاکه‌ی تیدا دابینکردوو، به‌راستی ئه‌و که‌سه سه‌رفرازه که نه‌فسی پاکوپوخت کردوو، بیگومان ئه‌وه‌ش دؤراوه که نه‌فسی ناپوخت و ئالوده‌ی گوناوه کردوو)) (أمین، ۲۰۰۴: ۵۹۵)، ئه‌گه‌ر به‌قولی بروانینه دهربرینه دوالیزمه‌کان، ده‌توانین چه‌ندین راستی شاراره ئاشکراکه‌ین، ((دوالیزم له‌سروشت و هه‌موو مه‌ودا‌کانی ژیاندا بوونی هه‌یه و له‌جیهانی فکریشدا یه‌کیکه له‌ریگا‌کانی مه‌عریفه)) (عبدالرحمان، ۲۰۱۳، ۵۰).

که‌واته دوالیزمی عیرفانی ((ئه‌وه‌یه که ئه‌ندیشه‌ی مرؤف بگه‌یه‌نیت به‌وه‌ی که دوو شتی دژ و پیچه‌وانه‌ی یه‌کن، له‌ریگه‌ی ئه‌م دوالیزمانه‌وه بگه‌ن به‌کرۆکی حه‌قیقه‌ت و له‌باوه‌ر و عه‌قیده‌شدا به‌شیوه‌یه‌کی دوو دوانه‌ی دژ به‌یه‌ک چه‌سپاون)) (چناری، ۱۳۷۷هـ: ۱۵)، لیره‌دا گرنگی دوالیزم له‌عیرفاندا دهرده‌که‌ویت، به‌وه‌ی له‌ریگه‌ی عیرفانه‌وه ئه‌گه‌ین به‌کرۆکی حه‌قیقه‌ت له‌بیر و باوه‌ر و عه‌قیده‌شدا دوانه‌ی دژبه‌یه‌ک ده‌چه‌شپینین.

"عبدالکریم القشیری"، له کتیبی "رېساله ی قوشهیری له زانستی ته سه وفدا" ئاماژه ی به چه ندین زاراوه ی بواری ته سه وف و عیرفان کردووه، لیره دا گرنگترین ئه و زاراوه دو الیزمانه له م بواره دا ئاماژه پی دده دین:

الخوف: ترس، ترسان له خودا و ئه نجامنه دانی سه ریچی به رانبه ری.

الرجاء: ئومید، ئومید بوون به خودا و به هیوای لیخو شبوون.

القبض: گرژبوون.

البسط: کرانه وه.

الجمع: کو بوون، نیشان دانی و اتا و دهر خستنی لوتف و چاکه یه له لایه ن خودا وه.

الفرق: جیابوون، جیبه جیکردنی ئه رکی به ندایه تی و ئه وه ی شایسته یه له لایه ن به نده وه.

الفناء: له ناوچوون، بریتیه له به ربوونه وه و لیبوونه وه ی سیفه ته ناپه سه نده کان.

البقاء: مانه وه، بریتیه له راستبوونه وه ی سیفه ته په سه نده کان.

الغیبة: ونبوون، ونبوونی دل له زانینی ئه وه ی له حال و باری مرؤقه کانداهیه.

الحضور: ئاماده بوون، ئاماده بوونی به نده یه به دل بو په روه ردگاری.

الصحو: به ئاگاهاتنه وه، هوشیاری و گه رانه وه یه دوا ی بزربوون.

السكر: مهستی، بزربوونیکه به هوی هاتوویه کی به هیزه وه.

المحو: سرینه وه، سرینه وه ی هله و گوناحه ئاشکرا و په نهانه کانه، که خودا داپووشیوه.

الاثبات: جیگیرکردن، جیبه جیکردنی حوکه کانی عیبادت و رواندن و جیگیرکردنی کردار و حاله په سه نده کانه.

الستر: داپوشین، داپوشینی هله و که موکووری کرداره ناپه سه نده کانه.

التجلي: دابارین، جیلوه کردن و دابارینی میهر و به زه یی خودایه بو به نده تاییه ته کان.

القرب: نزیک، گوپراهلیی خودا و خو رازاندنه وه به عیبادتکردن له هه موو کاته کانداه.

البعد: دووری، دووری له خودا وه به هوی پشتکردنه فه رمانه کانی.

السر: نهینی، ئه و حال و رازه شاراره و نادیارانه یه ده که ویته نیوان به نده و خودا وه.

الكشف: ئاشکرا، عاریف وا هه سته دکات په رده له نیوان خو ی و خودادا نه ماوه، ئه مهش به ئه زموونکردن و وهرزشی رو حی به ده سته دیت.

النفس: دهر وون، ئه و به شه نه خو شه ی مرؤقه له گه لیدا گه ورده بیت و ناپه سه نده .

الروح: مه زنترین دروستکراوی خودایه و به دانه پالی بو لای خو ی بالا و مه زنیکردووه، بریتیه له جه سته یه کی نوورانی، بالای سووک و ناسک و زیندوو و جولاو، به قوولایی جه وهه ری جه سته دا شو رده بیته وه.

۳_۴_ دوالیزم و پهوانیژی:

دوالیزم له پهوانیژییدا رۆلی بهرچاوی له پیدانی شیعرییهت و بهخشینی وینهی هونه‌ریدا ههیه، شاعیران و ئەدیبان وهک بهشیک له جوانکاری هونه‌ری پهوانیژی له دهقه‌کانیادا به‌کاریاندههینن و به یه‌کیک له سنی زانسته‌که‌ی پهوانیژی داده‌نریت و وهک بونیادیکی ئیستیتیکی مامه‌له له‌گه‌ل ئەو چه‌مکه دوالیزمانه‌دا ده‌کن، ته‌نانه‌ت به کلیلی کردنه‌وه‌ی کۆده‌کانی ناو دهق ناوزه‌دیده‌کن، ((گۆرپانیکی گه‌وره‌ی له شیعری شاعیران گرتووه و توانای زۆری ئەو شاعیرانه‌ی ده‌رخستووه له بایه‌خدان به رووخساری شیعری)) (گه‌ردی، ۲۰۱۳: ۳۲۴).

دوالیزم له ره‌خنه‌ی ئەده‌بیشدا ((به‌یانی بابه‌تیکه که به رواله‌تی خودی دوالیزم ناماقول و پیچه‌وانه‌یه به تیگه‌یشتنی گشتی، به‌لام ئەگه‌ر به باشی شیکردنه‌وه و هه‌سه‌نگاندنی بۆ بکریت پیده‌چیت بنه‌مایه‌کی دروستی هه‌بیت)) (چناری، ۱۳۷۴هـ: ۴۸)، په‌یوه‌ندی نیوان دوالیزم و پهوانیژییش ((دوالیزم هونه‌ری رازاندنه‌وه‌ی ده‌رب‌پینه‌کانه و ده‌ستپیک‌بوونی له چوارچێوه‌ی هونه‌ری پهوانیژییدا بووه، که ده‌رئه‌نجام رازاندنه‌وه و جوانکاری له ده‌قدا دوا ویستگه و ئامانجیتی)) (عبدالرحمان، ۲۰۱۳: ۱۱۶). لێره‌دا دوالیزم له شیعره کوردییه‌کانی مه‌حویدا له‌سه‌ر بنه‌مای لایه‌نی هونه‌ری پهوانیژی دابه‌شده‌که‌ین بۆ سه‌ر چه‌ند جوړیک، له‌وانه:

۳_۴_ ۱_ دژیه‌ک : ئەوه‌یه دوو وشه‌ دژه واتا و پیچه‌وانه‌ی یه‌کدی بن، ((کۆکردنه‌وه‌ی دوو وشه‌یه، که ئەو وشانه له رووی واتاوه پیچه‌وانه‌ی یه‌ک بن، بۆ نمونه: ره‌ش و سپیی، جوان و ناشیرین، پاک و ناپاک...تاد)) (عه‌بدو‌للا، ۲۰۱۳: ۸۷)، دوو جوړی سه‌ره‌کی هه‌یه:

د. دژیه‌کی ئه‌ری : ئەو جوړه‌یه که وشه‌کان هه‌ریه‌که له ره‌گه‌زیکی سه‌ربه‌خۆ بن و له واتادا دژ و پیچه‌وانه‌ی یه‌کتر بن، ئیتر وشه‌کان "ناو، کردار، ئاوه‌لناو، ئاوه‌لکردار یان چاوگ" بن، وهک: رۆژ و شه‌و، سارد و گه‌رم، له‌سه‌ر و له‌خوار، مردن و ژیان... هتد. ئەمه دژیه‌کی فه‌ره‌ه‌نگی‌شی پی ده‌وتریت، وهک "مه‌حوی" ده‌لیت:

باتیل موقابیلی حه‌ق وه‌ستا، به‌تاله ئیشی

گه‌ردی به باده‌ خاکی بی هه‌لپژی به گه‌ردوون. (مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۸۹).

مه‌حوی ئەم هونه‌ره‌ی له ده‌قیکی عیرفانیدا به‌رجه‌سته کردووه له نیوان دوو چه‌مکی عیرفانی "حەق و باتیل"، توانیویه‌تی له ریگه‌ی ئەم دوانه دژیه‌که‌وه که‌شیک‌ی عیرفانی له‌م دی‌ره‌دا به‌ر‌ه‌خسینیت به‌وه‌ی ئەگه‌ر ناحه‌ق به‌ر‌به‌ره‌کانی له‌گه‌ل حه‌قدا بکات، ئەوا ره‌نجی به باده‌چیت، خاکی‌کیش به رووی ئاسماندا هه‌لپژیت ئه‌ویش گه‌ردی ده‌دریت به بادا، هه‌ردوو وشه‌ی "باتیل و حه‌ق" له واتادا دژن به یه‌کتری.

ب_دژیهکی نهری: ئەو جوړهیه که بههوی ئامرازهکانی نهریکردنهوه (نه، نا، مه) دروستدهبیت، وهک: خوښ و ناخوښ، هات و نههات، برؤ و مهپړو... هتد. ئەم جوړه دژیهکی نافهرهنگییشی پښ دهورتريت، "مهحوی" دهلئت:

"له ناکهس کاربیا خاکم بهسهر پړوی به با عومرم

خودا تو بمژینه، تا له بهر قاپی کهسپ دهمرم." (مهحوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۶۲).

لهم بهیته شیعرهدا ههردوو وشه ی "ناکهس" که گوزارشت له خه لکی خراپ و(کهس) که گوزارشت له خه لکی باش دهکات بوونه ته که رهسته ی شیعیری ئەم عاریفه و بههوی ئامرازی نهریکردنهوه دوالیزم دروستبووه. بهم جوړه دهبینین دوالیزم له هه ناوی یه کیک له هونه رهکانی رهوانیژییه وه دهرده که ویت، مهحوی وهکو دوو چه مکی عیرفانی، "ناکهس" ی بو خودی خو ی به کارهیناوه، چونکه گه یشتوو به ئەوپه پری نائومییدی و دهرفته ی ته مهنی له ده ستداوه بههوی کرده وه کانیه وه، بو یه سه رزه نشتی خو ی دهکا "کهس" ی باشیشی بو شیخه که ی داناوه که ته مهنای مردن دهکات له بهر دهرگا که یدا.

۳_۲_۴_ لیکچواندن : لهسهر بنه مای به راورد هاتوو، ((ئوه یه شتیک به شتیک تر بچوینی که هاوبه ش بن له سیفه تیک یان زیاتر)) (گهردی، ۲۰۱۳: ۱۲۰)، له بابته ی دوالیزمیشدا له وچوو به جوړیک هه لده بژیردریت که له گه ل وشه یه کی ناو بهیته شیعره که دوالیزم دروستبکات. بابته سه ره کییه که "لیکچوو" ه، به راورد و پروونکردنه وه که "له وچوو" ه، سیفه تی هاوبه شی نیوانیانشیان "پرووی لیکچوون" ه، هه ندیک جاریش دهگونجیت ئامرازیک هه بیت، پښی دهورتريت "ئه وزار"، مهحوی دهلئت:

"به ئاوی تیگه یشتین ئیمه دنیا، ههر سه رابی بوو

هه موو ده شچن به خنکان و له وشکیشه مه له ی مه خلوق." (مهحوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۲۳).

مهحوی لهم بهیته دا دوو چه مکی تری عیرفانی به کارهیناوه ئەوانیش "ئاو و سه راب" ن ، حه قیقه تی دونیای پروونکردوو ته وه که ئیمه به ئاو و ژیان ی ده زانین، به لام له راستیدا ته نها سه رابیکه و حه قیقه تیکی پرووکه شه، له گه ل ئه وه شدا خه لکی له هه ولی به دهسته یانیدان و رهنجی بیسوودی بو دهن، له وشکیدا مه له ی تیدا دهکن و ده شرانن تیدا دهخنکین. "ئاو و سه راب" دوالیزمی یه کترن و ته عبیرن له دوو شتی جیاوان، "دوینا" لیچوو و "سه راب" یش له وچوو، لیره دا ئەگه ر له وچوو، واته "سه راب" لابییهن، دژیهک دروستنابیت، دهبینین دوالیزم و رهوانیژی چوونه ته ناویه ک و له لایه ک لیکچواندن بووه ته که رهسته ی دوالیزم و له لایه کی تریش خزمه تی پویه تیکای هیزی شیعیری کردوو.

۳_۴_ خوازه : وشهیه که بۆ واتای دروستی خوئی به کارنه هاتبیت، ((بریتییه له به کارهینانی وشهیه ک بۆ واتایه کی تر جگه له مانا راسته قینه کهی خوئی، به هوئی بوونی په یوه ندییه که وه له نیوان مانا راسته قینه که و مانا خوازه ییه کهیدا)) (فهقی سلیمان، ۲۰۲۰: ۱۱۹)، سه بارهت به دوالیزمییهت له خوازه شدا ئه وهیه که ((له پیکهاته و دهربریندا له بری زاراوویه ک هاو واتاکه ی بهیتریت به جوړیک له گهل زاراوویه کی دیکه دا له مانا و واتایه کدا دوالیزمی دروست بکات)) (عبدالرحمان، ۲۰۱۳: ۷۸)، مه حوی ده لیت:

"به شوخی دین و دلمی دا به تاراج، ئیستا وهک سوئی"

به سه بجهی ئه شکه وه هاتوته سهر تهرکی نه زهر چاوم." (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۶۶).

واته تا گنج و جوان بووم چاوم هینده سهیری یاری کرد تا دلمی به تالانبرد، ئیستاش که پیربووم ته سبیحیکی له دلۆپی فرمیسک هونیوه ته وه و خوئی کردوه به سوئی و سهیری یار ناکات. "سه بجهی فرمیسک" که مه به ست لیی ته زیجی فرمیسکه، له بری "گریانی زور"، که گریان خوویه کی به رده وامی عاریفانه، "وه کوو هاو واتایه ک به کاریهیناوه و له هه مان کاتیشدا خوازهیه. لیره دا "شوخی" که مه به ست لیی گه نجیتی و جوانییه، دوالیزمی له گهل "سوئی" دا دروست کردوه، که لیره دا مه به ست لیی ته منی پیرییه و "پیریش چه مکیکی عیرفانییه و زور به فراوانی له و بواره دا به کارهاتوه، که مروف له و ته مه نه دا له شیوهی دنکه کانی ته سبیحدا که سوئییه کان هه موو کات به کاریده هیینن، دلۆپه فرمیسکه کانی بۆ سه رده می گه نجیتی ده هونیته وه و ته نانهت ئه وهنده گریاوه توانای بینینی یاریشی نه ماوه، له م به یته دا ئه گهر یه کیک له وشه کانی "شوخی یان سوئی" نه هاتایه، ئه وا دوالیزم دروستنه ده بوو.

۳_۴_ خواستن: یه کیک تره له بابه ته کانی ره وانبیژی، ((بریتییه له به کارهینانی وشهیه ک بۆ دهربرینی مانایه کی تر بیجگه له مانای دروستی وشه که، به مه رجی په یوه ندی نیوان مانای دروست و مانای خوازه یی وشه که ویچوون بیت)) (گهردی، ۱۹۷۰: ۶۹)، ئه مه ش کاتیک پرووده دات وشه ی لیخواستراو له گهل وشه ی ناو به یته که دا دژیه ک دروستبکات، یه کیک له مه به سته گرنگه کانی ئه م جوړه هونه ره ش ئه وهیه که توانای ئه وهی هه یه دژه کان کو بکاته وه، مه حوی ده لیت:

"له پاداشتی قسه ی سه ردا هه مه ئاه و هه ناسه ی گهرم"

که سن شیتانه به ردم تیگرئ، من به رقی تی ده گرم." (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۶۲).

مه حوی لیره دا به شیوازیکی هونه ریی به رز له به رانه بر قسه ی سارد و ناشایسته و ره قیی یارانیدا ته نها هه لکیشانی ئاخ و چه سرهت و هه ناسه ی گهرمی هه یه، که دواچار به رق و بروسکه ی لی به ره مدیت، که توانای سووتانی هه یه، ئه مه ش له ئه نجامی کارلیکی سارد و

گهرم دروستدهبیت، وشه‌ی "سارد" لیخواستراوه بۆ "قسه‌ی رهق و ناخۆش"، وشه‌ی "گهرم" یش لیخواستراوه بۆ "ئاه و حه‌سره‌ت و خه‌فه‌ت". لیره‌دا وشه‌ی "سارد" دژ دیته‌وه له‌گه‌ل وشه‌ی "گهرم" دا، ئه‌گه‌ر یه‌کیک له وشه‌کانی "سارد یان گهرم" لایبه‌ین و مه‌به‌سته بانه‌رته‌یه‌که دابننن که قسه‌ی رهق و ناخۆشه، یان ئاه و حه‌سره‌ت و خه‌فه‌ته، ئه‌وا دوالیزم دروستنابیت.

٣_٤_٥ درکه: شتیکه بۆ غه‌یری واتای دروستی خۆی، ((ههر وشه‌یه‌ک واتایه‌ک بگه‌یه‌نیت و به‌هه‌ردوو لایه‌نی دروست و خوازه‌یی لیک بدریته‌وه، پپی ده‌وتریت درکه.)) (حمد، ٢٠١٨: ٢٧١)، یان ((شتیک بلیت و مه‌به‌ستی شتیکی تر بیت)) (فه‌قی سلیمان، ٢٠٢٠: ١٩٧)، واته درکه دوو واتا ده‌به‌خشیت، واتایه‌کی فه‌ره‌نگی، واتایه‌کی درکه‌بیش، که زیاتر واتا درکه‌بیه‌که مه‌به‌سته، مه‌حوی ده‌لیت:

"قسیکی پر له ته‌ئیسری به فرزه‌ندی ده‌وت پیری:

عه‌زیزم تازه‌گه‌یوی تو، ئه‌من باری سه‌فه‌ر به‌سته." (مه‌حوی، ١٣٩١هـ: ٣٠٩).

واته: پیاویکی پیر قسه‌یه‌کی جوان و به‌ته‌ئیسری به‌کوره‌که‌ی وت: پۆله تو تازه‌په‌یگه‌یشتوویت، هیشتا شاره‌زای دونیا نه‌بوویه، به‌لام من به‌شی خۆم شاره‌زابوومه و له‌سه‌ر سه‌فه‌رم و کۆل و بارم په‌چاوه‌ته‌وه. له‌م به‌یته‌دا مه‌حوی دوو وینه‌ی درکه‌ی ئاماژه پپی داوه، "تازه‌گه‌یو" درکه‌یه بۆ ته‌مه‌نی "گه‌نجی و لاویتی"، هه‌روه‌ها "باری سه‌فه‌ر به‌سته" ش درکه‌یه بۆ "ته‌مه‌نی پیری"، که ئه‌و دوو چه‌مکه به‌شیوه‌یه‌کی فراوان له ئه‌ده‌بیاتی عیرفانیدا به‌کارهاتووه و له هه‌مان کاتیشدا دوو چه‌مکی دوالیزمین و له‌سه‌ر بانه‌مای هونه‌ری ره‌وانیژی دروست بوون.

٣_٤_٦ به‌رامبه‌ری: ((جوړه دژیه‌کیکی تاییه‌ته، له به‌رامبه‌رکردنی دووشت، یان هه‌ندیجار سئ شت به‌دژه‌کانیان دروست ده‌بیت)) (گه‌ردی، ١٩٧٥: ٧٤)، مه‌حوی ده‌لیت:

"نه‌بووه قه‌ت مه‌حوی وتی بوونی من و تو په‌یکه‌وه

حوسنه ئاوی زنده‌گی عیشق ئاگریکه دل بریژ." (مه‌حوی، ١٣٩١هـ: ١٨٤).

له‌م به‌یته‌دا له بری مه‌حوی، یاره‌که‌ی قسه ده‌کات، له نیوه دیری یه‌که‌مدا "من" مه‌به‌ست لپی یاره" تو" یش مه‌به‌ست له مه‌حوی خۆیه‌تی، بوونه‌ته دوالیزمی یه‌کتر، له نیوه دیری دووه‌مدا بۆ جوانی یار "ئاوی ژیان" به‌کارهاتووه، بۆ عیشقه‌که‌ی مه‌حویش "ئاگری دلبرژین" به‌م شیوه‌یه به‌رامبه‌ری دروستبووه.

۲_۵_ چه مکه دوالیزمه عیرفانییهکان

دوالیزم له شیعره کوردییهکانی مهحویدا ئامادهیییهکی بهرچاوی ههیه و شاعیر به چهندین جور دهربرپین و بهکارهیتانی هونهرهکانی رهوانییژی وینهی شیعیی بهرز و ناوهروکی پر له واتای بهرههههیناوه، ((ههندیک لهو دهقانهی مهحوی چینهکهی وهها خراوهتهپوو، که له یهک کاتدا وپرای دهرنهچوون له رهمز و ستراتیژییهتی سوڤییانهش وهکو کهرستهیهکی رهوانییژیش مامهلهی لهگهلا دهکریت، ئەمەش دەبیته هۆی سازاندنی شیعییهتی وینه)) (خوشناو، ۲۰۱۶: ۲۹۵).

لیردها به شیوهیهکی پراکتیکی، چه مکه دوالیزمه عیرفانییهکان له شیعره کوردییهکانی مهحوی دهخهینهپوو، شیکردنهوه و ههلسهنگاندنیش بو ئه و چه مکه و بهیته شیعییهکانیش دهکهین:

۳_۵_۱_ ئاو و ئاگر: دوو چه مکی عیرفانین له هه مان کاتیشدا دوالیزمی یهکترن، ئاو جگه له وهی له ههندیک شویندا به "ئاب" هاتوه، له گه ل وشه ی تریشدا هاتوه، وهک: "ئابی حه یوان، ئاوی حه یات، ئاوی زینده گی، ئاوی گه وارا، ئاوی خزر... تاد"، ((ئاو سه رچاوه ی ژیا نه، مه به ست لی ناسینه، چونکه مه به ست له ژیا نیش هه ر ناسینه)) (سعیدی، ۱۳۸۴هـ: ۱)، ئاگریش ((هیمایه بو سووتان، له عیرفانیشدا ته عبیره بو که سی عاشق)) (خوشناو، ۲۰۱۶: ۳۲۱)، حه قیقه تی ئاگر گه رمی و سو تانه، مه حوی لی ردها عاشقه که یه به وینه ی ئاگریکی دلبرژین، جوانی یاره که شی به وینه ی ئاوی ژیا نه. بویه ئه وهی له ناو ئاگردا بیت هه میشه ژیا نی ناخوشییه و ئه وه شی له ناو ئاودا بیت ژیا نی پر له ئارامیی، بویه ئاو و ئاگر هه رگیز پیکه وه کونا بنه وه. ده لیت:

"نه بووه قهت مه حوی وتی بوونی من و تو پیکه وه
حوسنه ئاوی زینده گی عیشق ئاگریکه دل بریژ." (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۱۸۴).

۳_۵_۲_ ئیمان و کوفر: دوو چه مکی دوالیزمی عیرفانین، ئیمان و اتا ((دانپیدانان و دلنیا یی ته واو و ملکه چ بوون و کارکردن به رینماییه کان)) (شوان، ۲۰۱۰: ۴۷)، کوفریش بریتییه له ((شاردنه وهی راستی و بیئاگابوونی دل له حه قیقه ت)) (سجادی، ۱۳۸۴هـ: ۶۴۹).

مه حوی باوه ردار ی به وه لیکه داته وه که چاوی به یار بکه ویت، کافر بوونیشی کاتیکه که دوور بیت له یار و پپی نه گات، مه حوی به هوی نه بیینی یاره وه ناله و هاواری لی هه ستاوه. ده لیت:

"دینتم ئیمان، خو، کوفره نه گه ینم به تو
قور به سه رم، دینه، چوو، کافر ییه: بوو ئه وا" (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۷۰).

۳_۵_۳ بولبول و پهروانه : دوو چه مکن هیمان بۆ عه شق و خو شه ویستی و بیزارنه بوون و بهرده وامی، له جیهانبینی عیرفانیشدا بۆ چاولیکردن بهکارده هیتریت، ((پهروانه به واتای پیر و رابه ر و ریپیشاندهری سالیکان دیت)) (شکار، ۲۰۰۹: ۳۰۵)، مه حوی تاییه تمه ندییه کانی بولبول و پهروانه بۆ خو ی بهکارده هیتریت وهکو هیمایهک بهیته که ی پی دهچنیت و ئاماژه بۆ ئه وه دهکات، که وانه ی عه شقی لای ئه وان خویندوو، بۆیه هه رگیز لای بیزارنابیت، هه ر له وه بهیته دا مه حوی دوو چه مکی تری دوالیزمی بهکارهیناوه و له هه مان کاتیشدا دوو چه مکی عیرفانین که ئه وانیش "گه یشتن و نه گه یشتن" ه، که هاوواتای "ویسال و هیجران" ه، و رۆلی دوالیزم ده بینن، به لام له سه ر بنه مای دژیه کی نه ری، که ته نیا به نه ری بوون دروست ده بن، له نمونه کانی داها توو زیاتر له سه ر ئه و دوو چه مکه ش ده وه ستین. ههروهک له دیره شیعی کدا مه حوی ده لیت:

"دهرسی عیشقم هه ر له کن پهروانه یا بولبول بووه

بیگه می، یان نه یگه می، هه ر مه شقی ئوستادی ده که م." (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۷۷).

۳_۵_۴ پیری و جوانی: پیری جگه له وه ی ته عبیره له وه که سه ی ته مه نی گه نجیتی بهری کردوو، له عیرفانیشدا به وه که سه دهوتریت ((که سیکه رابه رایه تی ری بوار دهکات و که سیکه ریگه ی راستی گرتوته بهر)) (شوان، ۲۰۱۰: ۷۵)، ههروه ها وشه ی پیر واتای جو راو جو ری لی وه رگیا وه، وهک: "پیری دیر، پیری خانه قا، پیری مه یخانه، پیری موغان، پیری خه رابات... تاد" جوانیش له وشه ی "الجمال" ی عه ربییه وه ها تو وه، ((نووریکی پیروژه له جوانی خوایی تیکه لی سه رتاسه ری بوونه وه ران بووه)) (الفنی، ۱۹۸۰: ۶۴)، جوانی هاوواتاشه بۆ ته مه نی گه نجی و لاویتی، مه حوی باسی له وه دوو چه مکه دوالیزمه عیرفانییه کردوو و وهکو عاریفیک سه رکۆنه ی خو ی دهکات که ته مه نی لاویتی و جوانی به سه رچوو و به ته واوی گه یشتوو به ته مه نی پیری، به لام هیشتا هیوا دریزی، که هی ته مه نی لاویتییه، حه ز و خواستی ده چیته وه سه ری. ههروهک مه حوی ده لیت:

"پیری نه مامی باغی جوانیمی کرده پوش

تازهم درهختی تولى ئەمەل دەر دەکا چرۆ." (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۹۷).

۳_۵_۵ تالی مهرگ و شیرینی ژیان : له م بهیته دا دوو چه مکی دوالیزمی له هه مان کاتدا عیرفانی هه ن، ((مردن لای ئه هلی عیرفان بریتییه له سه رکوتکردنی نه فس و دا که ندنی بهرگی مادییه ت و پیکردن به ره و جیهانی مه عنه وییه ت)) (الجرجانی، ۱۹۸۶: ۱۲۹)، پیوه ری زیندوو بوونیش لای ئه هلی عیرفان ((راسته ری بوونی دهروونه که یه تی، به پیچه وانه وه به زیندوو دانانریت)) (خوشناو، ۲۰۱۶: ۲۵۷) مه حوی لی ره دا نوشینی مردن که له بنه ره تدا ئیجگار تاله،

به لام له لای ئه هلی حه یا به باشتر ده زانیت وهک له شیرینی ژیان، ئه گهر ئه و ژیا نه سوکایه تی و بیریزی تیدا بیت. مه حوی ده لیت:

"به و هه موو تالییه وه شه ربه تی مه رگ، ئه هلی حه یا

خوش گه و اتره بو ی ئیسته له شه کراوی حه یات." (مه حوی، ۱۳۹۱هـ : ۹۹).

۳_۵_۶_ خورشید و سایه : جگه له وه ی دوو چه مکی عیرفانین، له گه ل ئه وه شدا دژی یه کترن و هیچ کات پیکه وه کونابنه وه، ((خو ر حه قیقه تی نووری خودایه و ئه و پرووناکیانه یه که له ده رکه و تنه خوا بیه کانه وه ده رده که ون)) (سجادی، ۱۳۷۸هـ : ۳۷۴)، هه روه ها سایه ش ((سیبه ری بوونی ئیزافییه و پاشکو و لاوازی نیشاندا نه)) (القاشانی، ۲۰۱۲ : ۴۳)، مه حوی یار ده چوینیت به خو ر و خویشی به هه تاو، ئه مه ش حه قیقه تی تیکه لئه بوونی مه حوی ده سه لمینیت له گه ل یاره که ی. هه روه ک ده لیت:

"خورشید و سایه پیکه وه نابن، ده حه قیه تی

ئه و جیلوه وه حشییه که نه بن ئاشنا به که س" (مه حوی، ۱۳۹۱هـ : ۱۸۸).

مه حوی له شوینیکی تر دا ئماژه به دوو چه مکی تری هه مان و اتا ده دات، که ئه وانیش "سیبه ر و هه تاو" مه حوی بابه تیکی گرنگ ده وروژینیت، ئه ویش ئه نانیه ت و خو په سه ندیه، ده لیت تا ئه و کاته ی مرو ف ده ست هه لئه گری ت له خو په رستی و خو په سه ندی، سیبه ری بوونی خو ی له سه ر لا ناچیت و هه تاوی خودا ناسی له سه ری ده رناکه ویت. مه حوی ده لیت:

"تا زولمه تی وجوده ته ریکی له نووری عیشق

سیبه ر نه ما، هه تاوه، که مه حوی نه ما خودا" (مه حوی، ۱۳۹۱هـ : ۳۸).

۳_۵_۷_ خه لق و خودا : ((خودا ناویکه که سه رجه م ناو و سیفه ته به رزه کانی له خویدا کو کردو ته وه)) (القاشانی، ۲۰۱۲ : ۱۲)، هه روه ها له قورئاندا "۲۵۶۳" دووباره بووه ته وه، خه لقیش هه موو ئه وانه ده گریته وه که له لایه ن خودا وه به دیه تراون، مه حوی له به یتیکدا باس له یه کتا په رستی ده کات و ره خنه ی توند له و جو ره بیرو باوه رانه ده گری ت که ته نها سه رزاره کییه و دلایش خالییه له یادی خودا و به توندی نه فی سیبه ره کانی شیرک ده کات. مه حوی ده لیت:

"مه تاعی سیدق و ئیخلاس م له بازا ری پیاکاران

له سو ره ی (قل هو الله احد) ده که م له م مو شری کستانه" (دیوانی مه حوی، ۱۳۹۱هـ : ۳۲۲).

"له دلدا خه لق و خوا بوو، فائیده ی چی

که ده م پر بی له (ایاک... ایاک)." (مه حوی، ۱۳۹۱هـ : ۲۲۹).

۳_۵_۸ **دونیا و مه عشوق:** مه حوی که تووه ته نیوان دوو بژارددهوه، یان ههلبژاردنی دونیا، یان ههلبژاردنی مه عشوقه که ی، ئەم دوو چه مکه پیکه وه نایانکریت له گه ل ئەوه ی دوو چه مکی عیرفانین له هه مان کاتیشدا دوو چه مکی دوالیزمیشین، ((دونیا ئەو شوینیه ئەگەر مروث پیوه ی سه رقآل بیت له خودای دوور ده خاته وه، هه رکه سیکیش دلی به دونیا بدات تیا ده چیت)) (الفنی، ۱۹۸۰: ۹۸)، له به رامبه ر دونیادا مه عشوق هه یه که خودایه، دواتر مه حوی بریاره راسته که ده دات و ده لی له سه ر تو هه موو دونیا دوژمنه و له پیناوی تودا ته رکی هه موو دونیا ده که م، له نیوان دوالیزمه تی دونیا و مه عشوقدا هه میشه عاریفان پشتیان له دونیا کردووه بو گیشتن به مه عشوق، مه حویش په پیره وی هه مان بیروکه ی عاریفانی کردووه. هه روه ک ده لیت:

"له سه ر تو م دو شمنه دونیا قه زییه م (مانع الجمع)

که ته رکی تو نه که م ته رکی هه موو دونیا نه که م چیکه م". (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۷۴).

له شوینیکی تردا مه حوی باس له دوو چه مکی تری دوالیزمی له هه مان کاتیشدا عیرفانی ده کات، ئەویش "دونیا و دوارپۆزه" دان به وه دا ده نیت که خه یالاتی دونیایی به چه شنیک به سه ریدا زالبوو ته نانه ت بیری قیامه تی نه ماوه، مه گەر ناوی قیامه ت له رۆژی قیامه ت بکه ویته بیر و هۆشی، ئەو کاته ش هه یچ سوودیکی نییه. مه حوی ده لیت:

"خه یالی پوچی دونیا وا ده ماغ و دلمی پیچاوه

قیامه ت، هه ر مه گەر رۆژی قیامه ت بیته وه فیکرم." (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۶۳).

۳_۵_۹ **دهرد و دهوا:** دوو چه مکی عیرفانین و رۆلی دوالیزمیش ده گێرن، به لای ئەهلی عیرفانه وه هه ر دهرد و نه خو شیییه ک به هۆی عیشقه وه دروست بیت پیروزه به لایانه وه، مه حویش هه مان ریچکه ی گرتوو و دهردی عیشقی لا پیروزه و داوا ده کات دهردی عه شقی که منه بیته وه، به لکو زیادیش بکات، ته نانه ت له جیاتی دهواکه شی هه ر ئەو دهردی بو بیت، که دهردی عه شق و خو شه ویستییه. مه حوی ده لیت:

"خودا ئەم دهردی عیشقه م لی نه کا که م

هه تا هه م به س له باتیی هه ر دهوا به س." (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۱۸۶).

مه حوی باس له هه مان بابته ده کات، ئاماژه ده کات بو برین و مه رهه م که دوو چه مکی دوالیزمین، ده لیت به قسه یه ک که له لیوی یار ده رده چیت ده بی به مایه ی شیفا و مه رهه م بو برینی دل، به لام به ئیشاره تیکی چاوی برینه که ی زامی دلی ده بیته وه به برین. مه حوی ده لیت:

"له بی له علی شیفا به خشی برینی دل ده کا مه رهه م

ئیشاره ی چاوی، ده کولیتته وه داغی جگەر له نوی." (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۳۶۰).

۳_۵_۱۰_ زاهیر و باتین : یه کیکن له ناوه کانی خودا، ((هو الاول والاخر والظاهر والباطن)) (سورة الحديد: ۳)، واته: ((خودا یه که مینه و له سه ره تاوه هر هه بووه و پیش ئه و هیچ کهس نه بووه، دوا هه مینه و کهس دوا ی ئه و نامینیت، ئه و زاته دیاره و هه موو شت به لگه یه له سه ر بوونی، له هه مان کاتیشدا نادیاره، به لام به بینایی بیر و هوش و دل و دهر وون ئاشکرایه)) (امین، ۲۰۰۴: ۵۳۷)، دوو چه مکی دوالیزمین، ئاماژهن بۆ لایه نی دهره کی و ناوه کی یان دیار و نادیار، به لای ئه هلی عیرفانه وه گرنگیدان به لایه نی ناوه کی خالیکی جه وه هرییه و زور خو یان سه رقالناکهن به لایه نی پووکاری دهره وه وه، مه حوی ئاماژه بۆ ئه وه ده کات ئه وه ی له دهر وونیدا که موکوورپی هه بیته، ئه وا له پووکاری دهره وه ویدا دهره که ویت. ده لیت:

له نه قسی باطین ئه سه ر ئاخری ده بی ظاهر

له ئاخرا شهل و شیتی عه قیده ما جاحیظ. (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۱۷۵).

۳_۵_۱۱_ رۆح و جه سه د : ((رۆح بریتیه له ژیان، مرؤف له رۆح و جه سه د پیکه اتووه، چونکه خودا بۆ یه کتری رامیه تاون)) (قوشه ییری، ۲۰۱۶، ۱۹۸)، رۆح و جه سه د دوو چه مکی دوالیزمی عیرفانین، عاریفه کان له پیناو به رزکردنه وه ی لایه نی رۆحدا و گه یشتن به پله به رزه کانی مه عنه وییه ت، هه میشه خه ریکی ماندووکردن و ئازاردانی جه سه دیان بوونه، مه حوی له "قه سیده ی به حری نور" باس له جیاوازی و جوودی پیغه مبه ر (دخ) له گه ل خه لکی تر ده کات، که به قه د جیاوازی رۆح و جه سه ده، چونکه ئه و سیبه ری نییه و هی خه لکی تر سیبه ری هه یه، مه حوی به شیوازی ئیستیتیکی له چوارچیوه ی هونه ری دوالیزمدا له قه سیده ی (به حری نور) دا، ئه و حه قیقه ته موعجیزه یه ی پیغه مبه ر (دخ) ده خاته پروو.

و جوودی ئه و له گه ل باقی و جوودان ئه ر نیه فره قی

به قه د رۆح و جه سه د، بی سیبه ری خاریج له ئیمکانه" (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۴۷۵).

۳_۵_۱۲_ شار و بیابان : سارا به واتای چۆلی و بیابان و شاریش به واتای قه ره بالغی جینشین دیت، که دوو چه مکی عیرفانین و له م به یته دا دوالیزمیان دروستکردوو، ((سارا له زاراوه ی سو فیدا جیهانی گیانییه، یان پیی ده گوتریت بیابانی گیانی)) (شوان، ۲۰۱۰: ۱۷۹)، مه حوی پییوایه بۆ به جیهینانی ئادابی عه شق ده بیته پروو بکریته سارا و بیابان، چونکه ئه و ئه رکه گه وره یه له شاردا جیه جینابیت. مه حوی ده لیت:

به جی نایج، ده بی پووکه یه سارا

حه قی ئادابی مه جنوونی له شارا. (مه حوی، ۱۳۹۱هـ: ۴۰).

۳_۵_۱۳_ شيرک و تەوحید : مەحوی لە بەیتىكى تردا دوو چەمكى ترى دواليزمى عيرفانى بەکار دەهێنیت، شيرک بە واتای هاوێل پەيداکردن بۆ خودا، تەوھیديش بە مانای يەك خوايى، ((مەبەست لە يەكتاپەرستى، وازھێنان و دوور کەوتنەوھىيە لە ھەر شتىک جگە لە خودا، واتە وابەستەيى حەقىقەت بە خوداوە بێت)) (شەبەستەرى، ۲۰۱۸ : ۴۴۳)، مەحوی دەپەوێت ئیتر دەبێت وازبھێنیت لە داواکاری و پشتبەستن بە غەيرى خوا، بەلکو پرووبکاتە يەكتاپەرستى، ئەمەش دەرخەرى ئەوھىيە کە مەحوی خۆى بە نزيکترين کەس دادەنیت لە مەعشوقەو، بۆيە پەنا بۆ ھىچ کەسنىک نابات بۆ ئەوھى بىگەيەنیت بە خودا، چونکە گەشتووتە ئاستىک پيويستى بە رابەر و شىخ نىيە. ھەر وەک مەحوی دەلێت:

"(مەحویا) با بەسى بى شيركى تەشەببوس بەم و بەو

بگرە بەس دامەنى تەوھیدی (قل هو الله احد). (مەحوی، ۱۳۹۱ھ : ۱۵۲).

۳_۵_۱۴_ شەو و پۆژ: دوو چەمكى دواليزمى عيرفانى، مەحوی بۆ قیامەت و پۆژى دوايى شەوى يەلداى بەکارھێناو، کە تەعبیرە لە دريژى و تاريكى رېگا، ھەر وەھا بۆ کورتى تەمەنیش پۆژى عومرى بەکارھێناو، کە تەعبیرە لە تەمەنى کورتى خودى مرۆف و دونیا، بۆيە بۆ ئەو شەو تاريک و دريژ، کە مەبەست لى قیامەتە پيويستى بە چرایە بۆ پووناککردنەوھى رېگا کەى. ھەر وەک مەحوی دەلێت:

"برا، فکرى چرا کيبيريتى فرسەت تا لە دەستايە

شەوى يەلدا لە پيشە، پۆژى عومرت وەختە ئاوا بى". (مەحوی، ۱۳۹۱ھ : ۳۴۱).

۳_۵_۱۵_ فەنا و بەقا: دوو چەمكى عيرفانى لە ھەمان کاتيشدا دواليزمى، بریتين لە ((بەربوونەوھ و لىبوونەوھى سىفەتە ناپەسەندەکان و راستبوونەوھى سىفەتە پەسەندەکان)) (قوشەيرى، ۲۰۱۶ : ۱۶۲)، لە دونیای عيرفاندا رېبوار تا لە عەشقى خودادا نەگات بە پلەى فەنا و تىیدا نەتووتەوھ، ناتوانیت بە ھۆشى خويدا بىتەوھ و بگات بە پلەى بەقا و مانەوھ، مەحوی دەلێت: بۆيە کە لاوھ کۆنى نەمانم کردووه بە پەنا و شوينى خۆم، بەلکو لەو رېگەيەوھ بگەمە ژيانى راستەقىنەى ھەتا ھەتايى. ھەر وەک مەحوی دەلێت:

"بەلکە لەو رېيەوھ من پەيبەمە عيمرانى بەقا

(مەحویا) غەيرى خەراباتى فەنا نيمە مەلاز". (مەحوی، ۱۳۹۱ھ : ۱۷۲).

۳_۵_۱۶_ وەحدەت و کەسرەت: دوو چەمكى دواليزمى عيرفانى، مەحوی باس لە وەحدانىيەت و حەقىقەتى يەكتاپەرستى دەکات و بايەخدان بە ھەر شتىک جگە لە خودا ئەو بە کەسرەت و وەھم ناويدەبات، مەحوی بۆ گوزارشت لە گوتاريكى عاريفانە پشتى بە لۆجىک

بەستووه، بۆيە ھەندىك پىيان وايە"وھدەت و كەسرەت" دوو چەمكى كەلامى و لۆجىكىن، ((بەلاى عارىفەكانەوھ مەبەست لە وھدەت حەقىقى بوونى حەقە، دەرکەوتنى زۆرپىيەكان زۆربوونى پلەكانىش كاروبارىكى ئىعتىبارىيە و لە غايەتى نوپوونەوھى فەيزى پەحمانى بوونەوھەركان دەرەكەون)) (شوان، ۲۰۱۰: ۳۳۱)، مەحوى دەلىت: لە يەككىتى بەولاوھ ھىچ لەم جىھانەدا نىيە و غەيرى وھدەت كەسرەت ھەيە، ئەويش وھەمە و تەنھا دووبارە كردنەوھى ژمارە يەكە، بە ژمارە كردن و دووبارە كردنەوھى ئەو ژمارە، زۆر بوو. مەحوى دەلىت:

"غەيرى وھدەت لە وجودا نىيە، كەسرەت وھەمە

سادە تەكرارى يەكە، مەنشەئى ئەوھامى عەدەد." (مەحوى، ۱۳۹۱ھ : ۱۵۱).

۳_۵_۱۷_ ھۆشيارى و مەستى: دوو چەمكى عىرفانىن، مەبەستىش لىي ھۆشياربوونەوھ و بە ئاگاھاتنەوھىيە لە پاش بىئاگايى و مەستى، برىتتەيە لە: ((گەرانەوھ بۆ ھەستكردن لە دوای ونبوون، ونبوونىكە بەھۆى ھاتوويەكى بەھيزەوھ پوودەدات)) (قوشەيرى، ۲۰۱۶: ۱۶۹)، مەحوى لەم بەيتەدا ھەردوو چەمكى ھۆشيارى و مەستى بەكارھىناوھ، كە دوالىزمى يەكترن و باس لە حوكمى نىگاي يار دەكات، لەو كاتەى كە دەرەكەويت كەسە ھۆشيارەكان لەو چوار دەورە نامىن و ھەمووان مەست و بىھۆش دەكەون. ھەرەك مەحوى دەلىت:

"لەبەر حوكمى نىگايا قاتە ھۆشيار

ھەتا چاوى بكا بپر، مەستە ھەر مەست." (مەحوى، ۱۳۹۱ھ : ۱۰۷).

۳_۵_۱۸_ ھىجر و وەسل : دوو چەمكى دوالىزمى عىرفانىن، ھىجر برىتتەيە لە دابران و دووركەوتنەوھ و كوچكردن، وەسلش برىتتەيە لە ((پەيوەندىكردن و گەيشتن بە دولبەر لە دوای دابران كە چىژىكە لە وەسفكردن نايت)) (شوان، ۲۰۱۰: ۳۳۶)، شاعىر دوو چەمكى ترى دوالىزمى بەكارھىناوھ، كە ئەوانىش"نار و جەننەت"ن كە ديسان ئەم دوو چەمكە دوو چەمكى دوالىزمىن، مەحوى ئازارى دابران بە دۆزەخ ناودەبات و چىژى بەيەكگەيشتنش بە بەھەشت دەچوئىت، ھەرەك دەلىت:

"تيدەگا ھەرەكەس بكا فەھمى روموزى مەعنىوى

ھىجر و وەسلە نار و جەننەى ئايەتى (لايستوى)." (مەحوى، ۱۳۹۱ھ : ۳۶۰).

۳_۵_۱۹_ ھەلەھە و ھەلەھە: ھەلەھە بۆ كاتى خۆشى و شادىيە، ھەلەھەش بۆ گريان و ناخۆشىيە، مەحوى لە بەكارھىنانى دوو چەمكى دوالىزمىدا بىبايەخىي دونيا دەخاتەرۆو، بەوھى ئەو كەسەى دەسلەتدارە و خەلكى بە دەوریدا كووبوونەتەوھ و ھەلەھەى خۆشى بۆ ليدەدەن، سبەى كۆتايى بە ژيانى دىت، ئىنجا بە دەورى تەرمەكەيدا شىن زارى دەكەن، دواترىش دوو

چەمكى ترى دوالىزىمى بەكارهيناوه ئەوانىش "تەخت و نەعش" تەخت بۇ پادشاىى، نەعشىش ئەو تەختەيەيە مردووى لەسەر دەشۆردرئىت، مەحوى دەلئىت:

"ئەوى ئەمپۇ بە دەورى تەختايە هەلەلەى مەخلوق

لە دەورى نەعشيا سبجەى دەبىنى وہلوهلەى مەخلوق." (مەحوى، ۱۳۹۱ھ : ۲۲۱).

۳_۵_۲۰_ يەقین و شک: ((ئەگەر يەقین گەيشتە دل ئەوا دل پىر دەبئت لە نور و ھەموو شک و گومانىكى تىدا دەروئتەوہ)) (قوشەيرى، ۲۰۱۶: ۳۳۷)، يەقینىش سى پلەى ھەيە، ((علم اليقین: ئەوى لە رىي تىور و بەلگەدارىيەوہ بئت، عین اليقین: ئەوى لە رىي کەشف و پەيدا بوونەوہ بئت، حق اليقین: ئەوى بە بەدیهانتى جيا بوونەوہ لە گەردەکانى قورەوہ و بە ھاتنى پرائىدى ويسالەوہ دەبئت)) (سورەوہردى، ۲۰۲۱: ۶۱۱)، ھەردوو چەمكى "يقین و شک" دوو چەمكى دوالىزىمى عىرفانىن و پىکەوہ کۆنابنەوہ، چونکە کاتىک يەقین ھەبئت گومان نامىنئت، گومانىش ھەبئت يەقین دروستنابئت، ئىسپات بوونى ئاشتى يار و تۆرانى مەحوى لە ناپايەدارىدا وەکو يەک وان و گەيشتوتە يەقین، کەواتە ئەم يەقىنە بوو تە جىگەى گومان و نازانرئت ئاخۇ راستە يان نا؟ مەحوى لە دىرە شىعەرئىکدا دەلئىت:

"ئاشتى تۆ، تۆرى من، بۇ بى ئەباتى ھەردوو يەک

گەيوەتە ھەدى يەقین، ئەم دوو يەقىنەن ھەردوو شەک." (مەحوى، ۱۳۹۱ھ : ۲۳۶).

۳_۶_ ھىما عىرفانىيەکان:

چەمكى ھىما ياخود رەمز ((برىتییە لەوہى وشەيەک لە پرووى واتاوه شوئىنى واتا يان دەلالەتتىكى تر بگرئتەوہ، ھەروہا برىک لە تەمومژ و لىلى لەگەل خۆيدا ھەلگرتوہ و پەيوەندىيەكى نزىک و پتەوئشى پىيانەوہ ھەيە)) (ھەمەد، ۲۰۰۲: ۷)، ھىماکانىش گرنكى خۆيان ھەيە بۇ تىگەيشتن لە دەقەکان، لە دونىاي عىرفان و سۆفىگەرى و ئەدەبىياتى عىرفانىدا ھىما و رەمزە عىرفانىيەکان پانتايەكى فراوانيان داگىرکردوہ و ئامادەيەكى بەرچاويان ھەيە، ((ئەوان لەسەر کۆمەلئىک دەستەواژەى ھىمايى رىککەوتوون بۇ دەربىرین لە واتا دەروونىيەکانيان، بۆيە زانايان چەندەھا پەرتووکیان داناوہ بە مەبەستى لىکدانەوہى ئەم دەستەواژانە بۇ مورىدەکانيان)) (ھەمەد، ۲۰۱۸: ۲۸۶).

خودى عىرفان زمانىكى رەمز ئامىزە، بۆيە پەبىردن لەو واتا رەمزىيانە و کردنەوہى کۆدى واتا عىرفانىيەکان، پىئوىستى بە تىرامانى قول ھەيە، لىرەدا بە پالپشتى نمونەى شىعەرىي ئاماژە بە ھەندىک لەو ھىما عىرفانىيانە دەکەين، کە مەحوى لە شىعەرەکانىدا ئاماژەى پىکردوہ، ئەوانىش برىتین:

۳_۶_۱_ (خضر) ی زینده: ناوی یه کیکه له پیاوچاکه کان و هه ندیجاریش و تراوه پیغه مبه ره و چیرۆکی زۆری له باره وه و تراوه، که به (خدری زنه) ناوبانگی دهر کردوه، گرنگترین چیرۆکیش دراوه ته پالی ئاوی حیات و نه مرییه، له دونیای ته سه و ف و عیرفان و ئه ده بییاتا یه کیکه له و چه مکانه ی زۆر به کار ده هیتریت. ((خضر هیمای گه شان وه یه "بسط"، دژی گوشران وه یه "قبض"، ههروه ها به حالی گه شان وه ته عبیری لیده کریت)) (شوان، ۲۰۱۰: ۱۲۸)، مه حوی له به یته شیعی کدا له خو شه ویستیدا بو پیغه مبه ره (د.خ) خاکی به رده رگا که ی به ئاوی ژیان و درکی به رده رگا که ی به گول و هسف ده کات. ههروه ک ده لیت:

"ئاوی (خضر) ه خاکی ئه و بهر قاپییه

درکی ئه و بهر دهر که گول، پووشی گیا." (مه حوی، ۱۳۹۱ هـ: ۱۷).

مه حوی له شوینیکی تر دا چند وینه یه کی ئه فسانه یی دهرنجینیته نیو به یته شیعی که وه، که وه نه وشه و میسکی بون خو ش و ئاوی ژیان لاله و عه نبه ر، که ده زانن ناگه نه پایه ی جوانی یار، له داخا خو یان ره شیپۆش کردوه. ههروه ک ده لیت:

"سیا پووشن له داخی خهت و خال و لیتو و پوو و زولفت

وه نه وشه و میسکی چین و ئاوی خضر و لاله و عه نبه ر." (مه حوی، ۱۳۹۱ هـ: ۱۶۶).

۳_۶_۲_ ئاوی خزر: به مانای ژیان و نه مریی دیت، به لای عاریفانه وه نیشانه و هیمایه بو ئه وه ی هه رکه س ئه و ئاوه نو ش بکات تووشی (فه نا) بوون نابیت، ئه م بابه ته به زۆری به ستراوه ته وه به چیرۆکی (خدری زنده) وه، ههروه ها کۆمه لیک ده سته واژه ی تریش په یوه ست به مه له ئه ده بیاتی عیرفانیدا ناوی هاتوه وه ک: (ئاوی حه یوان، ئاوی گه وارا، ئاوی زینده گی، ئاوی حیات)، ((خضر هیمای گه شان وه یه "بسط"، دژی گوشران وه یه "قبض"، ههروه ها به حالی گه شان وه ته عبیری لیده کریت)) (القاشانی، ۲۰۱۲: ۲۵)، مه حوی له زۆر شوینی دیوانه شیعی که یه که یدا هه رجاره و به شیوازیک ئاماژه ی بو ئه مه کردوه، مه حوی باس له وه ده کات ئه گه ر (خدری زنده) به هیوای ژیانی نه مری چاوی بری بیته ئاوی حیات، ئه و من به پیچه وانه ی ئه و بو ژیان چاوم بریوه ته خاکی بهر دهر گای یار، که مه به سته دهر گای مالی پیغه مبه ره (د.خ). ههروه ک ده لیت:

"خزر ئه گه ر چاوی حه یاتی برییه ئاوی حیات

من له خاکی دهری جانانه مه هه ر چاوی حه یات." (مه حوی، ۱۳۹۱ هـ: ۶۵).

۳_۶_۳_ ئىعتىكاف: ھىمايە بۇ گوشە نشىنى و تەنھايى عارىفەكان و سۆفییەكان، كە دوور لە خەلكى خەرىكى خواپەرستى و یادکردنەوھن، جگە لەوھش سىماكانى عاریف لە خەلۆهتگاھدا بریتییه لە كەمخەوى و كەمخۆراكى و كەمقسەکردن، ئىعتىكاف ھەروھە مانەوھى بەندە بە تەنھا و خۆتەرخانکردن بۇ خواپەرستى ((خاویتکردنى دل و خۆ تاكکردنەوھیە بۇ خوداناسى و خۆ دوورگرتن و خالیکردنى دلە لە جیھانى نەفس و كاروبارى دونیایی)) (سجادی، ۱۳۷۸ھ : ۱۱۳)، ئەمەش پەرستشئىكى بەردەوامى عاریفەكانە بۇ زیاتر خۆ نزیكکردنەوھ لە خودا، مەھوى دەلئیت:

”من بم له باتى ئەو له رقانا سبەى كەوا

ماھى سیامە تۆبە دەكەم دەچمە ئىعتىكاف” (مەھوى، ۱۳۹۱ھ : ۳۸۵).

۳_۶_۴_ ئىكسیر: ھىمايە بۇ مروقى كالم و شتى گران و دانسقه، یان ھەرشئىك كەم دەستبەكەوئیت، ((گەوھەرىكى تاوئینەرەوھیە، كە تەنەكان دەگورپیت و باشتریان دەكات، وەك مس دەكات بە زێر)) (زەند، ۲۰۱۱، ۱۷۶)، مەھوى باس لەخەلكى بەدكار دەكات و داوا دەكات ئەوانە لەبەردەم مالى یاردا دووربخرئینەوھ، چونكە بەردەم مالى یار وەك ئىكسیر بەنرخە و كەسى بەدكارئیش وەك ئاسنە كۆنە بى نرخی، بۆیە ئەوانە زیان بەناوبانگى بەردەرگای یاردهگەيەنن، خاكى بەردەرگای یاری بە ئىكسیر چواندووه. ھەروەك دەلئیت:

”له خاكى پاكى ئەو بەردەرگەدا گەوزا رەقیب، ئەمان

دەریكە، حەیفە گور ئاسن خەسارەتدا لە ئىكسیرت.” (مەھوى، ۱۳۹۱ھ : ۱۰۱).

۳_۶_۵_ بادە: واتا پىكى شەراب، لای ئەھلى عیرفانىش ھىمايە بۇ عیشق و بۇ رۆشنگەرەوھى رىگا تەرىقەت، لەگەل كۆمەلئىك چەمكى تریش لەم بواردە بەكارھینراون، كە واتاكانیان لەیەكەوھە نزیکن، وەك: (نوورى بادە، مەى، مەیخانە، مەیکەدە، مەیکەشى، شەراب، ساقى، مەست، پیاڵە...تاد)، ھەموو ئەم زاراوانە لە ئەدەبىياتدا بە گشتى و لە عیرفان و سۆفیگەریدا بەتایبەتى گرنكى خۆیان ھەیه. بادە ھىمايە ((بۆ ئەو جۆش و خرۆشى عەشقى كە لە چەند برىقەيەكى یەك لەدوای یەكەوھە دئیت)) (سجادی، ۱۳۷۸ھ : ۱۷۷). مەھوى لە بەیتىكدا مەبەستى راستەقینەى ئەم مەسەلەيە رووندەكاتەوھ و ئاماژە بۆ ئەوھ دەكات ھەر كەسئىك ھەستى بە چەشتنى ئەو خۆشەوئىستىيە كردبئیت، كە مەبەستى خۆشەوئىستى خودایە، ئەوا ھەموو خۆشەكانى تر وەلا دەنن، بۆ ئەم مەبەستە و بۆ دۆزینەوھى رىگەى حەقیقەت و گەیشتن بە خۆشەوئىست و دۆزینەوھى یارى راستەقینە، (نوورى بادە) لەگەل (شەمع) پىكەوھ بەكاردەھئینئیت. ھەروەك دەلئیت:

”كە ھەلگىرسا لە نوورى بادە شەمعى حوسنى جانانە

نەچئتە سەر تەرىقەى حەزرەتى پەروانە، دل چىبكا.” (مەھوى، ۱۳۹۱ھ : ۴۶).

۳_۶_۶_ بلیس، ئیبلیس: ھیما و رەمزە بۇ شەیتان، ھەمیشە لە ھەولای لە خشتەبردنی مرقۇدایە، بۆیە عاریفەکان لە ھەموو کەس زیاتر ئیبلیسیان ناسیو، بۆیە ھەمیشە نزیکیبوونە لە خودا، مەحوی رەخنە لەو کەسە دەگریت، کە دەلیت من لە ھەموو خەلک باشترم، چونکە ئەو ھەمیشە سیفەتی ئیبلیسە کاتیک لە بەرامبەر خودا وتی من لە ئادەم باشترم، ئەو بوو خودا نەفرەتی خۆی لیکرد، ھەرکەس ئەمە خوورپەوشتی بیت ئەوا ئەمڕۆ یان سبەی تووشی گرتی خۆی دەبیت و پێی دەوتریت بەران، کە ئەویش ھیما یە بۆ شتی ناشیرین. دەلیت:

”ھەرکەس تەکەللومی بە (أنا الخیر) ھە وەک بلیس

ئەمڕۆ سبەی خیتاییە (یاایھا البراز).” (مەحوی، ۱۳۹۱ھ : ۱۷۰).

۳_۶_۷_ بوراق: ھیما یە بۆ ئەو عیشقە کە گیانی عاشق بە جیھانی رۆح پەیوەست دەکات، مەبەستیش لێی ئەو گیانلەبەرە کە لە شەوی (ئیسرا و میعراج) دا پیغەمبەر(د.خ) پێی چوو بۆ مزگەوتی ئەقصا و پاشان بەرزبوووە بۆ لای خودا. مەحوی لە باسی عیشق و خۆشەویستی بۆ پیغەمبەر(د.خ) شانازی دەکات بەوەی کە خۆشەویستەکە ی وینە ی مانگە، کە چۆن شەو پووناک دەکاتەو کاتیک بۆ گەشتوگوزاری ئاسمانی دەچیت مەبەست لێی شەو پەویبە چەند خیرایە لە رۆیشتن، کە سواری بوراق بوو و جوبرەئیلیش رپیشادەریتی،

”بنازم بەم شەھی مەھ سەیرە بۆ گەشتوگوزاری شەو

سواریکە: بوراقی تەوسەنە، جبریلیە شاتر.” (مەحوی، ۱۳۹۱ھ : ۱۶۰).

۳_۶_۸_ بەیتولحوزن: ھیما یە بۆ مالی غەم و ناخۆشی، مەبەستیش لێی ئەو ژوورە کە (یەعقوب) پیغەمبەر بۆ خۆی دروستی کردبوو دوور لە خەلکی بە ھۆی لە دەستدانی (یوسف) ی کورپی، کە ناوی لێنا بوو بە مالی غەم، مەحوی دەلیت زاھید بەختی ھەییە، کە بەھەشت بوو بە جیگە ی، منیش جگە لە مالی خەفەت کە ھەمووی دەرد و جەفایە شتیکی ترم نییە. دەلیت:

”بەختە، زاھید کە بەھەشتی بوو تە مەئوا، من

غەیری (بیت الحزن) دەرد و جەفا نیمە مەلاذ.” (مەحوی، ۱۳۹۱ھ : ۱۷۲).

۳_۶_۹_ بوتوراب: واتە باوکی خۆل نازناوی پێشەوا ”علی کور ئەبی تالیب” ھ، ((ھیما یە بۆ مامۆستا و رابەر)) (حمد، ۲۰۱۸ : ۲۸۹)، مەحوی ھیما بۆ مامۆستا و رابەر دەکات و ئاماژە بۆ ئەو دەکات، کە ھەر دەبیت بمریت و بگەرپیتەو ھە بۆ باوھشی خاکی دایک، بەلام پێش ئەو ھە بمری بەردەم خاکی بەر دەرگای رابەریک ھەلبژیرە و لەبەر دەستی ئەودا خاک بەسەر نەفسی خۆتا بکە و بمرینە. ھەرۆک دەلیت:

”کە دابە ی خاکت ئاخەر ھەر دەبێ بگریتە باوھش خۆی

بکە خاکی بەسەر خۆتا لە قاپی ”بو تراب” ی ”زوو” (مەحوی، ۱۳۹۱ھ : ۲۹۸).

۱۰_۶_۳_ جیفه: مەبەست لە لاکی توپیو، ھیمایە بۆ بى نرخی دونیا، مەحوی داوا دەکات
لەسەر ئەم دونیایە واز لە شەرو ئاژاوە بەینن. ھەرۆک دەلیت:
"دەزانی جیفەیه دونیا، دە حەیفە
وھکو سەگ ئەم شەپ و شۆرە لەسەر لاک." (مەحوی، ۱۳۹۱ھ: ۲۳۰).

۱۱_۶_۳_ ھەللاج: مەبەست لێی "حسینی کورپی مەنصوری ھەللاج"ە، ھیمایە بۆ ستەم و ناحەقی
و ھەقخوازی، ھەللاج یەکیکە لەو کەسایەتییانەى لە ئەدەببىياتى عىرفانى و سۆفیگەریدا زۆرتىرین
رەنگدانەوھى ھەبوو، چ لەسەردەمى کۆن یاخود لەسەردەمى نویدا، مەحوی لە زۆر شوینی
دیوانەکیدە ناوی "مەنصور، أنا الحق، دارى سیدارە" ی ھیناوە، کە ھەموویان تەعبىرن بۆ
(مەنصوری ھەللاج)، ھەرۆھا لە چەند شوینیکی دیوانەکیدە باسى لە ھەق و پشتگیری ھەق و
ئامادەیی خویشی دەربریوھ لە پیناوە ھەقدا بکرىت بە دارا دەلیت:
"ھەتا ھەق ناصىرە ھەر ھەقمە مەنظور
وھکو (مەنصور) ئەگەر بۆمکەن بە دارا." (مەحوی، ۱۳۹۱ھ: ۴۰).

۱۲_۶_۳_ خەرابات: مەبەست لێی شوینیکی کاول وێرانی دەروھى شارە، کە مەى تىدا
فرۆشراو، لە ئەدەببىياتى عىرفانىشدا ((ھیما و نىشانەیه بۆ ھىچىتى و بىنرخى دونیا و
تىکچوونى سىفەتە مروییهکانى مروّف)) (شوان، ۲۰۱۰: ۱۲۹)، مەحوی دونیای چواندووھ بە
مەىخانە و خەلکەکەشى سەرخۆش، بۆیە ئەگەر دونیا خەرابات بىت و خەلکەکەشى مەست و
بىھۆش بوون ئىتر ھەرچىیەک بکەن لىیان ناگىرىت. ھەرۆک مەحوی دەلیت:
"شوکەر ھۆشيارە (مەحوی) تىدەگا دونیا خەراباتە
کە بەد مەستى بکا ئەھلى، خراپەى بۆچى لىدەگرم." (مەحوی، ۱۳۹۱ھ: ۲۵۴).

۱۳_۶_۳_ دەرویش: کەسىکە شوینکەوتەى تەرىقەتە، ھیما و رەمزە بۆ کەسى ھەژار و بىمال
کە گرنگی بە خویشییهکانى دونیا نادات و ژيانىکی قەلەندەرىيانە بەرىدەکات، مەحوی نمونەى
ھەردوو دونیا دەھىنیتەوھ و ھەردوو چەمكى "تىگەيو و پىگەيو" دەداتە پال ئەو کەسەى کە
ھەولى سەرفرازى ئەو دونیا دەدات، بۆ ئەمەش ناوی دەرویش دىنیت، دەلیت:
"تىگەيو شىوھنىیە ئەمرو، دا سبەى شایى بکا
پىگەيو دەرویشە، دا سوبحەى شاھەنشایى بکا." (مەحوی، ۱۳۹۱ھ: ۴۸).

۱۴_۶_۳_ نوالقرنن: مەبەست لە ئەسکەندەرى مەكدونىیە، لە ئەدەببىياتى عىرفانىشدا ھىمايه بۆ
بە ھىزى و دەسلەلات و پاوانخوازی، مەحوی جگە لەوھى باس لە بە ھىزى دەسلەلاتەكەى
ئەسکەندەر دەکا، بەلام ھەقىقەتىكى گەورەش دەخاتەپوو، کە ئەوھ چەرخ و زەمانەیه کە بۆ ھىچ

كەس نامىنىت، ئەو ئەسكەندەرەي كە (دارا)ى شاى ئىزان بەزاند و تاج و تاراجى تەخت كىرد
كەچى ئىستا خۆيش ھاوشىوھى ئەو دەردەدارە و بەرە و كۆتايى ژيان دەروات. ھەرۈك
مەھوى دەلىت:

”كە چەرخ ئەسكەندەرى دى دەردەدارە

وتى: ئەم ھەبوو ھەمدەرى دارا.“ (مەھوى، ۱۳۹۱ھ : ۴۰).

۱۵_۶_۳_ پۇستەم : لە ئەفسانەى شەپى نىوان رۇستەم و ئەسفەندىارەو ھاتوو، لە دونىاي
عيرفانىشدا ((ھىمايە بۇ دەروونى ئارام)) (سجادی، ۱۳۷۸ھ : ۴۱۵)، مەھوى بۇ
پووبەپووبوونەو لەگەل نەفسى خراپەكاردا كە بە ”ئەسفەندىار“ چواندوو، دەلىت بۇ ئەوھى
سەرکەوتوو بىت دەبىت وەك پۇستەمى زال بىت. ھەرۈك مەھوى دەلىت:

”بە بى يارى مەچۆرە مەەرەكەى ئەسفەندىارى نەفس

كە لەم مەيدانەدا ھەر پىرە زالە پۇستەمى بى زال.“ (مەھوى، ۱۳۹۱ھ : ۲۴۵).

۱۶_۶_۳_ سىمورغ: ناوى بالندەيەكى ئەفسوناويىيە، كە زۆر گەرەيە و لە كىوى قافدايە، ”عەنقا“
شى پىدەوترىت لە ئەدەبىياتى عىرفانىدا ھىمايە بۇ ((دەسلاتى بى سنورى خدا بەسەر قافى
عيززەت و دەسلاتى جىھانە بى سنورەكان)) (شەبستەرى، ۲۰۱۸ : ۴۴۵)، مەھوى لە بەيتىكا
ئەو مافە بە خوى دەدات شانازى بە يارەكەيەو بەكات، كە سەرتاپاي نازە، تەنانەت
ئەگەرسىمورغىشى بىتە رى، ئەوا ئەویش وەك بالندەى بال بەستراوى لىدەت لەبەردەمىدا.
ھەرۈك دەلىت:

”بنازم بەم سەراپا نازە، بازى غەمزە تىبەردا

ئەگەر سىمورغى بەربى ھەم بوو يەك مورغى پەر بەستە.“ (مەھوى، ۱۳۹۱ھ : ۳۰۸).

۱۷_۶_۳_ شىرىن و فەرھاد: جگە لەوھى برىتییە لە داستانىكى خۆشەويستى، لە ھەمان كاتىشدا
پەمز و نىشانەيە بۇ عىشقى راستەقىنە و كۆلنەدان، مەھوى لە بەيتىكا لە بەرامبەر عىشقى
ياردا دەيەوئەت لاسايى فەرھاد بەكاتەو و بىكاتە سەرمەشقى خوى، مەھوى بەدیدیكى عىرفانانە
دەروانىتە ئەم عىشقى و بە حەقى دەزانىت شان بداتە بەر ئەو كىو قورسە ھاوشىوھى فەرھاد.
دەلىت:

”بىستونى عىشقى شىرىنىك ئەوا ھاتوتە پىش

گەر لە حەق بىم و نەيەم، تەقلیدى فەرھادى دەكەم.“ (مەھوى، ۱۳۹۱ھ : ۲۷۷)

۳_۶_۱۸_عاريف: ((هيما و پهمزه بۆ كهسى خواناس، كه ژيانى به نوورى ئيلاھى پرشنگداره و ژوورى دلى به چراى مەعنەوييەت پووناك دەكاتەو، لەگەل نەفسى خراپەكاردا لە كيشمەكيشدايه تا دەگات بە نەفسى ئارام)) (سەيید ئەدەهەم، ۲۰۱۸: ۵۰)، عيرفانیش ئەو رینگە و پەيرەوہیە، كه عاريفەكان ھەلیدەبژيړن بۆ گەيشتن بە ناسینی ھەق. مەھوی لە بەيتيکدا جگە لەوہی پەرخنە لە نادادی و بارودۆخیکى دەولەتداری دەگریت، لە ھەمان کاتیشدا تیگەيشتنی كەسيکی عاريف لەگەل كەسيکی عوام دەخاتەروو، چونکە عاريف زوو درک بە نادادییەکانی دادگاگان دەکات و تيروانینی عاريف بۆ دادگا دونیاییەکان ھاوشیوہی قەسابخانەکان پرن لە کوشتن و برین. ھەرۆھک دەلایت:

”لە عاريف عامیەك پرسى ھەوالی مەسەلەخ و قەصصاب

بە ئەنگوشتی شەھادەى کرد ئیشارەى مەحکەمە و نائیب.“ (مەھوی، ۱۳۹۱ھ: ۸۶).

۳_۶_۱۹_قەقنەس: بەلندەيەكە ئەوئەندە دەفریت و بەرز دەبیتەوہ تا تینی رۆژ دەیسوتییت، پاشان دادەكەویت. قەقنەس((ھیمايە بۆ سوتان)) (حمد، ۲۰۱۸: ۲۸۸)، مەھوی دووری لە یارەكەى ھیندە بە ئازار بووہ بە ”سەقەر”ى چواندووہ، كە ناوی جینگەيەكى ئاگری دۆزەخە، كاتیک یارەكەى رۆیشتووہ و لى دووركەوتووہتەوہ چووہ بۆ سەفەر و خۆیشی بە قەقنەس چواندووہ، مەھوی پەمزی سوتان، كە قەقنەسە شیعرییەتیکی جوانیشی بە دەقەكە بەخشیوہ، بەوہی قەقنەس بە نزیكبوونەوہ لە خۆر دەسوتیت، كەچی سوتانەكەى مەھوی دەرەنجامی دووری یارە، دەلایت:

”بە ئۆغرکردنی من بوومە قەقنەس

كە ئەو چوو بۆ سەفەر من بۆ سەقەر چووم.“ (مەھوی، ۱۳۹۱ھ: ۲۶۸).

۳_۶_۲۰_کیمیا: ھیمايە بۆ پاكبوونەوہی نەفس لە پەوشتە ناپەسەندەكان و چوونە بەرەو كامل بوون، بریتیيە لە ((گۆرپینی مادەى بچ بەھا بۆ مادەيەكى بەھادار، یان گۆرپینی سیفەتە خراپەکانی مرۆف بۆ سیفەتە باشەكان)) (زەند، ۲۰۱۱: ۱۷۶)، مەھوی پرسیاری چۆنیتی گەيشتن بە یار دەكات، وەلامی یاریش ئەوہیە، كە وەسلی یار وەكو زانستی كیمیا وایە، كەسیش ئەم زانستە فیرى كەس ناكات، چونکە ئەو زانستە زۆر بە نرخە و ھەول و تیکۆشانى بەردەوام و شەو نخوونی دەویت، كەواتە مەھوی سەرباری پلەى عاريفیيەكەى بەرازى گەيشتن بە یار نەگەيشتووہ. ھەرۆھك دەلایت:

”وتم: چ بکەم لە بۆ وەسلت: وتی: كەس

بەكەس نەپوتووہ عیلمی كیمیا قەت.“ (مەھوی، ۱۳۹۱ھ: ۱۲۳).

۳_۶_۲۱_ له‌عل: به‌ردیکی گه‌وه‌ری سووری شووشه‌یی، لای عاریفه‌کانیش ((هیمایه بۆ دلی عاریف)) (شوان، ۲۰۱۰: ۲۹۶)، مه‌حوی باس له خۆپاگری و ترس له خودا ده‌کات لای عاریف، که سه‌رچاوه‌که‌ی دله و بووه‌ته هۆی ئه‌وه‌ی خوینی دلی خۆی بخواته‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌و دله به‌ردی شاخه‌کانیش بیته دواچار به هۆی ئه‌و پله‌یه‌وه ده‌بیته به له‌علی پرشنگذار.

”گه‌ر سه‌نگی کۆهساره، بووه له‌علی تابدار

هه‌رکس به جه‌بری سه‌بر و حه‌یا خوینی بوو به قووت.” (مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ: ۱۱۶).

۳_۶_۲۲_ نه‌فسی ئه‌مماره: هیمایه بۆ نه‌فسی خراپه‌کار: نه‌فس سی جۆری هه‌یه، نه‌فسی خراپه‌کار، نه‌فسی لۆمه‌کار، نه‌فسی ئارام، عاریفان به‌رده‌وام خه‌ریکی لۆمه‌ی نه‌فسی خراپه‌کار بوونه و له شه‌ر و مملانییدا بوونه بۆ ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر نه‌فسی خویاندا زال ببن و بگه‌ن به نه‌فسی ئارام. مه‌حوی له دیره‌ شیعریکدا به خۆی ده‌لیته، نه‌که‌ی له نه‌فسی مه‌کرباز فیلاوی ئه‌مین و دلساف بی، چونکه ئه‌گه‌ر ئاگات له خۆت نه‌بیته، زوو له خشته‌ت ده‌بات، ئه‌مینیی له نه‌فسی ئه‌مماره شیتیی، ئه‌گه‌ر بوویت به داوییه‌وه، مه‌گه‌ر ره‌حمی خودا له‌و ماره ژه‌هراویه قوتارت بکات. مه‌حوی ده‌لیته:

”ئه‌مینیی شیتیی (مه‌حوی) له مه‌کری نه‌فسی ئه‌مماره

مه‌گه‌ر ره‌حمی خودا، ده‌م به‌ستی کا ئه‌م ماره ئه‌نگیوه” (مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ: ۳۳۴).

مه‌حوی له به‌رامبه‌ر نه‌فسی فیلاویدا، بووه‌ته ئه‌سیر و نیچیر و کۆت و زنجیری کردووه و داوا له خودا ده‌کات چاره‌ی بکات و پرزگاری بکات لێی. مه‌حوی ده‌لیته:

”ئه‌سیر و سه‌یدی قه‌یدی که‌ید و شه‌یدی نه‌فسی ئه‌مماره‌م

له‌ده‌ست ئه‌م ماره به‌دچاره، چیه‌ چاره‌م، خودا چاره‌م” (مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۷۱).

۳_۶_۲۳_ وادی مه‌حه‌به‌ته: ولاتی خۆشه‌ویستی، له عیرفانییدا هیمایه بۆ ((جیهانی بالا و شوینیکه دل تیایدا پاک و بیخه‌وشه، له‌و جیه‌یه‌وه هاتوووه که خودا بانگی (موسا) پیغه‌مبه‌ر ده‌کات و ده‌که‌ویته گفتوگۆ له‌گه‌لیدا ((فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَطِئِ الْأَوْدِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يُمُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ)) (سورة القصص ۳۰)، واته: ((کاتیک موسا له ئاگره‌که نزیک بووه‌وه له که‌ناری لای راستی دۆله‌که له شوینیکی پیروژه‌وه له پال دره‌خته‌که‌وه بانگی لیکرا ئه‌ی موسا: من خودام)) (امین، ۲۰۰۴: ۳۸۹)، مه‌حوی باس له‌وه ده‌کات که دل چووه بۆ ولاتی خۆشه‌ویستی، به‌لام هه‌رچی له‌ویدا‌یه یا کۆژراوه یا نیوه کۆژراوه به‌هۆی موحبیه‌ته‌وه، دلی ئه‌میش هه‌ر هاوار و ناله و داخیتی، که بۆچی یار به ته‌واوه‌تی نه‌یکوشتوووه. هه‌روه‌ک مه‌حوی ده‌لیته:

”دل چووه وادی مه‌حه‌به‌ته، هه‌رچی دی هه‌ر کوشته یا

نیوه کۆژراوه، له‌سه‌ر لێو ئاه و ناله‌ی (وا أسف).” (مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۱۷).

۳_۶_۲۴_ هودهود: په پوه سلیمان، هیما و رهمزه بو ریپیشاندوری، مهحوی باس له گوره یی و پایه بلندی یاره کوی دهکات که وهک سوله یمان خاوهن شکویه، کاتیک سوله یمان هوالی میرووله ی پرسى له په پوه سلیمان له ناو هه موو هه موو بالداره کان، یاریش به هه مان شیوه هه والی ئه می وهک میرووله ی بیده سه لات پرسویه. مهحوی ده لیت:

”سوله یمانم هه والی مووری پرسیم

له ناو ئه مسالم ئه ز هودهود له ته یران.“ (مهحوی، ۱۳۹۱هـ: ۲۸۴).

۳_۶_۲۵_ یه عقوب: مه به ست یه عقوبی کوری ئیسحاقی کوری ئیبراهیم پیغه مبه ره، هیما یه بو خه م و خه فته سوتان له تاو دووری و ونوونی خو شه ویست، مهحوی خو ی ده چو نیت به یه عقوب پیغه مبه ر، که له تاو دووری یار تووشی چا و ئیشه بووه، به لام وا به توژی ریگا که ی که موژده ی هاتنه وه یه ئیشی چاوی شکا،

”یه عقوب وهش که (مهحوی) یه، چاوشه داری هیجر

چاوی به گوردی راهی به شیرته کلی شکا.“ (مهحوی، ۱۳۹۱هـ: ۵۴).

۳_۷_ چه مکه خودییه کان:

به چاوخشان دنیك به نیو دیوانه شیعرییه که ی عاریفی گوره ی کورد مهحوی ئه وه روون ده بیته وه که مهحوی جگه له وه ی کومه لیک چه مک و زاراوه ی بواری ته سه وف و عیرفانی به کاره ی تاوه و وه ستایانه له نیو به یته شیعرییه کانیدا دایرشتووه و وینه ی به رزی شیعری لئ به ره مه ی ناوه، ئه مهش به سوود وهرگرتن له دونیای عیرفان و گوره شاعیران و عاریفانی تری نه ته وه کانی تر، به لام قوولیی تیروانینی مهحوی لیزانینی بو دونیای عیرفان و ته سه وف وای له مهحوی و کردووه هاوکات خویشی داهینه ری زوریک له و چه مک و زاراوانه ی بواری عیرفان و ته سه وف بیته. له م ته وهرده دا ئماژه به چه ندان له و چه مک و زاراوانه ده که ین، که خودیین و مهحوی خو ی خاوه نیتی، ئه و چه مک و زاراوانه ی مهحوی به کاریه ی تاوان هندیکیان وشه ی په تی کوردین، هه ندیکیشیانی وهرگیژاوه ته سه ر زمانی کوردی، یان ده ستکاری وشه کانی کردووه و کورداندویتی واتایه کی روونی پیبه خشیوه، ئه و چه مکانهش په نگه به ته نها تیگه یشتن لئ ئاسان نه بیته، به لام جیکردنه وه یان له نیو به یته شیعرییه کاندا ئه وه روونده بیته وه که ئه وانه چه مکی عیرفانین، له م نامه یه دا شیکردنه وه ی هه موو ئه و چه مکانه له نیو به یته شیعرییه کاندا ئه سته مه و ناتوانریت ئه و کاره بکریت، به لام به پیی توانا و پیویست بو ئه وه ی دریزدادری روونده ات هه ندیک له و چه مکانه له نیو به یته شیعرییه کاندا شیده که ینه وه.

۳_۷_۱_ ئاوی گهوارا : به واتای ئاوی سازگار، له ئایه تی ((مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ)) (سورة الرحمن: ۱۹) وەرگیراوه، که بریتییە له و دوو ئاوهی که دهگەن بهیهک و تیکه‌لێش نابن، جگه له وشەیی ئاو، "ئاوی حەیات و ئاوی حەییوان و ئاوی زینده‌گیش" هاتوو، مه‌حوی هه‌موو ئه‌وانه‌ی له چه‌ندین شوینی دیوانه‌که‌یدا ئاماژه‌ی پێداوه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا چه‌مکی تری داهیناوه ئه‌ویش (ئاوی گه‌وارا)یه، مه‌حوی له به‌یتێکدا حه‌قیقه‌تی مردن ده‌خاته‌په‌رو، که هه‌رده‌بیت شه‌ربه‌تی مردن نۆش بکات، ئیتر ئه‌گه‌ر هه‌موو سه‌رزه‌ویش ئاوی گه‌وارا بیت وه‌ک ئه‌وه وایه تیایدا نه‌بیت. ده‌لیت:

”که شک به‌م (مه‌حویا) هه‌ر شه‌ربه‌تی مه‌رگ

له‌سه‌ر ئه‌رزا نیه ئاوی گه‌وارا.“ (مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ : ۴۳).

۳_۷_۲_ بازی غه‌مزه : باز ناوی بالنده‌یه‌که، غه‌مزه‌ش حاله‌تیکه تاییه‌ت به داخستن و کردنه‌وه‌ی چاو، که ئاماژه‌یه بۆ په‌زنامه‌ندی و په‌تکردنه‌وه، مه‌حوی باس له یاره‌که‌ی ده‌کات که سه‌رتاپای نازه، ئه‌گه‌ر بازی غه‌مزه و نازی خۆی به‌ردا بۆ راوکردنی دلی دلداران، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بالنده‌ی ئه‌فسانه‌ی سیمورغیش، که له کتیی قافدایه و هیمایه بۆ به‌هیزی، بیه‌ پرێگا‌که‌ی وه‌ک په‌له‌وه‌ریکی باله‌ستراوی لیدی‌ت له به‌رامبه‌ریدا، مه‌حوی ده‌لیت:

”بنازم به‌م سه‌راپا نازه، بازی غه‌مزه تی به‌ردا

ئه‌گه‌ر سیمورغی به‌ر بی هه‌م بووه یه‌ک مورغی په‌ر به‌سته.“ (مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ : ۳۰۸).

۳_۷_۳_ پیگه‌یو: مه‌به‌ست له که‌سانی عاریفه، که دوا‌ی تیگه‌یشتن و گه‌یشتن به په‌له‌ی دنیایی، دواتر قوناغی پیگه‌یشتن دیته ئارا، مه‌حوی باس له هه‌ردوو قوناغه‌که ده‌کات، ئه‌وه ئاشکرا ده‌کات هه‌رکەس بیه‌ویت دوا‌پۆژ به خۆشی به‌ریته‌ سه‌ر، ده‌بیت تیگا که له‌م رۆژگاره‌دا تووشی ناره‌حه‌تی و ناخۆشی بییت، هه‌روه‌ها پیگه‌یشتوو‌ه‌کانیش عاریفه‌کانن که له پای کۆششه‌کانیان له دنیا‌دا، دوا‌پۆژ و ژیانیان وه‌کو پاشاکان به‌سه‌ر ده‌بن.

”تیگه‌یو شیوه‌نیه ئه‌م‌پۆ، دا سه‌به‌ی شایی بکا

پیگه‌یوو ده‌رویشه، دا سو‌به‌ی شاهه‌نشایی بکا.“ (مه‌حوی، ۱۳۹۱هـ : ۴۸).

۳_۷_۴_ ته‌راوه‌ت: مه‌به‌ست لێ ته‌ری و پاراوه‌ییه، مه‌حوی له به‌یتێکدا باسی داغستانی کوفر و باغستانی ئیمان ده‌کات، که دوو چه‌مکی دوالیزمه‌یین، ئه‌م به‌یتیه‌ی له قه‌سیده‌ی (به‌حری نوور)دا ئاماژه‌ پێداوه که باس له موعجیزه‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) ده‌کات، کاتیک له نیو په‌نجه‌کانی ده‌ستییه‌وه ئاو هه‌لقولاوه، مه‌حوی هیمای بۆ ئه‌و ئاوه‌ کردوو، که بۆ گروپی

یه‌که‌میان که بی‌پرواکانن ده‌بیته‌ مایه‌ی توفان و له‌ناوچوون و بۆ دوو‌ه‌میشیان، که مه‌به‌ست

لێ پروادارانن ده‌بیته‌ ته‌ری و پاراوی بۆ ئاودانی باغی ئیمانان. هه‌روه‌ک ده‌لیت:

‘ھەر ئەو ئاۋە بوۋە تۇفانى داغستانى كوفر و شيرك

ھەر ئەو ئاۋە تەراۋەت بەخشى باغستانى ئيمانە. (مەھوى، ۱۳۹۱ھ : ۴۸۵).

۳_۷_۵_ جگەر سۆزان: بە واتاي جگەر سوتان، بە كەسىك دەوتریت نەۋەيەكى لە دەستدائیت بە تايبەتى لە تەمەنى گەنجیتیدا، مەھوى يارەكەى ھاوشیۋەى جگەرگۆشەكەى دەبىنى، لە دەربىنى ئەۋپەرى خۆشەۋىستیدا بۆى، ئاماژە بۆ ئەۋە دەكات كە جىئەك نەماۋە تا تىیدا دايىنى، مەگەر گىانى، ئەۋىش خەرىكە لە ھەژمەتدا دەردەچىت، جگەرىشى سوتاۋە و دلئىشى بوۋە بە كەباب و چاۋىشى پىر بوۋە لە فرمىسك، ئىتر شوئىنىك نىيە بۆ جىگەى يار، مەھوى كۆمەلىك قسەى رۆژانەى ناۋ خەلكى گۆرپوۋە بۆ بارىكى عىرفانى لەۋانە (جگەرسۆزان، جگەرسوتان)، كە قسەى باۋى ناۋ كۆمەلگايە، ھەروەك مەھوى دەلئیت:

‘نەما جىئە ئەو جگەر گۆشە، مەگەر پۇخ و ئەۋىش دەپوا

جگەر سۆزانە، دل برىانە، دىدە پىر لە گرىانە. (مەھوى، ۱۳۹۱ھ : ۳۲۲).

۳_۷_۶_ چاۋى بىدار: چاۋىكە ھەمىشە ئاگادارە و خەۋ ناچىتە چاۋەكانى، مەھوى وىنەى ئەۋ كەشە رۆحانىيەى ئەھلى عىرفان دەخاتەپوۋ، كاتىك كۆرپىك دەبەستىن بە مەبەستى يادى خودا، بازىيەك دەبەستىن و چاۋيان ئاراستەى مورشىدەكەيان دەكەن، ئەۋ دىمەنە ھىندە سەرنج راکىتە تەننەت خەۋالوۋەكانىش سوۋدى لىۋەردەگرن و خەۋيان لىناكەۋىت. دەلئیت:

‘جەمالى رابىتەى، وا دلبەرە، بەختى خەۋالوۋشم

بە ئومىدى تەماشايەك ھەمىشە چاۋى بىدارە. (مەھوى، ۱۳۹۱ھ : ۵۰۸).

۳_۷_۷_ ھەلاۋەت: واتا شىرىنى، مەھوى دىدارى يارى زۆر بەلاۋە شىرىن و چىژ بەخشبوۋە، چونكە يارەكەى لە لوتكەى جوانىدايە و گوفتارىشى ھىندە شىرىنە، تەننەت شىرىن گوفتارىيەكەى ۋەقف بوۋە تەنھا بۆ ئەۋ، پاراۋى گولزارى پوۋى يار بوۋەتە ھۆى وشكبوۋن و سىسبوۋنى گولەكان، تەننەت بوۋەتە ھۆى خەفەتبارى باخەكانى بەھەشت.

‘مەلاھەت مەھوى دىدارى ، ھەلاۋەت ۋەقفى گوفتارى

تەراۋەت نەزرى گولزارى، كە پەشكى باغى رىزۋانە. (مەھوى، ۱۳۹۱ھ : ۴۷۴).

۳_۷_۸_ دلبرىژ: بەواتاي دلبرژىن، ئەۋىش لە ئەنجامى عىشقىكى گەۋرە دروست دەبىت كاتىك پوۋدەكاتە دلئى عاشق و ئاگرى تىبەر دەدات، مەھوى باس لە ناكۆكى خۆى و يارەكەى دەكات، جوانى يارەكەى دەچوئىنىت بە ئاۋى زىندەگى و عەشقەكەى خۆىشى ۋەكو ئاگرىك كە دل دەسوۋىنىت، بۆيە ئاۋ و ئاگر ھىچ كات پىكەۋە كۆنابنەۋە، ئەمەش بوۋەتە ھۆى پىكەۋە نەگونجانيان. ھەروەك مەھوى دەلئیت:

نەبوو قەت (مەھوی)، وتى: بوونى من و تو پىكەو

حوسنە ئاوى زىندەگى، عىشق ئاگرىكە دلبرىژ. (مەھوی، ۱۳۹۱ھ : ۱۸۴).

۳_۷_۹_ رەستاخیز: بە واتای دووبارە زىندوو، چەمكىكى ئايىنى مەسىحیە و بۇ "عیسا" پیغەمبەر دەگەریتەو، مەھوی راقەى دیکەى بۇ کردوو و لە ستایشی گەرەى پیغەمبەردا(د.خ)، که بە (شافیع) ناسراو، ئاماژە بۇ تکای ئەو دەکات لەو رۆژەدا، که رۆژى زىندوو بوونەو و هەموو مرۆفەکان زىندوو دەکرینەو و هەموو کەسێک لە ترسى ناخۆشییەکانى ئەو رۆژە کەر و کویر بوون، تەنها پیغەمبەر(د.خ) لەسەر حالى خۆیەتى و تکا بۇ برواداران دەکات. مەھوی دەلیت:

"شەفیعی رۆژى رەستاخیزە، بۇ هەمووانە دەستاویز

ئەو و ئەو رۆژە وەک خو، (ما بقى صما و عميانا) (مەھوی، ۱۳۹۱ھ : ۴۷۰)

۳_۷_۱۰_ زرکەتال: مەبەست لى کالەكى پینەگەیشتوو، که هیشتا بە کەلکی خواردن نایەت و تامیکى تال و ناخۆشى هەیه، لای مەھوی دل سەنتەرە، بۆیە جیگاگەى لەگەل عەقل ئالوگور پیدەکات و پى وایە سەر ئەگەر جۆش و خرۆشى نەبیت وینەى زرکەتالە و بە کەلکی هیچ شتیک نایات، هەر وەها دلش هۆشى نەبیت بۇ جیاکردنەو و راستى لە ناراستى، ئەویش وینەى شووشەیهکی خالییه. دەلیت:

"سەر که جۆشیکى نەبى، من زرکەتالم بۆچییه!

دل که هۆشیکى نەبى، شیشەى بەتالم بۆچییه!" (مەھوی، ۱۳۹۱ھ : ۳۳۴).

۳_۷_۱۱_ ژەند: مەبەست لى شتى کون و پزىو، مەھوی باس لە رىگای عاشقان دەکات، که هەرکەسێک ئەو رىگەیهى هەلبژاردبیت پروت و رەجال کەوتوو، چونکە عاشق لە پیناو مەعشوقەگەى دەست لە هەموو خۆشییەکانى ژيان هەلدەگریت، بەلام لەگەل ئەو شدا هەر ئەوانە دل زىندوو کانیسن. مەھوی دەلیت:

"وتم: بۇ پروت و پوتن ئەو کەسانەى عاشقى پروتن

وتى: شان و شکۆهى زىندە دل هەر ژەندە پۆشینە." (مەھوی، ۱۳۹۱ھ : ۳۲۵).

۳_۷_۱۲_ سۆزى عىشق: مەبەست لى جۆش و خرۆشى عىشق و خۆشەویستىیه لە دل و دەرووندا، مەھوی دیتە سەر کرۆکی عیرفان و لایەنى مەعنەوى مرۆف، ئاماژە بۇ ئەو دەکات ئەگەر دل خالی بیت لە سۆزو جۆش و خرۆشى عىشق و خۆشەویستى خودا، ئەو دلیکی ویرانە و ناوھینانى خوداش تەنها دووبارەکردنەو و حەرفە و کار لە دل و دەروون ناکات، چونکە عىشق دەبیت لە دلەو چرۆ بکات و هەلبۆلێت، نەک بە زوبان. دەلیت:

”به خودا قهسەم لەگەڵ دلی خالی له سۆزی عیشق

تەکراری حەرفە بەس دەمی پڕ یاخودا خودا.” (مەحوی، ۱۳۹۱هـ : ۳۹).

۱۳_۷_۳_ شه‌راره‌ی فیرقه‌ت: مەبه‌ست لێی بلیسه و بزيسکی ئاگری دووری و دابرا‌نی یاره، مەحوی ئەو وینەیه‌ی خستۆته‌پوو، ئەوه‌ی عاشق نەبیت نازانی، که دووری له یار چ سووتانیکه، هەر که سیکیش تووشی بووبیت جەرگی کردوو به که‌باب، ئەو دووریه هینده ئازاربه‌خشه، تەنانەت دل‌په‌قیکی بیبه‌زه‌یی وه‌ک مالیکیش، که دەرگاوانی دۆزه‌خه دلی بۆ ئەم که‌سانه دەسووتیت. مەحوی ده‌لێت:

”ئەم شه‌راره‌ی فیرقه‌ته مەخلووقی وا کرده که‌باب

مالیکی دۆزه‌خ دلی به‌م عاله‌می ناسووته، سووت.” (مەحوی، ۱۳۹۱هـ : ۱۱۲).

۱۴_۷_۳_ عیشوه، عیشوه‌گەر: مەبه‌ست لێی ناز و له‌نجە یاره، مەحوی پووپی‌دان و ئاو‌پدانه‌وه‌ی یاری له خۆبایی به‌هۆی عه‌بیاری و نازەکه‌ی، چواندوو به‌ هاوشیوه‌ی دونیا، چونکه مرۆف ئاگاداری دونیا نەبیت، ئەوا خۆشی و غرووریه‌کانی زوو هەلی ده‌خه‌له‌تینیت، له‌به‌ر ئەوه‌ی دونیا و خۆشییه‌کانی جیگیر نین و بایی ئەوه نییه مرۆف پشتی پنبه‌ستیت، بۆیه دوا‌جار هەر پوو‌تیکردنیک و پوو‌پیدانیک، ئەوا مرۆف به‌ره‌و هه‌لدێر ده‌بات. ده‌لێت:

”مه‌به (مەحوی) به‌ پوو‌پیدانی یاری عیشوه‌گەر مه‌غروور

وه‌کو دونیا سه‌باتیکي نییه ئیقبال و ئیعرازی.” (مەحوی، ۱۳۹۱هـ : ۳۵۰).

۱۵_۷_۳_ غه‌فله‌ت زه‌ده: مەبه‌ست له‌و که‌سه‌یه که تووشی بینا‌گایی و له‌ بیرچوونه‌وه بووه، مەحوی ئەو حه‌قیقه‌ته عیرفانییه ده‌خاته‌پوو، که مرۆف کاتی مردنی نزیک بووه و وه‌ختی ته‌سلیم کردنه‌وه‌ی راسپارده‌ی ته‌مه‌نی بیت، ئەگەر غه‌فله‌ت و له‌ بیرچوونه‌وه‌ی رووی تینه‌کردیت، چۆن ده‌بی و ابزانی تازه سه‌ره‌تای ژیان و ته‌مه‌نیتی، چونکه تازه فریای ئەوه ناکه‌ویت و ئەو کاته‌ی له‌ده‌ست ده‌رچوو. مەحوی ده‌لێت:

”ئەجەل ده‌ورم ده‌دا : حازر به، واده‌ی ده‌ور و ته‌سلیمه

منی غه‌فله‌ت زه‌ده هیشتا خه‌ریکی مه‌سه‌ئه‌له‌ی ده‌ورم.” (مەحوی، ۱۳۹۱هـ : ۲۶۳).

۱۶_۷_۳_ فوغان: به‌ واتای شین و گریان و دهرخستنی دۆخی ناهه‌مواری ده‌روونی له‌ پێگه‌ی گریان و هاوارکردنه‌وه، مەحوی ئاماژه بۆ ئەوه ده‌کات خه‌راباتی مه‌حه‌به‌ت، که جیگه‌که‌ی له‌ناو دل‌دایه، هه‌رگیز نابیت بی هه‌را و ئاژاوه‌ بچ، بۆیه با ده‌ست بکه‌ین به‌ هاوار و گریان و به‌ هه‌ناسه‌ی گه‌رممان ئاگر به‌رده‌ینه خانوو مالمان، که مەبه‌ست لێی ئەو که‌شه‌ پۆحیه‌یه، که سه‌رچاوه‌که‌ی خۆشه‌ویستییه و له‌ دلی عاریفدا، که به‌ شیوه‌ی گریان و ناله‌یه.

”بكهين ئاهو فوغان و ئاگرئ بوردينه خان و مان

خه راباتي مه حه ببهت حه يفه بئ ئاشووب و غه و غا بئ.“ (مه حوى، ۱۳۹۱هـ: ۳۴۱).

۳_۷_۱۷_ قه دهح ئاشام: مه بهست لئى شه رابى خوشه ويستى و حه ق و فه يزه، مه حوى له م به يته دا به پشت بهستن به فه رموده يه كى پينغه مبه ر(د.خ) باس له حه قيقه تى ژيان دهكات، له وهى هه ر له و رۆژهى گه ردوون بووه به مه يگيڤ هه ر پياوى نادانه خه ريكي مهى هه لده دات و خه ريكي رابواردنه، هه رچى پياوى داناشه له پيناو خه مى خه لك و به رژه وهندى گشتيدا خوئينى دلى خوى ده خواته وه. مه حوى ده لئيت:

”له رۆژيكي فه له ك ساقى بووه، تيفكره له م به زمه

قه دهح ئاشامه هه ر نادان و هه ر دانايه خون ئاشام.“ (مه حوى، ۱۳۹۱هـ: ۲۵۸).

۳_۷_۱۸_ كونجى عوزله ت: مه بهست لئى گوشه ي كه نارگيرييه، مه حوى باس له وه دهكات بۆ دوورى له خه لك هه لبژاردنى گوشه گيرى و ته نهايى، ناچاره كونجى مه يخانه بگرئ، كونجى كى كه نارگيرى و دوور له خه لكى، هه روه ها له برى خواردنه وهى مه ييش خوئينى جگه رى سوورى خۆ ده خوات و منه تى هيچ مه يگيڤ و مه يخانه يه كيش هه لئاگرئ. مه حوى ده لئيت:

”خوئينى جهرگ و كونجى عوزله ت به سمه به ش

به ر منه ت بوونى مهى و مه يخانه بۆچ!“ (مه حوى، ۱۳۹۱هـ: ۱۳۱).

۳_۷_۱۹_ گريان: گريان حاله تىكى ئاساييه لاي مرؤف و لاي ئه هلى عيرفانيش به مه سه له يه كى پيويست داده نريت بۆ پاكبوونه وهى دل و ده روون زورجاريش وهك سوپاسگوزاريه كى خودا له هه مبه ر ناز و نيعمه ته كانى گوزارشتى ليده كات، عاشقانى ريگه ي مه حه به ت جگه له وهى هه ميشه دل سووتاو و جگه ر خوئينى، هاوكات چاو پر ئه سرينى، مه حوى باس له ولا تى عيشق دهكات، كه گريان له خويه وه ديته جوش و هه ناسه هه لكيشان سره وت و ئارامى نيبه، ئه مه ش ته نها له ولا تى عيشقدا ده بينريت. هه روهك مه حوى ده لئيت:

”گريه: ده جوشى له وئى، ئاهه: ده بئ نه سره وئ

نهمدى وهك ئيقليمى عيشق جيگه به ئاب و هه وا.“ (مه حوى، ۱۳۹۱هـ: ۶۹).

۳_۷_۲۰_ له على گولرهنگ: مه بهست لئى گه وه ريكي به نرخی شووشه يى سوور رهنگه، له دونياى عيرفانيشدا گوزارشته له دلى كه سى عاريف، مه حوى رهمزى ساقى و مهى به كار هيتاوه له به رامبه ردا بۆ گوزارشت له رابه ر و خانه قا، مه حوى خه فه تى بئ رابه رى ده خوات، كه نازانيت له دوورى ئه و چى بكات، هه روهك بولبول نازانيت چى بكات كاتيك، كه جيلوهى گول له گولشه ندا نه بيت. مه حوى ده لئيت:

ئەرى دىل بى شەرابى لەلى گولپەنگت لە گول چ بكا؟

كە جيلوهى گول لە گولشەندا نەبى، بولبول لە چل چ بكا؟ (مەحوى، ۱۳۹۱ھ : ۴۶).

۳_۷_۲۱_ ماری ئەنگىو: بە واتای ماری گەزەندە و ژەهرراوى دىت و گوزارشته لە دەروونی خراب، مەحوى نەفسى بەدکاری چواندوو بە ماری ئەنگىو و پىي وایە ئەو كەسەى لە فىلى دەروونی ئەمین و دلىا بىت ئەو ژىرى لە دەستداو و شىت بوو، ئەگىنا مرؤفى ژىر هىچ كات نابىت ئەمین بىت لەو شوینەى ماری گەزەندەى لىيە، چونكە هەموو كات چاوەروانكراو بىگەزى و پىوھى بدات و زىرەى لى هەلبسىت. هەروەك مەحوى دەلىت:

ئەمىنى شىتییە (مەحوى) لە مەكرى نەفسى ئەممارە

مەگەر پەحمى خودا دەم بەستى كا ئەم مارە ئەنگىو. (مەحوى، ۱۳۹۱ھ : ۳۳۴).

۳_۷_۲۲_ نوورى بادە: بادە بە واتای پىكى شەراب، لای ئەھلى عىرفانىش بە عىشق و پۆشكەرەوھى رىگەى عىرفان دەوترىت، نوورى بادەش پۆشنايىكە عارىف پىادا دەروات، مەحوى وشەى (نوور)ى وەكو پىشگرىك بۆ (بادە) زىاد كرددوو و واتايەكى فراوانترى پىبەخشیو، ئەو پروناكى و پۆشنايىكە بۆ كەسى عاشق پەيدا دەبىت و مەست و سەرخۆشى دەكات، دواترىش دەبىتە چرایەكى داگىرسا و بۆ جوانى دوست و ئىتر دەچىتە سەر رىگای پەروانە و خۆى لە پىناو ئەو ژيانە دەسووتىت، چونكە لە ئەدەبىياتى عىرفانىدا پەروانە لەبەر عىشقى پروناكى هەمىشە بەرە و چرا دىت و هەتا خۆى نەسووتىت ئارام و ئوقرە ناگرىت، هەروەك مەحوى دەلىت:

كە هەلگىرسا لە نوورى بادە شەمى حوسنى جانانە

نەچىتە سەر تەرىقەى حەزرەتى پەروانە، دىل چ بكا؟ (مەحوى، ۱۳۹۱ھ : ۴۶).

۳_۷_۲۳_ هەلەلە و وەلوەلە : مەبەست هەلەلە كىشانە لە كاتى خۆشیدا، وەلوەلەش گریان و واویدایە لە كاتى ناخۆشى و مردندا، مەحوى ئاماژە بۆ ئەو دەكات دونیا جىگەى مانەوھى كۆتایى نىيە بۆ هىچ كەسىك و نامىشەكانى بەو جۆرەن ئەوھى خەلكى بە دەوریدا كۆبوونەتەو و هەلەلەى خۆشى بۆ لىدەدەن، سبەى كۆتایى بە ژيانى دىت و ئىنجا بە دەورى تەرمەكەیدا شىن و زارىدەكەن، هەروەها هەر لەو بەیتەدا مەحوى وشەى "تەخت"ى بۆ تەختى فرمانپەوایی و وشەى "نەعش" بۆ تەختەى مردوو شۆر بەكارهیناوه، مەحوى پەيامى ئەو پادەگەيەنىت، كە پىووستە مرؤف هۆشيار بىت و وانە لە ژيان وەربرىت.

ئەوى ئەمپۆ بە دەورى تەختىايە هەلەلەى مەخلووق

لە دەورى نەعشیا سبەى دەبىنى وەلوەلەى مەخلووق. (مەحوى، ۱۳۹۱ھ : ۲۲۲).

به شیک له و چه مکه عیرفانیانہ به پی پیزبندی "ئلف بی" ریزکراون و ژماره ی لاپره کانیشیان له بهرامبهریان دانراوه، ئەم چه مکه به شیکی زوربان تایبه ته به خودی مه حوی، ههروه ها هه ندیکیشی له زمانه کانی ترهوه وه ریگرتوون و کورداندووویه تی.

ژ. لاپره	چه مک	ز	ژ. لاپره	چه مک	ز
۳۷۵	ئه فگار	۲۵	۵۰	ئادابی عیشق	۱
۱۷۰	ئه نانیه ت	۲۶	۲۷۶	ئادابی خلوس	۲
۳۰۰	ئه هلی جه وه ره	۲۷	۳۱۸	ئاداب مه چه به ت	۳
۴۴	ئه هلی حال	۲۸	۱۰	ئاده می	۴
۹۹	ئه هلی هیا	۲۹	۴۹	ئارا	۵
۳۱۲	ئه هلی خولد	۳۰	۹۸	ئازاده گی	۶
۶۵	ئه هلی دل	۳۱	۱۶۱	ئازووده	۷
۹۴	ئه هلی دونیا	۳۲	۱۵۹	ئاشفته	۸
۶۵	ئه هلی زمان	۳۳	۱۸۸	ئاشنا	۹
۲۳۴	ئه هلی زهوق	۳۴	۱۱۸	ئاگری فیرقه ت	۱۰
۲۴۸	ئه هلی مه چه به ت	۳۵	۳۱۰	ئامال	۱۱
۲۲۲	ئه هلی مه عریفه ت	۳۶	۴۸	ئاونگی عه قل	۱۲
۳۵۹	ئه هلی نه زه ر	۳۷	۱۱۸	ئاوی په حمه ت	۱۳
۳۰۲	ئه هلی نیاز	۳۸	۱۳۴	ئاوی زینده گی	۱۴
۳۶	ئه هلی وه فا	۳۹	۱۱۰	ئاوی گریه	۱۵
۱۵۴	ئولکه	۴۰	۴۳	ئاوی گه وارا	۱۶
۲۷۵	ئیس تیعا	۴۱	۲۹۲	ئاین و ئوین	۱۷
۲۲۰	ئیش تیاق	۴۲	۲۹۲	ئه حیا	۱۸
۶۹	ئیق لیمی عیشق	۴۳	۲۵۸	ئه ستوبه ند	۱۹
۴۵۸	ئیل تیجا	۴۴	۳۱۳	ئه سرین	۲۰
۲۰۷	ئه رباب	۴۵	۲۴۵	ئه سفه ندیاری نه فس	۲۱
۸۵	ئیمما	۴۶	۴۷	ئه شکی نه دامه ت	۲۲
.....	۵۰۴	ئه غیار	۲۳
			۳۱	ئه فغان	۲۴

ژ. لاپه په	چمک	ز	ژ. لاپه په	چمک	
۱۷۹	پرتو و فشان	۷۳	۳۶	باخودا	۴۷
۱۶۰	په تياره ک	۷۴	۲۶۷	باخی حيرت	۴۸
۲۷۹	په ری	۷۵	۲۳۸	باخی فدهک	۴۹
۲۴۵	پيره زال	۷۶	۲۶۸	باديهی عيشق	۵۰
۱۶۲	پيره مه نصور	۷۷	۵۰۱	بارشی په حمهت	۵۱
۴۱	پیری پيران	۷۸	۳۰۸	بازی غه مزه	۵۲
۴۸	پيگه يو	۷۹	۸۷	بتکه ده	۵۳
.....	۴۰۳	براپړوی	۵۴
.....	۱۷۰	بلیس	۵۵
۴۷۰	تاجی په سول	۸۰	۲۶۵	به حری په حمهت	۵۶
۲۶۶	تاراج	۸۱	۴۶۵	به حری ساوا	۵۷
۱۳۶	ته به سوم	۸۲	۳۷۲	به حری شکور	۵۸
۲۷۴	ته جه نون	۸۳	۳۶	به حری فیتنه	۵۹
۴۸۵	ته راوهت	۸۴	۱۴۷	به اختیار	۶۰
۲۷۳	ته رسا	۸۵	۲۳۴	به د طهور	۶۱
۱۹۱	ته په حوم	۸۶	۲۳۴	به د گو فتار	۶۲
۱۵۲	ته شه بوس	۸۷	۲۳۴	به د ئه فکار	۶۳
۱۰۱	ته نویر	۸۸	۴۸۰	به دری کامل	۶۴
۲۵۴	ته و اف	۸۹	۳۴۳	به رات	۶۵
۱۳۶	ته و بهی نه صوح	۹۰	۲۲۵	به رقی جیلوه	۶۶
۲۲۰	تونا ی ئه شک	۹۱	۲۹۸	بوتوراب	۶۷
۴۸	تیگه يو	۹۲	۱۰۷	بولبه شهر	۶۸
.....	۴۴	بولوه فا	۶۹
.....	۲۶۳	بولوه قهت	۷۰
.....	۵۰۸	بی تدار	۷۱
.....	۳۸	بیمار	۷۲

ژ. لاپه‌په	چه‌مک	ز	ژ. لاپه‌په	چه‌مک	ز
٤٦٤	چراخان	١١٨	٣٦٦	جامه‌ی سه‌بز	٩٣
٣٥٤	چه‌شمه‌ی عه‌سه‌ل	١١٩	١٦٩	جانگوداز	٩٤
٢٤٧	چه‌هچه‌هه	١٢٠	٣٢٢	جگهر سو‌زان	٩٥
٣٨	چۆلی مه‌حه‌به‌ت	١٢١	٥٠	جنون	٩٦
٥٠٨	چیهره	١٢٢	١١٦	جه‌بری صه‌بر	٩٧
.....	١٦٢	جه‌زوه	٩٨
٣٩٥	حائیل	١٢٣	٥٠٦	جه‌فاکار	٩٩
٤٠٣	حزور	١٢٤	٥٠٨	جه‌لادار	١٠٠
٩٨	حه‌باب	١٢٥	٧٦	جه‌مالی عیشق	١٠١
٨٣	حه‌دی مردن	١٢٦	٣٤٧	جه‌ور	١٠٢
٤٦	حه‌زره‌تی په‌روانه	١٢٧	٣١٧	جونح	١٠٣
٢٩٠	حه‌زره‌تی ریساله‌ت	١٢٨	٢٣٠	جیفه	١٠٤
٤٧٤	حه‌لاوه‌ت	١٢٩	٤٦	جیلوه	١٠٥
٦١	حه‌لوه‌لا	١٣٠	٤٦	جیلوه‌ی گول	١٠٦
٢١٣	حه‌یات ئه‌فزان	١٣١	٤٢٣	جینان	١٠٧
٤٩٤	حه‌یران	١٣٢
٤٦	حوسنی جانان	١٣٣	٣٠٨	چاه	١٠٨
٩٢	حه‌نا	١٣٤	٥٠٨	چاوی بیدار	١٠٩
.....	٢٢٠	چاوی بیمار	١١٠
..	١٦٥	چاوی ته‌ر	١١١
			٤٨١	چاوی دل	١١٢
			٤٨	چاوی سورمه‌کیشراو	١١٣
			٤٨١	چاوی سه‌ر	١١٤
			٣١٦	چاوی مه‌یگون	١١٥
			٣٨	چاوی یار	١١٦
			٤٩	چرا	١

ژ. لاپهړه	چه مک	ز	ژ. لاپهړه	چه مک	ز
۷۶	دانا	۱۶۲	۴۲۶	خاته م	۱۳۵
۳۱۲	داغی دهر د	۱۶۳	۹۳	خار	۱۳۶
۶۷	داغی دل	۱۶۴	۳۰۲	خاسه جات	۱۳۶
۳۱۲	داغی عیشق	۱۶۵	۱۸۱	خاکسته ر	۱۳۸
۷۰	دامه نی دوست	۱۶۶	۶۳	خاکساران	۱۳۹
۵۲	دل سوت	۱۶۷	۳۶۶	خه ت	۱۴۰
۱۰۳	دلبریان	۱۶۸	۳۶۵	خه تا	۱۴۱
۱۱۵	دلبریژ	۱۶۹	۴۷۰	خه تمی ره سول	۱۴۲
۳۲۲	دلخوینین	۱۷۰	۱۷۲	خه راباتی فه نا	۱۴۳
۱۸۴	دلدوز	۱۷۱	۳۱۴	خه راباتی مه حه به ت	۱۴۴
۳۱۳	دلشکاف	۱۷۲	۱۰۷	خه رامی ناز	۱۴۵
۱۱۵	دلنه واز	۱۷۳	۴۷۵	خه ربه نده	۱۴۶
۶۳	دله ی به دخو	۱۷۴	۲۲۲	خه رگه له ی مه خلوق	۱۴۷
۵۰۶	دلی خالی	۱۷۵	۳۱۶	خه لوه تخانه شه عبده	۱۴۸
۳۰۵	دهرد و دا	۱۷۶	۲۵۶	خه مکده	۱۴۹
۳۹	دهرده دار	۱۷۷	۲۸۰	خه موش	۱۵۰
۳۸	دهردی پیری	۱۷۸	۳۱۴	خه یمه	۱۵۱
۴۰	دهردی دل	۱۷۹	۱۱۸	خه دهنگ	۱۵۲
۳۲۵	دهردی عیشق	۱۸۰	۸۷	خه جاله ت	۱۵۳
۳۴۷	دهرگای عیشق	۱۸۱	۴۸۰	خورشیدی په خشان	۱۵۴
۲۷۳	دهرویش	۱۸۲	۳۱۲	خوسران	۱۵۵
۱۶۰	دهستی به خون	۱۸۳	۴۲	خون	۱۵۶
۴۸	دهستی موسا	۱۸۴	۵۱	خونبار	۱۵۷
۴۲	دهستی ناکه س	۱۸۵	۳۶۵	خونخوار	۱۵۸
۱۰۴	دهمی عیسا	۱۸۶	۱۳۱	خویتی جه رگ	۱۵۹
۲۷۱	دهنائه ت	۱۸۷	۵۳۴۰	خیلعت	۱۶۰
۱۰۴	دهه شه ت	۱۸۸			

ژ. لاپهړه	چمک	ز	ژ. لاپهړه	چمک	ز
۴۲۷	زات	۲۱۵	۴۶۹	دورټه فشان	۱۸۹
۴۱	زار و نه زار	۲۱۶	۳۳۵	دوود	۱۹۰
۲۴۵	زال	۲۱۷	۳۲۵	دوورد	۱۹۱
۳۳۴	زرکه تال	۲۱۸	۴۲۷	دیده دین	۱۹۲
۲۲۸	زه لله	۲۱۹	۱۴۹	دیوانه گی	۱۹۳
۱۶۳	زه نبور	۲۲۰	۲۴۹	دیوی له عنهت	۱۹۴
۳۲۸	زهیل	۲۲۱	۳۳۲	دیوی نه فس	۱۹۵
۵۱	زوشت	۲۲۲
۲۷۳	زولمه تی ته قوا	۲۲۳	۳۲۱	رازی دل	۱۹۶
۳۲۵	زینده دل	۲۲۴	۵۴	راهی به شیرت	۱۹۷
.....	۴۶۸	رشینه	۱۹۸
۳۲۵	ژهند	۲۲۵	۵۹	رفوو	۱۹۹
۲۷۵	ژین	۲۲۶	۴۸۱	رهحات	۲۰۰
.....	۴۷۰	ره ستاخیز	۲۰۱
۴۰	سارا	۲۲۷	۱۴۳	ره شک	۲۰۲
۲۴۶	سازي عیشق	۲۲۸	۵۰	ره م	۲۰۳
۲۲۰	سایه بان	۲۲۹	۲۶۱	رهنگی زهره	۲۰۴
۱۱۴	سروشک	۲۳۰	۲۶۱	رهنگی سوور	۲۰۵
۲۲۶	سه بجه	۳۲۱	۱۷۸	ره هرپه و	۲۰۶
۶۸	سکونه ت	۲۳۲	۲۱۷	ره هه ند	۲۰۷
۴۱۶	سیفاتی که مال	۲۳۳	۴۴۵	ره ووح	۲۰۸
۳۰۸	سیمورغ	۲۳۴	۳۲۸	ره نفه ت	۲۰۹
۲۶۵	سه تر	۲۳۵	۱۸۱	روحی ده ماغ	۲۱۰
۲۴۹	سه جاده	۲۳۶	۲۲۳	رونما	۲۱۱
۶۵	سه رابستان	۲۳۷	۴۸۱	روئیته ت	۲۱۲
۳۱۴	سه راپه رده	۲۳۸	۲۶۲	ریش	۲۱۳
۴۸۳	سه رداري هه مووان	۲۳۹	۴۴۵	ریگهی سه عاده ت	۲۱۴

ژ. لاپهړه	چمک	ز	ژ. لاپهړه	چمک	ز
۴۷۷	شافیع	۲۶۲	۱۱۶	سهرده فتهر	۲۴۰
۷۱	شامی تورپت	۲۶۳	۳۱۷	سهرمه دی	۲۴۱
۱۱۲	شهراره ی فیرقه ت	۲۶۴	۲۴۸	سهرمه ست	۲۴۲
۹۹	شهربه تی مهرگ	۲۶۵	۴۴۵	سه عاده ت	۲۴۳
۳۱۶	شه عبده	۲۶۶	۵۰۰	سه گی که هف	۲۴۴
۴۷۷	شه فاعه ت	۲۶۷	۳۹	سه ما	۲۴۵
۹۴	شه قی	۲۶۸	۱۱۶	سه نگی کوه سار	۲۴۶
۲۳۶	شه ک	۲۶۹	۴۸۱	سه واد	۲۴۷
۹۹	شه کراوی حه یات	۲۷۰	۲۷۳	سه ودا	۲۴۸
۵۰۷	شه کربار	۲۷۱	۲۳۹	سه و مه عه	۲۴۹
۱۶۵	شه کوا	۲۷۲	۱۶۴	سه یل	۲۵۰
۴۷۸	شه مسی جانان	۲۷۳	۴۸	سوحی نومید	۲۵۱
۴۷۸	شه مسی عالم	۲۷۴	۱۱۰	سووت	۲۵۲
۲۱۲	شه وچراغ	۲۷۵	۴۸	سوورمه	۲۵۳
۳۰۰	شه وی مه حره م	۲۷۶	۳۴۰	سووره یا	۲۵۴
۳۱۴	شه وی یه لدا	۲۷۷	۱۵۵	سوړاغ	۲۵۵
۴۶	شوعله	۲۷۸	۳۹	سوژی عیشق	۲۵۶
۵۰۵	شوړ و شینی دل	۲۷۹	۲۷۴	سیا سال	۲۵۷
۱۵۲	شیرکی ته شه بوس	۲۸۰	۲۹۹	سیابه خت	۲۵۸
۱۱۸	شیرین	۲۸۱	۳۱۵	سیاچه رده	۲۵۹
۱۰۸	شیشه ی گهر دن	۲۸۲	۵۰۴	سیامار	۲۶۰
۳۹۸	شیفته حال	۲۸۳	۱۱۹	سینبر	۲۶۱
۴۶۹	شیمه	۲۸۴
.....

ژ. لاپهړه	چمک	ز	ژ. لاپهړه	چمک	ز
۵۰۶	غار ه تګر	۳۰۷	۱۶۱	عاتير	۲۸۵
۳۲۲	غايله	۳۰۸	۵۳	عهبير	۲۸۶
۴۳۳	غهر غره	۳۰۹	۵۰۱	عهرزی نیاز	۲۸۷
۲۶۴	غه فله ت زده	۳۱۰	۴۷	عهره ق پیتن	۲۸۸
۵۰۳	غه لتان	۳۱۱	۴۹۴	عه قلی کول	۲۸۹
۹۵	غم و هم	۳۱۲	۶۲	عه قیق	۲۹۰
۳۲۰	غولام	۳۱۳	۵۹	عه کس	۲۹۱
۳۲۲	غولی بیابان	۳۱۴	۱۷۵	عه یاده ت	۲۹۲
۵۳	غونچه	۳۱۵	۴۷۸	عوروجی نه حمه دی	۲۹۳
.....	۴۷۸	عوروجی عیسه وی	۲۹۴
۲۷۶	فه ریاد	۳۱۶	۲۴۹	عوریان	۲۹۵
۳۰۹	فه ساد نه نگیز	۳۱۷	۱۳۱	عوزله ت	۲۹۶
۳۰۳	فه یزی حه ق	۳۱۸	۴۸	عوشاق	۲۹۷
۳۴۱	فوغان	۳۱۹	۲۵۴	عوشره ت	۲۹۸
۱۱۲	فیزاعه ت	۳۲۰	۲۰۹	عومری عه زیز	۲۹۹
.....	۸۴	عیتاب	۳۰۰
۱۴۲	قاپی خه رابات	۳۲۱	۷۱	عیدی نه ولیا	۳۰۱
۱۷۱	قاپی که ره م	۳۲۲	۴۹۶	عیشق بازی	۳۰۲
۲۰۲	قه ده ح	۳۲۳	۴۸	عیشقی گولړوخان	۳۰۳
۲۵۸	قه ده ح ناشام	۳۲۴	۱۰۴	عیشوه	۳۰۴
۲۶۸	قه قنه س	۳۲۵	۳۵۰	عیشوه گهر	۳۰۵
۲۰۴	قه له ندر	۳۲۶	۱۷۲	عیمرانی به قا	۳۰۶
۳۱۱	قه هرده مانی عیشق	۳۲۷
۲۰۵	قه بیس	۳۲۸
۲۷۵	قامی قیامه ت	۳۲۹

ز	چەمک	ژ.لاپەرە	ز	چەمک	ژ.لاپەرە
۲۹۹	مەستور	۳۵۵	۶۹	گریه	۳۳۰
۱۶۲	مەسلەک	۳۵۶	۹۹	گەوارا	۳۳۱
۲۲۷	مەشقی ئوستاد	۳۵۷	۱۸۱	گولخان	۳۳۲
۲۴۵	مەعرەکه	۳۵۸	۲۶۰	گۆشەگیری	۳۳۳
۵۰۱	مەغشوش	۳۵۹	۲۷۱	گۆشە ی بیکەسی	۳۳۴
۳۳۲	مەکری عەجوز	۳۶۰
۱۷۱	مەلاز	۳۶۱	۱۹۷	لالەزار	۳۳۵
۱۰۰	مەلەک	۳۶۲	۱۸۲	لامیع	۳۳۶
۲۲۳	مەلە ی مەخلوق	۳۶۳	۱۸۳	لەش بەخون	۳۳۷
۱۵۲	منه وەر	۳۶۴	۱۱۶	لەعلی تابدار	۳۳۸
۴۶۳	مەننان	۳۶۵	۴۶	لەعلی گول پەنگ	۳۳۹
۲۴۷	مول	۳۶۶	۳۱۲	لەهولەعب	۳۴۰
۱۷۲	موئیس	۳۶۷	۳۷	لوتف	۳۴۱
۲۶۸	میحنەتخانە	۳۶۸	۱۳۶	لیوہ لەرزە	۳۴۲
۲۰۶	میسک	۳۶۹	۱۶۵	لیوی وشک	۳۴۳
۳۱۱	مەهلەکە ی عیشق	۳۷۰
۶۱	مەیدانی عیشق	۳۷۱	۳۳۴	ماری ئەنگیو	۳۴۴
۸۵	مەیکەشی	۳۷۲	۵۷	مالی ویران	۳۴۵
۲۳۰	مەئولوف	۳۷۳	۳۶۴	ماهی کەنعان	۳۴۶
۱۷۱	مەئوا	۳۷۴	۵۰۱	ماهیەت	۳۴۷
۱۷۲	موبتەلا	۳۷۵	۶۵	مروەت	۳۴۸
۴۷۷	موحابا	۳۷۶	۱۱۹	مەحو	۳۴۹
۴۲	مودارا	۳۷۷	۵۰۱	مەخفی راز	۳۵۰
۳۲۳	مورادی دل	۳۷۸	۴۱	مەدەد	۳۵۱
۲۸۰	مورغی خەمۆش	۳۷۹	۴۹۴	مەدهۆش	۳۵۲
۲۹۸	موزەکا	۳۸۰	۱۶۲	مەرتەبە	۳۵۳
			۱۱۶	مەرگ ئەمین	۳۵۴

ژ. لاپه‌په	چه‌مک	ز	ژ. لاپه‌په	چه‌مک	ز
۳۴۷	نیش	۴۰۸	۳۷	ناخودا	۳۸۱
۴۰۹	نیرگزی فه‌تتان	۴۰۹	۳۱۲	ناری غه‌م	۳۸۲
۲۲۳	نیقاب	۴۱۰	۷۰	نازی ده‌وا	۳۸۳
.....	۴۰	ناصیر	۳۸۴
۴۶۷	هاتیف	۴۱۱	۲۰۹	نال‌هی ده‌روون	۳۸۵
۴۷۰	هادی سوبول	۴۱۲	۲۵۵	نال‌هی دل	۳۸۶
۸۱	هامه	۴۱۳	۵۰۸	نمودار	۳۸۷
۲۲۱	هه‌له‌ه‌له‌ی مه‌خلوق	۴۱۴	۱۳۶	نه‌جمی فتوح	۳۸۸
۴۰	هه‌مد‌ه‌رد	۴۱۵	۴۷	نه‌دامه‌ت	۳۸۹
۹۶	هه‌مد‌ه‌م	۴۱۶	۲۶۶	نه‌زرگه	۳۹۰
۴۱۶	هه‌میشه‌مان	۴۱۷	۲۶۵	نه‌زعه‌ی رۆ‌رح	۳۹۱
۲۶۲	هه‌ناسه‌ی گه‌رم	۴۱۸	۲۱۳	نه‌سیم	۳۹۲
۱۱۰	هه‌ناسه‌ی ئاگرین	۴۱۹	۴۰۳	نه‌شئه‌ی مه‌ی	۳۹۳
.....	۲۲۱	نه‌عش	۳۹۴
.....	۵۰۲	نه‌غمه‌خووان	۳۹۵
۲۱۷	واد‌ی مه‌حه‌به‌ت	۴۲۰	۳۷۱	نه‌فسی ئه‌مماره	۳۹۶
۴۵۶	وه‌حشه‌ت	۴۲۱	۱۳۷	نه‌وحه	۳۹۷
۹۳	وه‌رد‌ی خار	۴۲۲	۴۶	نوری باده	۳۹۸
۲۲۱	وه‌لوله‌ی مه‌خله‌ق	۴۲۳	۱۷۸	نوری جیلوه	۳۹۹
۳۵۴	ویسعه‌ت	۴۲۴	۴۷۳	نوری چاو	۴۰۰
۳۰۲	وه‌عه‌ده‌گاه	۴۲۵	۷۱	نوری دیده	۴۰۱
.....	۴۹	نوری عومر	۴۰۲
۶۵	یار و هه‌مد‌ه‌م.	۴۲۶	۴۷۹	نوری عیرفان	۴۰۳
۴۱	یارا	۴۲۷	۳۸	نوری عیشق	۴۰۴
۴۸۶	یاری غار	۴۲۸	۲۰۷	نو‌کته‌ی جانفز	۴۰۵
۳۴۱	یه‌لدا	۴۲۹	۴۶۷	نومایان	۴۰۶
			۲۷۴	نو‌یژی ئیستیسقا	۴۰۷

ئەنجام

گرنگترین ئەو ئەنجامانەى لەم تۆیژینەوهدا پىی گەشتووين بریتین لە:

۱_ عیرفان لە بیروباوەرى زۆربەى ئایینەکاندا جێکراوەتەو و یەکیکە لە پىداویستی و نیازەکانى مروّف، ئەو بۆشایى پۆحییەى کە لە مروّفدا دروست دەبیت بە بابەتە عیرفانى و مەعنەوییهکان نەبیت پىنابیتتەو.

۲_ ئەدەبى کلاسیکى کوردى بە نمونەى بەرزى ئەدەبى سۆفیگەرى و عیرفانى هەژمار دەکریت و پىن لە توانای داهیتان و ویتەى بەرزى هونەرى، بە تاییەتى شیعەرەکانى مەحوى، کە جگە لەوەى پىرە لە چیتى هونەرى، هاوکات ئەو زمانە بەرزەى لە چینی دەقەکاندا بەکارهیتاوە، کە کۆلەگەیهکى سەرەکییە بۆ نەمرى و مانەوەى دەق، وایکردوو کە دەقە شیعرییهکانى مەحوى بە نەمرى بمینتەو.

۳_ شیعەرەکانى مەحوى لە ئەزمونى رۆحانییهتیکى بەرزەو سەرچاوەى گرتوو، ئەزمونى تیکەل بە بىرى عاريفانەى کلاسیک، لە هەمان کاتدا دونیابینییهکى کراوەى پىر لە هەست و سۆزى عاشقانهیه، دل دەسلەلاتى تەواوى هەیه بەسەر بىرە عیرفانییهکانى مەحویدا و بەشیوهیهکى راستەوخۆ ئاماژەى بە چەمکە عیرفانییه کردارییهکان دەکات، بە تاییەتى سەیر و سلوکى کردارى مەقامەکانى (طلب، توبە، زوهد، صبر، توکل).

۴_ مەحوى لە لوتکە هەرە بەرزەکانى ئەدەبیاتی عیرفانییه، توانیوتى کۆمەلیک دەقى شیعری ئاست بەرز و ئیستاتیکای لیوان لیو لە بەهای هونەرى پيشکەش بکات، لە هەمان کاتیشدا رۆچوونى لە بواری عیرفان و مەعنەوییهت و پيشکەشکردنى بەرەمگەلیکى ناوازه لەو بواردەدا، گەواهى دەرن کە مەحوى عارفيکى گەرە و زانایهکى مەزن بوو.

۵_ قوولى ئاستى مەعریفى مەحوى لە بەکارهیتانى ئەو چەمکە عیرفانییهى کە وەرگرتوون، یاخود خودیین و داهیتانى خۆیهتى، پىن لە توانای داهیتان، ئەمەش وایکردوو شیعەرەکانى مانای جیاواز و خەیاڵیکى فراوان بە خوینەر ببەخشن، چونکە دەقە شیعرییهکانى مەحوى لەو دەقانهیه، کە نمونەى بەرزى شیعریین و دەولەمەندن بە واتای بەرز و هەمەجۆر و جوانى.

۶_ لەپال چەمکە عیرفانییه گشتییهکان، لە چوارچۆیهى هونەرەکانى رەوانبیتى و دوالیزمییهت و هیما و رەمزە عیرفانییهکان، مەحوى داهیتەرى کۆمەلیک چەمکى نوێ عیرفانییه لەو نێوهندەدا، کە بە چەمکە خودییهکان ناومان بردوون.

سەرچاوهكان

* قورئانی پیرۆز

سەرچاوهكان بهزمانی كوردی:

أ-كتیب

- ۱_ ئاگرین، عەبدوللا عەزیز خالید (۱۹۸۶)، له باره‌ی مه‌حوی لوتکه‌وه، مطبعة سومر، بغداد.
- ۲_ ئەدهم، موسەب (۲۰۱۹)، عیرفان باخیک له حەقیقەت، چاپخانه‌ی ناوه‌ندی سارا، سلیمانی.
- ۳_ ئەمین، بورهان محمد (۲۰۰۴)، تەفسیری ئاسان، ناوه‌ندی رۆشنییر، سلیمانی.
- ۴_ ئینزانی، حەمید . و: زه‌لمی، فاتیمه محمد (۲۰۱۸)، خۆناسی عیرفانی و خواناسی عیرفانی، چاپخانه‌ی گەنج، سلیمانی.
- ۵_ به‌رنجی، عەبدولرەحمان بیلاف (۲۰۱۹)، چەند بابەتیکی زانستی تەسه‌ووف، چاپخانه‌ی ناوه‌ندی فیروون، هه‌ولێر.
- ۶_ تاقانه، ئەحمەد (۲۰۰۷)، باباتاهیری هه‌مه‌دانی ژیان و به‌ره‌می، چاپخانه‌ی و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.
- ۷_ تاهیر، محەمه‌د ئەحمەد (۲۰۲۲). نوری باده، چاپخانه‌ی بینایی، سلیمانی.
۸. تووباش، عوسمان نووری. و: سه‌لام، قاسم (۲۰۲۱)، تەسه‌ووف کۆششکردنی موسلمانە له‌گەڵ نه‌فسی خۆیدا، ناوه‌ندی ره‌ها بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه، هه‌ولێر.
- ۹_ حمد، عبدالله خضر (۲۰۱۸)، دیوانی مه‌حوی، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی شیوازگه‌ری، چاپی چواره‌م، چاپخانه‌ی تەفسیر، هه‌ولێر.
- ۱۰_ حه‌مه‌ غه‌ریب، ته‌حسین (۲۰۰۹)، دیدیک بۆ دینناسی نوێ(شه‌ریعه‌ت، ته‌ریقه‌ت، حەقیقه‌ت)، چاپخانه‌ی رۆشنییر، سلیمانی.
- ۱۱_ حه‌سین، هه‌قال ئەبو‌به‌کر (۲۰۰۷)، چه‌شنه‌ ئه‌ده‌بی و رۆژنامه‌نووسییه‌کان و ره‌نگدانه‌وه‌یان له "ژیان و ژین" دا، چاپخانه‌ی شقان، سلیمانی.
- ۱۲_ خه‌زنه‌دار، مارف (۲۰۰۱)، شیعی مه‌حوی له نیوان سۆفیزم و ده‌رویشیزمدا، قیستی‌قالی شاعیری گه‌وره‌ی کورد مه‌حوی، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر.
- ۱۳_ خه‌لیفی، حسین (۱۹۹۲)، کۆمه‌لناسی کورده‌واری، به‌رگی ۲، چاپخانه‌ی الحوادث، به‌غدا.
- ۱۴_ خۆشناو، هیمن عومه‌ر (۲۰۱۶)، هێرمینۆتیکی شیعی سۆفیانه‌ی مه‌حوی، چاپخانه‌ی رۆژه‌ه‌لات، هه‌ولێر.

- ۱۵_ خۆشناو، ھېمىن عومەر (۲۰۱۸)، چەند لاپەرەيەكى ژيانى مەھوى لە بەلگەنامەكانى عوسمانىدا، چاپخانى كاردۆ، سلېمانى.
- ۱۶_ سەنگاوى، عوسمان (۲۰۱۸)، گولستانى ئىرەم لە وەصفى فەخرى عالم، چاپى سىيەم، سلېمانى.
- ۱۷_ سەيىد ئەدھەم، حوسەين (۲۰۱۸)، كوفرى شىرىن دەربارەي تەسەووف و عىرفان، چاپخانى گەنج، سلېمانى.
- ۱۸_ سوبحانى، ناسرى (۲۰۱۶)، ئەحكام و ھىكمەتەكانى پۆژوو، چاپخانى دەزگاي بەرھەم، سلېمانى.
- ۱۹_ سورەووردى، شەھاب عومەر. و: يوسف. ھۆشەنگ شىخ محەمەد (۲۰۱۲) عەوارفى مەعارىف، چاپخانى ناوھندى فېربوون، ھەولېر.
- ۲۰_ شكار، سەبۇر عەبدولكەرىم (۲۰۰۹)، رەنگدانەوھى كەسىتى و دونياىىنى ھەللاج لە شىعەرى كلاسكى كوردى و فارسىدا بەتايىبەت لاي مەھوى و ھافزى شىرازى، چاپخانى كەمال، سلېمانى.
- ۲۱_ شارەزوورى، يادگار لەتيف (۲۰۲۰)، عىرفان و ژيان پوانگەيەكى تەئويلى بۇ شىعەرى مەھوى، چاپخانى رېدار، ھەولېر.
- ۲۲_ شوان، ابراھىم احمد (۲۰۱۰)، فەرھەنگى سۆفياىەنى ديوانى جىزىرى و مەھوى، چاپخانى حاجى ھاشم، ھەولېر.
- ۲۳_ شوان، ابراھىم احمد (۲۰۲۱)، شىعەرى سۆفياىە لە ئەدەبى كۆنى كوردىدا، چاپخانى تەفسىر، ھەولېر.
- ۲۴_ شوان، ئىبراھىم ئەحمەد (۲۰۰۱)، سۆفىگەرى، شىعەرى ئايىنى و سۆفىگەرى لە شىعەرى كوردىيەكانى مەھوىدا، دەزگاي چاپ و بلاوكردەنەوھى موكرىان.
- ۲۵_ شىخ ھسەين، كازم (۲۰۱۸)، جوانىناسىي عىرفانى لە شىعەرىكانى شىخ نوورەددىنى بىرىفكانى دا، چاپخانى گەنج، سلېمانى.
- ۲۶_ شەبەستەرى، شىخ مەھمود. و: د.صباح بەرزنجى (۲۰۱۸). شەرحى گولشەنى پاز، چاپخانى تەفسىر، ھەولېر.
- ۲۷_ عبدالواھىد، ئازاد (۲۰۰۵)، سۆسۆلۆژىي شىعەرى كوردى، چاپخانى وەزارەتى پەرورەدە، ھەولېر.
- ۲۸_ عەبدوللا، د. محەمەد ئەمىن (۲۰۰۸)، بوون لە شىعەرى مەھوى دا، چاپخانى تىشك، سلېمانى.

- ۲۹_ عەبدوللا، ئىدرىس (۲۰۱۳)، كۆ وانه كانى پەوانىيىزى، چاپخانى مەنارە، ھەولير.
- ۳۰_ فتاح، عبدالكريم (۲۰۲۰)، گەشتى بە عەقلى و عيرفاندا، چاپخانى ناوھندى فېربوون، ھەولير.
- ۳۱_ فەقى سلېمان، ھەژار (۲۰۲۰)، پەوانىيىزى لە شىعەرى مەھويدا، چاپى دووھم، چاپخانى خاك، كەلار.
- ۳۲_ قوشەيرى، ئىمام عبدالكريم. و: فتاح، مامۇستا عبدالكريم (۲۰۱۶)، ريسالە قوشەيرى لە زانستى تەصەووفدا، چاپخانى تيشك، سلېمانى.
۳۳. كەلھور، نەوزاد (۲۰۰۸)، پەھەندى ئايين لە شىعەرى كلاسكى كوردى، چاپخانى تەفسير، ھەولير.
- ۳۴_ گولەن، موھەممەد فەتھوللا ، و: ھەسەن ھەمە كەريم (۲۰۱۳)، بەرھو ژيانى دل و گيان، چاپخانى حاجى ھاشم، ھەولير.
- ۳۵_ گەردى، عەزىز (۱۹۷۰)، پەوانىيىزى لە ئەدەبى كوردى دا، بەرگى ۱، چاپخانى شارەوانى، ھەولير.
- ۳۶_ گەردى، عەزىز (۱۹۷۵)، پەوانىيىزى لە ئەدەبى كوردى دا، بەرگى ۲، چاپخانى شارەوانى، ھەولير.
- ۳۷_ گەردى، موھسەن ئەھمەد مصطفى (۲۰۱۳)، بەھارى پەوانىيىزى، چاپخانى نارين، ھەولير.
- ۳۸_ محمد، محمود أحمد (۱۹۸۷)، پيرەميرد، پۇھى مەولانا خاليد، دەزگاي ئەمانەتى گشى رۆشنيرى و لاوان، بەغدا.
- ۳۹_ مودەرپيس، مەلا عەبدولكەريم (۲۰۱۱)، يادى مەردان، بەرگى ۱، دەزگاي چاپ و بلاوكردەنەھى ئاراس، ھەولير.
- ۴۰_ مەلا، ئەھمەد (۲۰۱۳)، مەھوى لە نىوان زاھيرىيەت و باتنىيەت و سەرچاھوى عيشق و وينەى مەعشوقدا، چاپخانى پۇژھەلات، ھەولير.
- ۴۱_ نادر، ياسين (۲۰۱۹)، چەمكىك لە عيرفانى مەولاناي پۇمى، چاپخانى گەنج، سلېمانى.
- ۴۲_ نەسر، سەيد حسين . و: شاھين، ھىمداد (۲۰۱۶)، دللى ئىسلام بەھا ھەميشەيىھەكان لە پىتاو مرقاىيەتيدا،
- ۴۳_ نەقشەبەندى، شىخ ئەمىن شىخ علاءالدين (۲۰۱۵)، تەصەووف چىيە، چ ۳، ناوھندى بىخود، سەيد صادق.
- ۴۴_ ھەورامى، نەبەز (۲۰۲۱)، پۇھانىيەتى قورئان زەمىنەى ئىمان و عيرفانى ئىسلامى، چاپخانى ناوھندى سارا، سلېمانى.

ب- دیوان:

۴۵_ بریفکانی، زاهد (۲۰۰۲)، دیوانا شیخ نورهدینی بریفکانی، چاپخانه‌ی وهزاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولیر.

۴۶_ دۆسکی، تحسین ابراهیم (۲۰۱۶)، دیوانا ئه‌حمه‌دی خانی، چاپخانه‌ی پۆژئین، دهۆک.

۴۷_ دهشتی، عوسمان (۲۰۱۲)، دیوانی وه‌فایی، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولیر.

۴۸_ دۆسکی، ته‌حسین ئیبراهیم (۲۰۰۰)، دیوانا مه‌لایی جزیری، ده‌زگه‌ها سپیریزا چاپ و وه‌شانی، دهۆک.

۴۹_ زیباچۆیی، فه‌تح علی حه‌یده‌ری (سالی چاپی تیدانییه)، دیوانی مه‌لا په‌ریشانی کوردی، چاپخانه‌ی محه‌مه‌دی، کرمانشان.

۵۰. نه‌وزاد که‌له‌ور (۲۰۱۱)، دیوانی حه‌ریق، چاپخانه‌ی ته‌فسیر، هه‌ولیر.

۵۱_ صابری، شیخ عه‌بدولرهمان شیخ نه‌جمه‌دین (۲۰۰۸)، دیوانی صابری، چاپی دووه‌م، چاپخانه‌ی ئاسیا، که‌رکوک.

۵۲_ موده‌پرپیس، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم (۱۳۹۰هـ)، دیوانی مه‌وله‌وی، چاپخانه‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان، سنه.

۵۳. میران، سه‌ردار حه‌مید. شاره‌زا، که‌ریم مسته‌فا (۱۳۹۰ هـ)، دیوانی حاجی قادری کۆیی، چاپخانه‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان، سنه.

۵۴. مدرس، عبدالکریم. مه‌لا کریم، محمد (۱۳۹۱هـ)، دیوانی مه‌حوی، چاپی ۷، چاپخانه‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان، سنه.

۵۵. مدریس، عبدالکریم (۱۳۹۱ هـ)، دیوانی نالی، چاپی هه‌شته‌م، چاپخانه‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان، سنه.

۵۶. مه‌لا که‌ریم، موحه‌مه‌د (۱۳۸۴ هـ)، دیوانی بیخود، چاپی ۲، چاپخانه‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان، سنه.

پ- فه‌ره‌نگ:

۵۷_ ئیسماعیل زاده، ئیسماعیل، فه‌ره‌نگی فه‌لسه‌فه، سال و شوینی چاپی نه‌زانراوه.

۵۸_ که‌ریم، پزگار (۲۰۰۷)، فه‌ره‌نگی ده‌ریا، چاپی دووه‌م، چاپخانه‌ی مه‌هارات، تاران.

۵۹_ موکریانی، گیو (۲۰۰۵)، فه‌ره‌نگی تۆبه‌ره، چاپخانه‌ی ئاراس، هه‌ولیر.

۶۰. هه‌ژار، عه‌بدوره‌حمانی شه‌ره‌فکه‌ندی (۱۳۶۹هـ)، هه‌مبانه‌ی بۆرینه، انتشارات سروش، تهران.

ج- نامه‌ی ئه‌کادیمیه‌کان:

- ٦١_ همه، په‌خشان صابر (٢٠٠٢)، رهمز له شيعرى هاوچه‌رخى كوردى كرمانجى خوارووى كوردستانى عيراقدا، نامه‌ى دكتورا، زانكوى سه‌لاحه‌دين، هه‌ولير.
- ٦٢_ پرواندى، محمد عبدالرحمن ابراهيم (٢٠٠٤)، عيشق لاي مه‌لاى جه‌زيرى و حافزى شيرازى، نامه‌ى دكتورا، زانكوى سه‌لاحه‌دين، هه‌ولير.
- ٦٣_ زهند، سيروان جه‌بار ئەمين (٢٠١١)، مه‌عريفه و حه‌قيقه‌ت له نيوان فه‌لسه‌فه و عيرفان له شيعره‌كانى مه‌حوى دا، نامه‌ى دكتورا، زانكوى سه‌لاحه‌دين، كۆليژى په‌روه‌رده‌ى زانسته مرو‌قايه‌تبييه‌كان، هه‌ولير.
- ٦٤_ عبدالرحمن، له‌ون قادر (٢٠١٣) دواليازمى دژيه‌ك له هونراوه ليريكييه‌كانى مه‌ولاناي رومي و مه‌وله‌وى تاوه‌گوزى دا، نامه‌ى ماسته‌ر، زانكوى سليمانى.

چ- گوڤار

- ٦٥_ ئيبراهيم، سه‌ركه‌وت عومه‌ر. ئيبراهيم، زانيار زياد (٢٠٢١)، دواليازمى شوين له ده‌قه شيعرييه‌كانى (له‌تيف هه‌لمه‌ت) دا، گوڤارى زانكوى راپه‌رين، ژ.٣.
- ٦٦_ خه‌زنه‌دار، دكتور مارف (٢٠٠١)، شيعرى مه‌حوى له نيوان سوڤيزم و ده‌رويشيزمدا، گوڤارى كاروان، ژ. ٩٠، ١٩٩٠، به‌غدا.
- ٦٧_ سه‌يد مينه، مسته‌فا (٢٠١٨)، شيعر و سوڤيگه‌رى، گوڤارى خال، ژ. ١٦، سليمانى.
- ٦٨_ سه‌بيد ئەمين، بريار (٢٠٢٠)، سه‌روه‌ ئايينييه‌كانى ته‌ريقه‌تى نه‌قشبه‌ندى، ناوه‌ندى كوردستان بو تويزينه‌وه له مملانى و قهيرانه‌كان، سليمانى.
- ٦٩_ محه‌مه‌د، عه‌بدو‌للا ئەحمه‌د (٢٠٢٠)، ته‌سه‌وف و سوڤيگه‌رى سه‌ره‌له‌دان و قوناغه‌كانى گه‌شه‌كردنى، ناوه‌ندى كوردستان بو تويزينه‌وه له مملانى و قهيرانه‌كان، سليمانى.

سه‌رچاوه‌كان به زمانى عه‌ره‌بى:

- ٧٠_ بدوي، عبدالرحمن (١٩٧٥)، تاريخ التصوف الاسلامي من البداية حتى نهاية القرن الثاني، دار النشر وكالة المطبوعات، الكويت.
- ٧١_ التفتازانى، د. ابو الوفا الغنيمي (١٩٧٩)، مدخل الى التصوف الاسلامي، دار الثقافة للطباعة والنشر، القاهرة.
- ٧٢_ الجرجاني (١٩٨٦)، التعريفات، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد.
٧٣. الجبوري، نظلة أحمد نائل (٢٠٠١)، خصائص التجربة الصوفية في الاسلام، مطبعة بيت الحكمة، بغداد.
- ٧٤_ الحنفي، عبدالمنعم (١٩٨٠)، معجم المصطلحات الصوفية، دار السيرة، بيروت.

٧٥. الرازي، زين الدين أبو عبدالله محمد بن أبي بكر بن عبدالقادر الحنفي. المحقق: يوسف الشيخ محمد (١٩٩٩)، مختار الصحاح، الطبعة الخامسة، المكتبة العصرية- الدار النموذجية، بيروت.
- ٧٦_ الروفاعي، منى ياسين طه (٢٠٠٧)، علم التصوف واثره في العبادات، دار النشر الجامعة الاسلامية، بغداد.
- ٧٧_ الزبيدي، محمد مرتضى الحسيني (١٩٦٥)، تاج العروس من جواهر القاموس، ج ١٩، مطبعة الكويت، الكويت.
٧٨. الزبيدي، الامام زين الدين أحمد بن عبداللطيف، مختصر صحيح البخاري.
- ٧٩_ السهروردي، شيخ الاسلام شهاب الدين أبو حفص عمر بن محمد البكري القرشي (٢٠١٠)، عوارف المعارف، دار صادر، بيروت.
- ٨٠_ الطوسي، أبي نصر السراج (١٩٦٠)، اللمع في التصوف، دار الكتب الحديثه، ميسر.
- ٨١ _ العاملی، الدكتور الشيخ محمد شقير (٢٠٠٤)، فلسفة العرفان، مطبعة دار الهادي، بيروت.
- ٨٢ _ العقبني، الدكتور أبو العلا (٢٠١٩)، التصوف الثورة الروحية في الاسلام، دار التنوع الثقافي، ديمشق.
- ٨٣ _ الفارابي، أبو نصر اسماعيل بن حماد الجوهري. تحقيق: أحمد عبدالغفور عطار (١٩٨٧)، الصحاح في اللغة، الطبعة الرابعة، دار العلوم للملايين، بيروت.
- ٨٤ _ الفني، عبدالمنعم (١٩٨٠)، معجم المصطلحات الصوفية، دار السيرة، بيروت.
- ٨٥ _ فتاح، عرفان عبدالحميد (١٩٩٣)، نشأة الفلسفة الصوفية وتطورها، مطبعة دار الجيل، بيروت.
- ٨٧ _ القاشاني، الشيخ عبدالرزاق (٢٠١٢)، اصطلاحات الصوفية، دار الكتب العلمية، بيروت.
- ٨٨ _ الهروي، شيخ الاسلام عبدالله الانصاري (١٩٨٨)، منازل السائرين، دار الكتب العلمية، بيروت.
- سه رچاوه كان به زمانى فارسىي:
- ٨٩_ آبادى، سعيد سبزيان مراد. كزازی، مير جلال الدين (١٣٨٨ هـ)، فرهنگ نظريه و نقد ادبي، واژگان ادبيات حوزه های وابسته، انتشارات مرواريد، تهران
- ٩٠_ چنارى، ئەمير (١٣٧٤ هـ)، متناقض نمايي در شيعر فارسى، موسسه نشر فرزانه روز، تهران.
- ٩١ . رفيع، عبدالرفيع حقيقت (١٣٧٥ هـ)، تاريخ عرفان و عرفان ايرانى، چاپ سوم، انتشارات احمدى، تهران.
- ٩٢_ زينلى، سهيلا (٥١٣٩ هـ)، از فرهنگ اصطلاحات عرفانى گلشن راز، ناشرسفير اردهال، تهران.

۹۳. زرین کوپ، عبدالحسین (۱۳۸۵هـ)،

۹۴. سجادی، سید جعفر (۱۳۷۸هـ)، فرهنگ اصطلاحات و تعبیرات عرفانی، چاپ چهارم، چاپ افست گلشن، تهران.

۹۵. سعیدی، گل بابا (۱۳۸۴هـ)، فرهنگ اصطلاحات عرفانی ابن عربی، چاپ دو، انتشارات شفیفی، تهران.

۹۶. شفیع کدکنی، محمد رضا (۱۳۹۲هـ)، زوبان شعر در نثر صوفیه، انتشارات سخن، تهران.

۹۷. عطار، علی موحدیان (۱۳۸۸هـ)، مفهوم عرفان، انتشارات دانشگاه ادیان و مذاهب، تهران.

۹۸. کاکائی، قاسم. مه‌عصومی، طیبه (۱۳۹۴هـ)، وحدت وجود، وحدت شهود و سخن گفتن از خداوند، خردنامه صدرا دور ۲۰ بهار ۱۳۹۴هـ، شماره ۳ (پیاپی ۷۹).

۹۹. معین، محمد (۱۳۸۵هـ)، فرهنگ فارسی معین، ناشر معین، تهران.

نُیته‌رنیت:

۱۰۰. به‌رنجی، د. صه‌باح (۲۰۲۱)، شیعی‌ری مه‌حوی فیرگه‌یه‌ک بق‌ عیرفان و رینگه‌یه‌ک بق‌ ژیان، گو‌قاری کوچ مه‌گه‌زین، سلیمانی.

۱۰۱. فه‌ره‌ج، نه‌نوه‌ر مه‌مه‌مه‌د (۲۰۲۱)، نه‌خشی عیرفان له‌ تابلوی ئیسلامدا، مالپه‌ری ناوه‌ندی هه‌ژان.